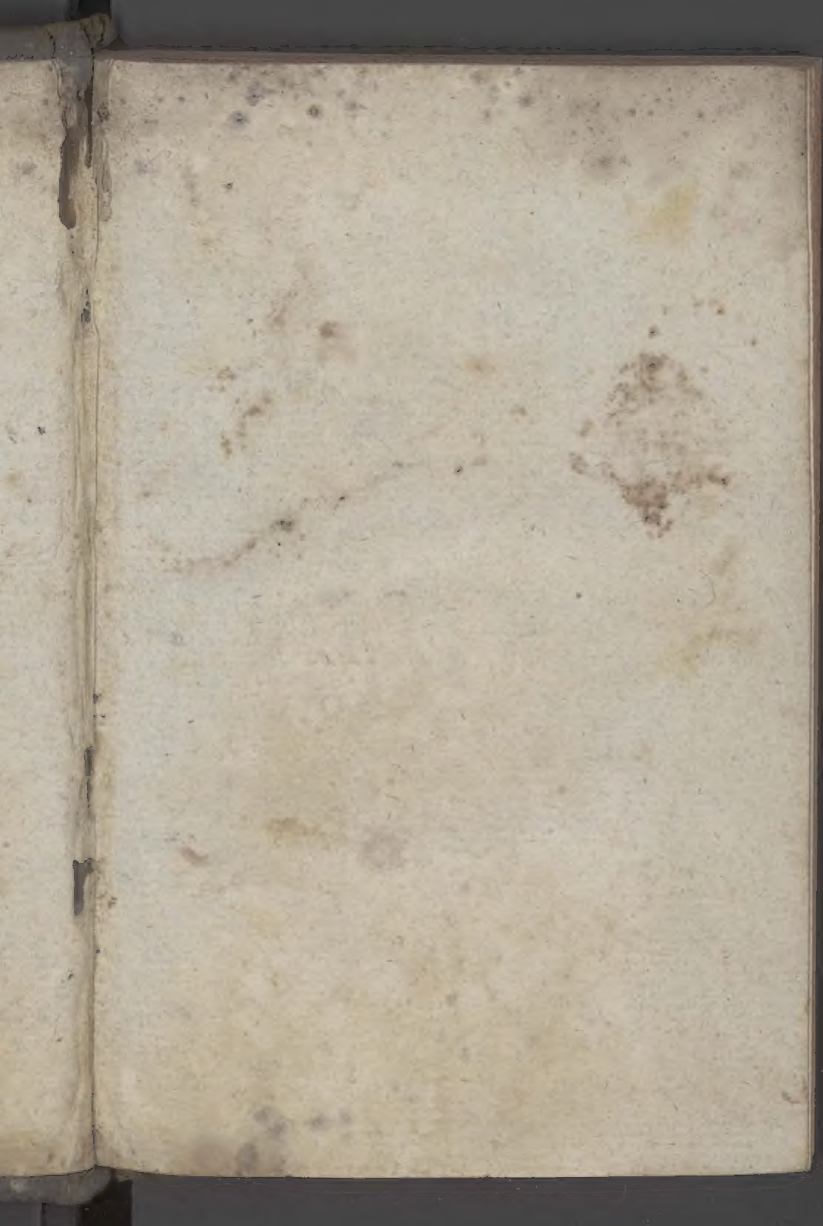

m 1. 22

S

C

CO

M

C

Ty

&

INDEX.

- n. 2. Quot Pater noster & Ave Maria dicit pro quolibet Anniversario. pag. 170.*
- n. 14. quot pro subditis aut Prælatiſ deſunctis debet dicere. pag. 172. n. 17. facit abſtinentiam ſolitam cum fructibus & vino. pag. 184. n. 9. tarde accedens ad officium & recedens ante finem accipit veniam. pag. 200. n. 2. quot libros poteſt habere. pag. 270. n. 7.*
- Cafeus. quantum datur caſei qualibet ſeptimana. pag. 187. n. 18.*
- Correctio diverſa juvenum ac ſenum. p. 121.*
- n. 2. in Choro ad quem ſpectat. pag. 207.*
- n. 2. quomodo ibi fiat Correctio. pag. 208.*
- n. 3. in definitorio nunquam omittitur Correptio Prælatorum. p. 342. n. 8. vide Major, Viſitator, Prior, Superior, Error.*
- Calcei Prohibiti Eremitis. pag. 237. n. 11.*
- Conſtitutiones leguntur ante lectionem Capituli cum Regula. pag. 316. n. 5. obſervari debent. pag. 370. n. 1. Quomodo poſſunt revocari, mutari, & alterari. p. ibid. n. 2.*
- Cruces ponuntur grandiores, diſtantes à porta Eremiti. pag. 19. n. 9. vide mulieres. Quomodo fiat adoratio Crucis à celebrante,*

REGULA
S. BENEDICTI,
ET
CONSTITUTIONES
CONGREGATIONIS ERE-
MITARUM CAMALDULENSIUM
MONTIS CORONÆ.

Visa, & approbata à summo Pontifice
CLEMENTE NONO.

VIENNÆ AUSTRIÆ,
Typis LEOPOLDI VOIGT, Univ. Typ. 1695.
Gremi Innoce Vigrensis

THE
REMEDIES
CONSTITUTIONS
CONSTITUTIONS
MILITARY CAMPBELL
MONTIS LORON
CLIFFENTE NOVO

THE
REMEDIES
CONSTITUTIONS
CONSTITUTIONS
MILITARY CAMPBELL
MONTIS LORON
CLIFFENTE NOVO

INDEX CAPITULORUM PRIMÆ PARTIS.

Proemium.

D E generibus, vel vitâ Monachorum.	
Cap. 1.	pag. 14.
Qualis debeat esse Abbas. Cap. 2.	p. 27.
De adhibendis ad Consilium fratribus. C. 3.	p. 33
Quenam sint instrumenta bonorum operum.	
Cap. 4.	p. 38.
De obedientia. Cap. 5.	p. 45.
De Taciturnitate. Cap. 6.	p. 49.
De humilitate. Cap. 7.	p. 55.
De officiis divinis in noctibus. Cap. 8.	p. 64.
Quot psalmi dicendi sunt in nocturnis horis.	
Cap. 9.	p. 67.
Qualiter etatis tempore nocturna laus agatur. Cap. 10.	p. 71.
Qualiter Dominicis diebus vigilia agantur.	
Cap. 11.	p. 72.
Quomodo Matutinorum Solemnitas agatur.	
Cap. 12.	p. 80.
Qualiter privatis diebus Matutini agantur.	
Cap. 13.	p. 82.
Qualiter in Natalitiis Sanctorum vigilia agantur. Cap. 14.	p. 84.

INDEX.

- Quibus temporibus dicatur Alleluja.* Cap. 15.
p. 85.
- Qualiter divina opera per diem agantur.*
Cap. 16. p. 86.
- Quot Psalmi per easdem horas dicendi sunt.*
Cap. 17. p. 88.
- Quo ordine Psalmi dicendi sunt.* Cap. 18. p. 99.
- De Disciplina Psallendi.* Cap. 19. p. 103.
- De Reverentia Ordinationis.* Cap. 20. p. 113.
- De Decanis Monasterii.* Cap. 21. p. 115.
- Quomodo dormiant Monachi.* Cap. 22. p. 117.
- De Excommunicatione Culparum.* C. 23. p. 120.
- Qualis debeat esse modus Excommunicationis.*
Cap. 24. p. 122.
- De Gravioribus Culpis.* Cap. 25. p. 125.
- De his qui sine iussione Abbatis junguntur
Excommunicatis.* Cap. 26. p. 129.
- Qualiter debeat Abbas sollicitus esse circa Ex-
communicatos.* Cap. 27. p. 130.
- De his, qui saepius correcti non emendaverint.*
Cap. 28. p. 132.
- Si debeant recipi Fratres egressi de Monaste-
rio.* Cap. 29. p. 136.
- De Pueris minori aetate qualiter corripian-
tur.* Cap. 30. p. 139.
- Qua-

INDEX.

<i>Qualis debeat esse Cellerarius Monasterii.</i>	
Cap. 31.	p. 140.
<i>De Ferramentariis Monasterii. C. 32.</i>	p. 147.
<i>Siquid debeant Monachi proprium habere.</i>	
Cap. 33.	p. 152.
<i>Si omnes aequaliter debant necessaria accipere. Cap. 34.</i>	p. 157.
<i>De Septimanariis Coquina. Cap. 35.</i>	p. 159.
<i>De Infirmis Fratribus. Cap. 36.</i>	p. 163.
<i>De Senibus, vel Infantibus. Cap. 37.</i>	p. 174.
<i>De Hebdomadario Lectore. Cap. 38.</i>	p. 175.
<i>De Mensura Ciborum. Cap. 39.</i>	p. 180.
<i>De Mensura Potus. Cap. 40.</i>	p. 191.
<i>Quibus horis oporteat reficere Fratres. C. 41.</i>	
	p. 193.
<i>Ut post Completorium nemo loquatur. Cap. 42.</i>	
	p. 196.
<i>De his qui ad opus Dei vel ad mensam tardè occurrunt. Cap. 43.</i>	p. 198.
<i>De his, qui excommunicantur, quomodo satisfaciant. Cap. 44.</i>	p. 202.
<i>De his qui falluntur in Oratorio. C. 45.</i>	p. 206.
<i>De his, qui in aliquibus rebus levibus delin- quunt. Cap. 46.</i>	p. 208.
<i>De significanda hora operis Dei. C. 47.</i>	p. 210.

INDEX.

<i>De opere manuum quotidiano.</i>	Cap. 48.	p. 211.
<i>De Quadagesimæ observatione.</i>	C. 49	p. 218.
<i>De Fratribus qui longe ab Oratorio laborant aut in via sunt.</i>	Cap. 50.	p. 221.
<i>De fratribus, qui non longe proficiscuntur.</i>	Cap. 51.	p. 222.
<i>De Oratorio Monasterii.</i>	Cap. 52.	p. 223.
<i>De Hospitibus suscipiendis.</i>	Cap. 53.	p. 225.
<i>Si debeat Monachus Literas, vel eulogia suscipere.</i>	Cap. 54.	p. 230.
<i>De Vestimentis, vel calceamentis Fratrum.</i>	Cap. 55.	p. 233.
<i>De Mensa Abbatis.</i>	Cap 56.	p. 240.
<i>De Artificibus Monasterii.</i>	Cap. 57.	p. 241.
<i>De Disciplina suscipiendorum Fratrum.</i>	Cap. 58.	p. 243.
<i>De Filiis Nobilium vel pauperum, qui offe- runtur.</i>	Cap. 59.	p. 261.
<i>De Sacerdotibus, qui voluerint in Monasterio habitare.</i>	Cap. 60.	p. 262.
<i>De Monachis peregrinis qualiter suscipian- tur.</i>	Cap 61.	p. 265.
<i>De Sacerdotibus Monasterii.</i>	Cap. 62.	p. 267.
<i>De Ordine Congregationis.</i>	Cap. 63.	p. 270.
<i>De Ordinanda Abbate.</i>	Cap. 64.	p. 276.
		De

INDEX.

De Præposito Monasterii. Cap. 65. p. 287.
De Ostiariis Monasterii Cap. 66. p. 293.
De Fratribus in via directis. Cap. 67 p. 299.
Si Fratri impossibilia junguntur. C. 68. p. 303.
Quòd in Monasterio non præsumat alter alterum defendere. Cap. 69. p. 305.
Ut non præsumat quisquam passim cadere vel Excommunicare. Cap. 70. p. 308.
Ut Obedientes sint sibi Fratres invicem. Cap. 71. p. 310.
De Zelo bono, quem debent Monachi habere. Cap. 72. p. 311.
De eo quod omnis observatio iustitiæ in hac Regula sit constituta. Cap. 73. p. 313.

INDEX CAPITULORUM SECUNDÆ PARTIS.

DE Loco, & tempore celebrandi Capituli
Generalis. Cap. 1. fol. 317.
Qui ad Capitulum venire, & quid secum
afferre debeant. Cap. 2. f. 319.
Modus inchoandi Capitulum. Cap. 3. f. 323.
De Electionibus in Communi, quae fieri debent
in Capitulo Generali, Cap. 4. f. 326.

INDEX.

De Renunc. Prælatuæ, & Absolutione Patrum Vocalium. Cap. 5.	f. 329.
De Electione PP. Definitorum, ac P. Præsidentis. Cap. 6.	f. 332.
De Electione Scribæ, Vicarii, Capituli, & Officialium. Cap. 7.	f. 335.
De Ordine servando in negotiis per PP. Definidores tractandis. Cap. 8.	f. 339.
De Electione P. Majoris, & aliorum Prælatorum. Cap. 9.	f. 347.
De aliquibus requisitis, Prælati necessariis. Cap. 10.	f. 352.
De locorum reformatione, ac familiarum Constitutione. Cap. 11.	f. 355.
De conclusione, & publicatione Capituli. Cap. 12.	f. 357.
De auctoritate Patrum Majoris, & Visitatorum. Cap. 13.	f. 361.
De receptione novorum locorum. C. 14.	f. 369.
Conclusio, & Confirmatio Constitutionum. Cap. 15.	f. 370.
Forma induendi Novitios. Cap. 16.	f. 371.
Forma Profutendi Nostorum Eremitarum. Cap. 17.	f. 376.
Forma Professionis.	f. 377.
REGU.	

REGULA

ET

CONSTITUTIONES
EREMITARUM CAMAL-
DULENSIIUM MONTIS
CORONÆ.

PROOEMIUM.

Usculta ô fili præcepta Ma-
gistri, & inclina aurem
cordis tui, & admonitio-
nem pii Patris libenter
excipe, & efficaciter com-
ple, ut ad eum per obedientia laborem redeas,
à quo per inobedientia desidia recesseras.
Ad te ergò nunc meus sermo dirigitur, quis-
quis abrenuncians propriis voluntatibus,

A

Do-

Domino Christo vero Regi militaturus. In primis, ut quicquid agendum inchoas boni, ab eo perfici instantissimâ oratione deprecas, ut qui nos jam in Filiorum dignatus est numero computare, non debeat aliquando de malis actibus nostris contristari. Ita enim ei omni tempore de bonis suis in nobis parendum est; ut non solum ut iratus Pater suos non aliquando filios exheredet, sed nec ut metuendus Dominus irritatus malis nostris: ut nequissimos servos perpetuam tradat ad penam, qui eum noluerint sequi ad gloriam.

Exurgamus tandem aliquando, excitante nos scripturâ ac dicente: Hora est jam nos de somno surgere, & apertis oculis ad Deificum lumen attentis auribus audiamus, divina quotidie clamans: quid nos admoneat vox? dicens: Hodie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra. Et iterum qui habet aures audiendi audiat, quid spiritus dicat Ecclesiis, & quid dicitur, Venite filii audite me, timorem Domini docebo vos. Currite dum lumen vitæ habetis, nè tenebræ mortis vos compræhendant. Et quarens Dominus in multitudine Populi sui,
cui

cui hæc clamat, operarium suum, iterum dicit. Quis est homo, qui vult vitam, & cupit dies videre bonos? Quod si tu audieris respondeas: Ego; dicit tibi Deus. Si vult habere veram, & perpetuam vitam, prohibe linguam tuam à malo, & labia tua ne inquantur dolum: Diverte à malo, & fac bonum, inquire pacem & sequere eam, & cum hæc feceritis, oculi mei super vos, & aures meæ ad preces vestras, antequam me invocetis, dicam. Ecce adsum. Quid dulcius nobis hæc voce Domini invitantis nos Fratres charissimi. Ecce pietate sua demonstrat nobis Dominus viam vitæ.

Succinctis ergo fide, vel observantiâ bonorum actuum lumbis nostris, & calceatis in præparatione Evangelii pacis pedibus, pergamus itinera ejus, ut mereamur eum qui nos vocavit, in Regno suo videre. In cuius Regni tabernaculo si volumus habitare, nisi illuc bonis actibus currendo, minimè pervenitur. Sed interrogemus cum Prophetâ Dominum, dicentes: Domine quis habitabit in Tabernaculo tuo; aut quis requiescet in monte Sancto tuo? Post hæc interro-

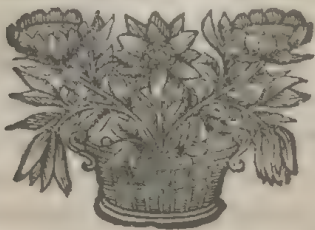
gationem fratres audiamus Dominum respondentem. Qui ingreditur sinè macula, & operatur iustitiam. Qui loquitur veritatem in corde suo; qui non egit dolum in lingua sua. Qui non fecit proximo suo malum, & opprobrium non accepit adversus proximum suum. Qui malignum Diabolum aliqua suadentem sibi, cum ipsa suasionem suam à conspectibus cordis sui respiciens deduxit ad nihilum, & parvulos cogitatus ejus tenuit, & allidit ad Christum.

Qui timent Dominum, de bona observantia sua non se reddunt elatos, sed ipsa in se bona non à se posse, sed à Domino fieri existimantes, operantem in se Dominum magnificent, illud cum Propheta dicentes: Non nobis Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam, sicut nec Paulus Apostolus de prædicatione sua sibi aliquid imputavit, dicens: Gratiâ Dei sum, id quod sum, & iterum ipse dicit. Qui gloriatur, in Domino gloriatur. Unde, & Dominus in Evangelio ait. Qui audit verba mea hæc, & facit ea, similabo eum viro sapienti, qui ædificavit Domum suam supra petram.

Ve-

Venerunt flumina, flaverunt venti, & impigerunt in Domum illam, & non cecidit, quia fundata erat suprâ petram. Hæc complens Dominus, expectat quotidie, his suis Sanctis monitis, factis nos respondere debere. Ided nobis propter emendationem malorum hujus vitæ dies ad inducias relaxantur, dicente Apostolo: An nescis, quia patientia Dei, ad pœnitentiam te adducit? Nam prius Dominus dicit, Nolo mortem peccatoris, sed ut magis convertatur, & vivat. Cum ergo interrogassemus Dominum, Fratres, de habitatore Tabernaculi ejus, audivimus habitandi præceptum. Sed si compleamus habitatoris officium, erimus heredes Regni Calorum. Ergo preparanda sunt corda, & corpora Sanctæ præceptorum obedientia militatura, & quod minus habet in nobis natura possibile, rogemus Dominum, ut gratia sua tribuat nobis adjutorium ministrari. Et si fugientes gehennæ penas, ad vitam volumus pervenire perpetuam dum adhuc vacat, & in hoc corpore sumus: Et hæc omnia per hanc lucis vitam vacat implere, currendum, & agendum est modo, quod in perpetuum no-

*his expediat. Constituenda est ergò à nobis
Dominici schola servitii, in qua institutio-
ne, nihil asperum, nihilque grave nos con-
stituturos speramus, sed & si quid paululum
restrictius dictante æquitatis ratione propter
emendationem vitiorum, vel conservatio-
nem charitatis processerit, non illico pavore
perterritus refugias viam salutis, quæ non
est nisi angusto initio incipienda. Processu
verò conversationis, & fidei dilatato corde,
inenarrabili dilectionis dulcedine curritur
via mandatorum Dei, ut ab ipsius nunquam
magisterio discedentes, in ejus doctrina
usq; ad mortem in Monasterio perseveran-
tes, passionibus Christi per patientiam par-
ticipemus, ut Regni ejus mereamur
esse consortes.*

PRO-

PROOEMIUM
CONSTITUTIONUM.

Ostquam Beatissimus Pater noster ROMUALDUS totius Camaldulensis Ordinis Fundator, Monasticam vitam, in Monasterio Clailensi, tribus annis Sanctissimè traduxisset: Beatissimi BENEDICTI Regulam professus, Ereumum subindè ingressus est; in qua nonaginta septem annis, incredibili vitæ austeritate usus, solis Sanctitatis suæ exemplis, crebrisque admonitionibus verum Eremiticum institutum se sequentibus dereliquit. Nec aliud quicquam eis scriptum, præter eandem Benedicti Regulam observandam moriens commendavit; Licet postmodum, nè labentibus annis, pia Patris exempla per oblivionem in desuetudinem venirent, sapien-

ter ab ipsis discipulis , maximè à Beato RODULPHO quarto , à Beato ROMUALDO Eremita Priore in Constitutiones redacta fuère. Hoc autem Eremiticum Camaldulense institutum , ab ipso SS. ROMUALDO divinitus inventum , medium inter Cœnobiticum , & Anachoreticum est ; Ità quidem ut utriusque particeps utroque præstantius , longeque securius existat. Nam & si claustralis conversatio ubique summis laudibus extollenda videatur , nihilominus tamen suis incommodis , molestisque occupationibus , quæ sæpè animum à vera pietate longius arcent , minimè caret : è contra verò solitaria illa Eremitica vita , & conversatio abdita , propter multa incommoda , nec non pericula , quæ humanæ naturæ corruptelâ , seu instabilitate , pati videbatur , minus tuta ; securaque reputata est. Illa enim vivendi libertas , quæ olim solitariis viris competere videbatur , quæ nec Ecclesiam invisere , nec Sacramenta frequentare aliquo Canonico præcepto cogebatur , hodiè nobis per Ecclesiæ Sanctæ

Con-

Constitutiones penitus prohibita est. Non potest igitur non esse laudanda nostra Camaldulensis Eremitica institutio, quæ non periculosa, nec ardua, difficilisq; sicut antiquitus anachoretica comperitur; sed potius omni periculo, extremaque difficultate exclusis, securissima facilis, ac fideli cuique viro suavissima, ac proindè (omni reverentia, ac pace aliorum omnium institutorum) laudabilior, ac securior, cunctis meritò dici possit, Ad quam sive ex sæculo, sive ex cænobiis accedentes, procul omninò à Civitatibus, omnique hominum frequentia, sæcularium etiam consortio semoti, in montium recessibus, ac remotissimis locis commorantur. Qui tamen singuli, singulas separatas invicem Cellas incolentes, paupertatis, obedientiæ, & castitatis votis solemniter emissis, sub regula; ut diximus S. BENEDICTI, subque Prælati disciplina, sub tandem proprii Ordinis Constitutionibus, in jugi observantia vivere tenentur: sic nihilominus hanc conversationis formam temperantes, ut Cæ-

nobilitatæ, socialisque vitæ commodis, & securitate, sine variis occupationibus Monasterii, multiplicibusque distractionibus potiantur, & solitudinis læta, felicitique admodum tranquillitate, absque ullis solitariae vitæ curis: periculis, & anxietatibus perfruantur. Hæc itaque admirabilis, divinitusque inspirata Eremitica institutio, ab ipso foundationis initio, usque ad præsentem diem per annos circiter 670. Fideliter discreto, ac Sancto vigore observata fuit in Sacra Eremo Camaldulensi, quæ in summitate Alpium Tusciæ, ab ipso Sanctissimo Patre nostro ROMUALDO circa Annum 1012. fundata extitit, & tandem ab Annis 144. à nostra Congregatione Eremitarum Camaldulensium S. ROMUALDI Montis Coronæ per Venerabilem Patrem Paulum Justinianum Eremitam supradictæ Sacra Eremi Majorem, noviter instituta, & aucta; fuit cum eadem observantia inviolabili perseverat, prout ex constitutionibus patebit, quas efformare intendimus, pro confirmatione & augmen-

mento hujus dictæ Congregationis. Restat denique ut nos juxtà S. Patris nostri BENEDICTI doctrinam in Prologo Regulæ nobis traditæ, in Eremitio, quæ nobis pro Monasterio est, unanimes, quasi Apostolici viri, soli DEO enixè famulemur. Ita ut omnibus nobis unum sit cor, & anima una, in vinculo pacis, & charitatis viventibus, sicque demum in regulari, atque Eremitica districtione, in finem usque perseverantes, Socii possimus esse passionum Christi, ut & cohæredes facti congregatemur cum eo.

CON-

CONFIRMATIO
 CONSTITUTIONUM ERE-
 MITARUM CAMALDULENSIUM
 MONTIS CORONÆ IN FORMA
 SPECIFICA,

CLEMENS PP. IX.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN supremo militantis Ecclesiæ
 solio, meritis licet imparibus
 per ineffabilem Divinæ boni-
 tatis abundantiam constituti,
 Congregationes Religiosorum virorum
 piè, sanctèque institutas, ac uberiores
 bonorum operum fructus aspirante su-
 perni favoris auxilio, assiduè perferre sa-
 tagentes, in visceribus paternæ gerimus
 charitatis, & illa quæ pro earum felici re-
 gimine & gubernio, prosperisque in via
 Domini progressibus providè, atque sa-
 pien-

pienter constituta esse noſcuntur, ut firma ſemper, atque, ſtabilia perſiſtant, Apoſtolici muniminis patrocinio, cū id à nobis petitur, libenter roboramus. Exponi ſiquidem nobis nuper fecerunt dilecti Filii Major, ac Procurator Generalis, & alii ſuperiores Congregationis Eremitarum Camaldulenſium Montis Coronæ, quod pro felici, proſperoquæ ejusdem Congregationis regimine, & gubernio, illiusque ſalubri tam in Spiritualibus, quàm in temporalibus directione factæ fuerunt, & in unum volumen collectæ nonnullæ Conſtitutiones, quæ per Congregationem venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitam, examinatæ, recognitæ, & correctæ ſunt tenoris, qui ſequitur videlicet.

DE

DE GENERIBUS,
ET
VITA MONACHORUM.
CAPUT I. .I.

*Monachorum quatuor genera esse, Manifestum est. Pm. Cœnobitarum,
militans sub Regula, vel
Abbate.*

Constitutio.

I.

Remitæ Camaldulenses Congregationis Montis Coronæ Claustris non includuntur, nec in Dormitoriis Monasterii requiescunt; in hoc enim differt Cœnobitica conversatio ab Eremitarum Camaldulensium instituto, quod illa in urbibus

ter-

terris, interque. Populi frequentiam libenter commoratur: hæc verò in Montibus, interque nemora latitare congaudet. Quapropter majorum nostrorum vestigia sequentes statuitur, nostra Eremitoria ab urbibus, Terrisque uno & minus milliaro distare debere. Nostrique Eremitæ nunquam in Claustris permaneant, excepta Abbatia S. Salvatoris de Monte, Corona pro senum, infirmorum ac forensium solatio; Imo si aliquando talis habitatio offeratur, nisi in formam Eremitæ reducta sit, dimittitur, tantum abest, ut de novo Monasterium construi queat, aut suscipi.

2. Sint ergo Eremitoria nostra inter Sylvas, easque densas, talesque plantando, inferendo, scindendo, aliisque opportunis modis conserventur, & augeantur. Quamobrem intrâ ambitum Eremitæ non licebit ligna cadere, nè ejus pulchritudo deturpetur. Qui verò absq; superioris permittu aliquam arborem viridem inciderit, pro una quaque arbore semel in pane, & aqua jejnet. Quod si loci Prior absq; consensu.

sensu Capituli ipsius Eremiti intra ipsum ambitum arborum incisionem fieri iusserit, à visitatoribus, vel Capitulo Generali, disciplinâ circulari plectatur, & tunc incisio Arborum intelligatur, quando numerum quatuor, aut quinque arborum excedit, & hoc toto sui Prioratus curriculum, quod sine rationabili necessitate fieri nequit, dummodo tamen non sint arbores, quæ loci venustatem, ac pulchritudinem vitient.

3. Sint insuper ædificia cum ambitu loci universo sepe, ac valio circumdata, ita ut per solum ostium pateat ingressus, unde egredi sine licentia Superioris nemo possit. Et posita in Eremitis clausura sine licentia Capituli Generalis, augendo, vel minuendo nefas erit alterari.

4. Cellæ insuper non simul junctæ, sed triginta plus, minusvè pedibus invicem, si locus patiat separatae consistent, tantundem ab Ecclesia, & officinis semotæ.

5. Atque ut vera sit solitudo, omnis non necessaria hominum sæcularium familiaritas ab Eremitis nostris (charitate
sal-

ſalvâ) arceatur. Adeò ut neque vicini habitatores quocunque prætextu in commune Commercium admittendi ſint: ac præcipuè cavendum, ne eis unquam ad nos accedendi cauſa tribuatur. Ideò ſæcularium negotiis, etiam conſanguineorum nè ſe noſtri immiſceant, quod ſtrictè prohibetur, niſi aliter faciendum juſtis de cauſis, ſuperior judicaverit.

6. Minus etiam liceat Eremitis ſæcularium Eccleſias frequentare, nec funeralibus, aliſque officiis celebrandis intereſſe, ſicque animarum curam exercere illis penitus eſt interdictum. Præterea ubiquè locorum foris, & intra Eremum, atque etiam in propria Cella, non ſolum corporales, ſed etiam mentales divagationes effugiant, quæ & ſolitudinis propositum, & omne Spirituale ædificium deſtruere ſolent. Quapropter Superiores valdè cavere debent, nè faciles ſint in dimittendis ſubditis ſuis, ſed neceſſitate ceſſante, intra Clauſuram in jugi obſervantia eos retineant. Quin & ipſi nunquam foras, niſi coactè egrediantur.

7. Et ad majorem solitudinis observantiam, nemini permissum censetur in alterius Cellam, officinamvè, nisi annuente Prælato intrare, sed ne caput quidem intus immittere, quæ prohibitio etiam ad hospites tùm religiosos, tùm sæculares extenditur, exceptis casibus incendii, infirmitatis, confessionis vel urgentis cujusque necessitatis, quæ verisimiliter superioris animum ad talem concessionem movere potuisset.

8. Ille verò, qui obtento consensu, vel alias fratrem allocuturus, ad alterius Cellam accedit, pulsans, non aperiens, Deo gratias, altiusculè proferat, responsum fratris illic immorantis patienter expectans, qui tamen sinè mora audita voce illicò accurrere, & pari tenore respondere debet, & in ipsa anteriori parte Cellæ cum eo colloqui. In cubiculum autem, in quo dormitur, nemini permittitur intrare, nisi in casibus supradictis. Qui autem præter hos casus introjerit, vel qui alium intrare permiserit, dicat culpam suam in Capitulo, & jejunet semel

mel in pane, & aqua, pro unaquaque transgressione. Qui verò in officinam ingressus fuerit, pitantiâ privetur.

9. Et quia solitudo maximè favet castitati, ideò præcipitur nè nostris Eremitis mulieres unquam propinquare, nedum intrare ipsas possint; unde ne ignorantia sit causa erroris, figantur Cruces ligneæ magnæ longè à lanua, quas mulieres sine excommunicatione latæ sententiæ pertransire nequeunt, prout habetur ex privilegio Pauli III. & Innocentii XI.

10. At Capitulum Generale ad populorum instantiam, juxtà d. Privilegium concedere potest ut semel, bis, aut ad summum ter in anno, juxta d. Capituli nominationem, devotionis causa possint mulieres solum Ecclesiam ingredi, Eremitum autem nullo modo, neque Sacrarium, eoque vestibulum, ubi per portas Eremitarum Cellulæ conspiciuntur, poterunt tamen ea hospitia ingredi, quibus introduci consuevêre. Alias autem talis prohibitio inviolabiliter perseveret. At si pertinacia populi aliter per-

vicaciter prætendat , cui resisti honestè non possit , locum potius deserere , ac longius abire consulant Patres.

II Strictè insuper prohibetur , ne nostri Eremitæ mulierculas regendas , confitendas , custodiendasvè suscipiant. Imò nè illas quidem alloqui sine socio astante possint ; quare si aliquis nostrum mulieres intrà Cruces venire permiserit , aut in hospitiiis , & domibus nostrarum Grangiarum introduxerit , aut intrare permiserit , ubi solent Eremitæ habitare , aut earum confessiones exceperint , casu necessitatis excepto , circulari disciplina mulctetur. Monialium Ecclesias ne frequentent , nec in earum Ecclesiis sinè debita licentia audeant celebrare.

Sequitur Regula.

DEindè secundum genus est Anachoretarum, idest Eremitarum, horum qui non conversionis fervore, initio, sed Monasterii probatione diuturna, didicerunt contra Diabolum, multorum solatio jam docti,

*eti, pugnare; & benè instructi fraterna ex
acie ad ſingularem pugnam Eremiti, ſecuri
jam ſinè conſolatione alterius, ſola manu,
vel brachio contra vitia carnis, vel cogita-
tionum Deo auxiliante, pugnare ſufficiunt.*

*Tertium verò Monachorum teterrimum
genus eſt Sarabaitarum, qui nulla Regulâ
approbati, experienciâ magiſtrâ, ſicut au-
rum fornacis, ſed plumbi natura molli-
ti, adhuc operibus ſervantes ſaculo fidem, men-
tiri Deo per tonſuram noſcuntur, qui hini,
aut terni, aut certè ſinguli ſinè Paſtore, non
Dominicis, ſed ſuis incluſi ſunt ovilibus, &
pro lege eis eſt deſideriorum voluptas, cum
quicquid putaverint, vel elegerint, hoc di-
cunt Sanctum, & quod noluerint hoc putant
non licere.*

*Quartum verò genus eſt Monachorum,
quod nominatur Gyrovagum, qui tota vita
ſua per diverſas Provincias ternis, aut
quaternis diebus per diverſorum Cellas ho-
ſpitantur, ſemper vagi, & nunquam ſta-
biles, & propriis voluptatibus, & gula
illecebris ſervientes, & per omnia deterrio-
res Sarabaitis. De quorum omnium mi-*

ferrima conversatione, melius est silere, quàm loqui. His ergo omissis, ad Canobitarum fortissimum genus disponendum, adjuvante Deo veniamus.

Constitutio.

I.

Alium vivendi modum Anachoretis consimilem divinitus S. Pr. ROMUALDUS excogitavit, eorum scilicet, qui divinâ inspiratione, majorique silentii, ac perfectionis desiderio, ad culmen veræ solitudinis pervenire anhelant. Hos autem, qui hanc vitæ austeritatem arripiunt, jam ab initio inclusos Patres nostri vocaverunt, cò quia voluntariè intra unius Cellulæ, hortulique parietes, omni hominum consortio privati, contineantur: Juxta quod institutum hucusque observatum, præcipitur, ut Eremitis professis, qui instanter talem petunt reclusionem, post quinquennium à professione emissa, concedi ad tempus, vel perpetuo possit, dummodo concedendi,

&

& morum probitas, moresque religiosi innotescant, scilicet regularis observantia, silentium, orationis fervor, aliarque consimiles virtutes petentis.

2. Auctoritas concedendi, si perpetua fuerit, vel ad plures annos Capitulo Generali reservatur. Nec ad longum tempus concedenda est, nisi iis, qui pluries, aut saltem per annum eam experti fuerint: poterit tamen loci Prior alicui ex sua Familia per annum ad summum concedere. At Prælati, Novitiorum Magistro, Sacristæ, ac Cellario, in eorum Prælatura, & officiis persistentibus, penitus interdicatur.

3. Illæ Cellæ reputabuntur Reclusis, quæ remotiores sunt ab aliis, quæ habent oratorium cum suis ornamentis, ac paramentis ad celebrandum necessariis, quarum hortuli parietibus sint præcincti: cum hac tamen lege, quod Eremitæ reclusi, non secus ac alii suorum superiorum obedientiæ subjaceant; A quo voluntario carcere, nunquam exire debeant, sed superioribus, qui reclusionem

conceſſerunt. Licitum ſemper erit illos ab ea penitus eximere ſivè perpetua, ſive fuerit temporalis.

4. Sciant autem recluſi perpetuum ſibi, inviolabileque ſilentium eſſe indictum, unde illos quempiam alloqui, nec alloquentem audire valeant, ſine expreſſa licentia ſcripta, & obſignata ſui ſuperioris, exceptis diebus D. Martini, ac Dominicæ Quinquageſimæ, in quibus recreationis, ac charitatis cauſa Coëremitarum ſemel tantum colloquia excipere, indulgetur.

5. Litteras ad Eremitas, alioſvè mittere, vel accipere, niſi ſciente Priore, illicitum prorsus erit. Si quis autem ſecùs fecerit, tam mittens, quàm recipens, ſemel in pane, & aqua jejunct.

6. Canonicas horas intrà oratorium ſuum perſolvent, non ad beneplacitum, ſed ſignum Campanæ communis, tam in diurnis, quàm in nocturnis laudibus obſervabunt, cum omnibus ſolitis cæremoniis & obſervantiis, quæ in iſtis conſtitutionibus, Breviarii que Rubricis con-

ti.

tinentur. In oratorio semper pallium gestent, & in ingressu semper se aquâ benedicta aspergant, ab ipsismet, singulis Dominicis diebus benedicenda, vel ab Ecclesia deterenda. Nequè præmittant Indulgentias nostræ Congregationis, & si quæ aliæ in suis oratoriis sint, lucrari. 7. Feriâ quinta hebdomadæ Sanctæ, exeuntes, ad communem Ecclesiam accedant simul cum aliis communicaturi, refectiioni, ac mandato præsentis futuri. Feriâ autem sexta, & Sabbato ad Nonam venientes, rem sacram cum cæteris audiant; reliquum omne tempus in reclusorio agentes, si inclusi Sacerdotes non fuerint, Sacerdotum inclusorum Missas audire, eisque sacrificantibus deservire, atque ibi (permittente Prælato) communionem sumere poterunt.

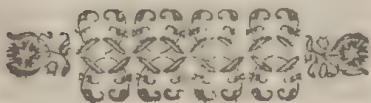
8. Et quia Sanctum illud otium sanctas desiderat occupationes, ideò singulis diebus, ultra ordinarium officium, quinquaginta Psalmos Davidicos recenseant, & lectionem quotidianam ante completorium nunquam omittant; ultra quam,

& alias lectiones, Eremitis apertis communes unius horæ alicujus spiritualis libri lectionem persolvent. Eodem modo solitam unius horæ in mane, & serò divisam, reclusi cum fervore Spiritus utroque tempore duplicabunt.

9. Demum, & victus rationem in hoc saltem ab aliis coërceant, ut præter solitas abstinentias, toto tempore Regularis jejunii, sine alia licentia, singulis hebdomadis duplicare valeant. Quod si strictius, Deo favente, vivere cupiunt, superioris assensum humiliter petant.

10. Ad placitum eorum calopodio, sive focculo aperto uti poterunt, ac pedibus nudis incedere, nec non Cilicium ad carnem mortificandam deferre. Qui ad tempus includuntur, activam vocem

in Capitulo non habent; perpetui
verò neque activam, ne-
que passivam.

QUA-

QUALIS DEBEAT ESSE ABBAS.

CAPUT II. 2.

Abbas, qui praeesse dignus est in monasteriis, semper meminisse debet, quod dicitur, & nomen Majoris implere: Christi enim agere vices in Monasterio creditur, quando ipsius vocatur pronomine, dicente Apostolo, Accepistis Spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus Abba Pater; Ideoque Abbas, nihil extra praeceptum Domini (quod absit) debet docere, aut Constituere, aut jubere, sed jussio ejus, vel doctrina ferventer divinae Justitiae in Discipulorum mentibus conspergatur. Memor sit semper Abbas, quia doctrinae suae, vel discipulorum obedientiae utriusque rei in tremendo Judicio facienda erit discussio; sciatque Abbas, culpe Pastoris incumbere, quicquid in oculis Pater familias utilitatis minus poterit invenire. Tantum iterum liber erit, ut si inquieto, vel inobedienti Gregi Pastoris fuerit omnis diligentia attributa; & morbi-
dis

dis earum actibus, universa fuerit cura exhibita, Pastor earum in Iudicio Domini absolutus, dicat cum Propheta Domino. Iustitiam tuam non abscondi in corde meo, veritatem tuam, & salutare tuum dixi. Ipsi autem contemnentes spreverunt me. Et tunc demum inobedientibus curæ suæ ovibus pæna sit, eis prævalens ipsa mors. Cum ergo aliquis suscipit nomen Abbatis, duplici debet doctrina suis præesse discipulis, idest omnia bona, & Sancta, factis amplius quàm verbis ostendere, ut capacibus discipulis mandata Domini verbis proponat, duris verò corde, & simplicioribus, factis divina præcepta demonstret. Omnia verò, quæ discipulis docuerit esse contraria, in suis factis iudicet non agenda, ne aliis prædicans, ipse reprobus inveniatur, ne quando illi dicat Deus peccanti. Quare tu enarras Iustitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum? Tu verò odisti disciplinam, & projecisti sermones meos post te, & qui in fratris tui oculo festucam videbas; in tuo trabem non vidisti. Non ab eo persona in Monasterio

sterio discernatur. Non unus plus ametur, quàm alius, nisi quem in bonis actibus, aut obedientia invenerit meliorem. Non præponatur ingenuus ex servitio convertenti, nisi aliqua rationabilis causa existat. Quod si ita (justitiâ dictante) Abbati visum fuerit, de cujuslibet ordine id faciat, sin aliter propria teneant loca. Quia sive servus, sive liber, omnes in Christo unum sumus, & sub uno Domino aequalem servitutis militiam bajulamus. Quia non est apud Deum personarum acceptio. Solummodo in hac parte apud ipsum discernimur, si meliores aliis operibus bonis, & humiles inveniamur. Ergò equalis sit omnibus ab eo charitas, una præbeatur omnibus secundum merita disciplina. In doctrina namquè sua Abbas Apostolicam debet illam semper formam servare, quâ dicit. Argue, obsecra, increpa, id est miscens temporibus tempora, terroribus blandimenta, durum magistri, pium Patris ostendat affectum. Id est indisciplinatos & inquietos debet durius arguere; obedientes autem, & mites, & patientes, ut in melius proficiant obsecrare.

Negli-

Negligentes autem, & contemnentes, ut increpet, & corripiat, admonemus; neque dissimulet peccata delinquentium, sed mox, ut caperint oriri, radicitus ea (ut prævallet) amputet, memor periculi Helii Sacerdotis de Silo: & honestiores quidem, atq; intelligibiles animos prima, vel secunda admonitione verbis corripiat. Improbos autē, & duros, ac superbos, vel inobedientes, verborum, vel corporis castigatione in ipso initio peccati coerceat, sciens scriptum. Stultus verbis non corrigitur, & iterum. Percute filium virgâ, & liberabis animam ejus à morte. Meminisse debet semper Abbas, quod est, meminisse quod dicitur: & scire quia, cui plus committitur, plus ab eo exigitur; sciatquē quā difficilem, & arduam rem superstit regere animas, & multorum servire moribus, & alium quidem blandimentis, alium verò increpationibus, alium suasionibus, & secundum uniuscujusque qualitatem, & intelligentiam ita se omnibus conformet, & apiet, ut non solum detrimenta gregis sibi commissi non patiatur, verum & in augmentatione boni gregis.

gis gaudeat. Antè omnia nè dissimulans,
aut parripendens salutem animarum sibi
commissarum, plus gerat sollicitudinem de
rebus transitoriis, & caducis, sed semper
cogitet, quia animas suscepit regendas, de
quibus & rationem redditurus est: Et nè
causetur de minori fortè substantia memi-
nerit scriptum, Primum quærite Regnum
Dei, & Justitiam ejus, & hæc omnia ad-
jicientur vobis; Et iterum, nihil deest ti-
mentibus Deum; Sciatquè quia qui susci-
pit animas regendas, præparet se ad ratio-
nem reddendam. Et quantum sub cura sua
fratrum se habere sciverit numerum, agno-
scat pro certo, quia in die Judicii ipsarum
omnium animarum est redditurus Domino
rationem, sinè dubio, addita, & sue anime,
& ità timens semper futuram discussionem
Pastoris de creditis sibi oribus, cum de alie-
nis ratiociniis cavet, redditur de suis soli-
citus, & cum de admonitionibus suis emen-
dationem aliis subministrat, ipse efficitur
à vitiis emendatus.

Con-

Constitutio.

IN Congregatione Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ nec nomen, nec dignitas Abbatis usui unquam fuit; Ideò loci nostræ Congregationis, non Abbatix nec Monasteria, sed Eremiti, & superiores non Abbates, sed Priores appellantur, atque adeo supremus totius Congregationis Prælatus, Majoris sibi nomen usurpavit, nec aliter usui fuisse apud Eremitas, Camaldulenses dignoscitur, quamvis parum, aut nihil relevet quo Prælatus nomine nuncupetur, dummodo talis, qualis à S. Patris verbis circumscribitur, existat.

2. Sciant igitur Prælati ipsis traditam esse præsentem Sancti Patris doctrinam, quam, & si observare neglexerint, in tremendo Dei Judicio stricta fiet discussio. Quicumque ergo aliis præfigitur, duplici doctrinâ, verbi scilicet, & exempli, suos discipulos pro viribus instruere conetur, memor Apostolici dicti. *In omnibus te ipsum prabe exemplum bonorum operum.*

DE

**DE ADHIBENDIS AD CON-
CILIIUM FRATRIBUS.****CAPUT III. 3.**

*Uoties aliqua præcipuo agenda
sunt in Monasterio, convocet
Abbas omnem Congregationem,
& dicat ipse undè agitur, &
auaiens consilium Fratrum, tractet apud se
prudenter, & quod utilius iudicaverit, fa-
ciat. Idè autem omnes ad consilium vo-
cari diximus, quia sæpe Juniori Dominus
revelat, quod melius est. Sic autem dent
fratres consilium cum omni humilitatis sub-
jectione; ut non præsumant procaciter de-
fendere, quod eis visum fuerit, sed ma-
gi^{us} in Abb^{atis} pendeat arbitrio, & quod sa-
lutarius esse iudicaverit, ei cuncti obediant,
sed sicut discipulus convenit obedire Magi-
str^o, ut & ipsum providè, & iustè conde-
cor cuncta disponere. In omnibus igitur
omnes Magistr^{am} sequantur regulam, ne-
què ab ea temerè declinetur à quoquam.
Nullus in Monasterio proprii sequatur cor-*

dis voluntatem nequè præsumat quisquam cum Abbate suo protervè intra, aut extra Monasterium contendere. Quod si præsumperit, regulari disciplina subiaceat. Ipse tamen Abbas cum timore Dei, & observatione Regule omnia faciat, sciens se procul dubio de omnibus Judiciis suis æquissimo Judici Deo rationem redditurum. Si qua vero minora agenda sunt in Monasterii utilitatibus, seniorum tantum utatur consilio, sicut scriptum est. Omnia fac cum consilio, & post factum non pænitebit.

Constitutio.

I.

HÆc convocatio Congregationis, si-
vè Consilium vetustissima Religio-
nis consuetudo obtinuit, ut Capitulum
vocetur, & Congregationis hoc loco,
unius Monasterii, aut Religiosæ Domus
Conventus intelligitur. Capitulum au-
tem, aut generale est, aut Conventuale,
aut certè (ut vocant) culparum, quo-
rum unumquodque suum tractatum de-
siderat, cum singulorum diversa sit con-
gre-

gregandi causa, celebrandi que modus. Hic solum de Capitulo conventuali sermo est.

2. Quoties ergo aliqua præcipua tractanda sunt in Eremitio, Prior ad sonum Campanulæ, ut moris est, quod signum ad spatium unius Miserere protrahitur cum decem ictibus in fine, omnes vocales, qui Sacerdotes, & Clerici professi unius anni ejusdem loci, ac familiæ tantum intelliguntur, necnon & Visitatores, ubi præsentés reperiantur, convocat. Quibus convocatis, omnes genuflexu secretò dicant. *Pater noster*, & Prior dicat, *Et ne nos, V. Emitte Spiritum tuum, &c. V. Domine exaudi &c. Dominus vobiscum &c.* cum suis responsoriis, & orationem *Actiones nostras*. Prior postea rem, de qua deliberandum est (nisi major præsens fuerit, ad quem suo Jure spectat) distinctè proponat. Deindè matura cum consideratione, auditis singulorum votis per secreta suffragia, negotium terminetur. Omnes, seclusâ omni prorsus passione, modestè, ac mansuetè

loquantur, prohibita omni practica sub
pæna privationis vocis activæ, & passivæ
ad sex menses: Et quod à majori parte
approbatum fuerit, definitum, ac ratum
habeatur, ac totum in libro actuum Ca-
pitularium registretur.

3. Nomine autem rerum præcipua-
rum, intelliguntur receptiones Novitio-
rum, tam ad probationem Quadrage-
nariam, quàm ad habitus susceptionem
ac professionem, incisionem lignorum
intra Eremiti ambitum faciendam, Con-
servatoris, ac Medici electionem, Pro-
curatorisquæ sæcularis, & Advocati, ac-
ceptare hæreditates, donationes, ac le-
gata, quæ tamen renunciari minimè pos-
sunt, sine consensu Capituli Generalis:
Quod si dictum Capitulum expectari non
possit infra annum cum assensu Patrum
Majoris, ac Visitatoris, aut Dietæ, re-
nunciari licitè poterunt. Locationes
etiam possessionum ultra annum, & quas-
cunque species alienationum, circa quas
alienationes hæc omnia infrascripta
omnino observentur; scilicet, propo-
nan-

nantur primo in Capitulo Conventuali, & à majori parte decretum, ad Capitulum Generale postea deferatur, aut ad Dietam, aut infra annum ad P. Majorem & Visitatores, à quibus approbatum, & confirmatum, ad S. Sedem Romanam pro licentia recurratur, nec alienationis Instrumentum conficiatur antè assensum Apostolicum, vel si cum reservatione d. Beneplaciti Apostolici fiat, non tradatur possessio antè dictum consensum.

Quod si quis quidpiam ex gestis in Capitulo, undè odium, aut scandalum oriri possit, revelaverit, disciplinâ circulari plectatur; si autem leve fuerit revelatum, arbitrio Prioris puniatur.

QUÆNAM SINT INSTRUMENTA BONORUM OPERUM.

CAPUT IV. 4.

*N*primis Dominum Deum diligere ex toto corde, totâ animâ, totâ virtute, deinde proximum, tanquam se ipsum. Deinde non occidere, non adulterari, non facere furtum, non concupiscere, non falsum Testimonium dicere, honorare omnes homines, & quod sibi fieri quis non vult, aliis ne faciat, abnegare semetipsum sibi, ut sequatur Christum, Corpus castigare, divitias non amplecti, jejunium amare, pauperes recreare, nudum vestire, Infirmum visitare, mortuum sepelire, in tribulatione subvenire, dolentem consolari, à sæculi actibus alienum se facere, nihil amoris Christi præponere, iram non perficere, iracundie tempus non reservare, dolum in corde non tenere, pacem falsam non dare, charitatem non derelinquere, non jurare omnino, ne fortè per jures, veritatem ex corde, & ore proferre,

malum pro malo non reddere, Injuriam non facere, sed factam patienter sufferre, Inimicos diligere, maledicentes nolle maledicere, sed magis benedicere, persecutionem propter Justitiam sustinere, non esse superbum, non vinolentum, non multum edacem, non somnolentum, non pigrum, non murmurosum, non detractorem, spem suam Deo committere, bonum aliquod in se cum viderit Deo applicet, non sibi, malum verò semper à se factum sciat, & sibi reputet, Judicium timere, Gehennam expavescere, vitam aeternam omni concupiscentia spiritali desiderare, mortem quotidie ante oculos aspectam habere, actus vite sue omni hora custodire in omni loco Deum se respicere pro certo scire, cogitationes malas cordi suo advenientes, mox ad Christum allidere, & saniori Spirituali, os suum à malo, & pravo eloquio custodire, multum loqui non amare, verba vana, aut risui apta non loqui, risum multum, aut excessum non amare, lectiones Sanctas libenter audire, orationi frequenter incumbere, mala praterita cum lachrymis, vel gemitu quotidie in

oratione Deo confiteri, de ipsis malis de cætero emendare, desideria Carnis non perficere, voluntatem propriam odisse, præceptis Abbatis in omnibus obedire, & si ipse (quod absit) aliter agat, memor illius Domini præcepti, quæ dicunt, facite, quæ autem faciunt, facere nolite. Non velle dici Sanctum, antequam sit, sed prius esse, quo verius dicatur, præcepta Dei factis quotidie adimplere, castitatem amare, nullum occidere, Zelum, & invidiam non habere, contentionem non amare, elationem fugere, seniores venerari, Juniores diligere in Christi amore, pro Inimicis orare, cum discordantibus antè solis occasum in pacem redire, & de Dei misericordia nunquam desperare.

Constitutio.

I.

Quanquam hæc bonorum operum instrumentorum doctrina satis plena, ac sufficiens videatur, duo tamen hic addenda visum est, quorum alterum est, Sacramentum Pænitentiae, aliud Sacrosanctam Eucharistiam frequentare.

2. Omnes ergo nostri Eremitæ singulo quoque octavo die, aut nono ad summum confiteantur : Et Sacerdotes, qui legitimo cessante impedimento, quotidie celebrare solent, secundum nostræ Congregationis morem, ad frequentius confitendum adhortamur: Et si aliquis, seclusâ causâ rationabili, aut licentiâ superioris, infrâ dictum temporis spatium confessus minimè fuerit, privetur omninò pitantia, quousque confiteatur.

3. Prior eligat duos, aut tres, vel etiam plures Confessarios, secundum numerum suæ familiæ subditorum, quibus Eremitæ ad beneplacitum confiteri poterunt, absque alia licentia dicti Prioris, cum libertate adeundi alterum ex expositis, relicto prius electo, quibus pariter nostri Eremitæ extranei confiteri valent. Et si aliquis ex extraneis supradictis fuerit Prælatus, vel à suo superiori expositus, suorum sociorum confessiones poterit audire, sinè superioris localis licentia. Sic pariter PP. Visitatores quocunque loco, & tempore, ac voca-

les ad Capitulum Generale accessi, etiam post suorum officiorum renunciationem, munus confessorii obire poterunt.

4. Nullus primò Sacerdos ad Confessiones audiendas exponatur, nisi accedente examine Prioris, ac visitatoris in actu visitationis: & ubi deerint approbati Confessarii ad familiam sufficientes, poterit Prior ad tempus usque visitationis, quem voluerit, approbare.

5. Novitii suo Patri Magistro confiteantur; quando verò opportunum Prior judicaverit, alium quempiam ex nostris Zelo, ac prudentiâ præditum, ad Novitiorum confessiones bis in anno excipendas deputabit.

6. Itinerantes, vel ad nostra hospitia divertentes, & ad alia nostræ Congregationis loca accedentes, confiteri poterunt cuicumque ex nostris exposito, ac approbato è superiore, & in defectu Sacerdotis approbati, nostris etiam non approbatis valeant confiteri, vel alteritùm Sæculari, tùm regulari Sacerdoti, dummodo necessario, non autem in fraudem

fiat

fiat Confessio, tunc enim nulla esset confessio ipsa.

7. Si sæcularis aliquis nostris confiteri desideret, quod nequè frequenter, nequè cum retributione fiat; decernatur à superiori Sacerdos, qui ab Ordinario fuerit approbatus, quique casus reservatos calleat (quibus si pœnitens illaqueatus fuerit) ad suum Judicem Ordinarium remittet.

8. In visceribus JESU Christi quilibet Prælatus, ac superior deprecatur, nè piger, & supinus, sed diligens, ac Ze-lans sit circa curam Animarum sibi subditarum.

9. Eandem auctoritatem absolven-di à suo Priore expositi habeant, quam ipse Prior, nisi hic aliquam centuram, vel casum sibi expressè reservaverit, circa quod servetur omninò decretum Clementis VIII. circa casus reservatos: at publica centura ob Clerici percussione Priori semper reservata cœnetur.

10. Quod dictum est de frequentia confessionis pariter, & de sacra commu-

nione intelligantur , ut scilicet omnes non Sacerdotes Eremitæ singulis Dominicis diebus communicent, nisi ex aliqua propinqua festivitate , aut alia rationabili causâ superior præveniendam , aut differendam Sacram Communionem judicaverit. Salvis semper Dominicis, Adventus, & Quadragesimæ, in quibus nullo modo ab ipsa vacandum.

11. Feria 5. in Cæna Domini omnes tùm Sacerdotes, tùm non Sacerdotes à suo superiore , qui die illa celebrabit, communicent , & quoties simul plures ad Sacram communionem properant, bini incedentes, servato professionis ordine procedant, pallio omnes texti, & Sacerdotes addant stolam, omnes itaque omni possibili modestiâ, devotione, ac reverentia incedant.

12. Qui frequentius, aut rarius communicare voluerint, à suo superiore veniam petant; & qui contra fecerit, à suo superiore corrigatur, & puniatur.

13. Quocunque in loco Congregationis, ubi viget usus chori, Sacrosanctum

Etum Eucharistiæ Sacramentum in Tabernaculo tectum, & obſeratum clave, aſſervetur, ac ſemel in hebdomada commutetur.

ſciant igitur noſtri Eremitæ, quod omnis doctrina hîc à Sancta Regula, & Conſtitutionibus tradita, ad reformandum interiorem hominem inſervire, ejusque mortificationem maximè juvare; Parum enim corporalia exercitia profunt, niſi veræ pietati aſſociantur. Et qui aliter ſolitariè vixerit, comparabitur ſepulchro dealbato, quòd, Salvatore teſtante, foris quidem pulchrum apparet, intus verò plenum eſt oſſibus, & omni ſpurcicia.

DE OBEDIENTIA.

CAPUT V. 5.

Primus obedientia gradus eſt obedientia ſinè mora, hæc convenit his, qui nihil ſibi Chriſto charius exiſtimant propter ſervitium Sanctum, quod profeſſi ſunt, ſeu propter malum Gehenna, vel gloriam vitæ æternæ.

na. Mox, ut aliquid imperatum à Majore fuerit, ac si divinitus imperetur, moram pati nesciunt in faciendo. De quibus Dominus dicit. In auditu auris obedivit mihi. Et idem dicit Doctoribus, Qui vos audit, me audit Ergò hi tales relinquentes statim, quæ suæ sunt, & voluntatem propriam deserentes, mox exoccupati manibus, & quod agebant imperfectum relinquentes, vicino obedientie pede jubentis vocem facti sequuntur. Et velut uno momento prædicta Magistri iussio, & perfecta discipuli opera, in velocitate timoris Dei, ambæ res communiter citius explicantur, quibus ad vitam æternam gradiendi amor incumbit. Idcò angustam vitam arripuit, undè Dominus dicit. Angusta via est, quæ ducit ad vitam; ut non suo arbitrio viventes, vel desideriis suis, & voluptatibus obedientes sed ambulantes alieno Judicio, & Imperio in Canobiis degentes, Abbatem sibi præesse desiderent: sine dubio hi tales illam Domini imitantur sententiam, quâ dicit. Non veni facere voluntatem meam, sed ejus, qui misit me. Sed hac ipsa obedientia tunc acceptabilis erit Deo,

Deo, & dulcis hominibus, ſi quo jubetur non trepidè non tardè, non tepidè, aut cum murmure, vel cum reſponſo nolentis efficiatur; Quia obedientia, quæ Majoribus præbetur, Deo exhibetur. Ipſe enim dixit. Qui vos audit me audit, & cum bono animo à Diſcipulis præberi oportet, quia hilarem datorem diligit Deus. Nam cum malo animo ſi obedit diſcipulus, & non ſolùm ore, verùm, & in corde ſi murmuraverit, & ſi impleat juffionem, tamen acceptum iam non erit Deo, qui cor reſpicit murmurantis; & pro tali facto, nullam conſequitur gratiam, Imò panam murmurantium incurrit, ſi non cum ſatisfactione emendaverit.

Conſtitutio.

I.

Quia ab oſervantia eorum, quæ in præſenti Sanctæ Regulæ capite continentur diſciplina, bonique conſervatio pendet; Ideo noſtri Etenitæ omnimodam adhibeant diligentiam in exequendis mandatis, quæ Sanctiſſimus Pater in perfectæ

festæ obedientiæ conditionibus describendis nobis præbet.

2. Subjiciantur ergo in omnibus suo superiori, nec quisquam quidquam contra eorum voluntatem, aut mandatum agere præsumat; cum rationabile valdè sit ibi majorem esse debere obedientiam, ubi austerior, ac perfectior vivendi viget disciplina. Sciant igitur nostri Eremitæ, nihil eis ultra communem vivendi usum licere: nullam exercent artem, nihil ex una in alteram Cellam, aut à loco in locum transferant, neque vestes, vel aliud quodpiam vestimentum scindant, aut alterent: Imò nec exercitium aliquod quantumvis Spirituale, absque sui superioris licentia aggrediantur. Abstineant etiam ab illis, quæ dicto, vel scripto illis interdiciuntur, & ea, quæ minima sunt, quæque eis sinè licentia agere licet, cum obedientiæ merito facere delectentur. Quidquid in Sacra Regula, atque his Constitutionibus continetur, totis viribus studeant adimplere.

3. Ad

3. Ad maiorem præterea propriæ voluntatis abrenunciationem noverint omnes Eremitæ nostri propter obedientiæ votum omnibus Privilegiis, gratiis, indulgentiis seu concessionibus à Sede Apostolica jam antea in proprium cuiusque favorem obtentis, penitus abrenunciasse, sive eam singularitatem vitæ, seu Sacrorum ordinum promotionem, sive subjectionis exemptionem, sive tandem quocunque modo propriæ voluntatis effectum respicere dignoscantur.

DE TACITURNITATE.

CAPUT VI.

Aciamus, quod ait Propheta,

Dixi, custodiam vias meas,
ut non delinquam in lingua
mea. Posui ori meo custo-

diam, obmutui, & humiliatus sum, & filii à bonis. Hic ostendit Propheta, si à bonis eloquiis interdum propter taciturnitatem debet taceri, quanto magis à malis verbis propter panam peccati debet cessari? Er-

go quamvis de bonis, & Sanctis edificatio-
num eloquiis perfectis discipulis propter taci-
turnitatis gravitatem, rara loquendi conce-
datur licentia, quia scriptum est in multi-
loquio non effugies peccatum; & alibi.
Mors, & vita in manibus linguæ, nam lo-
qui, & docere Magistrum, condecet tacere,
& audire, discipulo convenit, & ideò si quæ
requirenda sunt à Priore, cum omni humili-
tate, & sujectione, & reverentia requiran-
tur, ne videatur plus loqui, quàm expedit;
scurilitates verò, vel verba otiosa, & risum
moventia, aterna clausura in omnibus locis
damnamus, & ad tale eloquium discipulum
aperire os non permittimus.

Constitutio.

I.

TAciturnitas Sacro sancta est, dum-
modo Justitiæ metas non excedat,
quæ tacendi, loquendivè tempus docet.
Ideò discreta consideratione hæc Sancti
BENEDICTI doctrina secundum tem-
pus, ac locum, secundum denique ne-
cessitatis, & charitatis indigentiam ob-
serva-

servanda est; idcirco quandoque in hoc superior dispensare, aliquando verò neutiquam. Declaramus itaque indispensabiles esse omnes per annum Dominicos dies, omnes & solemnitates, ac festa Sanctorum, quæ ex præcepto Ecclesiæ, vel Constitutionum veniunt observanda, ambas Quadragesimas, ac Sextas ferias cujuscunque hebdomadæ, omnes denique dies, in quos abstinencia transfertur. Ac insuper à Completorio cujusque diei, usque ad Primam, sequentes horas quoque, quæ æstivo tempore, orationi, vel dormitioni sunt deputatæ.

2. Eodem modo dispensatio in quibusdam locis, locum non habet, uti sunt Ecclesia, & ejus vestibulum, Sacrarium, Capitulum culparum, & Refectorium. Imo in diebus dispensatis non intelligitur in viis, quæ sunt inter Cellas, ac in plateis ante Ecclesias, & ante Ereni portam, in quibus silentium frangere nefas est.

3. At è contra sic humana conditione, fraternaque charitate, sic exigentibus, etiam aliquando in diebus, horisve supra

prohibitis, honesta loquendi licentia concedatur. Ideò in Dominica quinquagesimæ, ac in festo S. MARTINI (quia Quadragesimas ingressuri Eremitæ, simul charitative reficiuntur) silentium à prima diei usq; ad quartam noctis horam relaxabitur. Ecclesia, Sacratio, Capitulo, ac vestibulo semper exceptis, dummodo divinæ laudes in Choro consuetis horis, persolvantur.

4. Obtinuit insuper laudabilis consuetudo, ut bis in hebdomada hyemali tempore, & ter in æstate, per superiorem post Primam in vestibulo Ecclesiæ silentium dispensetur, quæ quidem dispensatio ultra signum Completorii ejusdem diei non extenditur. Hyemem autem dicimus à festo exaltationis Sanctæ Crucis, usque ad Pascha Resurrectionis. Quod verò reliquum est temporis usque ad idem festum, æstatem vocamus. Fiat itaque dispensatio in hyeme feriâ tertiâ, & quinta, sed in æstate addatur Sabbatum. In quibus diebus, vel eorum aliquo si præseptivum festum inciderit, in alium non

im.

impeditū dispensatio transferatur. Quod si tota hebdomada festiva fuerit, in minori fiat festo; Ita ut nunquam in hyemebis, & ter in æstate silentii dispensatio prætermittatur: Caveant tamen omnes in hujuscemodi colloctionibus aliquid sæculare vanum, aut frivolum tractare.

§ Et quia silentium non solum verbis, imo magis quovis importuno tumultu, ac strepitu destruitur, ideo necesse est, dum divina officia, aut missæ celebrantur circa Ecclesiam, dum verò oratio fit, vel somni quies capitur in Cellis, viis, aut locis publicis, ab omni strepitu, vel strepitoso manuali exercitio penitus abstineri. Si quis autem silentii temporibus, absque superioris licentia, alterius Cellam adierit, vel pulsaverit, aut strepitum notabilem fecerit, cum officia celebrantur divina, & Oratio, sive dormitio fit, maximeq; nocturno tempore, accuset se in Capitulo, & secundum culpæ qualitatem, superioris arbitrio puniatur. Qui verò silentium simpliciter transgressus fuerit, plus temporis loquendo, quàm ut Psalmus 50.

Miserere dici queat, fructuum portione, quæ vel illa die, vel sequenti illi debita, privabitur; sic garrulæ Aues, vel delitiosæ, & omne animal latrabile, ludicrum, atque inquietum ab Eremitis nostris penitus arceatur. Permittuntur solum canes ad Custodiam, quando, & ubi necessarii videbuntur.

6. Novitiis cum Professis, nulla sit unquam loquendi licentia, nisi illi à suo Patre Magistro, & isti à suo Priore facultatem acceperint. Cum hospitibus, sive sæcularibus, sive Religiosis affinibus, vel amicis, vel operariis, nulla sit conversatio, nisi aliqua ex justa causa jusserit Prælatus.

7. Meminerint tandem omnes quotidie, dum signum Primæ datur, ad Deum mente conversi, hos versiculos orando dicere. *Pone Domine Custodiam ori meo, & ostium circumstantia labiis meis. Non declines cor meum in verba malitiæ, ad excusandas excusationes in peccatis.*

DE HUMILITATE.

CAPUT VII. 7.

*L*amat nobis scriptura divina,
(Fratres) dicens, Omnis qui
se exaltat humiliabitur, &
qui se humiliat exaltabitur.

Cum hæc ergo dicit, ostendit nobis omnem
exaltationem, genus esse superbia, quod se
cavere Propheta indicat, dicens, Domine
non est exaltatum cor meum, neque
elati sunt oculi mei, neque ambulavi in
magnis, neque in mirabilibus super me,
sed quid? si non humiliter sentiebam, sed
exaltavi animam meam, sicut ablaetatus
super matrem suam, ita retribues in ani-
mam meam, Unde (Fratres) si summa
humilitatis culmen volumus attingere, & ad
exaltationem illam caelestem, ad quam per
presens vita humilitatem ascenditur, vo-
lumus velociter pervenire, actibus nostris
ascendentibus, scala illa erigenda est, qua in
somno Jacob apparuit, per quam ei descen-
dentes Angeli, & ascendentes monstrabantur.

Non aliud sine dubio descensus ille à nobis intelligitur, nisi exaltatione descendere, & humilitate ascendere. Scala verò ipsa erecta nostra est vita in sæculo, quæ humiliato corde à Domino erigitur ad Calum; latera enim ejusdem Scale dicimus nostrum esse corpus, & animam, in quibus diversos gradus humilitatis, vel discipline vocatio divina ascendendos inservit. Primus itaq; gradus humilitatis est, ut si timorem Dei sibi ante oculos semper ponens, oblivionem omnino fugiat, & semper sit memor omnium, quæ præcipit Deus: & qualiter contemnentes Deum, in Gehennam pro peccatis incidunt, & vitam æternam, quæ timentibus Deum præparata est, animo suo semper revolvat, & custodiens se omni hora à peccatis, & vitiis, id est cogitationum, linguæ, oculorum, manuum, pedum, vel voluntatis propriæ, sed & desideria carnis amputare festinet. Existimet se homo de Calis à Deo semper respici omni hora, & facta sua in omni loco ab aspectu divinitatis videri, & ab Angelis omni hora Deo nunciari. Demonstrat nobis hoc Propheta, cum cogitationibus nostris

ita

ita Deum semper præsentem ostendit dicens. Scrutans corda, & renes Deus. Et item, Dominus novit cogitationes hominum, quoniam vanæ sunt, Et item dicit. Intellexisti cogitationes meas à longè, & quia cogitatio hominis confitebitur tibi; Nam ut sollicitus sit circa cogitationes suas perzervas, dicat semper humilis Frater in corde suo. Tunc ero immaculatus coram eo, si observavero me ab iniquitate mea, voluntatem verò propriam ità facere prohibemur, cum dicit scriptura nobis, Et à voluntatibus tuis avertere; Et item rogamus Deum in oratione, ut fiat illius voluntas in nobis. Docemur ergo meritò nostram non facere voluntatem, cum canimus illud, quod dicit scriptura: Sunt viæ quæ videntur hominibus rectæ, quarum finis usque ad profundum inferni demergit. Et cum canimus illud, quod de negligentibus dictum est. Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in voluntatibus suis. In desideriis verò carnis, ita nobis Deum credamus semper esse præsentem, cum dicit Propheta Domino. Ante te omne desiderium meum. Cavendum ergo est

ideò malum desiderium, quia mors secus introitum delectationis posita est. Undè scriptura precipit dicens, Post concupiscentias tuas non eas. Ergo si oculi Domini speculantur bonos, & malos, & Dominus de Cælo semper respicit filios hominum, ut videat si est intelligens, aut requirens Deum, & ab Angelis deputatis nobis quotidie, die, noctuq; Domino factori nostro, opera nostra nunciantur, carendum est omni hora, Fratres, sicut dicit in Psalmo Propheta, ne nos declinantes in malum & inutiles factos aliqua hora aspiciat Deus, & percendo nobis in hoc tempore, quia pius est, & expectat nos converti in melius, nè dicat nobis in futuro. Hæc fecisti, & tacui.

Secundus humilitatis gradus est, si propriam quis non amans voluntatem, desideria sua non delectetur implere, sed vocem illam Domini imitetur dicentis. Non veni facere voluntatem meam, sed ejus qui misit me. Item dicit scriptura: Voluntas habet pænam, & necessitas parit coronam.

Tertius humilitatis gradus est, ut quis pro Dei amore omni obedientia subdat se majori,

jori , imitans Dominum , de quo dicit Apoſtolus. Factus obediens uſque ad mortem.

Quartus humilitatis gradus eſt , ſi in ipſa obediendia duris , & contrariis rebus vel etiam quibulibet irrogatis injuriis , tacitâ conſcientia , patientiam amplectatur , & ſuſtinens non laſſeſcat , vel diſcedat , dicente ſcriptura. Qui perſeveraverit uſque in finem , hic ſalvus erit. Item , Confortetur cor tuum , & ſuſtine Dominum , & oftendes fidelem pro Domino , univerſa etiam contraria ſuſtinere debere. Dicit ex perſona ſufferentium. Propter te morte afficimur tota die , æſtimati ſumus ſicut oves occiſionis ; Et ſecuri de ſpe retributionis divinæ , ſubſequuntur gaudentes & dicentes ; Sed in his omnibus ſuperamus propter eum , qui dilexit nos ; Et item alio loco ſcriptura ; probaſti nos (inquit) Deus , igne nos examinaſti , ſicut examinatur argentum. Induxiſti nos in laqueum , poſuiſti tribulationes in dorſo noſtro. Et ut oſtendat ſub Priore debere nos eſſe , ſubſequitur dicens. Impoſuiſti homines ſuper capita noſtra , ſed & præceptum

ceptum Domini in adversis, & in injuriis per patientiam adimplentes, percussi in maxilla, prabeant & aliam, auferenti tunicam, dimittant & pallium, angariati, mille passus vadant & duo milliaria, & cum Paulo Apostolo. Falsos fratres, & persecutiones sustinent, & maledicentes se benedicunt.

Quintus humilitatis gradus est, si omnes cogitationes malas cordi suo advenientes, vel mala à se absconditè commissa, per humilem confessionem Abbati non celaverit suo. Hortatur nos de hac re scriptura, dicens, Revela Domino viam tuam, & spera in eo, Et item dicit; Confitemini Domino quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia ejus, Et ita Propheta. Delictum meum cognitum tibi feci, & injustitias meas non operui. Dixi pronuntiabo adversum me injustitias meas Domino, & tu remisisti impietatem cordis mei.

Sextus humilitatis gradus est, si omni vilitate, vel extremitate contentus sit Monachus, & ad omnia, quæ sibi injunguntur, velut operarium se malum judicet, & indignum, dicens cum Propheta. Ad nihilum

reductus ſum , & nescivi, ut Jumentum factus ſum apud te, & ego ſemper tecum.

Septimus humilitatis gradus eſt ; ſi omnibus ſe inferiorem, & vilioſiorem non ſolum ſua lingua pronunciet, ſed etiam intimo cordis credat affectu, humilians ſe, & dicens cum Propheta , Ego autem ſum vermis, & non homo , opprobrium hominum, & abjectio plebis. Exaltatus ſum, & humiliatus, & confuſus. Et item , Bonum mihi, quia humiliasti me, ut diſcam mandata tua.

Octavus humilitatis gradus eſt, ſi nihil aſſumat Monachus, niſi quod communis Monasterii regula, vel Majorum cohortantur exempla.

Nonus humilitatis gradus eſt , ſi linguam ad loquendum prohibeat Monachus, & taciturnitatem habens, uſq; ad interrogationem non loquatur, Monſtrante ſcriptura, quia in multiloquio non effugietur peccatum, & quod vir linguoſus non dirigetur ſuper terram.

Decimus humilitatis gradus eſt. Si non ſit faciliſ, & promptus in riſu. Quia ſcriptum

ptum est. Stultus in risu exaltat vocem suam.

Undecimus humilitatis gradus est : si cum loquitur Monachus leniter , & sine risu , humiliter cum gravitate , vel pauca verba & rationabilia loquatur , & non sit clamorosus in voce , sicut scriptum est. Sapiens verbis innotescit paucis.

Duodecimus humilitatis gradus est , si non solum corde Monachus , sed etiam corpore humilitatem videntibus se semper indicet. Id est in opere , in Monasterio , in Oratorio , in horto , in via , in agro , vel ubicunq; sedens , ambulans , vel stans , inclinato sit semper capite , defixis in terram aspectibus , reum se omni hora de peccatis suis existimans , jam se tremendo Iudicio Dei presentari existimet , dicens sibi semper illud , quod Publicanus ille Evangelicus fixis in terram oculis , dixit. Domine non sum dignus ego peccator levare oculos meos ad cælum , Et iterum cum Propheta. Incurvatus sum , & humiliatus sum usquequaque. Ergo his omnibus humilitatis gradibus ascensis , Monachus ad Charitatem Dei perveniet illam , qua perfecta,

fecta, foras mittit timorem, per quam universa quæ prius non sine formidine observabat, absq; ullo labore, velut naturaliter ex consuetudine incipiet custodire; non jam timore Gehennæ, sed amore Christi, & consuetudine ipsâ bonâ & delectatione virtutum, quæ Dominus jam in operarium suum mundum à vitiis, & peccatis, Spiritu S dignabitur demonstrare.

Constitutio.

TAm Sancta est, tamque plena hujus capitis tractatio, ut superfluum videatur aliud quicquam hoc in loco statuere, tantæque utilitatis hujus lectionis series apparet, ut ex se non invitet modò, sed etiam ad sui admirationem, & continuum studium propriâ virtute compellat.

DE OFFICIIS DIVINIS IN NOCTIBUS.

CAPUT VIII. §.

Hyemis tempore, id est à Kalendis Novembris usq; ad Pascha, juxta à considerationem rationis, octavâ hora noctis surgendum est, ut modico amplius de media nocte pausetur, & etiam digesti surgant. Quod verò restat post vigiliis, à Fratribus, qui Psalterii, vel Lectionum aliquid indigeat, meditationi inserviat. A Pascha autem usq; ad supradictas Kalendas Novembris sic temperetur hora vigiliarum agenda, ut paucissimo intervallo, quo Fratres ad necessaria natura exeant, custodito, mox matutini, qui incipiente luce, agendi sunt, subsequantur.

Constitutio.

I.

Quod hyemis tempore octavâ hora surgendum sit, sed juxta noctis brevitatem, vel longitudinem hora vel protrahenda, vel retrahenda est.

2. Un-

2. Unde ab Idibus septembris, primum Matutini signum horâ septima pulsatur, cum à die septima Octobris quasi per suos gradus ascendendo, horâ septima, & dimidia; sic à Kalendis Novembris, horâ octava dictum signum fiat. Rursus à decima Februarii sensim retrocedendo, horâ septimâ, & dimidia. A Septima verò Martii, hora septima. A secunda die Aprilis hora sexta, & dimidia. A vigesima quinta ejusdem hora sexta. similiter à nona Maji hora quinta, & dimidia, & à die secunda Junii hora quinta.

3. Præterea iterum crescente nocte, iterum etiam signum protenditur, undè à decima Julii pulsatur horâ quintâ, & dimidia, & à Kalendis Augusti, horâ sexta, & à vigesima ejusdem usque ad prædictas Idus Septembris hora sexta, & dimidia. Excipitur nox Dominicæ Nativitatis, in qua sexta hora pulsatur.

4. Duplex erit Matutini signum, sicut & aliarum Canoniarum horarum, primum Matutini signum erit quinque *Miserere* in hyeme, sed in æstate quatuor *Mi-*

E

serere

serere tantum, cum intervallo inter primum, & secundum duorum Miserere. Ultimum verò signum unius Pater noster, cum Angelica salutatione erit.

5. Audito ergo nocturnæ laudis signo, velociter surgentes ad tantum opus, omnes se præparent: Et statim mentem ad Deum levantes, aliquam ferventem orationem, seu Psalmum pronuncient, aut certè aliquod Passionis, vel Divinitatis Mysterium meditentur, ad Ecclesiam (sic modestâ gravitate servatâ) properent, quo, cum pervenerint, aperto in primis capite, in ipso introitu aqua benedicta se aspergat, dicens, *Asperges me Domine, &c.* quod quidem omnes observare debent, non solum intrantes, verum & exeuntes, ab Ecclesia postea dicat. *Introibo in Domum tuam, adorabo ad templum Sanctum tuum, & confitebor nomini tuo Domine.* Et ante Altare genuflexus postquam aliquantulum oraverit, completo primo matutini signo, surgat, & coram ingrediens in suo loco genuflectat, expectans superioris signum officii
in

incipiendi. Reliquis autem horis , & temporibus , quoties intranda eſt Eccleſia , aperto capite ingrediatur etiam ſi frigus maximè vigeat ; & altero genu tantum ante Altare ad terram flexo ſe ſimiliter inclinet , & intret chorum.

QUOT PSALMI DICENDI
SINT IN NOCTURNIS
HORIS.

CAPUT IX. 9.

In primis tempore præmiſſo in primis verſu, Deus in adiutorium meum intende , Domine ad adjuvandum me feſtina. In ſecundo ter dicendum eſt : Domine labia mea aperies , & os meum annunciabit laudem tuam. Cui ſubjungendus eſt tertius Pſalmus, & Gloria. Poſt hunc Pſalmus nonageſimus quartus cum Antiphona , aut certè decantandus , indè ſequatur Ambroſianus. Deindè ſex Pſalmi cum Antiphonis. Quibus dictis & dicto verſu , benedicat Abbas , & ſedentibus omnibus in ſcammis , legantur viciffim à Fratribus

in Codice super Analogium tres lectiones, inter quas tria Responsorialia cantantur, duo Responsorialia sine Gloria dicantur. Post tertiam verò lectionem, qui cantat, dicat gloriam, quam cum incepit Cantor dicere, mox omnes de sedilibus surgant, ob honorem, & reverentiam Sanctæ Trinitatis; Codices autem legantur in vigiliis, auctoritates tam veteris Testamenti, quàm novi, sed & expositiones earum, quæ à nominatissimis, & orthodoxis, Catholicisq; Patribus factæ sint. Post has verò tres lectiones cum responsoriis suis, sequantur reliqui sex Psalmi cum Alleluja canendi. Post hoc lectio Apostoli sequatur ex corde recitanda & versus, & supplicatio, Litanie, idest Kyrie eleyson, & sic finiantur vigilia nocturna.

Constitutio.

I.

CUM ad amussim Breviarii Monastici ordo, ac forma servanda sit, satis hic modus ac Cæremonias in nocturnis Officiis celebrandis erit recensere. Cessante secundo itaque Campanæ signo, omnibus

in choro genuflexis, ut dictum eſt, dato ab ipſo ſuperiore Officii inchoandi ſigno, aſſurgant omnes, & profundè inclinati dicant ſecretò. *Pater noſter, Ave Maria, & Credo*, quibus finitis, iterum ſuperiore ſignante, erigantur cuncti, & Sacerdos hebdomadarius incipiat, *Deus in adiutorium meum intende*, quod cum dicitur, omnes ad Altare converſi, ſe ſigno Crucis muniant. Cum verò dicitur, *Domine labia mea aperies*, Os tantum pollice ſignent. Ad *Gloria Patri*, iterum utrinq; ad Chorum converſi, profundè ſe inclinent. Poſtea ſtantes ſequentia proſequantur,

2. Dum dicitur *Psalmus Venite exultemus*, ad Altare convertent facies ſuas, quod & quando Evangelium ſuper Altare legitur, ſemper obſervandum eſt. Item Sacerdos, quando Capitula, Antiphonas ad *Magnificat*, & *Benedictus* orationeſque recitat, faciat, Et Clericus quando Reſponſoria, Brevia, Verſiculos, & Lectiones Officii parvi B. V. & mortuorum.

3. Tres lectiones , quas hic Pater Sanctus vicissim in Choro legi jubet , legat ille, qui ultimus est, sive inferior Chori oppositi Hebdomadario , petita prius benedictione , nisi de homilia Evangelii desumptæ sint. Tunc quidem Sacerdotis hebdomadarii munus erit. Responsoria verò, Clericus hebdomadarius recitabit. Quando superior officium dicit, ut in solemnioribus Festivitatibus, Homiliæ, Lectiones, non ipse, sed Sacerdos hebdomadarius leget.

4. In Eremitis, in quibus sunt in Choro , præter Priorem, sex Sacerdotes, Prior ad hebdomadam faciendam non tenetur, sed solum officium in solemnioribus festivitatibus : quod intelligitur , quando illi sex Sacerdotes, hebdomadas Sacerdotaliter faciunt. Quando verò Prior hebdomadarii munus subest, Sacerdos illi proximior homiliæ lectiones legat , atque ita erit omnino observandus ; non enim decet Prælatum à subdito benedici, quòd tamen in superiore nequaquam militat.

QUA-

QUALITER ÆSTATIS TEM-
PORE NOCTURNA LAUS
AGATUR.

CAPUT X. 10.

*Pascha autem, usq; ad Kalendas
Novembris omnis (ut supradic-
tum est) Psalmodia quantitas
teneatur, excepto, quod lectio-
nes in Codice propter brevitates noctium mi-
nimè legantur, sed pro ipsis tribus lectionibus,
una de veteri Testamento memoriter dica-
tur, quam breve Responsorium subsequatur,
& reliqua omnia (ut supradictum est, im-
pleantur, idest nunquam minus à duodecim
Psalmorum quantitate ad vigiliis nocturnas
dicatur, exceptis tertio & nonagesimo
quarto Psalmo.*

QUALITER DOMINICIS DIEBUS VIGILIE AGAN- TUR.

CAPUT XI. *AA*

*D*ominico die temporius surgatur
ad vigilias, in quibus vigiliis re-
neatur hac mensura. Idest mo-
dulatis (ut supra disposuimus)
sex Psalmis , & dicto versu , residentibus
cunctis dispositè , & per ordinem in subse-
liis legantur in Codice (ut supra diximus)
quatuor lectiones cum responsoriis suis , ubi
tantum in responsorio quarto dicatur à Can-
tore Gloria. Quam cum incipit, mox omnes
cum reverentia surgant. Post quas lectio-
nes, sequantur ex ordine alii sex Psalmi cum
Antiphonis , sicut anteriores, & Versus. post
quas iterum legantur alia quatuor Lectiones,
cum Responsoriis suis ordine, quo supra, post
quas iterum dicantur tria Cantica de Pro-
phetis, quæ instituerit Abbas, quæ Cantica
cum Alleluja psallantur. Dicto etiam Ver-
su, & benedicente Abbate, legantur alia qua-
tuor Lectiones de novo Testamento ordine quo
supra.

Con-

Constitutio.

I.

Referentes nos ad novi Breviarii ordinem hic de lectionibus, modoque legendi solummodo agendum est. Quilibet ergo praevideat, ac perlegat, quod sibi legendum est, suis aptando signacula locis, ne se, aliosque perturbet.

2. Primi nocturni quatuor lectiones, ille legere tenetur, qui infimum locum in Choro tenet ex opposito Hebdomadarii, sive Novitius, sive professus existat. Lector in ipso lectionis initio capite inclinato, benedictionem petat, qua à superiore data, sedentibus cæteris, ipse stans legat, sed quoties benedictio petitur, omnes assurgere debent, iterumque sedere: nemo tamen ante superiorem sedere præsumat.

3. Secundi nocturni lectiones ab eo leguntur, qui in proximo supra prædictum lectorem in eadem parte Chori, loco residet. Tertiæ verò, nocturni lectiones, quæ fere de homilia Evangelii recitantur, semper ad Sacerdotem hebdomadarium

pertineat. Omnes lectiones à supradictis lectoribus in propriis locis recitabuntur.

4. Hebdomadarius autem Sacerdos is dicitur, qui omnibus horis divinis, pariter, & nocturnis divinum opus inchoat. Cujus munus erit ad omnes horas Capitula & Antiphonas Ad *Magnificat*, & *Benedictus*, in officio Regulari. Item Antiphonas, & Versiculos Commemorationum, nec non versuum post Antiphonam B. MARIE in fine officii cum suis orationibus recitare. Ac etiam *Pretiosa* post primam cum suis pertinentibus. Psalmorum gradualium. pœnitentialiumque versiculi cum litanis, quotiescunque dicenda sunt, per ipsum Hebdomadariū persolvantur. Missam Conventualem quotidie celebrare, & sequenti Dominica, ac tota hebdomada primam Missam dicere tenetur.

5. Clericus hebdomadarius, qui ejusdem Chori erit cum sacerdote prædicto, pronuntiabit Invitatorium cum Psalmo *Venite exultemus*, Antiphonas, Versiculos,

los;

los, & Reſponſoria lectionum officii regularis. Lectiones, & Verſiculos in officio B. MARIE, & Defunctorum, lectionem Martyrologii, & lectionem brevem poſt Pretioſam; lectionem in Capitulo ante Completorium, & tandem omnes Antiphonas Pſalterii in ferialibus, ſimplicibus, & Dominicis intonabit: nam cum integræ dicuntur, ad Chorum ſpectant. In omnibus Dominicis per annum, ac feſtis duplicibus in officio Regulari, ac in Anniverſariis Defunctorum Clericus hebdomadarius præſens cum præterito, ambo inquam ſimul, Invitatoria & Reſponſoria brevia, tam in Laudibus, quàm in Veſperis in medio Chori decantabunt. Attamen in ſemiduplicibus, ſimplicibus, atque feriis, ſolus hebdomadarius in ſuo proprio loco, hoc munus adimplebit.

6. In feſtivitatibus ſolemnioribus idem hebdomadarius Majori, ſeu Priori celebranti deſerviet, & omnibus diebus feſtivis pacem, more ſolitò, acceptam prius, aliis præbebit. Et ubi ſolus unus erit Clericus, ultimus profeſſionis Sacerdos,

dos, munera clericalia obibit, tam in Choro, quam in Lectione in Capitulo ante Completorium, & quæcunq; solent Clerici peragere, deficientibus ipsis Clericis. Si verò unus solus sit Clericus, hic in solemnitatibus inserviet Missæ, pacemq; dabit, reliquum hebdomadarius ipse perficiet.

7. Conversus autem hebdomadarius, diligens in primis esse debet, ut quoties opus sit, præsens in Ecclesia reperiatur. Is lucernas Chori ad Matutinum accendet, & Candelas Altaris ad Laudes, ad Missam, ad Completorium, ac etiam festivis diebus ad Vesperas, quas divino peracto Officio diligenter extinguet. Crucem tam ad Processiones, quæ in Ecclesia fiunt, quàm ad eas, quæ ad Infirmos communicandos, ungendos, mortuosque sepeliendos diriguntur, omnes antecedens portabit. Ad Missam insuper Conventionalem Sacerdoti deserviet (nisi superiorem in solemnioribus celebrare contingat, cui Clericus hebdomadarius assistere debet) præveniat ergo tempus, seque ad Sanctum opus præparet, ut incipiat

cepta,

cepta, hora, quæ Miſſam immediatè præcedit, ſolitus Campanæ ſignum pulſet, & in Sacrario Sacerdotes expectet. Ac in ſequenti hebdomada Miſſæ, quæ poſt Primam dicitur inſerviet, & die Dominico aquæ benedicendæ, reſponſa benedicienti Presbytero daturus, aſſiſtere tenetur. Si verò quoties opus erit Miniſterio ſuo præſto non fuerit, vel ipſe legitimè impeditus, alium ſui loco non ſuffecerit, ſuam dicat culpam in Capitulo, & à vino abſtineat.

8. Quoties aliquis ex his Sacerdos, vel Clericus juſtè impeditus perſonaliter his officiis adeſſe nequit, qui ei in eodem Choro proximè officio ſucceſſurus eſt, iſ Socii munus adimplebit. Laico verò hebdomadario, qui profeſſione ei inferior eſt, ſucceder. Atque adeò Sacerdotes noviter profeſſi, completo profeſſionis anno atque à Novitiatu egreſſi Sacerdotis hebdomadarii munus incipient.

9. Hebdomadarii à Veſperis Sabbati incipient, uſque ad Nonam ſequentis Sabbati incluſivè, qui Nona expleta, ſe in medio Chori proſternent, pro erroribus, &
de-

defectibus in officio per totam hebdomadam commissis.

Sequitur Sancta Regula.

Post quartum verò Responsorium, incipiat Abbas Hymnum Te Deum laudamus, quo dicto legat Abbas lectionem de Evangelio cum honore, & tremore, stantibus omnibus. Quæ perlecta, respondeant omnes, Amen, & subsequatur mox Abbas Hymnum Te decet laus, & data benedictione incipiant Matutinos, Qui ordo vigiliarum omni tempore tam æstatis, quàm hyemis æqualiter in die Dominico teneatur, nisi fortè (quod absit) tardius surgatur, quia tunc aliquid de lectionibus brevandum est, aut Responsorii, quod tamen omninò caveatur, ne proveniat. Quod si contigerit, digne in dē satisfaciatur in oratorio, per cujus evenerit neglectum.

Constitutio.

I.

Ille qui Choro præsidet, & absolutio-
nes, quæ lectionibus præmittuntur, faci-
ciat

ciat, atque Lectoribus benedictionem petentibus more solito impendat, ac deinde *Te Deum* incipiat, & Evangelium cum stolo ad humeros super pallium, in medio majoris Altaris, stantibus omnibus illucque respicientibus, luminibusque in eodem Altari accensis, alta & intelligibili voce decantet. Quo finito *Te decet* cum oratione currentis officii dicat, & antequam ab Altari discedat, immediatè laudes incipiat, dicens *Deus in adjutorium meum.*

2. Quocunque in nostræ Congregationis loco præsens in Choro fuerit Pater Major, prædicta omnia ipse perficiet. Qui etiam in omnibus solemnitatibus primæ Classis, ac in festo Sanctissimæ Trinitatis, ac Circumcisionis Domini, nec non Purificationis, Annunciationis, & Nativitatis B. MARIE divinum Officium in primis, & secundis Vesperis, in Matutino, & Laudibus, ac Tertia, Officium, ac tandem Missam Conventualem dicet. Eandem Missam celebrabit, quoties benedictio aliqua Candelarum, vel Cinerum, & Olivarum, & quandocunque Novitius induen-

duendus est , profiterivè debet Item
Sabbato Sancto , & vigilia Pentecostes,
juxtà Missale Romanum.

QUOMODO MATUTI- NORUM SOLEMNITAS AGATUR.

CAPUT XII.

*In Matutinis die Dominico in pri-
mis dicatur sexagesimus sextus
Psalmus sine Antiphona in dire-
ctum ; postquem dicatur quin-
quagesimus Psalmus cum Alleluja ; post-
quem dicatur centesimus decimus septimus ,
& sexagesimus secundus ; deinde Benedictio-
nes, & Laudes , Lectio de Apocalysi una ex
corde, & Responsoriam & Ambrosianum, &
versus, & canticum in Evangelio, Litanie,
& completum est.*

Constitutio.

I.

HÆc divini officii pars, præ aliis omni-
bus solemniter, id est majoris vocis
sono, morositateque peragenda est. Il-
lumi-

luminatoque ſemper Altari. Sed quia feſtorum dies, non pari modo, nec æqualiter recoluntur, ideò in illuminando Altari, varius quoque erit modus.

2. In omnibus primæ Claffis ſolemnitatibus, & aliquibus ſecundæ, in quibus ſuperior celebrare, ac officium dicere ſolet (ut ſupra dictum eſt) ſex candelæ unciarum quatuor ponderis pro qualibet, accendantur. In feſtis ſecundæ Claffis, quatuor ejusdem ponderis, at in duplicibus tertix Claffis, & Dominicis etiam quatuor, ſed trium unciarum. In officio verò ſemiduplici, aut de die infrà octavam, ac de B. MARIA in Sabbato, duæ tantum trium unciarum. Quæ candelæ, dum *Te Deum* cantatur à Converſo hebdomadario ſunt accedendæ, & uſque ad finem officii lucebunt. Ardebunt etiam ad Miſſam Conventualem ac Veſperas, verum in ſerialibus diebus, atque in ſimplicibus feſtis, ad Laudes, & Veſperas, una ſola candela duarum unciarum antè Altare lucere conſuevit; idemque ad Completorium ſervatur.

QUALITER PRIVATIS DIE- BUS MATUTINI AGAN- TUR.

CAPUT XIII.

Diebus autem privatis, Matutino-
rum solemnitas ita agatur; id est
sexagesimus Psalmus dicatur sine
antiphona in directum subtra-
hendo modicè sicut Dominica, ut omnes oc-
currant ad quinquagesimum, qui cum Anti-
phona dicatur. Post quem alii duo Psalmi
dicantur (secundum consuetudinem, id est
secundâ feria, Psalmus quintus, & trigesi-
mus quintus. Tertiâ feria quadragesimus
secundus, & quinquagesimus sextus. Quar-
tâ feriâ, sexagesimus tertius, & sexagesimus
quartus. Quintâ feriâ, octuagesimus septi-
mus, & octuagesimus nonus. Sabbato au-
tem centesimus quadragesimus secundus, &
Canticum Deuteronomii, quod dividatur in
duas glorias. Nam ceteris diebus Canticum
unumquodq; die suo ex Prophetis (sicut psallit
Ecclesia Romana) dicatur. Post hæc sequan-
tur Landes, deinde lectio una Apostoli, memo-
ritel

rite
nun
nia,
tuti
do,
sa
prop
lent
nem
nost
bus
Cate
tion
Sed

C
alter
super
Hym
parte
gelic
Regu

riter recitanda, Responsorium, Ambrosianum, versus, Canticum de Evangelio, Litaniam, & completum est. Planè agenda matutina, vel Vespertina non transeant aliquando, nisi in ultimo per ordinem Oratio Dominica omnibus audientibus dicatur à Priore, propter scandalorum spinas, quæ oriri solent; ut conventi per ipsius orationis sponsionem, qua dicunt. Dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris, purgent se ab huiusmodi vitio. Cateris verò agendis, ultima pars ejus orationis dicatur, ut ab omnibus respondeatur. Sed libera nos à malo.

Constitutio.

I.

Consuetus Congregationis modus in Psalmis intonandus est, ut scilicet alternati per vices suas utriusque Chori superiores, Psalmos, & Cantica intonent. Hymnos verò incipiat, qui primus est à parte Hebdomadarii: sed Cantica Evangelica, id est *Magnificat*, & *Benedictus*, in Regulari officio Chori superior intonabit,

bit, nisi ipse superior officium faciat, seu deducat, quia tunc Antiphonam dicturus, non potest utrumque cum decore peragere. Ideò qui post eum Choro præest, dicta Cantica intonabit.

2. Ejusdem superioris onus erit in Laudibus, & Vesperis, Dominicam orationem post *Kyrie eleison* alta, & intelligibili voce pronunciare. *Kyrie eleison* autem semper à parte Prioris incipiet etiam si ipse à Choro absit, præterquam in Psalmis gradualibus, quando *Gloria Patri* à parte dicti Prioris completur.

3. Incipiet quoque superior Antiphonas Beatissimæ Virginis in fine Horarum, id est *Salve Regina* & *Alma Redemptoris, &c.*

IN NATALITIIS SANCTORUM QUALITER VIGILIE AGANTUR.

CAPUT XIV.

N Sanctorum verò festiuitatibus, vel omnibus solemnitatibus (sicut diximus die Dominico agendum) ita a-

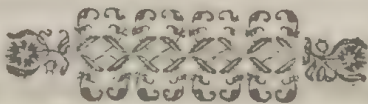
gatur, excepto, quod Psalmi, aut Antiphona, vel Lectiones ad ipsum diem pertinentes dicantur, modus autem supradictus teneatur.

QUIBUS TEMPORIBUS DICATUR ALLELUJA.

CAPUT XV.

Sancto Pascha, usq; ad Pentecosten, sine intermissione dicatur Alleluja, tam in Psalmis, quam in Responsoriis. A Pentecoste autem, usq; ad caput quadragesimae omnibus noctibus, cum sex posterioribus Psalmis, tantum ad Nocturnos dicatur. Omni vero Dominica extra quadragesimam Cantica, Matutini, Prima, Tertia, Sexta, Nonaq; cum Alleluja dicantur, Vespera autem cum Antiphonis; Responsorio nunquam dicantur cum Alleluja, nisi à Pascha, usq; ad Pentecosten.

QUALITER DIVINA OPERA PER DIEM AGANTUR.

CAPUT XVI.

Septies in die, ait Propheta, laudem dixi tibi, qui septenarius numerus à nobis sic implebitur. Matutini Primæ, Tertiæ, Sextæ, Nonæ, Vesperæ, Completoriiq; tempore, nostra servitutis officia persolvamus, quia de his horis dixit Propheta, septies in die laudem dixi tibi; Nam de Nocturnis vigiliis, idem ipse Propheta ait, Media nocte surgebam ad confitendum tibi; ergo his temporibus referamus laudes creatori nostro, super Judicia Justitiæ suæ, id est Matutinis, Primâ, Tertiâ, Sextâ, Nonâ, Vesperâ Completorio, sed nocte surgamus ad confitendum ei.

Constitutio.

I.

Quamvis Conversi ad divinum officium recitandum minimè teneantur, tamen cum & ipsi Religiosi sint, nullatenus

tenus à Deo septies in die laudando excusabiles sunt, ac media surgentes nocte, ipsi confiteri. Ideò ex antiqua consuetudine vice dicti officii, ad infrascriptas quotidianas preces recitandas tenentur.

2. Quotidie igitur recitabunt octoginta duas orationes dominicas, ac totidem Angelicas salutationes, ipsas in hunc modum partientes, ut scilicet Matutinis quadraginta, Laudibus decem, Vesperis septem, Primæ, Tertiæ, Sextæ, Nonæ, ac Completorio ipsarum cuilibet horarum quinas tribuant, idque maxima devotione, attentione, & reverentia persolvant.

3. Debent insuper singulis noctibus pullante campana ad Ecclesiam accedere, nocturnisque laudibus personaliter assistere, nec indè, donec officium persolutum fuerit, recedere. In die verò propter eorum crebras occupationes, si feria sit, aut dies non festivus, ad Primam, & Completorium tantum, in solemnitatibus, & festivitibus præceptivis etiam Vesperis intersint.

QUOT PSALMI PER EAS-
DEM HORAS DICENDI
SUNT. ii

CAPUT XVII.

Am de Nocturnis, vel Matutinis
digessimus ordinem Psalmodie.
Nunc de sequentibus horis vi-
deamus. Primâ hora dicantur
Psalmi tres sigillatim, & non sub una Gloria.
Hymnus ejusdem horæ post versum. Deus
in adiutorium meum intende, Domine ad
adjuvandum me festina, atequam Psalmi
incipiantur. Post expletionem verò trium
Psalmorum, recitetur lectio una, versus,
Kyrie eleison. Et Missæ sint.

Constitutio.

Quia magni interest, sic hæc Prima
diei hora suo tempore abloivatur,
ut cætera, quæ domi agenda sunt iusto
ordine succedant. Ideò primus hujus
horæ signum, à tertia decima Septembris,

usque ad Calendas Novembris, & à decima Februarii, usque ad secundam Aprilis, paulo antè solis ortum pulsandum est. Item ab iisdem Calendis Novembris, usque ad decimam Februarii, ejus signum in Aurora dabitur. A secunda autem Aprilis, usque ad tertiam decimam Septembris orto jam sole. Primum signum ad spatium duorum *Miserere* protrahatur, ac intervallum totidem, ultimum verò trium.

2. Prima completa, Conversus, qui primæ Missæ inservire debet, dictam Missam Campanæ signo significabit, quam Sacerdos hebdomadarius hebdomadæ præteritæ dicere tenetur. Quæ quidem Missa nunquam prætermittenda est, ut omnes EREMITÆ ei possint assistere. Unde ex nostris nemo omnino sit, qui quotidie non celebret, aut Sacrum non audiat, quodsi quispiam diebus privatis Missam audire non poterit, Prioris venia, omittat.

3. Frequentare autem celebrationes nitantur Sacerdotes, cum nullum sit Deo

charius holocaustum, quàm ipsum dignissimum Eucharistiæ Sacrificium, in quo tamen nec minus prolixi, nec multum celeres sint, sed potius inter utrumque extremum, medium tenentes, devotè in tanto ministerio se gerant.

4. Post Primam igitur, usque ad Tertiam curent omnes Sacerdotes celebrare in communi Ecclesia, sed si nec locus, nec tempus datur. Tunc cum Prioris licentia in privatis Cellarum Oratoriis faciant. Et qui antè Tertiam non poterit, postea celebret, dummodo non sit tempus orationis, vel Missæ Conventualis sinè expressa licentia.

5. Curet hebdomadarius, ut Tertia finitâ vel Nona, antè Altare præparatus inveniat. Missam conventualem celebraturus. Qui etiam die Dominico aquâ benedicta, omnes quot sunt in Choro, & Ecclesia, asperget, ut in Missali habetur, ad quam aspersionem omnes in Choro stare debent, nulloque modo genuflectere. In fine autem Missæ, fratres more solito, communicabit, & Sanctissimi Sacramenti
for-

formas in Tabernaculo reservatas mutabit, seu renovabit.

6. Nunquam apud nos Missam cantare fas fuit, sed in simplicitate EREMITICA, devotè, voce suavi, & cum debitis cæremoniis, excepto Sabbato Sancto, & vigilia Pentecostes.

7. Decretum est, illis tantum indumentis, Sacerdotibus, seu ornamentis utendum esse, quæ ad celebrandum sunt omninò necessaria, id est sine pluviali, Tunicella, aliis Pontificalibus ornamentis. Atque in Missis quantumvis solemnibus ultrà unum Ministrum adhiberi nefas erit, qui Minister in majoribus solemnitatibus, in quibus Major, aut Prior celebrat, Clericus erit. In aliis omnibus sufficit Conversus, qui Clericum, ut suprà juvabit in thure ministrando, ac in Sacrario Sacerdoti, dum se induit, ac exuit, interviet.

8. In solemnitatibus primæ Classis, in quibus superior celebrat, & in Communi Refectorio omnes reficiuntur, ac in tribus Missis Nativitatis Domini, nec non in tri-duo hebdomadæ Sanctæ, in Missa Con-
ven-

ventuali incensatur Altare, in qua thurificatione modus, & Ordo Missalis Romani servandus est: Evangelium pariter sine aliqua particulari cæremonia in prædictis fastis dicitur, præter incensum.

9. Quando sit dicendus hymnus *Gloria in excelsis Deo* Rubricæ Missalis Monastici monent.

10. Pax omnibus Dominicis totius anni, omnibusque diebus festivis de præcepto; Clericus enim hebdomadarius pacem osculandam celebranti porriget, mox adstantibus cunctis, incipiendo à Prælatro, vel seniori usque ad ultimum, dicens unicuique *Pax tecum* & altero respondente, *Et cum Spiritu tuo.*

11. Omnibus Dominicis ab illo Sacerdote, qui primam Missam celebrabit, benedicenda est aqua, depositâ prius planeta, & manipulo, sed cum stola, idque in Sacrario; In aliis autem occasionibus, in quibus stola adhibenda est, sicut in Reliquiarum ostensione, & similibus, assumet Sacerdos suum pallium, seu superpelli-
cium, stola superposita. In ministrandis

autem Infirmis Sacramentis Eucharistiæ, vel unctionis extremæ. Rituale Romanum observabitur.

12. Quando privatæ Missæ in majori Altari Ecclesiæ celebrandæ erunt festivis diebus, antequam Sacerdos, ad Altare accedat, signum detur unius saltem *Ave Maria* cum quinque ictibus in fine; sed ad primam Missam, & Conventualem signum alterum dabitur unius *Pater noster*, & *Ave Maria* cum quinque pariter ictibus in fine, antequam Sacerdos sacris induatur vestibus.

13. Cum in Missa dicitur Sanctus, & ad elevationem Corporis Christi, si Missa privata fuerit, cum tintinabulo ad hoc parato; si Conventualis, cum magna Campana signum, fiet spatio unius *Ave Maria*, pro qualibet vice. Quo audito omnes ubicunq̃ue fuerint genuflectant, & capite aperto Deum in tanto Sacramento humiliter adorent. At quando in præcipuis festivitatibus Majorem, aut Priorem celebrare contingit, tunc prædicta signa fiant cum magna, & parva simul campana,

na, quod pariter ad *Gloria in Excelsis*, observandum est.

14. Sacerdotes qui non præsto sunt, quando debent in Sacrario quinque ictibus magnæ Campanæ vocentur, Ministri verò tribus. Qui omnes solliciti ad hæc esse debent, ac se invicem prævenire præcipuè servientes.

15. Sed quia Missarum celebrationi lumina adesse debent ad Conventualem in duplicibus, & semiduplicibus festivitibus, Dominicis, ac infra octavas iidem Cerei, qui Laudibus inservierunt, inservient. In simplicibus, ac ferialibus diebus duæ Candelæ duarum unciarum ponderis ardeant, sicut in omnibus privatis Missis, excepta Dominica palmarum, & vigilia Pentecostes, in quibus quatuor Cerei, quatuor unciarum ardebunt.

16. Rursus semper ante Altare majus duo Cerei in magnis Candelabris esse consueverunt, qui in Missis Conventualibus ad elevationem Sanctissimi Sacramenti accendantur, nec donec Sacerdos communicaverit, extinguendi sunt. Quod
pa

pariter in minoribus Altaribus fiet, unico
tamen cereo.

Sequitur Regula.

Tertia verò, Sexta, Nona, eodem ordine
celebretur, id est versus, Hymni ea-
rundem horarum terni Psalmi, Lectio, &
versus Kyrie eleison, & Missæ sint. Si
major Congregatio fuerit cum Antiphonis,
si verò minor in directum psallantur. Vesper-
tina autem Synaxis quatuor Psalmis cum
Antiphonis terminetur, post quos Psalmos
Lectio recitanda est; inde responsorium, Am-
brosianum, versus, Canticum de Evangelio
Litania, & oratio Dominica, & fiant Missæ.
Completerium autem trium Psalmorum di-
ctione terminetur, qui Psalmi directanei sine
Antiphona dicendi sunt, post quos hymnos
ejusdem hora Lectio una Versus, Kyrie elei-
son, & Benedictio, & Missæ fiant.

Constitutio.

Signum Tertiæ, ab Idibus Septembris
usque ad Pascha, mediâ hora post
pri-

primam Missam dandum est ; & si fortè post primam non celebretur , ad unius horæ spatium signum tendatur. A Pascha autem, usque ad tertiam decimam Septembris, quando non jejunatur, post horam ac dimidiam, post primam missam, pullabitur ; si verò jejunatur, semihora tardius.

2. Primum signum tertiæ erit unius *Miserere*, intervallum duorum, secundum signum item duorum. In die verò Nativitatis Domini, & Sancti ROMUALDI tria dantur signa ejusdem mensuræ.

3. Signum Sextæ, quod unicum est, erit spatii unius *Pater noster*, & unius *Ave Maria*, quæ in quadragesima consecutivè post Tertiam dicitur ac in vigilia Pentecostes, & quoties deficit Missa ordinaria Tertiæ. In duplicibus, Dominicis, semiduplicibus, simplicibus, & Feriis, post dictam ordinariam Tertia, Sexta semper dicitur.

4. Nona per totum annum ea hora nunciabitur (ut ipsa, quando sola dicitur) finita, & cum Missa , ac Vesperæ suble-

quon-

quantur, iſſis abſolutis adſit merities, ſed in Jejunio Regulari per mediam horam anticipari poterit. Excipiuntur hinc etiam omnes Dominicæ à Kalendis Novembris uſque ad Paſcha, necnon dies, in quibus tempore æſtivo fit dormitiò antè Nonam. In quibus Nona, in ipſo meridie ſignatur. Primum ergo ſignum, quando dormitur antè Nonam, erit duorum *Miferere*, quando verò non dormitur, unius tantum, ſed intervallum, & ſecundum ſignum, erit duorum *Miferere*.

5. Veſperæ ab Idibus Septembris uſque ad Paſcha horâ vigefima prima ſignandæ ſunt, exceptis Dominicis quadrageſimæ Magnæ, in quibus, & toto tempore à Paſcha uſque ad feſtum S. CRUCIS Septembris, horâ vigefima ſignificandæ ſunt. Primum, & ſecundum erunt duorum *Miferere*, tantumdem intervallum erit, at in diebus Jejunii quadrageſimæ unicum ſignum unius *Miferere* ſufficit. In feſtis autem duplicibus ipſa ſigna longiora eſſe debent, & in feſtivitibus Nativitatis Do-

mini

mini ac S. ROMUALDI tria fiant signa ejusdem mensuræ.

6. Completorii tandem signum datur circà vigesimam tertiam horam, sed adstat Sacrista, dum id agit, maximè in æstate, ut post Completorium usque *Ave Maria* signum, solitæ orationis tempus supersit. In Hyeme autem Completorio finito, statim *Ave Maria* pulsetur, id est à Kalendis Novembris usque ad decimam Februarii. Eadem consideratione uti oportet, cum officium Defunctorum dicendum est, ut eo finito, dicatur *Ave Maria*. Signum Completorii ad tres, aut quatuor ad summum miserere protrahatur. Quando autem Eremitæ omnes in Ecclesia esse noscuntur, breviari potest divini officii signum, verum vel uno absente ad justam mensuram protrahatur.

✠ Signum Campanulæ post lectionem Completorii non omittatur, quod unius *Pater noster*, & *Ave Maria* erit. Venerabile tandem signum Salutationis Angelicæ dicto Completorio post Solis occatum pullabitur. In nocte verò

in

in fi
men
tem

uniu
Ave
Quo
to c
tem
prim

QU

Glor
deina
tuor
liqui
na, te
mi de
tem se

in fine Laudum Regularis officii. At in meridie post Nonam, aut Vesperas pro temporis qualitate.

8. Signa tribus vicibus dabuntur, uniuscujusque signi spatium erit unius *Ave Mariae* cum suis debitis intervallis. Quo audito genuflectant omnes, & aperto capite dicant *Ave Maria*. Sed toto tempore Paschali, & diebus Dominicis à primis Vesperis non genuflectitur.

QUO ORDINE PSALMI DICENDI SINT.

CAPUT XVIII.

IN primis semper diurnis horis dicatur versus. Deus in adjutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me festina. Et Gloria. Indè hymnus uniuscujusq; horæ; deindè Primâ hora Dominica dicenda quatuor Capitula, Psalmi, centesimi octavi; Reliquis verò horis, id est Tertia, Sexta, & Nonâ, terna Capitula supradicti Psalmi centesimi decimi octavi dicantur. Ad Primam autem secunda feria, dicantur tres Psalmi, id

est primus, secundus & sextus & ita per singulos dies ad Primam usq; ad Dominicam, dicantur per ordinem terni Psalmi usq; ad decimum nonum Psalmum, ita sanè, ut nonus Psalmus, & decimus septimus partiantur in binas glorias, & sic fiat, ut ad vigilias Dominica, semper à vigesimo incipiatur. Ad Tertiam verò, Sextam, & Nonam secunda feria novem Capitula, quæ residua sunt de centesimo decimo octavo, ipsa terna Capitula per easdem horas dicantur. Expenso ergo Psalmo centesimo decimo octavo, duobus diebus, id est Dominico, & Secunda feria, Tertiâ feria tam ad Tertiam Sextam, & Nonam, psallantur terni Psalmi, à centesimo decimo nono, usq; ad centesimum vigesimum septimum, id est Psalmi novem. Qui Psalmi semper usq; ad Dominicam per easdem horas itidem repetantur. Hymnorum nihilominus, Lectionum, vel Versuum dispositione uniformi cunctis diebus servatâ. Et ita scilicet, ut semper à Dominica centesimo decimo octavo incipiatur. Vespere autem quotidie quatuor Psalmorum modulatione cunantur. Qui psalmi incipiuntur à centesimo nono, usq; ad centesimum qua-

dra-

dragesimum septimum, exceptis his, qui diversis horis ex eis sequestrantur, id est à centesimo decimo, usq; ad centesimum vigesimum septimum, & centesimo trigesimo tertio, & centesimo quadragesimo secundo. Reliqui omnes in Vespera dicendi sunt, qui in numero supradictò fortiores inveniuntur, id est centesimus trigesimus octavus & centesimus quadragesimus sextus, quia parvus est, cum centesimo decimo quinto conjungatur. Digesto ergo ordine Psalmorum Vespertinorum, reliqua id est lectiones, responsoria, Hymni, Versus, vel Cantica (sicut supra taxavimus) impleantur. Ad Completorium verò quotidie iidem Psalmi repetantur, id est quartus, nonagesimus, & centesimus trigesimus tertius. Disposito ordine Psalmodia divina, reliqui omnes Psalmi, qui super sunt, aequaliter dividantur in septem noctium vigiliis, partiendo scilicet, qui inter eos prolixiores sunt psalmi, & duodecim per unamquamq; constituentur noctem. Hoc præcipuè commonentes ut si cui fortè, hac distributio Psalmorum displicuerit, ordinet, si melius aliter judicaverit, dummodo omnibus

modis id attendatur, ut omni hebdomada, Psalterium ex integro numero centum, quinquaginta Psalmorum psallatur, & Dominico die semper à capite repetatur ad vigilias. Quia nimis iners devotionis suae servitium ostendunt Monachi, qui minus Psalterio cum Canticis consuetudinariis per septimana circulum psallunt: cum legamus Sanctos Patres nostros uno die, hoc strenuè implevisse, quod nos tepidè utinam septimana integrâ persolvamus.

Constitutio.

I.

AD integram perfectamque regulæ satisfactionem, cum non semper fiat officium de feria; quilibet tùm Sacerdos, tùm Clericus qualibet hebdomada totum David Psalterium sive ore, sive memoriter privatim recitabit.

DE DISCIPLINA PSAL-
LENDI.

CAPUT XIX.

*Vigil, credimus divinam esse præ-
sentiam, & oculos Domini in
omni loco speculari bonos & ma-
los. Maximè tamen hoc sine
aliqua dubitatione credimus, cum ad opus
divinum assistimus; Ideò semper memores
simus, quod ait Propheta, Servite Domino
in timore, & iterum, Psallite sapienter,
& in conspectu Angelorum psallam tibi.
Ergo consideremus qualiter oporteat nos in
conspectu Divinitatis, & Angelorum esse,
& sic stemus ad psallendum, ut mens nostra
concordet voci nostra.*

Constitutio.

I.

IN omnibus nostræ Congregationis lo-
cis, omnes Sacerdotes, ac Clerici tam
Professi, quàm Novitii, auditò officii si-
gno, quotidie ad singulas horas, tam diur-
nas, quàm nocturnas, ad Ecclesiam pro-

perent, ibique ante SS. SACRAMENTUM devotè, & reverenter officium perfolvant. Quod ita strictè observandum est, ut si fortè pauci, Imò si duo, vel unus tantum in EREMO. præsens fuerit, illi duo. vel unus id per se in Ecclesia implere teneantur, sinè cantu tamen, secundum antiquum Stylum, morem, ac consuetudinem Religionis, distinctis verbis, voce clara concordi, ac sonora, simul incipientes ac pariter desinentes cum debitis pausis, seu punctis, monastico more; Ideò omnes ad quos spectat Psalmos incipere, Responsoria, Versus, & alia intonare, diligenter advertant, ut cum voce mediocri, alta, ac sonora id faciant. Qui autem lectiones legunt, semper in eodem tono Chori incipiant, ac finiant, ut alii commodiùs eundem tonum sequantur, & præcipuè cum duo simul Invitatorium, aut Responsorium concinunt.

2. Et ne decor divini cultus perturbetur, omnes perseverantes usque in finem officii, maneat in Choro, nisi necessitas naturæ indè exire cogat. Neque

Præ-

Prælati pro aliquo quamvis magno negotio, dum divinis laudibus cum aliis vacat, interpelletur, neque ipse interpellatus foras egrediatur.

3. Officium parvum Beatissimæ Virginis MARIE quotidie recitabitur, at quando in Choro non dicitur, Magister Novitiorum cum suis Novitiis in Capitulo, vel Sacrario honestâ mora persolvat. Cæteri verò privatim, ubi voluerint recitabunt.

4. In Choro semper recitabitur; exceptis duplicibus, Dominicis, triduo ante hebdomadæ Sanctæ infra octavas B. Virginis, Vigiliæ Nativitatis, & Epiphaniæ Pentecostes, & Assumptionis, & in semiduplicibus, solum excipies Matutinum, quod item observandum in loco Capituli Generalis, quando suo debito, & ordinario tempore, celebratur, durante ipso Capitulo propter noctium brevitatem

5. Defunctorum Officium in Choro semel in hebdomada recitandum, exceptâ hebdomada Sancta, Paschatis, Pentecostes, & infra octavam Epiphaniæ, ap-

placata tamen semper Missa, etiam si omit-
tatur Officium, quo officio Rubricæ Bre-
viarii præcipientis talem officii recitatio-
nem prima quoque die mensis non impe-
dita, sit satis. Declarantes propter An-
niversaria, quæ fiunt, per annum, tolli
obligationem talis Defunctorum officii
prima mensis non impedita, & cujuslibet
hebdomadæ in quadragesimis.

6. Et quia modestia, & reverentia in-
terior, non parum interiorem devotio-
nem juvat, ideò quilibet pro virili cære-
monias, maximè quæ in Choro fiunt, can-
tari solent, servare studeat. Illicitum
quippe imo turpe reputatur, si stantes in
Choro ad aliquam sedilium partem dor-
sum, latusuè reclinent, aut cubitis inni-
tantur, nisi Senectus, vel infirmitas defe-
ctum excuset, quod tamen omni mode-
stiâ, gravitateque fiat, nè scandalo, aut
admirationi Novitils, ac Junioribus sint,
Tandem quando omnes genuflexi ma-
nent, Chorus, Chorum alterum respiciat.

7. Verùm superior, cum post Can-
tica *Magnificat*, & *Benedictus* altâ voce to-

tum

tum recitat *Pater noster*, stabit versâ facie ad Altare. Stabit item, quando dat benedictiones, stat etiam Hebdomadarius, quando recitat orationes.

8. Capitis profundæ inclinationes, semper fiunt, ad *Gloria Patri*, in Hymnorum ultimis Versibus ad Sanctus, Sanctus, &c. *Fiat misericordia tua Domine, &c. Te Deum laudamus. Ad Te decet laus, &c.* post lectum Evangelium in Matutino: ad Primam in secundo Hymni Versu. *Deum precemur supplices, &c.* Ad Tertiam cum dicitur. *Nunc Sancte nobis, &c. & Veniat super nos misericordia, &c.* Ad Vesperas, quando dicitur. *Sit nomen Domini benedictum.* Quando dicitur, *ò Gloriosa Domina, & Maria Mater gratia, &c.* ac tandem quoties nominatur *JESUS, & MARIA* inclinetur caput.

9. Cum in hymno *Pange lingua, &c.* dicitur *Tantum ergo Sacramentum.* Et quando ad, *Te Deum laudamus, &c.* dicitur, *Te ergo quaesumus, &c.* Et in festiuitatibus Beatæ Virginis primæ aut secundæ Classis, quando intonatur *Ave,*

Ma-

Maris stella, &c. ac in Pentecoste ad *Veni Creator Spiritus, &c.* genuflectendum ad primos quatuor Versus utriusque hymni, sicut in hymno Crucis in Versibus, *O Crux ave spes unica, &c.* ad primos duos Versus tantum, quod pariter toto passionis tempore observandum erit, & semper in Psalmo *Venite exultemus*, ad verba, *Venite adoremus, & procidamus ante Deum, &c.*

10. Ad omnes Lectiones, & Responsoria, exceptis officii parvi B. MARIE, & in initio Evangelii, quod antè Lectiones homiliæ recitatur, sedebunt.

11. Dum Psalmi canuntur, ac Cantica veteris Testamenti, & Lectiones in officio regulari leguntur, ac mortuorum, operto capite manebunt, exceptis Lectoribus, qui nudum, aut seminudum pro temporis qualitate habebunt, & sic in hyeme in Choro inter utrumque signum omnes operto, in æstate aperto capite erunt.

12. In omnibus aliis, quæ ad cultum divinum pertinent, aut suis Cæremoniis, & observantiis, tam in Ecclesia, & Choro, quam

quàm extra ab Idibus Septembris usq; ad Pascha Resurrectionis, dimidiũ capitis detegitur, & à Paschate usque ad Idus prædictas, totum opertum tenetur. Excipe tamẽ toto anni tempore principium divini officii, quousque Psalmi cantari incipiant, quando legitur Evangelium, aut elevatur SS SACRAMENTUM, quousque Sacerdos (aut alii si qui sint) communicaverit, quando datur signum salutationis Angelicæ, quando dicitur *Salve Regina*, aut alia similis Antiphona, in quibus totum caput aperiendum.

13. Ad hanc autem observantiam non adstringuntur infirmi, nisi in quantum ipsis videbitur, & placuerit, dummodo omnia faciant sciente, & consentiente superiore, qui poterit, & post Pascha & ante Idus Septembris, si fortè nimirum frigescet, dispensare, ut quisque saltem dimidium caput operire valeat, sicut in hyeme.

14. In Cæremoniis cum decore faciendis, multum juvat una omnium conformatitas, ut scilicet omnes simul, & semel æqua-

æqualiter caput aperiant, & operiant. Sic item in erigendo se, & inclinando, incipiendo aliquid, & finiendo, genuflectendo, & assurgendo, & tandem in omnibus, idem tempus, eundem domum, formam denique ac mensuram eandem observent.

15. Finito verò officio nemò exurgat, nisi superior erectus incipiat abire, aut signum dederit discedendi, ipso in Choro remanente. Studeant insuper, non solum in Caremoniis conformes per omnia esse, sed etiam in vestitu, incessu, & cæteris omnibus.

16. Intrent in Ecclesiam cum modestia, habitu composito, solitisque vestibus, & signanter cum pallio, sinè quo nullus (etiam si hospes fuerit) chorum aut Refectorium intrare præsumat: Et si quis hospes sæcularis, aut Regularis illuc ingressus fuerit, per Sacristam blandè prius admonitus extrahatur, nisi à Priore, vel de ejus licentia introductus fuerit.

17. Processiones, quæ licet apud nos non sint in usu sicut in sæcularium Ecclesiis,

ſiis, fieri tamen debent, quando præci-
piuntur à ſummo Pontifice ad conſequen-
das Indulgentias, quæque à Miſſali præ-
ſcribuntur, in quibus Ritualis Romani
ordo omninò ſervandus eſt.

18. In Proceſſionibus Feriarum Quin-
tæ, & Sextæ majoris Hebdomadæ, ſinguli
EREMITÆ, ſingulas candelas duarum un-
ciarum accenſas geſtabunt, quod ad ho-
norem SS. SACRAMENTI inconcuſſe obſer-
vabitur, quod item faciendum, cum ad
tumulum deferuntur Defuncti. Duarum
pariter unciarum erunt Candelæ, quæ in
triangulo dicta Sacra hebdomada ad Ma-
tutinum accenduntur; illæ verò quæ in
Altari ad Crucis adorationem accendun-
tur, trium unciarum erunt: ejusdem item
ponderis debent eſſe tres illæ, quæ novo
igne primæ in arundine accenduntur Sab-
bato ſancto, & tales erunt illæ, quæ in die
Purificationis EREMITIS distribuuntur; pri-
vatis in cellulis conſervandis.

19. Cereus autem Paſchalis ſex libra-
rum circiter erit, qui à die Sabbati Sancti,
uſque ad Aſcenſionem Domini, completo
Evan-

Evangelio dicti Festi in Missis conventualibus, Vesperis, ac Laudibus perpetuò ardebit.

20. Cera, quæ in nostris Ecclesiis consumitur, debet esse alba, exceptis illis cereis, quæ in triduo Majoris hebdomadæ in officiis, & Missa feriæ sextæ insuntur, & in Anniversario omnium Defunctorum, quæ erunt ceræ communis.

21. Ad Crucem feriâ sextâ in Parasceve adorandam, Celebrans depositis solum crepidis alii verò EREMITÆ pedibus nudis, singullatim peragant, secundum eorum gradum, quod pariter ad mandatum in die Cænæ Domini observabunt. Prophetiæ Sabbati Sancti, ac Vigiliæ Pentecostes, inter Clericos, & Sacerdotes distribuuntur, secundum superioris ordinem, semper verò à Junioribus, ac ultimis sumatur initium.

DE REVERENTIA ORATIONIS.

CAPUT XX.

*I*cum hominibus potentibus volumus aliqua suggerere, non praesumimus, nisi cum humilitate, & reverentia, quanto magis Domino Deo universorum cum omni humilitate, & puritatis devotione supplicandum est, & non in multiloquio, sed in puritate cordis, & compunctione lachrymarum nos exaudiri sciamus? & ideo brevis debet esse, & pura oratio, nisi fortè ex affectu inspirationis divinae gratia protendatur. In Conventu tamen omnino breviter, & facto signo à Priore, omnes pariter surgant.

Constitutio.

I.

QUAMVIS EREMITICA vita continua debeat esse oratio, illa tamen communis quam hic Sancta praecipit Regula brevis erit, unius scilicet horae spatii bipar-

H

titi

titi bifariam, mediæ scilicet horæ de mane, & mediæ pariter de sero post Completorium. Oratio tempore æstivo, à Pascha videlicet Resurrectionis, usque ad tertiam decimam Septembris, propter noctium brevitatem, post Nonam erit, nisi jejune-
tur, si verò Jejunatur, post Sextæ. Hyemis verò tempore post Matutinas Laudes fiet.

2. Signum verò tam primum, quàm secundum Orationis, erit Campanulæ, ad spatium unius *Ave Maria*, cum quinque ictibus in fine, quod semper omni-
tempore observabitur, etiam si oratione completa pulsetur signum *Ave Maria*, quæ oratio in communi fiat, id est statim completo Matutino in hyeme, ac statim finitâ Nonâ, aut Sextâ in æstate, ac illico finito Completorio toto anni cursu, cum non debeant EREMITÆ à Choro, Ecclesia, aut Cappellis discedere, nisi oratione completa, exceptâ urgente aliqua necessitate, ac veniâ à superiore acceptâ, & Conversi qui non adsunt, accedant ad Ecclesiam anticipatè, ita ut ad signum orationis sint ibi præsentés : Officium Beatissimæ Vir-
ginis

ginis immediatè post , à Novitiis recitabitur.

3. Solliciti sint nostri EREMITÆ lucrari Indulgentiam vulgo dictam *Exaudi* , specialiter nostræ Congregationi ab URBANO VIII, concessam. Illas PAULI V. & alias si quæ sint. Meminerint etiam omnes præter hanc præscriptam orandi, tempora, formamque, per breves aspirationes ardenti desiderio frequenter jaculatas, orationi incumbere, sic enim adimplebitur, quod scriptum est; oportet semper orare & non deficere, & illud *Orate* sine intermissione. Hic siquidem vitæ EREMITICÆ finis est.

DE DECANIS MONASTERII.

CAPUT XXI.

I major fuerit Congregatio, eligantur de ipsis fratres boni Testimonii, & Sanctæ Conversationis, & Constituantur Decani, qui sollicitudinem gerant super Decanias suas in omnibus secundum mandata Dei, & præcepta

*Abbat̃is sui. Qui Decani tales eligantur, in quibus securus Abbas partiatur onera sua, & non eligantur per ordinem, sed secundum vitæ meritum, & sapientiæ doctrinam. Quod si quis ex eis aliqua fortè inflatus superbia re-
pertus fuerit reprehensibilis, correctus semel, & iterum, & tertio, si emendare noluerit, de-
jiciatur, & alter in loco ejus, qui dignus sit, subrogetur, & de Præposito eadem con-
stituiamus.*

Constitutio.

I.

QUamvis apud nos Decani non eli-
gantur, magna tamen sollicitudo,
curaque particularis, erga noviter Profes-
sos adhibenda est; Ideoque statuitur, ut
Novitii post emissam professionem, etiam
per annum sub cura, & disciplina Patris
Magistri maneant, quo anno post Profes-
sionem durante, etiam si Sacerdotes sint,
vocem in Capitulo minimè habeant, cul-
pamque cum aliis Novitiis dicent, post di-
ctum tempus, loci Prior curabit, ut bis in
hebdomada in suam cellam evocati,
suo

suorum Spiritualium exercitiorum exactam rationem reddant, etsi Clerici fuerint, in materia etiam SACRAMENTORUM eos erudiat, quod si Prior fuerit impeditus, alium ad hoc idoneum Sacerdotem subrogabit, alias pænæ Patrum visitatorum arbitrio subjaceat.

QUOMODO DORMIANT MONACHI.

CAPUT XXII.

*S*inguli per singulos lectos dormiant. Lectisternia pro modo conversationis, secundum dispensationem Abbatis sui accipiant, si fieri potest omnes in uno loco dormiant: si autem multitudo non finit, deni, aut viceni cum senioribus suis, qui super eos solliciti sint, pausent. Candela jugiter in eadem Cella ardeat usq; mane. Vestiti dormiant, & cincti cingulis: aut funibus, & cultellos ad latus non habeant, dum dormiunt, nè fortè per somnium vulnerentur dormientes. Et parati sint Monachi semper, ut facto signo, absq; mora surgentes festinent invicem se pravenire ad

opus Dei, cum omni tamen gravitate, & modestia. Adolescentiores fratres juxta se non habeant lectos, sed permixti sint cum Senioribus: surgentes verò ad opus Dei, invicem se moderatè cohortentur propter somnolentorum excusationes.

Constitutio.

I.

Dormiant nostri EREMITÆ soli semper in suis Cellulis, nisi extra EREMIUM, vel in itinere cum Socio dormire necessitas cogat. Induti, ac vestiti, præcinctique eisdem vestibus (pallio, ac tibialibus ad eorum arbitrium exceptis) quibus per diem amicti incedunt, quas neque itineris, neque æstus causâ exuere licet, neque unquam fas sit sola tunica, neque sola tunicella uti; si quis secus fecerit, ter in pane, & aqua jejundet. Omni modestâ compositione, at non supini quiescant. Sint autem solliciti antè primam noctis horam cubitum ire, ultra quam sinè superioris licentia immorari

non

non licet , & transgreſſor , culpam in Capitulo dicat.

2. Lectuli ex ligneis tabulis ſimplici ſchemate compoſiti ſint , & uniformes , quibus pro culcitra , ſtramenta palearum apparentur , & ſi alicui magis placuerit ſtorea concedatur, plumea verò culcitra , aut laneo anacliterio , ac linteaminibus penitus, & in perpetuum denegatis.

3. Opertoria omnibus uniformia dentur, nempe ſtragula Dalmatina , vulgò clavinæ, villoſa, & aſpera, numquam meliora, ac lanca permittantur , cui verò unum opertorium non ſufficit, addatur ſecundum, & non ultra.

4 Pro cervicali, ſacculus paleis ſimiliter plenus ſingulis lectis adaptetur, plumeum namque aut laneum EREMITAM habere ſtrictè prohibetur.

5. Verùm quæ de aſteritate lectiſternii dicta ſunt ad infirmos, & debiles, ſenioque conſectos non extenduntur, cum quibus ſuperior arbitrio ſuo charitativè poterit diſpenſare.

6. In hospitio forensium, ac Peregrinorum ejusdem formæ, & ornatus, lectuli parentur.

DE EXCOMMUNICATIONE CULPARUM.

CAPUT XXIII.

Siquis frater contumax, aut inobediens, aut superbus, aut murmurans vel in aliquo contrarius existens Sanctæ Regule, & præceptis Seniorum suorum contemptor repertus fuerit. Hic secundum Domini nostri præceptum admonetur semel, & secundò à senioribus suis; si non emandaverit, objurgetur publicè coram omnibus, si verò neq; sic correxerit, si intelligit qualis pœna sit, excommunicationi subiacet: si autem improbus est, vindictæ Corporati subdatur.

Constitutio.

I.

HOc, & aliis sequentibus Capitulis, de excommunicatione agit Sanctus Pater, pœnaque culpis infligenda; At quia
in-

inter nos non viget excommunicatio regularis, & Eccleſiaſtica, majorem requirit tractationem; ideò hic ſolùm de pœnis culpis dandis tractabitur.

2. Multâ prudentiâ, ſagaciq̃ue Ju-
dicio Superiores, juſſâ quaſi trutina librent,
non ſolùm culparum qualitates, earumq̃;
circumſtantias, verùm etiam, & condi-
tiones, ingenium, naturamq̃ue erran-
tium conſiderent, aut ſalubri conveni-
entiq̃ue remedio utantur; ſæpè enim
pharmacus, quod uni prodeſt infirmo,
alteri nocet, ideoq̃ue aliter Juvenis, ſenex
aliter, uno modo, qui ex malitia, alio,
qui ex fragilitate deliquit, corrigendus
erit. His ac aliis ſimilibus conſideratio-
nibus ad culparum correctionem deve-
niat ſuperior, ut humilibus parcat,
ſuperbosq̃ue deprimat.

QUALIS DEBEAT ESSE EXCOMMUNICATIONIS MODUS.

CAPUT XXIV.

 Ecundum modum culpæ excommu-
nicationis vel discipline debet exten-
di mensura. Qui culparum modus
in Abbatis pendeat iudicio. Si quis tamen
Frater in Levioribus culpis invenitur, tan-
tum à Mensæ participatione privetur. Pri-
vatus autem à Mensæ Consortio ista erit ra-
tio, ut in Oratorio Psalmum, aut Antipho-
nam non imponat, neq; lectionem recitet,
usq; ad satisfactionem, Refectionem autem
cibi post fratrum refectionem solum accipiat,
mensura, vel hora, qua præviderit Abbas
ei competere, ut si verbi gratia fratres re-
ficiant sexta horâ, ille frater nona, si fra-
tres nona, ille vespertina, usq; dum
satisfactione congruâ veniam
consequatur.

Constitutio.

I.

SCiebat utique Sanctus Pater scriptum esse, pro mensura peccati erit, & plagarum modus: Ideò ne à recto Justitiæ tramite declinemus, culparum qualitates oportet noscere, aliæ enim leves, aliæ graves, graviores, aliæ gravissimæ.

2. Declaratur itaque leves culpas esse intelligendas, errores, seu transgressiones illas Regulæ, & Constitutionum, quæ parvi momenti esse noscuntur, veluti sunt defectus, qui circa cæremonias admittuntur, puta non genuflectere, non aperire, vel operire caput debito tempore, vel hora, tardè ad Chorum, seu Ecclesiam venire, silentium paucis verbis violare, vas aliquod, vel aliud incautè frangere, & hujusmodi innumera. Animadvertendum tamen est, has culpas de sui natura leves, malitiâ, seu depravatâ intentione, & ex consuetudine, graves fieri posse. Æquum igitur erit leviores culpas mitioribus pænis deleri, quæ licet arbitrariæ sint,

sint, poterit tamen delinquens verborum secretâ admonitione primò , deindè si opus est, publicâ repræhensione corripì : mox aliquâ levi pænitentia , puta Psalmum dicere quinquagesimum , aut Coronam Domini , abstinere à fructibus, vino , vel pitantia, ac prostrationem coram omnibus facere, terram osculari, & simile.

3. Graves autem culpæ sunt , si frater cum fratre intrâ , vel extra ERĒMUM lites, contentionesvè habuerit, si quis alicui fratri opprobrium dixerit, si quis mendacium de Industria dixisse deprehensus fuerit, si quis silentium violare in consuetudinem duxerit, si quis silentium in Ecclesia , Sacratio, aut Capitulo sine necessitate procaciter fregerit. Si quis jejunia regularia sine causa, & licentia non servaverit, & similibus; Pæna autem gravi culpæ debita , erit , ut delinquens culpam suam dicat in Capitulo , & jejuset in pane, & aqua semel, vel pluries ad arbitrium Prioris, fratrum pedes deosculetur, dicat semel, vel pluries septem Psalmos pænitentia-

tiales, & cætera hujusmodi. Declarantes, quod ubi in Constitutionibus dicitur, quempiam graviter esse puniendum, aut corrigendum sinè addito, intelligendum de similibus pænis hic supradictis.

DE GRAVIORIBUS CULPIS.

CAPUT XXV.

 I autem frater, qui gravioris cul-
pæ noxa tenetur, suspendatur à men-
sa simul, & ab oratorio: nullus ei
fratrum in ullo jungatur consortio, neq; in
colloquio; solus sit ad opus sibi injunctum per-
sistens in penitentiae luctu, sciens illam terri-
bilem Apostoli sententiam, dicentis. Tradi-
tum hujusmodi hominem Sathanæ in in-
teritum carnis, ut Spiritus salvus sit in die
Domini. Cibi autem refectionem solus per-
cipiat, mensura, vel hora, quæ præviderit ei
Abbas competere, nec à quoquam benedica-
tur transeunte, nec cibus, qui ei
datur.

Con-

Constitutio.

I.

Hic de culpis gravioribus agitur, quæ sunt quando EREMITA deliberato animo id agere non dubitat, quod à superiore, vel publicè, vel sibi privatim vetitum, vel è contra noluerit agere, quod impositum est.

2. Graviores etiam culpæ sunt, contumacia videlicet, rebellio, injuriæ illatio, percussio, blasphemia, contemptio Regulæ & Constitutionum, sed multò magis mandatorum DEI, & Ecclesiæ, quæ quidem absque peccato mortali operari non possunt, & hæc pauca pro exemplo posita sufficiant.

3. Attamen nè hic superiores temerè, nimis citò murmuratoribus credentes, extrà ordinem aliquando procedant, quoties ista corrigenda sunt, superior, ad quem pertinet, præmissa diligenti inquisitione, nisi reus crimen confiteatur, & duorum saltem testium assertionem ad castigationem justis considerationibus personæ,
&

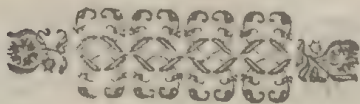
& delicti, adhibitis, cum timore, & charitate procedat, quæ quidem in ſcriptis redigenda ſunt, ut Capitulo Generali, aut Dietæ conſtet, ſuperiores contrà delinquentes Juridice proceſſiſſe.

4. Pœnæ quidem pro his gravioribus delictis infligendæ, & ſi ad arbitrium ſuperiorum relinquuntur, aliquæ hic ad exemplum enarrentur, ut pane, & aqua in Communi Refectorio in terra reſci, toties quoties Prælato videbitur expedire, diſciplinam circularem publicè in Capitulo culparum ſuſcipere, vel à ſe ipſo ſemel, vel pluries tacere, aut ante oſtium Eccleſiæ, ſeu Chori jacere, ſuper quem omnes tranſire, ac etiam diſcretè calcare debeant, conſortio fratrum eum penitus privare, in propria Cella ſequeſtrare, delinquentem degradare, id eſt infra omnes ſui Ordinis ponere, eum voce activa, & paſſiva privare, & ſi fuerit Prælatus, eum deponere: carceri mancipare, ibique jejuniiſ, abſtinentiis, flagris, manicis, ac compedibus ferreis affligere, ac gravare, & ſimilibus pœnis mulctare. Declarando

do Corporis pœnam infamiam non afferre, nec privationem, aut ab officio inhabilitatem, nisi delictum, propter quod datur carcer, de sui natura, inhabilitatem, aut infamiam afferat.

5. Et si quispiam contra Castitatem, quod Deus avertat, deliquerit, carcere-
tur, ibique abstinentiis, disciplinis mul-
ctetur; Etsi peccatum etiam sæcularibus
innotuerit iisdem, aliisque ad Patrum
Majoris, & Visitatorum arbitrium, pœ-
nis puniatur. Quod si delinquens fuerit
Prælati, deponatur, & aliis pœnis ad
Patrum superiorum, ut supra, arbitrium
mulctetur.

6. Sed nè Justitiæ prætextu scandala
orientur: præcipitur, ut semper levibus
culpæ, secretæ dentur pœni-
tentia.

DE HIS QUI SINE JUSSIO-
NE ABBATIS JUNGUNTUR EX-
COMMUNICATIS.

CAPUT XXVI.

*Si quis præsumpserit sinè jussione Ab-
batis, fratri excommunicato, quo-
libet modo se jungere aut loqui cum
eo, vel mandatum ei dirigere, similem sortia-
tur excommunicationis vindictam.*

Constitutio.

Juxta Sacræ Regulæ præscriptum nemo
cum Carceratis loquatur, neque eis au-
xilium, favorem, aut aliquod adjutorium
præbeat, declarantes eos, qui captos ad
fugam hortati fuerint, vel consilium, sive
auxilium quocunque modo dederint, quin
etiam si eos velle fugere sciverint, & non
superioribus revelaverint, eadem Carce-
ris pæna plectantur. Reliqui verò (ex-
cepto Carceris Ministro) qui allocuti eos
fuerint, graviter puniantur. Quod & de
sequestratis in Cella, & silentio constri-
ctis, intelligatur.

QUALITER DEBEAT ESSE
ABBAS SOLLICITUS CIRCA EX-
COMMUNICATOS.

CAPUT XXVII.

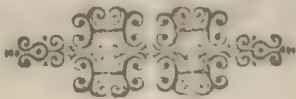

*M*ni sollicitudine curam gerat
Abbas circa delinquentes Fratres,
quia non est opus sanis Medico,
sed malè habentibus, & ideo uti
debet omni modo, ut Sapiens Medicus immit-
tere quasi occultos Consolatores senipetas, id
est Seniores sapientes Fratres, qui quasi se-
cretè consolentur Fratrem fluctuantem, &
provocent eum ad humilitatis satisfactio-
nem & consolentur eum, ne abundantiori
tristitiâ absorbeatur, sed (sicut ait Apostolus)
confirmetur in eo charitas, & oretur pro eo
ab omnibus. Magnoperè enim debet sollici-
tudinem gerere Abbas, & omni sagacitate,
& Industriâ curare, ne aliquam de ovi-
bus sibi creditis perdat. Noverit se in-
firmarum curam animarum, non super
sanas tyrannidem exercere; & metuat
Prophetae comminationem, per quem dicit
Deus. Quod Crassum videbatis, assume-
ba-

batis, & quod debile erat projiciebatis, & Pastoris boni *pium imitetur exemplum*, qui *relictis nonaginta novem ovibus in Montibus*, abiit *unam ovem*, quæ perierat querere. Cujus infirmitati in tantum compassus est, ut eam *sacris humeris suis dignaretur imponere*, & sic reportare ad gregem.

Constitutio.

SEquantur Sanctæ Regulæ doctrinam omnes, qui aliis præsunt. Discant inquam errantem ovem querere, inventam humeris suis imponere, ac tandem ad gregem reducere. O quàm perversè agunt Pastores illi, qui etiam contagiosos hircos blanditiis demulgent, mansuetas autem oves, atque fætolas ubique percutiunt, & irritant: sed væ illis, ac animabus illorum, qui strictam rationem de animabus illorum reddent, qui culpâ, & negligentia eorum perierunt.

DE HIS QUI SÆPIUS COR-
RECTI NON EMENDA-
VERINT.

CAPUT XXVIII.

SI quis Frater frequenter correptus pro qualibet culpa, scilicet etiam excommunicatus non emendaverit, acrior ei accedat correptio, id est verberum vindicta in eum procedat, quod si nec ita correxerit, aut fortè (quod absit) in superbiam elatus, etiam defendere voluerit opera sua, tunc Abbas faciat, quod sapiens Medicus, si exhibuit fomenta, si unguenta adhortationum, si medicamina scripturarum divinarum, si ad ultimum ultionem excommunicationis, vel plagas virgarum, & si viderit nihil suam prevalere industriam, adhibeat etiam (quod majus est) suæ, & omnium Fratrum pro eo orationem, ut Dominus, qui omnia potest, operetur salutem circa infirmum Fratrem. Quod si nec isto modo sanatus fuerit, tunc jam utatur Abbas ferro abscissionis (ut ait Apostolus) Auferte malum ex nobis, & iterum.

rum. Infidelis si discedit, discedat, ne una ovis morbida totam gregem contaminet.

Constitutio.

I.

Hic jam de atrocissimis criminibus agitur, quorum prima incorrigibilitas est, circa quam URBANI VIII. decreta de Apostatic. & ejectis omnino observentur. Gravissimæ item culpæ sunt, aliquem ad mortem vulnerare, suum Prælatum percutere, pluries à Religione discedere & eo magis si cum scandalo, ac Religionis infamiâ fecerit; ex quibus alia similia delicta facile dignoscuntur.

2. Si quis igitur de supradictis, aut similibus criminibus, vel culpis, vel earum aliquâ convictus fuerit, pænis, & afflictationibus carceris, flagrorum, seu Ergastulii. Et si delicti gravitas (quod DEUS avertat) postulat, perpetuo poterit carceri mancipari, & hæc ultima Judicia expoliandi, ejiciendi, aut ad ergastula, aut perpetuo carceri condemnandi, solum Ca-

pitulo Generali, aut Dietæ reservantur, aut infrà annum Patri majori, & omnibus visitatoribus; in quibus Judiciis Peritorum consilio utantur, in ferenda sententia, in expoliatione, & ejectione, observetur decretum URBANI VIII. *de Apostatis & ejectis.*

3. Debent nostri Superiores locales, contra hujusmodi delinquentes procedere, culpabilesque repertos carcerare, eorum tamen causas judicare nullatenus possunt, sed quam primum supradictos certiorare.

4. In similibus gravissimarum culparum causis quoad fieri potest, Juris ordo servandus circa Judicii substantialia, omnis solemnitatibus, & Apicibus Juris; at si Prælatus fuerit in causa, non ad ipsum inquisitio pertinebit, ac Judicium, sed ad duos Seniores Patres de mandato ejusdem Prioris; postea verò completo processu, Reoque datis defensionibus, clausoque, sigilloque benè munito, ad competentes Judices transmittatur, nempe ad Capitulum Generale, aut Dietam, aut

infra annum ad Patres, Majorem, & Visitatores: quem ordinem si quis Prior observare noluerit, à Capitulo Generali, aut Dieta, aut à Visitoribus in actu visitationis graviter pro culpæ qualitate puniatur: sed contra illos, qui propria delicta fatentur, pœnitentiamque acceptant, defensionibusque renunciantes, præsentibus duobus testibus, qui propria manu sicut Reus, se subscribant, processus neutiquam fiat.

5. At nè sub prætextu Justitiæ Diabolo ansa præbeatur malignandi, statuitur, ut si accusator ille fratris sui delatum crimen non probaverit, aut ex malitia illum accusare convictus fuerit, graviter secundum delicti gravitatem puniatur, talionisque pænæ subjaceat, si ità expedire judicabitur, undè in visitationibus, Fratres omnes suas depositiones subscribant, ac denunciationes, quod pariter Priores observabunt. Qui autem scribere ne-

sciunt, signo Crucis
signent.

SI DEBEANT RECIPI FRA-
TRES EGRESSI DE MONA-
STERIO.

CAPUT XXIX.

Monaster, qui proprio vitio egredi-
tur, aut projicitur de Monasterio,
si reverti voluerit, spondeat prius
omnem emendationem vitii, pro
quo egressus est, & sic in ultimo gradu re-
cipiatur, ut ex hoc ejus humilitas compro-
betur: Quod si denuo exierit, usq; tertio, ita
recipiatur. Jam verò postea sciat omnem
sibi reversionis aditum, denegari.

Constitutio.

I.

Si quis Apostataverit, aut fugæ se dede-
rit, non segnes, negligentesve sint su-
periores in perquirendo, procurandove
ejus regressu, & reversus infra hebdoma-
dam, circulari disciplina mulctetur, & ad
mensē carceris custodiā puniatur, re-
vertens infra mensem, ultrā pēnas prædi-
ctas

FR-
A-
redi-
terio,
prius
i, pro
du re-
impro-
io, itâ
nnem

etas professionis loco, voceque activâ & passiva per biennium privetur; sed si post dictum tempus ad aliquam ex nostris EREMITIS revertatur, recipiendus est à superiore, & si habitum deposuerit, ab excommunicatione incurfa absolvatur juxtâ formam Ritualis, nunciando Patri Majori, ac Visitatoribus, qui vel in loco à quo, vel in quo est, culpam coram omnibus in Capitulo dicere ordinabunt, ac disciplina circulari mulctetur: tum solito longo scapulari spoliectur, & alio mutilato usque ad cingulū curto induatur, quod distinctum portabit, & in hac pœnitentia erit Novitiûs sub omnibus aliis uno anno, si semel aufugerit, si autem bis, biennio, si autem ter, triennio, dictumque pœnitentiæ tempus incipiat à die traditionis Scapularis supradicti brevis, ac mutilati, quo tempore durante, carebit voce activâ, & passivâ, diesque fugæ ejus solito in libro adnotetur.

2. Hujus novitiatus tempore completo, novo Scapulari vestiatur, & ut prius cingatur, & ab eo die suæ professio-

nis tempus incipiet, absque ulla spe ascendendi amplius ad gradum pristinum, nec eligendi in Prælatum, nisi post annos octo, à duobus Capitulis Generalibus, dispensetur.

3. Quod si ante discessum, flagitium aliquod patraverit, vel postquam recessit, habitum EREMITICUM deposuerit, aut irreligiosè vixerit, ultrà supradictas pœnas, conjiciatur etiam in Carcerem, ac pane, & aqua, disciplinisque ad superioris arbitrium plectatur.

4. Si quis Romam iverit, sine superiorum debitâ licentia, immediatè carceri mancipetur, statimque Superiores certiores reddantur, qui quid agendum erit, ordinabunt, ultrà pœnam à CLEMENTE VIII. statutam, privationis activæ, & passivæ pro Clericis, Mensisque unius Carceris pro Laicis, quæ pœna à solo Summo Pontifice relaxari poterit. Qui absque licentia ab aliquo ex nostris locis discesserit, & ad alterum iverit, ad mensem pœna Carceris, aliisque pœnitentiis Superiorum arbitrio puniatur.

5. Sed

5. Sed si quispiam ad Patrem majorem sine ejus licentia, recurſu iverit, pari pænâ puniatur, niſi cauſam ſui recurſus probaverit, à D. P. Majorc judicanda.

DE PUERIS MINORI ÆTATE QUALITER CORRIPIANTUR.

CAPUT XXX.

Quoniam omnis ætas, vel intellectus, proprias debet habere meſuras; Ideoq; quoties Pueri, vel Adoleſcentes ætate, aut qui minus intelligere poſſunt, quanta pœna ſit excommunicationis. Hi tales cum deliquerint, jejuniiſ nimis affligantur, aut acribus verberibus coërceantur, ut ſanentur.

Conſtitutio.

CUm in noſtra Congregatione adultæ Novitii recipiantur ætate, nihil de pueris, aut Junioribus, de quibus in hoc Regulæ Capite fit mentio, ad nos pertinebit. Non enim illis robur naturæ ineſt ad EREMI labores perferendos, neque men-

mentis discretio ad tentationum fluctus
superandos.

QUALIS DEBEAT ESSE CELLERARIUS MONA- STERII.

CAPUT XXXI. 21

Cellerarius Monasterii eligatur de
Congregatione Sapiens, maturus
moribus, non multum edax,
non elatus, non turbulentus, non
injuriosus, non tardus, non prodigus, sed ti-
mens Deum. Qui omni Congregationi sit si-
cut Pater. Curam gerat de omnibus, sine
iussione Abbatis nihil faciat, quæ jubentur cu-
stodiat, Fratrem non contristet. Si quis au-
tem Frater ab eo aliqua fortè irrationabiliter
postulat, non spernendo eum contristet, sed ra-
tionabiliter cum humilitate malè petenti, de-
neget. Animam suam custodiat, memor
semper illius Apostolici precepti. Quia qui
benè ministraverit, gradum bonum sibi ac-
quirat. Infirmorum infantium, hospitum,
pauperumq; cum omni sollicitudine curam ge-
rat, sciens finè dubio, quia pro his omnibus

in die Judicii rationem redditurus est. Omnia vasa Monasterii, Cunctamq; substantiam, ac si Altaris vasa sacrata conspiciat, nihil ducat negligendum, neq; avaritia studeat neq; prodigus sit, aut extirpator substantie Monasterii, sed omnia mensuratè faciat, & secundum jussionem Abbatis sui. Humilitatem antè omnia habeat, & cui substantia non est, quæ tribuatur, sermo responsionis porrigatur bonus, quia scriptum est. Sermo bonus super datum optimum. Omnia, quæ ei junxerit Abbas, ipse habeat sub cura sua, à quibus cum prohibuerit, non presumat. Fratribus constitutam Annonam sine aliquo typo, vel mora offerat. ut non scandalizentur, memor divini eloquii, quid mereatur, qui scandalizaverit unum de puillis. Si Congregatio major fuerit, solatia ei dentur, à quibus adjutus & ipse aequo animo impleat officium sibi commissum. Horis competentibus dentur, quæ danda sunt, & petantur, quæ petenda sunt, ut nemo perturbetur, neq; contristetur in Domo

Dei.

Con.

Constitutio.

I.

Qualitates, onera Cellerarii tam exactè depinxit hic Sanctus Pater, ut omnes nostrorum locorum Cellerarii, hoc Regulæ Sanctæ Caput, non solum legant attentè, ac sæpè, sed etiam omnia in eo contenta strenuè adimplere nintantur.

2. Eligatur itaque Cellerarius à Capitulo Conventuali, qui saltem Professio-
nis suæ quinque annos habeat, exceptis Cellerario, ac Censuario Abbatiae Montis Coronæ, qui à Capitulo Generali eliguntur, quem Cellerarium loci Prior proponet, qui si non probetur à Capitulo, alterum proponet, & si etiam hic improbetur, denunciatur superioribus, qui opportunè providebunt, & si infra annum necesse sit, de Cellerario providere possit Prior, de consensu superiorum.

3. Sit talis Cellerarius, qui si non omnes, saltem præcipuas condiciones in Sancta regula requisitas habeat, & quem
ad-

admodum illi omnium rerum (cum ſuperioris tamen autoritate) cura, & adminiſtratio committitur, ità ipſe codicem rationum conficere teneatur, in quo data, & accepta, ab eo fideliter notata, diſtinctè appareant intus in ſcriptura, foris verò per Abacum. Item alium habeat Codicem, in quo debita, & credita, ſtatusque domus pariter appareat, quibus adde, & Libellum diurnum, diuturnalem nuncupatum, in quo breviter quidem, ſed exactè cujuſlibet diei expenſas, & exactiões deſcribet.

4 Ad ejus ergo curam pertinebunt omnia Eremi bona, mobilia, & immobilia, redditus & proventus, ſive in pecuniis, ſive in fructibus conſiſtant. Ejus item erit credita exigere, debitaque juſto tempore, ac ſine mora Creditoribus ſolvere, caveat ne cum pauperibus, qui non ſunt ſolvendo, durè, rigidevè procedat. Lites ac controverſias fugiat, temporalium rerum, ſed quando neceſſe ſit de aliquo intereſſe tractare, modis debitis, omnia media, ac remedia concordia prius tenten-

tentur. Ad ipsum paritèr spectabit necessaria emere, superflua, quæ superabundant, Domi vendere. Annonam insuper, & quæcunq; ad Eremitarum victum pertinent, diligenterq; ac prudenter colligere, ac providere, & in locis aptis collocata sapienter conservare.

5. Ea verò, quæ ad fratrum indigentias spectant, sive vestimentorum, sive suppellectilium Cellarum, sive alimoniorum, diligenter parare debet, non singulatim, minutimue eas indies emendo. sed in notabili summa, vel quantitate, temporibus, locisque opportunis, semel, vel bis in anno, dando prius superiori schedulas rerum emendarum, & secundum suum placitum omnia operetur.

6. Curet autem, ut vasa omnia, tam quæ mensæ deserviunt, quàm quæ in cella communia, vel privata, & præcipuè sciphi, seu crateres in quibus bibitur, omnia Lutea, vel fictilia sint, aut certè lignea, nec unquam vitrea, seu alterius cujuscunq; rei in usum deduci queant. Idque etiam in hospitum hospitibus ser-

van-

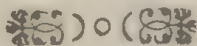
vandum erit, sicut providus Paterfamilias ea curet emere, nec propter rerum inopiam, iusta petentibus, negare cogatur.

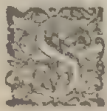
7. Super omnia sataget Cellerarius debito tempore Luna crescente ligna incidere, & intrà menses Septembris ad summum, unicuique iustam quantitatem tribuere. Animadvertat tamen, nè in cedendis lignis, sylvæ extirpentur, sed potius conserventur; & circa vias publicas ad ornatum, & umbram illarum, aliquæ arbores relinquantur. E converso caveant Eremitæ, ne huiusmodi lignorum abundantia malè superflueque abutantur, ne, & ipsi propter hoc & Purgatorii ignes diutius experiantur.

8. Et sicut Cellerarius omnia cum consensu superioris sui facerè tenetur, ita, & singulis mensibus eidem, aut cui ipse voluerit, administrationis suæ rationem reddet. At si Cellerarius propria voluntate, non autem superiori obediendo, se gerat, tunc superior cum duobus senioribus Domûs, illum amovere possit, quamvis à Capitulo Generali electus fuerit.

9. At quia Cellerarius solus rei domesticæ administrandæ pondus portare nequit, frater Conversus pro Dispensatore ei adjungatur, qui, & ipse idoneus sit ad hujusmodi munus exercendum. Ei ergò omnia, quæ ad usum Domûs, & Eremitarum tam in victu, quàm in vestitu sunt necessaria, commituntur, undè magnam debet adhibere diligentiam, ut cuncta munda, beneque disposita suis singula in locis collocentur, & cautè custodiantur, cautiusque distribuuntur.

10. Eidem etiam addatur Cellæ vinarie custos, qui eam benè custodiat, vinum per singulas Cellas, oportuno tempore deferat, Poma idem, & agrumina distribuât juxta superioris ordinationem, curans nè communis eorum accervus marcescat.

**DE FERRAMENTARIIS
MONASTERII.****CAPUT XXXII. 32.**

Substantiæ Monasterii in ferramentis, vel vestibus, seu quibuslibet rebus, provideat Abbas fratres, de quorum vita vel moribus securus sit, & eis singula (ut utile iudicaverit) consignet custodienda, atque recolligenda, ex quibus Abbas brevem teneat, ut, cum sibi in ipsa assignata fratres vicissim succedunt, sciat quid dat, aut quid recipit. Si quis autem sordide, aut negligenter res Monasterii tractaverit, corripiatur, si non emendaverit, disciplina subiaceat.

Constitutio.**I.**

Sub nomine substantiæ hoc loco Pater Sanctus ferè omnia mobilia, cuiuscunque speciei existant, planè comprehendere videtur. Quapropter non ab uno, sed à pluribus Ministris custodienda sunt. Qui omnes quotannis à Conven-

tuali Capitulo in singulis Locis, statim post ingressum novi Prioris eligendi sunt. Quorum primus erit Sacrista, cui vasa sacra, vestes, & omnia ornamenta Altaris, & Sacrarii custodienda, tractanda, atque dispensanda committuntur. Ideoque cum Inventarii confectioe eadem recipere, & omni tempore finito, omnium rationem reddere tenetur, quod si non fecerit, à superiore corripatur. Quæ ornamenta, & sacriarii suppellectilia secularibus, eorumque Ecclesiis sinè assensu Capituli Conventualis, commodari non licebit.

2. Sacristæ etiam officium erit horologium temperare, singulasque horas canonicas tam diurni, quàm nocturni officii pulsu campanæ, congruis temporibus, debitisque interpositis spatiis, & alia quæcunque simili egent sono, significare, qua in re quoties horam pulsandi præterire, sive prævenire contigerit, à Priore corrigatur, item Ecclesiam, Sacrarium, atque Capitulum, vasa sacrasque vestes, Altariūque ornamenta, universalem denique Ecclesiæ sacrariique suppellectilem,

lem, munda, beneque compoſita, ſuiſque in Locis conſtituta ſumma cum diligentia cuſtodire, Lampades, tam antè Tabernaculum Ss. Sacramenti. quam alibi ardere, ſolitas tenere, & accenſas continuo ſervare, ſimili modo Lucernas in Choro (niſi adſint Novitii) & ipſas mundas, ſuis aptando locis ſingulis noctibus; paramenta Altarium, ſecundum officii qualitatem mutabit, ac tandem quidquid ad bonum, fidelemque Eccleſiæ ad Sacrarum Cuſtodes pertinet, exactè peraget, idque auxiliantibus Novitiis, & ſi opus ſit, ſocius addatur.

3. Specialiter, & ſuper omnia ſacras Reliquias expoſitas, atque autenticas cuſtodiat, de quibus nemini quidquam auferre, aut aſportare licebit, ſub pœna diſciplinæ circularis, neque reus abſolutionis beneficio, niſi prius facta reſtitutione gaudebit.

4. Secundus inter rerum domeſticarum Cuſtodes, erit Bibliothecarius, qui communis Bibliothecæ curam gerat, perpolitam tenens, ac ab humiditate, aliisque neceſſariis diligentis, cuſtodiat, libros

omnes, competenti ordine, & secundum eorum materias distinctos, in eo locabit, quo facilius ille, qui quæritur, inveniatur. Caveat ne in illa Codex aliquis contra bonos mores aut lascivus, aut tractans, ut dicitur, de Cavallaria, & similes, multoq; plus Libri prohibiti, aut suspensi, nisi legendi & retinendi adsit licentia.

5. Super omnia autem caveat, nè aliquis Codex sua incuria pereat, quod ut melius adimplere possit, Catalogum, seu Indicem conficiat, in quo omnes libros tam eos qui in communi Bibliotheca, quam eos, qui ad Eremitarum usum in privatis cellulis continentur, de quibus Indicem particularem conscribet, cumq; aliquis ab Eremita discedit, omnes libros, quos in Cella invenerit, ad Bibliothecam asportabit.

6. Adsit quoque ferramentarius, qui ferramenta, seu instrumenta manualis operis, in aliqua ad hoc deputata officina custodiat, clave obserrata; undè quoties opus erit, proferat, tradatque operariis volentibus, opere tamen consumato, eadem

dem in ipsam officinam restituere curabit, ut benè tractentur, curabit etiam, ut necessaria fiant, si desint, & contracta reficiant.

7. Multum interest nostrarum Eremorum sylvas inñunes conservari, ideoq; illarum custos Juvenis, robustusque esse debet, qui singulis quibusque diebus semel, vel etiam bis, si oportuerit, nemora circuire, vicinorumque animalia ab ipsis arcere, damnaque omnia declinare. Quare sylvarum Custos, ex oblatiis semper erit (vel quod honestius est) merè Laicus mercede conductus, qui habitum regularem omninò non deferat.

8. Nec solùm supradicti officiales, verùm etiam omnes, quicunque ad suam cujuscunque generis obedientiam, aliqua habuerint Instrumenta, eadem benè tractare, reficere, & custodire non negligant, quia res omnes Monasterii sacras reputandas, ac de earum administratione negligenti, Deo rationem esse reddendam certum est; si quis autem infra mensem, post acceptam obedientiam, ac officium, Inventarium non conficiet omnium, quæ

sub custodia habet, ac in fine anni rationem non reddet, à Superiore puniatur.

SI QUID DEBEANT MONACHI PROPRIUM HABERE.

CAPUT XXXIII. 23.

Recipuè hoc vitium radicitus amputetur de Monasterio, ne quis præsumat aliquid dare, aut accipere sine iussione Abbatis, neq; aliquid habere proprium, nullam omnino rem, neq; codicem, neq; tabulas, neq; graphium, sed nihil omnino, quippe nec corpora sua, nec voluntates licet habere in propria potestate, omnia verò necessaria à Patre Monasterii sperare, neq; quicam liceat habere, quod Abbas non dederit, aut permisit, omniaq; omnibus sint communia, ut (sicut scriptum est) nec quisquam suum esse aliquid dicat, vel præsumat. Quod si quisquam huic nequissimo vitio deprehensus fuerit delectari, admoneatur semel, & iterum, si non emendaverit, correctioni subiaceat.

Con-

Constitutio.**I.**

Generalis prohibitio hujus Capituli omnem prorsus proprietatem à vero Religioso arcere dignoscitur. Quamobrem præceptum istud strictè ab omnibus, & singulis Eremitis observandum est: Ita certè, ut nullus omnino Eremita (præter cellerarium, seu in ejus defectu ipsum loci Priorem pecuniam, vel in minima quantitate, neque in Cella sua, neque extra eam, neque per se, neque per alium, non nomine depositi, vel dati, aut quovis alio titulo, seu colore retinere possit. Qui autem secùs fecerit, carceri mancipetur, & ibi pane, & aquà, & disciplinis secundum qualitatem culpæ, superioris plectatur arbitrio.

2. Si quisquam, (quod Deus avertat) aliquo modo proprietarius depræhendatur, ultra pænitentiam in hac sacra Regula, & constitutione, pænæ etiam Ecclesiasticæ privationis vocis activæ, ac passivæ.

per biennium positæ in sacro Concilio Tridentino sess. 25. cap. 2. subjaceat.

3. Quod si Cellerarius in sua administratione aliquam fraudem in damnum loci, seu proximi commiserit, officio privetur, & simili pænæ subjaceat. Prælatus verò tali vitio infectus, à Visitatoribus puniatur, & Visitator, ac Major à Capitulo Generali.

4. Quin, & res ipsæ, quæ singulis ad proprium, ac necessarium usum ab ipsis Prælati, tam ad victum, & vestitum quàm ad alias necessitates concessæ sunt, singulæ ad nutum Prælati illis permixtæ censentur: Caveant autem Priores ne superflua, curiosa, ac pretiosa aliquo modo fratribus usum permittant, ut ornamenta Reliquiarum, aut Agnus Dei aurati, argentati, margaritis, aut gemis per texti, Horologia item, quæ tum ictibus, tum signis horas prænunciant. Item picturæ oleo factæ, exceptis Oratoriis, prohibentur.

5. Et ne hoc vitium invalescere queat, frequenter aut saltem bis in anno Prior cum Cellerario, aut ex senioribus
ali-

aliquo Eremitarum cellas visitet, ac diligenter scrutetur, atque indè quidquid superfluum invenerit, illico extrahat, quod si pretiosum aliquid, quod malitiosè absconditum, ac reservatum fuerit, invenerit, pro prima vice semel in pane, & aqua delinquens jejuset, secundà vice circulari disciplina plectatur, tertio carceribus ut suprà puniatur.

6. Quamobrem quò semper cellarum omnium Priori ingressus pateat, unius formæ sera erit, ita ut una clavis cunctas cellas aperire, & claudere valeat, exceptis officinis, sacrario, Superioris, Visitatoris, & Cellarii Cellis.

7. Sciant autem Eremitæ illis non licere in die, siue intus, siue fortis existant, ostium cellæ, obserrare, nisi cremo egressi, illa die non sint reverturi, quo casu clavis tum cellæ, tum officinæ per ipsos forsan administrata, Priori tradenda est.

8 Non tamen putent nostri Eremitæ rerum concessarum primam benedictionem, perpetuam esse; sed necessarium est, singulis annis in ingressu novi Prioris
(etiam

(etiam si idem sit) novam de omnibus, quæ ad usum habent, humiliter petere; licebit autem Priori omnia confirmare, vel minuere, prout melius judicaverit.

9. Studeant nihilominus ipsi Prælati semper, & in omnibus pauperiores suis subditis esse, ut discipuli videntes Magistri opera, glorificent Deum, possunt autem sibi assumere, quæ aliis justè permittuntur.

10. Dum Eremicolæ de loco ad locum in familiam proficiuntur, illa solum, quibus induti sunt vestimenta deferant, & aliquem Codicem devotum Prioris arbitrio; qui verò indumenta aliudvè sine Prioris licentia deferet, secundum culpæ qualitatem corripiatur, ac totus ad locum, unde discessit, remittatur. Discedens autem teneat Indicem rerum omnium, quas secum fert, Priori exhibere, & per eundem, visis tamen prius omnibus, subscriptionem recipere, quod si Priores negligent, à visitoribus puniantur: quod & de transitu de cella in cellam strictè observabunt.

11. Itinerantes verò, pecunias pro viatico acceptas non nisi ad necessaria itineris expendant, si quis aliquid aliud emerit, eo privetur, & superioris arbitrio puniatur.

12. Qui ad alium Religionis locum destinantur, statim ac ad locum pervenerint, quique ad externa loca negotiorum causâ mittuntur, ut ad proprium Locum reversi fuerint, pecunias, quæ ex viatico supersunt, Cellerario, aut eo absente, Priori, nihil penitus sibi retinentes consignent.

SI OMNES ÆQUALITER
DEBEANT NECESSARIA
ACCIPERE.

CAPUT XXXIV. 2.

*I*cut scriptum est, dividebatur singulis, prout cuiq; opus erat, ubi non dicimus, ut personarum (quod absit) acceptio sit, sed infirmitatum consideratio, ubi qui minus indiget, agat Deo gratias, & non contristetur qui verò plus

in-

indiget, humilietur pro infirmitate, & non extollatur pro misericordia, & ita omnia membra erunt in pace, ante omnia ne murmurationes malum pro qualicunq; causa, in aliquo qualicunq; verbo, vel significatione appareat. Quod si depræhensus fuerit quis, distinctiori disciplina subdatur.

Constitutio.

I.

SUPER hæc æqualitatis verba, non solum Prælati, sed etiam Ministris omnibus præcipitur, quatenus omnibus petentibus, atque indigentibus, faciles, benignosque se præbeant, numquam, quod præstare possunt, negantes, atque omnibus æqualiter secundum cuiusque necessitatem tribuentes. Quibus autem satisfieri nequit, blandè saltem, ac consolatoriè loquantur.

2. Quicumque ergo partialis ergà aliquem depræhensus fuerit, Superior, aut Cellerarius sit, aut Dispensator, aut quicumque ex Ministris aliquis, qui non indigenti tribuat, & deneget indigenti,
quod

quod licitè dare potest, aut duris respondeat verbis, à Visitatoribus in actu visitationis, aut à Capitulo Generali, aut à Dicta puniantur.

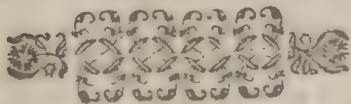
DE SEPTIMANARIIS COQUINÆ.

CAPUT XXXV. 28.

Ratres sic sibi invicem serviant, ut nullus excusetur à coquina officio, nisi aut aegritudine, aut in causa gravis utilitatis quis occupatus fuerit, quia exinde major merces acquiritur. Imbecillibus autem procurentur solatia, ut non cum tristitia hoc faciant, sed habeant omnes solatia secundum modum congregationis, aut positionem loci. Si major congregatio fuerit, Cellerarius excusetur à Coquina, vel si qui (ut diximus) in majoribus utilitatibus occupantur. Ceteri verò sibi sub charitate invicem serviant. Egressurus de septimana, Sabbato munditias faciat, linteamina, cum quibus ipsi fratres manus, ac pedes tergunt, lavet, pedes verò, tum ipse qui egreditur, tum ille, qui intra-

traturus est omnibus lavet, vasa ministerii sui munda, & sana, Cellerario consignet, ut sciat quid dat, aut quid recipit. Septimanarii autem ante unam horam refectionis accipiant super statutam Annonam, singulos biberes, & panem, ut horâ refectionis sine murmuratione, & gravi labore serviant fratribus suis. In diebus tamen solennibus, usq; ad missas sustineant. Intrantes autem, & exeuntes hebdomadarii in Oratorio mox matutinis finitis, Dominica omnium genibus provolvuntur, postulantes pro se orari. Egre- diens autem de septimana, dicat hunc ver- sum. Benedictus es Domine Deus, qui adjuvisti me, & consolatus es me. Quo dicto tertio, accipiat benedictionem egrediens, subsequatur ingrediens, & dicat Deus in Adjutorium meum inde, Domine ad adjuvandum me festina, & hoc idem ter- tio repetatur ab omnibus, & acceptâ benedictione ingredia-
tur.

Constitutio.

I.

Quia Eremitica institutio, quæ commune Refectorium non novit, minime patitur per hebdomadarios, seu varios coquinæ Ministros, tale ministerium adimpleri. Idcirco semel electus Coquus per annum in sua obedientia perseveret.

2. Cujus partes erunt Cibus pro Eremitis, ac hospitibus parare, ac coquere, præveniendū tempus, ut horis competentibus, sine mora ad singulas Eremitarum Cellas (ut moris est) cuique ciborum portiunculam, quæ illi contingit, deferat; Ad quem etiam spectat singulis Cellis oleum, sal, & acetum, quoties opus est ministrare.

3. Erit insuper continuus temporum, dierumve observator, ut secundum eorum diversitatem, ciborum qualitatem mutare possit, secundum nostrum Eremiticum morem. Præcipua tamen ejus cura erit, ut omnes æqualia recipiant: Infirmis, senibus, ac debilibus exceptis,

L

qui.

13.

quibus (Priore sciente, & annuente) charitate comite indulgere , ac servire non omittant. . Insuper vasa, quæ ab Eremitis sibi nitida restituenda sunt , uno quoque mane è cellulis in coquinam asportabit.

4. Statis quoque temporibus sollicitè à cellerario sibi non solùm comestibilia , verùm etiam vasa, Linteamina, aliâq; ad suum officium necessaria petere , atque recipere debet.

5. Ubi major est fratrum numerus, illi socius (sicut regula jubet) adjungatur , omneque aliud opportunum auxilium præstetur. Semper autem in corde suo retineat Coqus , se non hominibus , sed Christo ministrare, qui dixit, qui mihi ministraverit, honorabit illum Pater meus.

DE INFIRMIS FRAT-
TRIBUS.

CAPUT XXXVI. 36

Infirmorum cura super omnia ad-
hibenda est, ut sicut revera Chri-
sto, ita eis serviatur, quia ipse di-
xit, infirmus fui & visitastis me,
& quod fecistis uni de his minimis meis,
mihi fecistis, sed ipsi infirmi considerent, in
honorem Dei sibi servire, & non superfluitate
sua contristent fratres suos servientes sibi Qui
tamen patienter portandi sunt, quia de tali-
bus copiosior merces acquiritur. Ergo cura
maxima sit Abbati, ne aliquam negligentiam
patiantur. Quibus fratribus infirmis, sit
cella per se deputata, & servitor timens
Deum, & diligens, ac sollicitus. Balneorum
usus infirmis quoties expedit offeratur: sanis
autem, & maximè Juvenibus tardius conce-
datur. Sed & carniū esus infirmis,
omninoq; debilibus, pro reparatione con-
cedatur, ut ubi meliorati fuerint, à car-
nibus more solito omnes abstineant. Curam

autem maximam habeat Abbas, ne à Cellariis, aut servitoribus negligantur Infirmi : quia ad ipsum respicit, quicquid à discipulis delinquitur.

Constitutio.

I.

Cella, quam piissimus noster Pater infirmis præcipit, deputari pro communi valetudinario intelligitur, in quo non una tantum, sed plures Cellulæ existant, quæ pluribus existentibus infirmis, singulis singulæ consignentur Camera, ne alter alteri impedimento esse queat.

2. Hoc valetudinarium, quam primum in unaquaque nostra Eremita fiat, in loco salubri, & à concursu domesticorum semoto. Adsit ibi Sacellum ad celebrandum, sit & officinula, in qua diversa Pharmaca, puta unguenta, olei conditi varia genera, herbarum distillationes, succi, & fasciculi, nec non saccharum. & confectiones, aliaque hujusmodi pro infirmorum usu asserventur. Adsit quoque Coquina, pro cibis infirmorum decoquen-

dis.

dis. Omnis quippè Camercula ſuum habeat Caminum cum lectulo ſine lintheaminibus tamen, Eremitico more, quamvis graveſcente morbo cervical etiam plumeum, & anaclyterium laneum concedi poſſit.

3. Qui verò ad Infirmorum curam præſtitur, non ſolùm perpetua diligentia, magnâque charitate illis ſervire debet, Verùm etiam in præparandis rebus neceſſariis viriliter inſudabit. Super omnia autem morbo laborantibus, peritorum Medicorum viſitatio non deſit, aut ſaltem infirmitate accedente, ad eos plena informatio cum qualitatibus tùm infirmi, quàm morbi, mittatur, & omnia ſecundum eorum conſilium (nulla expenſarum ratione habita) fiant.

4. At ſicut Superiores, & infirmorum Præſecti ſolliciti eſſe debent in medicis conſulendis, & accerſendis, ita nemini licebit Medicum adire, eumque de ſua infirmitate informare, ſine Superiorum licentia, imo in unaquaque Eremitico Medici à Capitulo Conventuali eligatur, qui

toti loci familiæ medeatur, nec aliquo alio medico uti valeat, nisi in gravium infirmitatum consultationibus.

5. Hoc etiam strictè prohibetur, ne quis Eremitarum in secularium domibus, etiam Consanguineorum, nec in publicis Xenodochiis imò nec nostris in Hospitiis curetur. Qui verò secùs fecerit, & superior permittens graviter à Visitatoribus puniatur.

6. Sit Prior frequens infirmorum visitator, & Ministrorum sollicitator, & cum opus fuerit Infirmario Socium, qui die, noctuque infirmorum lectulis assistat, secundum indigentiam, dare non negligat.

7. Pro solamine insuper infirmorum, charitatisque causâ, cuilibet quoties in die libuerit (prohibitis temporibus exceptis) eos invisere, ibique, servatâ tamen omnimoda modestia, silentium frangere licebit, ad sublevandum quo ad melius potuerit animum Infirmi. Caveant autem Eremitæ, ne tali benignâ charitativa indulgentia abutantur, finem im-

immutando, quod utique fieret, si quis-
piam (quod absit) valetudinarium, non
ex principali charitatis objecto, frequen-
taret, sed ad violandum procaciter silen-
tium, vana, curiosa, & quod pejus esset
murmuratoria colloquia, immiscendo,
ad quod præcavendum, ultra Infirmarium,
non poterunt nisi duo simul eodem tem-
pore infirmi cellula commorari, quique
tertius aderit, panis aquævè pænitentia
plectatur, suamque in Capitulo culpam
dicat. Si quis autem diutius, ultra discre-
tionis terminos immoretur, frequen-
tiusque ibidem reperiatur, ita ut reliqui ex-
cludantur. Invigilet in hoc summopere
superior, eique valetudinarii ingressum,
quousque sibi placuerit, prohibeat, ne al-
terius indiscretio tale charitatis opus non
impediat: Nemo tamen infirmos recu-
sos sine facultate superioris, nec eos, qui
in propriis Cellis, ubi valetudinarius adest,
in visere, aut visitare permittitur.

8. Balneorum usus raro, vel nun-
quam, (si fieri potest) concedatur, quod
siurgens necessitas cogat, trium medico-

rum, aut certè duorum consilio fiat, de consensu tamen Capituli generalis, aut Diætæ, aut infrà annum, Majoris, ac Visitatorum (nisi Domi balneatio fiat) quiq; aliter fecerit, & superior, qui hoc permiserit, ambo à Visitatoribus puniantur. Balneandis nihilominus, sufficiens pecuniarum provisio, cum prudente, maturoque socio, detur.

9. Carnium esus medicorum suavis morbo laborantibus intrâ valetudinarium, ubi aderit, & commodè fieri poterit, concedatur, & ubi non adest valetudinarium, aut plenum fuerit: propria in Cellula, aut alibi prout expedire superiori videbitur, concedatur.

10. Qui tamen carnibus vescuntur, ab omnibus Cibis ægrotis vetari solitis penitus abstineant, ideoque carnibus indigentes, ad instructionem, & medicorum consilium regantur, circa qualitatem, & quantitatem, nec temerè, quo carnibus vescuntur, aliud illis concedatur, nisi quod medicus præscripserit, & in hoc Prior invigilet, qui non concedet, ut quis eodem
tem-

tempore piſces. & carnes edat, aut quidpiam infirmo in ſalubre, & noxium, & ſuper hoc inquirent viſitatores ad plectendos delinquentes. Inſinuatur tamen Prioribus charitas, & ut ſecundum infirmitatis qualitatem, gravitati morbi compatiantur. Poſtremò ſummopere caveant ſuperiores, nedum convaleſcentibus, ſenibus, ac debilibus rationaliter indulgent, ſanis offendiculum pateat.

11. Ante omnia ſagaciter attendat Prior, ne anima ipſius infirmi, ſuis ſolatiis privetur, ſuaviter illi ſuadens atque adeò (ſi ita res poſtulat) jubens quatenus peccata ſua confiteatur, ſacramque ſumat communionem. Ubi verò mortis periculum imminet, ſacro eum inungat oleo. Et tandem, ſicut in Eccleſiæ Rituali continetur, quantum fieri poterit, ad felicem exitum adhortetur.

12. Profectò ſi infirmis, dum vivunt, cura (quam diximus) adhibenda eſt, multò magis eiſdem deſunctis exequiarum charitas, ac ſuffragiorum impendenda. Deſuncto igitur Infirmo, ſignum Angeli-

cæ salutationis (ut omnibus notum sit , quod pro eo orare incipiant) statim pulsandumerit. Fiunt etiam tria signa per ictus, cum eadem Campana, singula per quatuor *Miserere* protracta. Primum statim post *Ave Maria*. Secundum cum defertur ad Ecclesiam : Tertium donec sepultus sit perdurabit.

13. Deinde (si ità expedit) sequenti mane, sin minus eadem die processionaliter ad Ecclesiam cum feretro corpus prædefuncti deferatur, omnibus Eremitis præsentibus, ac binis, concomitantibus, ibique piè, ac devotè funeralia persolvantur, secundùm Rubricas in fine Breviarii positas; quod si manè fiat, missa præsentis cadavere celebretur, quâ expleta, deposita casula, ac manipulo, reliquum exequiarum explebit.

14. Præterea, & pro defunctis quatuor Anniversaria singulis annis celebrentur. Quorum primum illud est, quod jubet Ecclesia Kalendis Novembris; secundum feriâ servanda post festum SS. MARTINI pro Eremitis, ac Congregatio-

nis Benefactoribus. Tertium feriã secundam post primam Dominicam Quadragesimæ pro Genitoribus Eremitarum. Quartum in uno quoque loco post octavam Epiphaniæ, pro animabus Eremitarum eo anno defunctorum, quod si præscripti dies à festis duplicibus impediuntur, in alios oportunos dies transferantur. In quibus Anniversariis, quotiescunq̃e fiunt, quilibet Sacerdos quamprimum poterit unum Sacrum faciet pro salute earum animarum, pro quibus Anniversarium celebratur, & satis erit pro eis applicare sacrificia. Clerici fratres pro unoquoq̃e Anniversario, unum Psalterium recitabunt de illis, quæ privatim recitare tenentur, addito versu *Requiem aternam* in fine cujuslibet Psalmi. Fratres verò conversi quinquaginta *Pater*, & quinquaginta *Ave*.

15. Et quia dicta Anniversaria more festi duplicis aguntur, quatuor candelæ trium unciarum in Altari ardebunt, dum Laudes, ac Missa peraguntur. Quod simili modo in sepultura, sive exequiis defunctorum nostrorum servatur, adduntur
duæ

duæ Candelæ, una ad caput, altera ad pedes defuncti, quæ donec sepultus fuerit, non extinguuntur, sic item in Anniversariis ad lecticam in medio Ecclesiæ positam, duæ Candelæ ardere solent.

16. Quando aliquis ex nostræ Congregationis fratribus, licet oblatus fuerit, omnes tam Sacerdotes, quàm Clerici, ejus loci, in quo ipse humanæ naturæ debitum persolvit, pro eo totum defunctorum officium, idest vesperas cum tribus nocturnis, invitatorio, ac Laudibus, & hoc circum circa feretrum antiquæ sepulturæ demandetur, cum oratione in fine *Absolve quæsumus Domine, &c.* recitabunt, eo quo à Breviario ordine disponitur, ac pro ejusdem anima unum trentesimum.

17. Insuper omnes tenentur intra duorum Mensium spatium, à die habitæ notitiæ alicujus mortis computandum, Sacerdotes pro anima defuncti privati, tres Missas celebrare; Clerici tria Psalteria, concludendo singulos Psalmos cum Versu *Requiem æternam*, Conversi, & Oblati ducentos *Pater noster*, & ducentos *Ave*

Ave Maria. Si erat Prælatus, quando mortuus fuit, aut per tria Sexennia Prælatura fuerat insignitus : Sacerdotes 5. Missas. Clerici 5. Psalteria, & Conversi 300. *Pater noster*, & 300. *Ave Maria*; si erat Major, Sacerdotes Missas decem, persolvent, Clerici decem Psalteria, & Conversi 1000 *Paternoster*, & 1000 *Ave Maria.* Et qui intra dictum terminum suum non persolvet pensum, abstineat à vino, donec adimpleat.

18. Insuper in loco, in quo quis obibit, præter consuetas eleemosinas pro ejus anima pauperibus Julii quindecim (aut æquivalens) tradatur, quod licebit uni, vel pluribus vicibus, dummodo infra mensem fiat, super quo superior, ac loci cellerarius invigilabit.

DE SENIBUS, VEL INFANTIBUS.

CAPUT XXXVII.

Icet ipsa natura humana trahatur ad misericordiam in his aetatibus senum videlicet, & Infantum: tamen, & regula auctoritas eis prospiciat. Consideretur semper in iis imbecillitas, & nullatenus eis districtio Regula teneatur in alimentis, sed in eis pia consideratio, & praeveniant horas Canonicas.

Constitutio.

Quoniam ipsa senectus morbus perpetuus est, ratio ipsa postulat senio coniectos, quasi Infirmos, ac debiles esse tractandos: unde senes, qui sexagesimum annum expleverunt non tenentur ad jejunium panis, & aquae. Propterea in visceribus JESU Christi omnes admonentur, ut cuncti ad quos eorum cura spectat. Praelati, & Ministri, semper misericordes, & compatientes erga senes esse velint, ut

&

& ipsi misericordiam consequantur, neq;
inhumani, ac sine pietate, & male se cum
senibus habentes sine correctione eva-
dant, imò graviter puniantur.

DE HEBDOMADARIO LECTORE.

CAPUT XXXVIII. 28.

 *Ensis fratrum edentium. Lectio
desse non debet nec fortuito casu,
qui arripuerit codicem, legere
audeat ibi, sed lecturus tota heb-
domada, Dominica ingrediatur. Qui ingre-
diens post missas, & communionem, petat ab
omnibus pro se orari, ut avertat ab eo Spiri-
tum elationis, & dicatur hic verus in Ora-
torio tertio ab omnibus: ipso tamen incipien-
te, Domine labia mea aperies. Et os
meum annuntiabit laudem tuam. Et
sic accepta benedictione ingrediatur ad legen-
dum, summumque fiat silentium ad Mensam,
ut nullius mussitatio vel vox, nisi solius legen-
tis ibi audiatur. Quae verò necessaria sunt
comedentibus, & bibentibus, sic sibi invicem
ministrent fratres, ut nullus indigeat petere
ali-*

aliquid. Si quia tamen opus fuerit, sonitu cuiuscunq; signi potius petatur, quam voce, nec presumat ibi aliquis de ipsa lectione, aut aliud eo quidquam require, ne detur occasio maligno, nisi fortè Prior pro adificatione voluerit aliquid breviter dicere; frater autem Hebdomadarius accipiat mixtum prius, quàm incipiat legere propter Communionem Sanctam. & nè fortè grave sit ei Jejunium sustinere. Postea autem cum Coquina Hebdomadariis, & servitoribus reficiat. Fratres autem non per ordinem legant; aut cantent, sed qui adificent audientes.

Constitutio.

I.

JAm à nostri Ordinis exordio, ab ipso Sanctissimo Patre nostro Fundatore ROMUALDO, fuit ordinatum, & in hunc usque diem tenaciter per nostros Eremitas extat observatum, ut unusquisque in sua, quam incolit, cella (dum in Eremitio manet) solus reficiat. sic namque majori silentio intendere, strictiori que parsimonia sine alterius admiratione, propriique ani-

animi elatione, solus uti poterit fervens
Eremita,

2. Excipiuntur quædam præcipuæ festivitates, in quibus omnes ad commune Refectorium conveniunt, scilicet dies Dominicæ, Resurrectionis, Pentecostes, assumptionis Beatissimæ MARIÆ, omnium Sanctorum, Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Feriâ Quinta in Cæna Domini. S. ROMUALDI in utraq[ue] solemnitate, S. BENEDICTI, Festorum Dedicationis, ac Tituli Ecclesiæ, nec non durante Capitulo Generali in loco, ubi celebratur. In quibus diebus Clericus, qui in Choro est hebdomadarius, communis mensæ lectioni incumbit, qui absolute à superiore benedictione petitâ, & accepta, legere incipiet. In secunda verò mensa, erit Lector hebdomadæ præteritæ Clericus.

3. Signa autem duo danda sunt tam prandii, quàm cænæ, quando communiter fratres reficiuntur, quæ singula viginti ictus Campanulæ rari, quorum interval-la duorum *Miserere* erunt. Secundæ verò Mensæ unicui erit ejusdem Mensuræ,

& si dies erit Jejunii pro collatione serotina, ad Cellas vinum cum aliquibus fructibus deferatur, quod semper observabitur, excepto loco, ubi celebratur Generale Capitulum.

4. Reliquis verò totius anni diebus horâ prandii, vel cenæ, acceptâ ciborum portione sibi à ministris tradita, Eremita more solito Mensam benedicat, quâ finita benedictione, aliquantulum ex Biblia, aut alio Spirituali libro legat, & deinde cibum ad DEI gloriam sumat, non tamen omittat, cum corpus reficit, mentem ad Deum levare, & quasi Christum continuò ante se habens, Spiritum, meditando, recreare. Postea paulisper legat deindè gratias agat.

5. Cæterum quoties dies abstinentiæ panis, & aquæ occurrerit, non super mensam, sed in terra sedens, tabulâ suppositâ, pedibus nudis aut seminudis) sine ullo apparatu panem tanquam cinerem cum gemitu, & humilitate manducet, & aquam velut potum lachrymarum, verâ contritione bibat,

6. Ab

6. Ab hac obſervatione, ac reficien-
di modo eximuntur duæ ſolemnitates,
ſcilicet SS. MARTINI, & Dominicæ quin-
quageſimæ, in quibus propter ingreſſum
Quadrageſimarum, quâdam piâ ac chari-
tatis plenâ libertate alacrius, lautiusque
bis in die reficiuntur Fratres, & quamvis
ſimul, atque in eâdem Menſâ, non tamen
in Refectorio, ſed in alio quodam ad hoc
præparato ſeorſum loco. Quæ nihil-
ominus recreatio, cum religioſa mode-
ſtiâ, omni prorsus profano, ſæcularivè
luxu expulſo, imò expreſſè prohibito fieri
debet; ideò non licebit à ſæcularibus in-
ſtrumenta ad ſonum ſumere.

7. At quia per conſuetudinem ſolet
Priori præcedenti hebdomadâ fratres ſuos,
bipartitos tamen, non unâ die, omnes fo-
ras ad aliquod loci membrum, ſervatâ ibi-
dem eâdem, quâ in Eremitio modeſtiâ, ad
comedendum mittere, eâdem quidem die
ſub vesp̄eram reverſuros, ibique in præ-
dicto recreationis loco ſimul Cænaturus,

8. Caveant autem in ſæcularium,
aut Regularium domibus comedere,
Ab

quod si quis secus fecerit, graviter puniatur, sicut illi, qui post Prioris recessum, in loco recreationis permanebunt, & qui in talibus recreationibus quidquam fecerit, aut fieri permiserit, nostro statui repugnans.

9. Ubi non erit membrum Eremiti, ad fratres pro dicta recreatione mittendos, debent Priores domi concedere. Consuevit item singulis annis tempore vindemiæ, unâ die Eremitas recreationis causâ mittere.

DE MENSURA CIBO- RUM.

CAPUT XXXIX.

Sufficere credimus ad refectionem quotidianam, tam sexta, quàm Nona omnibus mensis cocta duo plumentaria, propter diversorum infirmitates, ut fortè, qui ex uno non potuerit edere, ex alio reficiatur, ergò duo pulment fratribus sufficiant. & si fuerint in aut nascentia leguminum adaatur, tium.

Con-

Conſtitutio.

I.

Quia Eremitica auſteritas maiorem victus auſteritatem requirit; ideo in cibis miniſtrandis inſcriptus ſervandus erit. A Paſcha Reſurrectionis, uſq; ad exaltationem S. CRUCIS (exceptis feriâ quarta, & ſexta, in quibus jeiunatur ſingulis diebus in mane unicum pulmentum miniſtrabitur, ſed ſi feſtum duplex primæ, vel ſecundæ Claiſſis celebratur, pitantia addatur. Ad Cœnam etiam pitantia dabitur, & inſuper quando ſuperiori videbitur dari poterit pulmentum ex herbis decoctis, quod intelligitur in Dominicis tempore hyemali.

2. Acetarum ex herbulis condire nemini prohibetur in cœna, quod etiam de mane in diebus Jejuniorum, extrâ quadrageſimas, & abſtinentias, & quando in Jejuniis unum tantum ferculum deferatur, permittitur. At nemini licebit acetarium a Miniſtro delatum, & quod quis ſibi fortè paraverat manducare, quia tunc unum relinquere omnino debet.

3. Si quis extra dies jejuniorum semel tantum , quasi jejunaturus , vellet refectiōnem accipere , mane hora refectiōnis solita tribuatur, quicquid aliis tam mane , quam serò aliis dandum erit.

4. Jejunium quartæ feriæ in æstate, si officium feriale occurrit , cum uno pulmento quadragesimali, ac acetario fiat ; at si de festo etiam simplici agi contingat , aut de die infra octavam, aut ubi Capitulum Generale celebratur , tunc duo pulmenta crassa ministranda erunt, intellige minestram, & pitantiam : idem in Rogationum militabit, etiam si de simplici sola fieret commemoratio , quibus diebus jejunium, ut in quarta feria dictum est supra, servandum erit.

5. Feriâ verò sextâ æstivo tempore in pane, & aqua jejunetur additis fructibus , seu agruminiis , vel herbulis cum sale sine aliquo condimento. , Sed si in feria sexta aliquod duplex festum inciderit, abstinentia transfertur , & duo pulmenta quadragesimalia deferantur, id est minestra, ac pitantia , quod in omnibus sextis feriis

feriis per annum observetur : abstinentia verò in alium diem jejunii qui duplici careat, transferatur. Quod si omnes dies sint duplices, feriâ sexta etiam duplici fiat abstinentia, & hoc strictissimè observandum, ut nulla decurrat per annum hebdomada sine aliqua panis, aquæquè abstinentia.

6. Qui tamen in sexta feria abstinere voluerit (nisi in communi reficiatur) abstineat in Domino. Declarando quando abstinentia ex pœnitentia sit, extrâ quadragesimas fieri cum fructibus.

7. Ab Idibus septembris usq; ad Pascha (ut Pater Sanctissimus præcepit) perpetuū indicitur Jejunium, exceptis Dominicis diebus, in quibus Jejunium ad cuiuscunque arbitrium relinquitur. Quamobrem in mane pulmentum cum ferculo simul datur, ut qui unâ refectiōe uti voluerit, libere possit, sed ei, qui de sero carnare voluerit tunc pitantia de sero detur, & de mane pulmentum, si ita placuerit.

8. Ab eadem die festo S. CRUCIS, usque ad festum S. MARTINI, & à Nativi-

tate Domini, usque ad quinquagesimam, ter in hebdomadâ nempè Dominicâ, feriâ tertiâ, & quintâ, cum pulmento pitantia ex ovis ministratur, quod in omnibus festis duplicibus intra eadem tempora observatur: Et quando Anniversaria cum tribus nocturnis celebrantur; Atqui feriâ secundâ, & Sabbatho pulmentum crassum cum insalatitio defertur. Feriâ verò sextâ abstinetur, ut supra.

9. Postremò in utraq̃ue quadregesimâ singulis Dominicis, & feriâ quintâ cum festis duplicibus, duo fercula macra quisq̃; habere debet; feriâ tertiâ, & Sabbatho, unum simili condimento pulmentum cum acetario, feriâ verò secundâ, quartâ, & sextâ in pane, aquâ ac sale, additâ etiam herbulâ coctâ unius tantum speciei, & volenti, panis coctus in aqua, & sale concedatur. In quibus feriis, vel earum aliqua, si festum duplex inciderit, abstinencia relaxatur, dummodo in hebdomada semel fiat, ut supradictum est, & in abstinencia diebus conversis propter continuû laborem,
vi-

vinum cum fructibus, quos in Cellulis habent, conceduntur.

10. At Vigilia Nativitatis Domini (nisi venerit in die abstinentiæ) & Sabbatho Sancto Jejunium cum vino, fructibus, soloque pulmento servabitur.

11. Præter Quadragesimas, & alia jejunia ab Ecclesia indicta, ex speciali Religionis nostræ devotione jejunetur, in Vigilia Epiphaniæ, Purificationis, Nativitatis B. Mariæ, ac S. Patris nostri ROMUALDI septimâ februarii, quæ habet octavam, sed non in festo altero de mense Junii, in quibus vigiliis jejunatur, cibis quadragesimalibus, cum ferculis, quæ alias illa die danda forent.

12. Quoties autem in sexta feria Nativitatis Domini aut S. ROMUALDI festivitas occurret, ovorum & casei pulmentaria comedantur, Jejunium verò minimè solvitur. Intrâ septa Eremiti nunquam licet feriæ sextæ Jejunium violare, neque quoad ciborum qualitatem, exceptis supradictis, sed neque hospitibus, neque operariis, aut servantibus in feriis sextis ova, seu lacti-

cinia ministrare licet, nisi infirmitate, aut debilitate laborent, aut personæ valdè nobiles, multumque delicatæ fuerint, aut alia ex causa superiori benè visa nostri omninò tam intrà, quàm extrà Eremos ova, aut quodcunq̃ue crassum strictissimè prohibentur edere.

13. Si denique ea die festum S. MARTINI contigerit celebrari solita, illius diei recreatio, præcedenti die, fieri consuevit.

14. Ovorum pitantia, duo ova, piscium recentium, sex uncias Salsamentorum benè expurgatorum, quatuor ponderis uncias non excedat in pulmentis condendis, singulis Eremitis ovum unum, & casei quantum necesse est tribuatur.

15. Et quia hic pulmenta crassi, & macri appellatione disponuntur, declaratur illud Macrum dici, quod sine ovis, aut lacticiniis fit, crassum illud quod ovorum casei, butyri, lactisvè mixtione conditur, macrum quippe pro crasso, & non crassum pro macro fas est ministrare.

16. Strictè quoque prohibetur, ne quis in privata Cella aliquid, quod pulmen-

menti ſpeciem ſapiat, coquat, præter fructus, ut ſunt poma, acrumina, & qui contra fecerit ſemel in aqua ; & pane mulſctetur.

17. Præter comeſtibilia, quæ è coquina Eremitis deportantur, per ſingulas Cellas ſaltem ſemel in hebdomada, vel bis, ſi commodè poterit, vel pluries in æſtate, juſta fructuum portio deferatur. Dari quoque aliquando ſolent, ſecundum temporum qualitatem, acrumina, radices, vel aliud hujusmodi Nulla tandem hebdomada tranſeat ſine aliqua prædictorum **portiuncula.**

18. Caſei quoque pitantia ſex unciarum ponderis erit, quæ die Dominico tantum ſingulis datur, cujuſque diſcretionem in totam hebdomadam compartienda.

19. Omnia ergo quæcunq; Eremitis miniſtrantur ex decoctis Epulis, ſi cuiquam ſuperſit, quod ſciſicet non manducaverit, in craſtinum ſibi reſervare omnino nequit, ſed eâdem die foras deponat, ſic

& vasa, quibus usus est, munda in Armarium à Coquo asportanda.

20. Vetatur etiam cunctis ex Cellarum, seu communibus hortulis acrumina, fructus, sellaros finiculos, seu quid simile, sine licentia superioris, colligere, & carpere, omnes tamen poterunt ex propriis, aut communibus hortulis, herbulas sibi ad proprium usum sumere; solus autem Coqus undecunque pro Coquinæ ulu colligere poterit.

21. Collatio serotina fit cum fructibus, vel pane, benedictione præmissâ, & gratiarum actione subsequente: sed in quadragesimis, in diebus abstinentiæ pro collatione, panis tantum adhibeatur.

Sequitur Regula.

Ans libra una pro mensa sufficiat in dies, sive una sit refectio, sive prandiu, & cena. Quod si canaturi sunt, de eadem librâ tertia pars à Cellerario reservetur, reddenda canaturis. Quod si labor fortè factus fuerit maior, in arbitrio, & potestate Abbatis erit, si

expediat) aliquid augere, remotâ præ omnibus crapula, ut numquam subrepat Monacho indigeries, quia nihil sic contrarium est omni Christiano quomodo Crapula, sicut ait Dominus noster. Videte ne graventur corda vestra crapula, & ebrietate. Pueris verò minori ætate non eadem servetur quantitas, sed minor, quàm majoribus, servata in omnibus parcitate.

Constitutio.

Quia complexionibus hominum variæ existunt, nulla certa panis mensura nobis à majoribus nostris, constituta invenitur. Quin potius secundum antiquorum ritum, tanta panis quantitas, quoties recens coquitur, cuique à ministro in Cellâ defertur, quanta rationabiliter ei sufficere possit, quousque recens iterum deportetur: verùm pane deficiente mittat foras in armariolo buccellum pro signo, & statim supplementum ab eodem ministro recipiat. Panis tamen cibariorum, seu communis, bonus, beneque con-

ditionatus, & non nimis delicatus, aut exquisitus erit.

Sequitur Regula.

 arentum vero quadrupedum omnino ab omnibus abstinenceatur comestio præter omnino debiles, & agrotos.

Constitutio.

Quadrupedum appellatione hoc loco, & bipedum carnes comprehendendi minimè ambigitur, ac proinde cibus omnium carnium Quadrupedum, & bipedum, ac volatilium, Eremitis prohibitus censetur, imo verò, & etiam omnium rerum, quæ per commixtionem carnis sapore, vel gustum contraxerunt, nec non earum quæ iusculo, seu adipe conditæ sunt. Quæ prohibitio semper, & ubique tam in Eremito, quàm extrà in itinere, ac omni tandem loco indispensabilis omnino maneat, nisi morbi necessitas aliter requiratur: Et tunc superiores, medici consilio si haberi potest, feciliter concedant, modo supra expresso.

2. Atque per hanc prohibitionem, nec sæcularibus quidem cujuscunque statûs, conditionis fuerint, intra Cruces Eremiti, carnes concedi nequeunt, quod & in oblatiis, atque famulis observabitur.

3. Transgressores verò, qui manducaverint vel manducare permiserint, disciplinâ circulari plectantur, ac tribus in diebus in pane, & aqua jejunent; Et si delinquens fuerit Prælatus, à visitoribus, si autem visitor, aut major, à Capitulo Generali, aut dieta eâdem pænitentiâ puniatur, & qui manducari à sæcularibus permiserint, ter in pane, & aqua jejunent.

DE MENSURA POTUS.

CAPUT XL.

 Nusquisque proprium habet donum ex Deo, alius sic, alius verò sic, & ideo cum aliqua scrupolositate à nobis mensura victus aliorum constituitur. Tamen infirmorum contuentes imbecillitatem credimus, heminam vini per singulos sufficere per diem. Quibus autem donat Deus tolera-

lerationem abstinentiæ, propriam se habituros mercedem sciant. Quod si aut loci necessitas, vel labor, aut ardor æstatis amplius poposcerit, in arbitrio Prioris consistat, considerando in omnibus ne subrepat sacietas, aut ebrietas, licet legamus vinum omnino monachorum non esse, sed quia nostris temporibus id Monachis persuaderi non potest, saltem vel hoc consentiamus, ut non usq; ad sacietatem bibamus, sed parcius, quia vinum apostatare facit etiam sapientes: ubi autem necessitas loci exposcit, ut nec superscripta mensura inveniri possit, sed multo minus aut ex toto nihil, benedicant Deum, qui ibi habitant, & non murmurent. Hoc autem ante omnia admonemus, ut absq; murmurationibus sint.

Constitutio.

I.

Quia inter Eremitas nostros magna est citrà vini potum diversitas, ideo valculum, quod quisque de consensu Prioris in Cella habet, singulis diebus non prohibitis Minister impleat.

2. Sed diligenter advertant Prælati, ne vafcula modeltiam, ſobrietatemque Eremiticam excedant, magis autem advertant ſubditi, ut ſemper Religioſam parſimoniam conſtanter retineant, nec unquam vinum, niſi aquâ dilutum, bibant, & dum bibunt (ſecundum Eremitarum antiquam coſuetudinem) ſedeant, ambabus manibus craterem tenentes.

QUIBUS HORIS OPORTEAT
REFICERE FRATRES.

CAPUT XLI. ✠

 Sancto Paſcha, uſq; ad Pentecoſtem ad Sextam reficiant fratres, & ad ſeram canent. A Pentecoſte autem totâ æſtate, ſi labores agrorum non habent Monachi, aut nimietas æſtatis non perturbat, quartâ, & ſextâ feriâ jejunent uſq; ad nonam reliquis verò diebus ad ſextam tardent. Quæ ſexta prandii, ſi opera in agris habuerint, aut æſtatis feruor nimis fuerit, continuanda erit, & in Abbatis ſit providentia, & ſic omnia temperet, atq; diſponat, qualiter anime ſalventur, & quod

faciunt fratres, absq̃ ulla murmuratione faciant. Ab Idibus autem Septembris, usq̃ ad caput quadragesimæ, ad nonam semper reficiant fratres. In quadragesima autem usq̃ ad Pascha, ad Vesperam reficiant. Ipsa tamen Vespera sic agatur, ut lumine lucernæ non indigeant reficientes, & luce adhuc diei omnia consumentur, sed & omni tempore, sive Cænæ, sive refectionis hora, sic temperentur, ut cum luce diei fiant omnia.

Constitutio.

I.

Æ Stivo tempore cū non jejunatur, hora prandii erit post Sextam, hora verò cænæ, post Vesperas ante tamen Completorium.

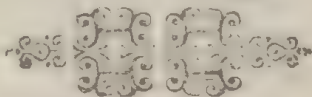
2. In hyeme qui diebus Dominicis cænare de sero voluerit, propter dierum brevitatem ad sanitatem tuendam, post Completorium licebit, post orationem (ita etiam de collatione serotina in aliis diebus intellige) sed inter prandium, & cænā quidquam potus, aut cibi sumere non licet.

3. In Jejuniorum diebus post Nonam reficiant fratres , sed in Quadragesima post Vesperas.

4. Hæc est nostræ Congregationis vitæ forma, quam omnes Professi , ac Novitii observare tenentur, nec sine Superioris licentia , nec in totum, nec in partem quidquam addere, vel relaxare possunt.

5. Si autem aliquis Spiritu Sancto inflammatus , majori austeritate uti desiderat , cum Prioris benedictione agat , dummodo sua singularitate aliis admirationem , Ministrisque molestiam non inferat.

6. Superiores verò relaxandi, perinde ac restringendi, sibi ipsis, sicut cæteris, discretionis magistræ auctoritatem habent , & specialiter cum oblati, qui non, sicut professi, ad tantam observantiam tenentur.

UT POST COMPLETO- RIUM NEMO LOQUA- TUR.

CAPUT XLII. ^{42.}

*Q*ui tempore silentio studere debent Monachi, maximè tamen nocturnis horis, & ideo omni tempore sive Jejunii, sive prandii, si tempus fuerit prandii, mox, ut surrexerint à Cena, sedeant omnes in unum, & legat unus collationes, vel vitas Patrum, aut certè aliquid, quod edificet audientes, non autem Eptaticum, aut Regum; quia infirmis intellectibus non erit utile illa hora hanc scripturam audire: aliis verò horis legantur; si autem jejunii dies fuerit, dicta Vespera pauco intervallo, mox accedant ad lectionem collationum, ut diximus, & lectis quatuor aut quinque foliis, vel quantum hora permittit, omnibus in unum concurrentibus per hanc horam lectionis. Si quis fortè in assignato sibi commisso, fuerit occupatus, occurrat, omnes ergo in unum positi compleant, & ex-

eun-

*euntes à Completorio nulla sit licentia denuo
cuiquam loqui aliquid. Quod si inventus
fuerit quisquam prævaricari hanc taciturni-
tatis regulam, graviori vindictæ subja-
ceat, excepto si necessitas hospitum superve-
nerit, aut fortè Abbas alicui aliquid jusserit.
Quod tamen & ipsum cum summa gravita-
te, & moderatione honestissimè fiat.*

Constitutio.

I.

Vespertinæ lectionis, quam hic fieri
præcipit Pater Sanctus, in nostra So-
cietate, hic fuit, & erit semper præscriptus
modus. Pullante completorii signo,
omnes Fratres ad Ecclesiam decore serva-
to, concurrent, ubi ante Sacramentum
flexis genibus manebunt, signo postea
completo, cunctis aulam Capituli ingres-
sis, & attentè audientibus, ibi Clericus
hebdomadarius, ad quartam horæ par-
tem, vel donec per Superiorem, signum
datum, more solito fecerit, librum col-
lationum, sive alium vulgarem similem,

ut & Laici intelligant, alta, & intelligibili voce perleget.

2. Undè surgentes ad Ecclesiam re-
versi completorium persolvent, & usque
ad horam primam finitam sequentis diei,
in perpetuo, inviolabilique silentio per-
manebunt.

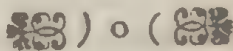
3. Si verò aliquis ad hanc lectio-
nem non venerit, dicat suam culpam, &
corripiatur à Superiore.

DE HIS, QUI AD OPUS DEI, VEL AD MENSAM TARDE OCCURRUNT.

CAPUT XLIII. ^{43.}

AD horam Divini officii mox, ut
auditum fuerit signum, relictis
omnibus quacumq; fuerint in ma-
nibus, summâ cum festinatione
curratur, cum gravitate tamen, ut scurili-
tas non inveniat fomitem. Ergo nihil operi
Dei praepoatur. Quod si quis ad nocturnas
vigilias post gloriam psalmi nonagesimi
quarti (quem propter hoc omnino protrahen-
dum,

*dum, & morosè volumus dici) occurrerit, non
stet in ordine suo in Choro, sed ultimus
omnium, aut in loco quem talibus negligen-
tibus, seorsum constituerit Abbas, ut videat-
ur ab ipso, vel ab omnibus. usq; dum com-
pleto opere Dei, publicâ satisfactione pœniteat,
Ideò autem eos in ultimo, aut seorsum judi-
cavimus debere stare, ut visi ab omnibus, vel
pro ipsa verecundia sua emendentur. Nam
si extra oratorium remaneant, erit fortè
talís, qui se, aut collocet, aut dormiat, aut
certè sedeat foris, vel fabulis vacet, & detur
occafio maligno sed ingrediatur intro, ut nec
totum perdat, & de reliquo emendetur. Diur-
nis autem horis. qui ad opus Lxi post versum,
& gloriam primi psalmi. qui post versum di-
citur, occurrerit, lege, quam suprà diximus,
in ultimo stet, nec præsumat sociari choro
psallentium, usq; ad satisfactionem, nisi
fortè Abbas licentiam dederit permissione
suâ, ita tamen, ut satisfaciat reus
ex hoc.*

Constitutio.

I.

Modus à regula præscriptus, sic à nobis hodie usus est, ut quodcumque aliquis Sacerdos, vel Clericus in Choro, seu etiam Laicus extra eum, excepto Matutino, vel primo officio, abesse deprehenditur, statim hebdomadarius frater eundem vocabit, in aliis verò horis diei, Sacrista, cui officii signandi cura est, pigros quoque accerendi curam habebit. Vigilabit nihilominus Prior, aliquo à Choro deficiente (ut moris est) signum statim dare festinet, & vocetur.

2. Ipse verò tarditatis amator, post scilicet completo Venite exultemus in Matutino, & in aliis horis incepto primo Psalmo accedens extra Chorum, in ea parte, in qua ipse residet ad terram profunde humiliatus tamdiu maneat, donec illi Superior signum præbuerit, ut assurgat, quo facto in suam sedem ascendet. Quod & Conversi observabunt in horis, in quibus in Ecclesia sistere debent, atque ideo quan-

quando tardè venerint, vel inde recesserint, durante officio, in Chori porta veniam petere, ibique Superioris signum expectare

3. Si quis propter negligentiam ad Matutinum non venerit, jejunct semel in pane, & aqua.

Sequitur Regula.

 D horam verò refectionis, qui ante versum non occurrerit, ut simul omnes dicant versum, & orent & sub uno omnes accedant ad mensam. Qui per negligentiam suam, aut vitium non occurrerit, usque ad secundam vicem pro hoc corripiatur, si denuo non emendaverit, non permittatur ad mensæ communis participationem, sed sequestratus à consortiò omnium, reficiat solus, sublatâ ei portione sua vini, usq; ad satisfactionem, & emendationem. Similiter autem patiatur, qui, & ad illum versum non fuerit præsens, qui post cibum dicitur. Nec quisquam præsumat ante statutam horam, vel postea quidquam cibi, vel potus percipere; sed etsi cui offertur aliquid à Priore, & acci-

pere renuerit, horâ, quâ desideraverit hoc, quod prius recusavit, aut aliud omninò non percipiat, usq; ad emendationem congruam.

Constitutio.

Quod Pater Sanctus de tardè ad mensam venientibus disponit, idem in nostris Refectoriis (licet rarius accidat) strictius observetur.

DE HIS QUI EXCOMMUNICANTUR QUOMODO SATISFACIANT.

CAPUT XLIV. ^{144.}

Qui pro gravioribus culpis ab oratorio & à mensa excommunicantur, horâ quâ opus Dei in oratorio percelebratur, ante fores oratorii prostratus pronus omnium de oratorio exeuntium pedibus se projiciat, & hoc tamdiù faciat usque dum Abbas judicaverit satisfactum esse. Qui cum iussus ab Abbate venerit, provoluat se ipsius Abbatis pedibus, deindè omnium vestigiis fratrum, ut orent
pra

pro eo, & tunc si iusserit Abbas. recipiatur in Choro, vel in ordine, quo Abbas decreverit, ita sanè, ut psalmum, aut lectionem, vel aliud quid, non præsumat in oratorio impnere, nisi iterum Abbas iusserit, & omnibus horis, dum completur opus Dei, projiciat se in terram in loco, in quo stat, & sic satisficiat, usq; dum ei jubeat iterum Abbas, ut quiescat jam ab hac satisfactione. Qui verò pro levibus culpis excommunicantur, tantum à mensa, & oratorio, satisficiant usq; ad jussionem Abbatis, & hoc semper faciant, usq; dum benedicat & dicat sufficit.

Constitutio.

I.

ERemita, qui quomodolibet in foro exteriori excommunicatus declaratus fuerit juxtà nostrorum privilegiorum facultatem, debitâ præmissâ satisfactione absolvatur, servatâ omninò formâ super hoc Ritualis Romani, quæ nunquam omittatur.

2. Insuper casibus, omnibus, qui accidere possunt, consulendo, statuitur, ut
quin.

quingies in anno , quilibet Prior in sua Eremito , suos subditos generaliter absolvat , at ubi Pater Major fuerit , suum id munus erit , quæ absolutio tradenda est in Capitulo culparum de sero ante Completorium , in Vigiliis Nativitatis Domini , Paschæ , Resurrectionis , Pentecostes , Assumptionis B. V. & Capitulo Generali absoluto , lectâ tabula. Sic autem fiat , omnes Eremitæ congregati , ac genuflexi ; Sacerdos primus recitabit *Confiteor Deo &c* & postea adhibita super pallio stola Superior stans dicat *Misereatur , &c. & Inaugentiam* , &c. postea absolutionem secundum sequentem formam , recitabit

3. Si tenemini aliquibus vinculis sive sententiis excommunicationis majoris , vel minoris , suspensionis , vel interdicti , sive panis quibuscunque tam à Jure , quàm ab homine latis , vel alias quotiescunque , & quomodolibet incuris , auctoritate Apostolicâ mihi commissâ , & vobis concessâ , in quantum se extendunt gratiæ , & privilegia nostra. Ego absolvo vos omnes
Ju-

Jurisdictioni meæ subjectos tam præsent-
tes, quàm absentes ab omnibus vinculis,
censuris, & penis prædictis, & restituo vos
Sacrosanctæ Ecclesiæ gremio, ac unitati
fidelium, & dispensio vobiscum super omni
irregularitate, sive irregularitatibus si-
quam, vel si quas contraxistis, & absolvo
vos ab omnibus defectibus, & negligentis
commisissis in administratione ordinum,
& Sacramentorum & officiorum vestro-
rum, & à transgressionibus Regulæ,
& Constitutionum, admonitionumque
majorum vestrorum, & earum penitentiis
incursis, non tamen sub hujusmodi abso-
lutionis prætextu, vel expectatione com-
missis, vel dimissis: Abolcoque à vobis
omnem infamiæ & inhabilitatis macu-
lam, undecunque contractam, & restituo,
ac habilito vos ad status, famam, & exe-
cutionem ordinum, & officiorum vestro-
rum, nec non ad omnes gradus dignita-
tum, & honorum, ad participationem
quoque privilegiorum omnium; & bene-
ficiorum Ecclesiasticorum, in quantum
possum, & indigetis. In nomine Patris,

& Filii, & Spiritus Sancti, Amen. Injun-
gat postea omnibus unum *Pater*, & unum
Ave Maria.

DE HIS, QUI FALLUNTUR IN ORATORIO.

CAPIT. XLV. *† S.*

Siquis dum pronunciat *Psalmum*,
Responsorium, aut *Antiphonam*, vel
lectionem, fallitur, nisi cum per sa-
tisfactionem. ibi coram omnibus humiliatus
fuerit, majori vindicta subjaceat, quippe qui
noluit humilitate corrigere, quod negligenti-
a deliquit. Infantes verò pro tali culpa
vapulent.

Constitutio.

Circa emendationem errorum, qui in
Choro occurrere solent, consuetu-
do antiqua nostrae Congregationis tenuit,
ut qui *Versiculum*, *Responsorium*, *Anti-
phonam*, *Capitulum*, *Orationem*, *Lectio-
nem* vè dicendo perverterit, & qui alium
errare facit, *Chorum* vè perturbat; finito
Officio in medium Chori exiens, ibi pro-

stratus super terram signum superioris, vel pænitentiam immobilis expectet. At qui in verbis tantum, seu ceremoniis naturali defectu labitur, secundum qualitatem erroris, vel genuflectit statim, vel certè in proprio loco caput profunde inclinatur; Quòd si enim tremore, negligentia, vel sopitus, facere recusat, jussu Prioris, finito officio, foras exire, & condignam pænitentiam suscipere cogitur.

2. Et si aliquis in illis rebus, quæ fieri, aut dici debent in Choro, vel alibi, si ille qui juxta errantem manet, tacitè signo, alio, vel modo defectui mederi potest, cum submissa voce moneat, attamen cum alta, sive manifesta correctio desideratur, tunc quoad professos corrigendos, solius Prioris officium est. Novitios verò ipsorum Magister instruat, atque corrigit. Non tamen Priori prohibitum est, & Novitios in Choro, & ubique corrigere, & reprehendere, tandem nulli privato licet superioribus præsentibus aliquem errantem reprehendere, seu emendare, nisi Prælati

ne.

negligentibus, siue non advertentibus, talis error scandalum, absurdumvè esset allaturus, eo enim casu, non erit indecens, sed opportuna talis correctio.

Animadvertant tamen omnes, ut correctiones huiusmodi in divinis officiis, nutu potius, signovè faciant, quàm ore aperto, nè perturbatio sequatur. Unde consultius erit in his, quæ pauci momenti sunt, dissimulare, quàm pro nihilo officium interrompere, vel alios in admirationem ducere.

DE HIS, QUI IN ALIQUIBUS
REBUS LEVIBUS DELIN-
QUUNT.

CAPUT XLVI. 46.

 I quis dum in labore quovis in Coquina, in Cellario, in Monasterio, in pistrino, in horto, in arte aliqua dum laborat, et in quocunq; loco aliquid deliquerit, aut fregerit quidpiam, aut perdiderit aut aliud quid ex-
ces-

cesserit; ubi, & non veniens continuò ante Abbatem, vel Congregationem, ipse ultrò satisfecerit, & prodiderit delictum suum, cum per alium cognitum fuerit, majori sub-
jaceat emendationi: Si anima peccati causa latens fuerit, tantum Abbati, aut Spiritualibus senioribus patefaciat, qui sciant curare sua, & aliena vulnera, non detegere, ac publicare.

Constitutio.

I.

Discretissime Sanctus Pater (sicut sagacissimus animarum Medicus) sancit debere unumquemque agrotum suam detegere infirmitatem, latens enim morbus curari non potest, idcirco Eremitæ nostri omnes Constitutionum transgressiones, defectusque manifestos in Capitulo culparum, coram omnibus dicant, quatenus Superior unicuique vulneri congruentia adhibeat medicamenta.

2. Oblati quoque in Capitulo culpam dicere tenentur, uti faciunt professi, sed

ante omnes etiam novitios, qua dicta omnes simul discedant.

DE SIGNIFICANDA HORA OPERIS DEI.

CAPUT XLVII.

Nuncianda hora operis Dei, die, noctuq; sit cura Abbatis, ut aut ipse nunciare, aut tali sollicito fratri injungat hanc curam, ut omnia horis competentibus compleantur, Psalmos autem, vel Antiphonas post Abbatem ordine suo, quibus jussum fuerit imponat. Cantare autem, & legere non præsumat, nisi qui potest ipsum officium implere, ut edificentur audientes. quod cum humilitate, & gravitate, & timore fiat, & cui jusserit Abbas.

Constitutio.

I.

Licet ut supra Capitulo trigesimo secundo dictum est, divinum officium Campanæ signo nunciare, munus esse sacrissimæ; Invigilabit tamen Superior, ut id

op-

opportunis, congruisque horis peragatur; & ut hoc, ut decet, exequatur; statuitur, ut in omnibus nostris Eremitis unica sit campana magna ad canonicas pulsandas horas, duæ vero minores, ad alias domus obedientias significandas.

2. Horologium quoque necessarium est, atque ideo ubi non fuerit, quamprimum, fiat, ut domus servitia ordinatim currant, Sacristæ autem si necesse sit, à Capitulo Conventuali, aut à Priore socius detur.

3. Circà psalmorum, & antiphonarum intonationem dictum est in Capitulo tertiodécimo.

DE OPERE MANUUM QUOTIDIANO.

CAPUT XLVIII.

 Tiositas inimica est anima, & ideo certis temporibus occupari debent fratres in labore manuum, certis iterum horis, in lectione divina. Ideoque hac dispositione credimus utraq; tempora ordinari, idest ut à Pascha,

usq; ad Kalendas Octobris, manè exeuntes à prima, usq; ad horam penè quartam laborent, quod necessarium fuerit. Ab hora autem quarta usq; ad horam quasi sextam lectioni vacent.

Constitutio.

I.

Considerantes Patres, non posse adimplere, quod sanctà regula præcipit, propter continuas officiorum, & missarum occupationes, cavetur nè ullo unquam die non impedito festo de præcepto, aut temporis injurià, aut à ferventi calore in æstate, in sole scilicet in leone, ab horario corporali exercitio vacent.

2. A die Resurrectionis Dominicæ, usq; ad festum Exaltationis S. Crucis post secundam missam, campanulæ signo, omnes Eremitæ ad locum per superioreña designatū operaturi concurrent, ubi præmissa genibus flexis salutatione Angelica, in proposito opere per horam integram exercebuntur; Reliquo verò anni tempore idipsum, & eodem ordine finitâ Sextâ fieri

fieri conſuevit. Absoluto tandem opere incipiente ſuperiore, dicitur pſalmus De profundis pro Defunctis cum Verſiculis, & Oratione Deus veniæ largitor.

3. Novitii cum ſuo Magiſtro ſeorſum huiusmodi exercitium perſolvere tenentur, niſi Superiori aliud viſum fuerit.

4. Pigri verò, ac negligentes, ſeu recuſantes venire, graviter corripiantur: qui ſua ſponte horam exercitii excedere voluerint, non illis prohibetur. Verùm quando adeſt Capitulum culparum, aut ſit Panis, vel communis tonſura, illa die non tenentur ad manuale opus. In panis confectione ſi numerus Fratrum ſufficiat, ſemper lectio adeſſe debet.

5. Signa autem exercitii, Panificii erunt viginti campanulæ ietus.

6. Poſſunt præterea, imò debent, unusquisque in propriis cellis, aut alibi privatim, aliquod opus exercere, uti ſcribere, libros legere, ſignacula, vel globulos coronæ perficere, coclearia, ſportulas junceas, mattas, & ſimilia. Prohibentur

tamen Coclearia, coronasue ex ebore,
aut aliis pretiosis materiis conficere.

Sequitur Regula.

I Ost Sextam autem surgentes à men-
sa, pausent in Lectulis suis cum
omni silentio, aut forte qui voluerit
sibi legere, sic legat, ut alium non inquiet, &
agatur Nona temporibus, mediante octava
hora, & iterum quod faciendum est, operen-
tur usq; ad Vesperam: si autem necessitas loci,
aut paupertas exegerit, ut ad fruges colligen-
das per se occupentur, non contristentur.
Quia tunc verè monachi sunt, si de labore
manuum suarum vivunt, sic, ut & Patres
nostri, & Apostoli Omnia tamen mensu-
ratè fiant propter pusillanimes A Kalendis
autem Octobris usq; ad Caput quadragesima
usq; ad horam secundam plenam lectioni va-
cent. Hora secunda agatur Tertia, & usq;
ad Nonam omnes in opus suum laborent, quod
eis injungitur. Facto autem primo signo
horæ nonæ, disjungant se ab opere suo singuli,
& sint parati cum secundum pulsaverit.

Constitutio,

I.

Quia homini à natura insitum est post laborem anhelare quietem, ideò aliquo tempore à Pascha scilicet Resurrectionis usque ad Exaltationem S. Crucis statuitur, ut Eremitæ sumpta refectiōe paululum quietcant, ita ut noctis, & meridiei somnus septem horarum saltem spatium æquet.

2. Sacrista igitur post prandium, hora scilicet, ac dimidia post dictam Sextam, vel Nonam, solita campanula dormitionis signum dabit, ad spatium unius Pater noster cum ictibus quinque.

3. Audito itaque signo, unusquisque in cellam suam se recipiat, & in lectulo suo, vel si maluerit sedendo per horam, & dimidiam, vel duas quiescat, sed qui dormire nolit, quietus in silentiō maneat, ne ipse aliis aliquo modo impedimento sit, quod superiores animadvertere debent.

4. Dormitionis finis, erit signum Nonæ, sed quando jejunatur, pulsanda erit campanula per duo Pater noster cum ictibus quinque.

5. Qui post matutinum quiescere exoptat, ab ipso superiore licentiam obtineat.

Sequitur Regula.

*Post refectiorem autem, vacent
Lectiõibus suis, aut Psalmis.
In quadragesima verò diebus, a
manè usque ad tertiam plenam
lectiõni vacent, & usq; ad decimam plenam
operentur, quod eis injungitur. In quibus
diebus quadragesima accipiant omnes singu-
los Codices de Bibliotheca; quos per ordinem
ex integro legant, qui Codices in capite qua-
dragesima, dandi sunt. Ante omnia sanè
deputetur unus aut duo seniores, qui circum-
eant Monasterium, horis, quibus vacant
fratres Lectiõni, & videant ne fortè inve-
niatur frater accidiosus, qui vacet otio, aut
fabulis & non sit intentus lectiõni, & non so-
lum sibi inutilis sit, sed etiam alios extollat.*

Hic

Hic talis si (quod absit) repertus fuerit, corripiatur semel, & secundo, si non emendaverit, correctioni regulari subiaceat, taliter ut ceteri metum habeant. Neque frater ad fratrem iungatur horis incompetentibus. Dominico die lectioni vacent omnes, exceptis his, qui variis officiis deputati sunt. Si quis verò ità negligens, & desidiosus fuerit, ut non velit, aut non possit meditari, aut legere, iungatur ei opus, quod faciat, ut non vacet. Fratribus infirmis, aut delicatis talis opera, aut ars iungatur, ut nec otiosi sint, nec violentia laboris opprimantur, aut effugentur, quorum imbecillitas ab Abbate consideranda est.

Constitutio.

I.

AD sacrae regulæ complementum in unaquaque Eremita, deputetur Pater, qui bis in hebdomada, scilicet die Lunæ, ac Jovis per horam ante, vel post Vesperas Lectionem moralis Theologiæ habeat, post quam inter se mutuò fratres conferant, quod etiam in Adven-

tu, & Quadragesima observabitur, & si quis ex prædictis diebus impeditus fuerit, in altero suppleatur, in illis verò locis, ubi commodè lector haberi non poterit, curabit Pater Prior iisdem temporibus, ac horis, ut de iisdem materiis per fratres differatur, ubi ipse cum omnibus Choristis interveniet, juxta constitutionem Clementis VIII.

2. Insuper quilibet Sacerdos, Clericusvè unicum sacrae Bibliæ caput, vel alterius libri spiritualis indies legat, quia lectio præmissa multum juvat orationem.

DE QUADRAGESIMÆ OBSERVATIONE.

CAPUT XLIX. 49.

Icet omni tempore vita Monachi quadragesimæ debent observationem habere, tamen quia paucorum est ista virtus: ideò suademus istis diebus quadragesimæ omni puritate vitam suam custodire, omnes pariter negligentias aliorum temporum, his diebus

San-

Sanctis diluere. Quod tunc digne fit, si ab omnibus vitiis nos temperemus. Orationi cum fletibus, lectioni, & compunctioni cordis atq; abstinentie operam demus. Ergo his diebus augeamus nobis aliquid ad solitum pensum servitutis nostrae: orationes peculiare, Ciborum, & potus abstinentiam, & unusquisque super mensuram sibi indictam aliquid propriâ voluntate cum gaudio Spiritus Sancti offerat Deo. Id est subtrahat corpori suo de cibo, de petu, de somno, de loquacitate de scurrilitate, & cum Spiritualis desiderii gaudio, Sanctum Pascha expediet. Hoc ipsum tamen, quod unusquisque offert, Abbatî suggerat, & cum ejus fiat oratione, & voluntate. Quia quod sine permissione Patris Spiritualis sit, presumptioni deputabitur, & vane gloriæ, non mercedi. Ergo cum voluntate Abbatis omnia agenda sunt.

Constitutio.

I.

SI veris Cœnobitis tantoperè expedit in Quadragesima Regularibus institutis aliquid addere, Certè nobis Eremito-

toribus necessarium videtur, totum integrū annū, nedum quadragesimas quibusdam piorum operū additamentis exornare. Ideo Eremita singulis feriis sextis totius anni, hora, quæ cuique commodior visa fuerit, quisque in sua Cella se ipsum flagris tamdiū cedat, quamdiū bis psalmum quinquagesimum pronunciando immorabitur, quam flagellationem, seu disciplinam in hebdomada majori in memoriam passionis Dominicæ triplicabunt, scilicet eam feriâ quartâ, quintâ, & sextâ faciendo. Hortantur insuper Patres omnes coëremitas, ut in honorem quadragesimæ, singulis diebus abstinentiæ eam frequentent, & professi, qui toto anni curriculo voluerint, valeant sine alia licentia, at novitii habeant consensum sui Magistri.

2. Si qui ad certum tempus, vel perpetuò voluerit cilicio uti, sicuti multi Sanctorum Patrum fecerunt, quod maxime in quadragesima fieri solet, de licentia Patris Spiritualis, & Novitii sui Magistri, valeant.

DE FRATRIBUS QUI LONGE
AB ORATORIO LABORANT,
AUT IN VIA SUNT.

CAPUT L. 50.

 Ratres qui omnino longè sunt in labore, & non possunt occurrere horâ competenti ad Oratorium, & Abbas hoc perpendit, quia ita est, agant ibidem opus Dei, ubi operantur, cum tremore Divino flectentes genua, similiter qui in itinere directi sunt, non eos prætereant horæ constitutæ, sed ut possunt, agant sibi, & servitutis pensum non negligant reddere.

Constitutio.

NOtent omnes Religiosi, ex hac S. Patris exhortatione neminem ab officio, horisvè Canonicis, vel alio debito orationis ex constitutione Ecclesiæ, vel ex professione, votoque contracta, propter opera manualia immunem fieri, neq; itineris labore, semper igitur domo, nostri Eremitæ Choro addicti debitum Di-

vini officii, ac laici orationum suarum integrum devotè persequantur.

DE FRATRIBUS, QUI NON SATIS LONGE PROFICISCUN- TUR.

CAPUT LI. 17

Ratres, qui pro quovis responso proficiscuntur & eadem die sperant reverti ad Monasterium, non presumant foris manducare, etiam si à quovis rogentur, nisi fortè eis ab Abbate suo precipiatur. Quod si aliter fecerint, excommunicentur.

Constitutio.

I.

QUod hic de excommunicatione dicitur, de Regulari intelligendum est, ideo qui foras exeunt, nec congruo refectionis tempore reverti poterunt in nostris (si adsunt, hospitibus, abibi reficiantur de sui licentia Prælati, tacitâ, vel expressâ : & si extra Eremum pernoctare

coguntur , ubi nostra aderunt hospitia ,
neque superiores extra illa dormire ne
queant , neque extrà illa comedere sine li-
centia : & qui secus fecerint , semel in
pane , & aqua jejurent.

2. Non potest Prior sibi , neque suis
veniam dare itinerandi ultra quinquagin-
ta milliaria , sed solius Patris Majoris , aut
Vice-Majoris , munus erit , quod si dictus
Pater Major , aut Vice-Major longè abes-
set , & periculum esset in mora , tunc
Prior cum suo Capitulo Conventuali , ta-
lem impartiri licentiam poterit , & qui
tali ordinationi non paruerit , carcerali
pana per mensem puniatur.

DE ORATORIO MONA- STERII.

CAPUT LII.

*Ratorium sit hoc , quod dicitur ,
nec ibi quicquam aliud geratur ,
aut condatur expleto opere Dei ,
omnes cum summo silentio exe-
ant , & agatur reverentia Deo , ut frater ,
qui*

qui fortè sibi peculiariter vult orare, non impediatur alterius improbitate, sed si alter vult sibi forte secretus orare, simpliciter intret, & oret non in clamosa voce, sed in lachrymis, & intentione cordis. Ergò qui simile opus non facit, non permittatur, expleto opere Dei, remorari in oratorio, sicut dictum est, ne alius impedimentum patiatur.

Constitutio.

I.

DOMUS Dei Ecclesia est, quæ Domus orationis vocatur; Ideò Sanctus Benedictus ab exercitio, oratorium appellat. Cum ergo oratio silentium, & quietem desideret, necesse est ab Ecclesia omnem strepitum, omniemque tumultum propulsare: In tota itaque Ecclesia, sed præcipuè in Choro, Summum, perpetuumque silentium servetur, ut non solum ibi omnis superflua locutio, seu vociferatio prohibita intelligatur, sed etiam omnis strepitus, qui ad aures pervenire, seu mentem distrahere valeat, qualis est sedilium demissio, seu elevatio, librorum

in-

indiscreta revolutio, inurbana tussis, modesta consputatio, atque oscitatio, & alia similia, & maximè quando aliquid secretè dicitur, vel recitantur Lectiones, Antiphonæ, & similia, ac in Missa cum legitur Evangelium, & dum Canon, ac alia secreta peraguntur.

2. Cura sit insuper sacristæ ne aliquis per Ecclesiam deambulet; nemini item in Ecclesia alium alloqui licet, seu alta voce orare. Quicumque ergo colloquentes, quacunque diei hora, vel noctis inventi fuerint, illo vel sequenti die, in pane, & aqua abstineant. In reliquis supradictis defectibus Prioris discretioni, correctio, vel pænitentia relinquitur.

DE HOSPITIBUS SUSCIPIENDIS.

CAPUT LIII. . .

Mnes pervenientes hospites, tanquam Christus suscipiantur, quia ipse dicturus est. Hospes fui, & suscepistis me, & honor congruus omnibus ex-

hibeatur, maximè tamen domesticis Fidei, & Peregrinis, ut ergo nunciatus fuerit hospes occurratur ei à Priore, vel à fratribus cum omni officio charitatis, & primitus orent pariter, & sic sibi socientur in pace, quòd pacis osculum non prius offeratur, nisi oratione premissa, propter illusiones Diabolicas. In ipsa autem salutatione omnis exhibeatur humanitas omnibus venientibus, sive discedentibus hospitibus inclinato capite, vel prostrato omni corpore in terra. Christus in eis adoretur, qui & suscipitur. Suscepti autem hospites ducantur ad oratorium, & postea sedeat cum eò Prior, aut is, cui iusserit ipse, legatur coram hospite Lex divina, ut edificetur, & post hac omnis ei exhibeatur humanitas, Jejunium à Priore frangatur propter hospitem, nisi fortè præcipuus sit dies Jejunii, quod non possit violari, fratres autem Jejuniorum consuetudines prosequantur. Aquam in manibus Abbas hospitibus det, pedes hospitibus omnibus, tam Abbas quam cuncta Congregatio lavet: Quibus lotis, hunc versum dicant: Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio templi tui. Pauperum autem, &

Peregrinorum maximè susceptio omni cura exhibeatur, quia in ipsis Christus magis suscipitur, nam divitum terror, ipse tibi exigit honorem. Coquina Abbatis, & hospium pe- se sit, ut incertis horis supervenientes hospites, qui numquam desunt Monasterio, non inquietent fratres. in quam Coquinam ingre- diantur duo fratres ad annum, qui officium bene impleant. Quibus (ut indigent) sodalia administrentur, ut absq. murmuratione serviant. Et iterum quando occupationem minorem habent, exeant ubi eis imperatur, in opera, & non solum in ipsis, sed & in omni- bus officiis Monasterii ista sit consideratio, ut quando indigent, sodalia accomodentur eis, & iterum quando vacant, obediant impe- ranti.

Constitutio.

I.

Hospitia loco commodo tam ho- spitibus, quam suscipientibus & ab officinis, & Ecclesia aliquantulum, & mul- to plus à solitariis cellulis sint separata, quo hospites maximè, qui de longinquo

venerunt, benignè deducantur, adsint ibi lectisternia per omnia Eremitis similia; sed cum personæ dignitas, seu hospitis infirmitas mollioribus egerit, ipse Prior pia adhibita consideratione, eadem concedere valebit.

2. Frater ille ad hoc charitatis munus deputatus, præscriptas in Regula qualitates habeat, ad quem pertinebit mensam parare, mensæque providere necessaria, & ea hospitibus ministrare. Nec tantum Dominorum necessitatibus, sed etiam famulorum, jumentorumque (secundum loci facultatem) benignè satisfaciat. Huic si opus habuerit, socius, & ipse diligens, ac pius dabitur.

3. Nec non illis Sacerdos, qui associet hospites in Ecclesiam, perque Eremitum, ut fieri solet deducat, atque reducat, nec ultra agat, nisi à Superiore habeat in mandatis.

4. Super omnia tamen unusquisque eorum in suo Ministerio sagaciter attendat, ne in aliquo Peregrinos offendat, sed potius, tam verbis, quam factis eos ædifi-

care nitatur , pietatis virtutisque exemplis coram ipsis semper insistendo.

5. Eisdem & Ministris (quia hodie ob varias occupationes officiorum , rerumq; domesticarum Prior non potest) tam manuum , quàm pedum lotioni incumbat, hoc addito, quòd ad pedum lotionem præter Versiculum : Suscepimus Deus, &c. Psalmum Miserere vel aliòs, sive hymnos addant, si quis autem hanc pedum lotionem prætermiserit semel in pane, & aqua jejundet.

6. Discedentibus hospitibus itineris directio, si alias ignorant, negari minimè debet.

7. Caveant autem Priores, ne in suis locis Banditos, are alieno gravatos , vel alia quacunq; ex causa sæculari Curiae obnoxios (nisi coacti fuerint) hospitio recipiant, qui secus fecerit secundum culpæ gravitatem puniatur.

SI DEBEAT MONACHUS
LITTERAS, VEL EULOGIA
SUSCIPERE.

CAPUT LIV. 54.

Ullatenus liceat Monacho nec à parentibus suis nec à quoquam hominum, nec sibi invicem litteras aut eulogia, vel qualibet munuscula accipere, aut dare sine praecepto Abbatis sui. Quod si etiam à parentibus suis ei quidquam directum fuerit, praesumat suscipere illud, nisi prius indicatum fuerit Abbati quod si iusserit suscipi, in Abbatis sit potestate, cui illud jubeat dari, & non contristetur frater, cui fortè directum fuerat, ut non detur Occasio Diabolo: Qui autem aliter praesumpserit, discipline regulari subiaceat.

Constitutio.

I.

CUm violatio hujus Capituli, sine vitio proprietatis atque inobedientiae
esse

esse non possit, ideo strictè omnia in eo contenta inviolabiter observentur in literis dandis seu recipiendis, quam minusculis hinc inde mittendis, vel in aliis quibuscunque rebus, præter fructus, qui mutuo inter Eremitas dari possunt.

2. Et ad majorem paupertatis observantiam prohibetur, ne Priores cuiquam Eremitæ petendi pecunias à parentibus, vel amicis, sub quovis prætextu, ac colore etiam eleæmossynæ pro missis ad singularia sibi comparanda, facultatem faciant. Quod ita strictè prohibetur, ut is pro proprietario habeatur, qui hujusmodi eleæmossynis, particularia sibi emit, cum non possit Superior talem licentiam impartiri, sed hujusmodi eleæmossynæ Cellerario consignentur, qui ad introitum, sicut rem emptam, ad exitum describat: Prior qui aliter permiserit, à Visitatoribus puniatur, & subditus proprietarii pæna mulsetur.

3. Quod ut facilius suum sortiatur effectum, teneantur Priores subditorum

litteras antequam ad eorum manus perveniant aperire, ac legere, nisi fortè à Majore, aut Visitatoribus sint directæ, quas sub pœna circularis disciplinæ aperire non possunt, si constet ab eis missas, quod facillè innotescet, si in fronte apparet M. aut V. sic interim Pater Major, ac Visitatores observabunt, ut unus alterius litteras non aperiat.

4 Sic pariter locorum superiores teneantur, ut supra legere, quas subditi scribunt Epistolas, & ad suum arbitrium mittent, vel retinebunt: subditi verò, qui furtive mittent, sine superiorum scientia, manifestata fraude, pro qualibet vice per decem dies, subtus omnes degradati maneant, dummodo gravis sit transgressio, quod arbitrio Prioris relinquitur, quod etiam in recipiendis Epistolis intelligatur.

5. Sic graviter plectatur quilibet subditus, qui alterius privati literas referre præsumpserit, & multo gravius puniatur quicumque sui Prioris Epistolas aperuerit: nec superior, absente Priore, illius literas aperire poterit, nisi prius licentiam dederit.

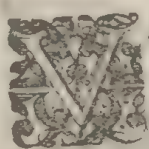
6. Omnes

6. Omnes Epistolæ in loco, ubi adest Pater Major ipsi tradantur, qui suis sibi retentis, reliquas integras Priori transmittet, nisi ob rationabilem aliquam causam dicto Patri Majori visum fuerit alicujus illius familiæ Epistolas aperire.

7. Nemo uti potest Congregationis, aut particularis loci sigillo, præterquam superiores respectivè.

DE VESTIMENTIS, VEL
CALCEAMENTIS FRAT-
TRUM.

CAPUT LV. *87*

Vestimenta Fratribus secundum locorum qualitatem ubi habitant, vel rerum temperiem dentur, quia in frigidis regionibus amplius indigetur, in calidis verò minus. Hac ergo consideratio penes Abbatem sit. Nos tamen mediocribus locis, sufficere credimus Monachis singulis Cucullam, & Tunicam, Cucullam in hyeme villosam, in æstate puram, aut vetustam, & Scapulare propter

opera, indumenta pedum, pedules, & caligas. De quarum rerum omnium colore, aut grossitudine non causentur Monachi, sed quales inveniri possunt in Provincia in qua habitant, aut quo vilius comparari potest. Abbas autem de mensura provideat, ut non sint curta ipsa vestimenta utentibus eis, sed mensurata; Accipientes nova, vetera semper reddant in presenti deponenda in vestiario propter pauperes, sufficit enim Monacho duas Tunicas, & duas Cucullas habere propter noctes, & propter lavare ipsas res. Jam quod superfuerit, superfluum est, & amputari debet: & pedules, & quodcumque est vetustum reddant, cum accipiunt novum. Femoralia hi, qui in via diriguntur de vestiario accipiant, qui revertentes lota ibi restituant: etiam Cuculle, & Tunica sint aliquanto, his, quas habere soliti sunt, meliores, quas exeuntes in viam accipiant de vestiario, & restituant. Stramenta autem lectorum, sufficiant matta, sagum, lena, & capitale, qui tamen lecti frequenter ab Abbate scrutandi sunt, propter opus peculiare, & si cui inventum fuerit, quod ab Abbate non acceperit,

gra-

grav
viti
tur
id est
chile
bula
tio.
retu
quo
lta
dig
tiu
ret.

I
ru
co
et
fu
q
P

graviffima diſciplinæ ſubjaceat. Et ut hoc vitium peculiare radicitus amputetur, dentur ab Abbate omnia quæ ſunt neceſſaria, id eſt Cuculla, Tunica, pedules, caligæ, brachile, cultellus, graphium, acus, mapula, tabula, ut omnis auferatur neceſſitatis excuſatio. A quo tamen Abbate ſemper conſideretur illa ſententia actuum Apoſtolorum, quod dabatur ſingulis, prout cuiq; opus erat. Ita ergo, & Abbas conſideret infirmitates indigentium, non malam voluntatem Invidentium. In omnibus tamen Judiciis ſuis Dei retributionem cogitet.

Conſtitutio.

I.

PRior, ac Cellerarius ſpecialiter curabunt, ut pannorum proviſio, & eorum omnium, quæ ad hoc neceſſaria ſunt, congruo fiant tempore, ita ut ante Sanctorum omnium ſolemnitatem, aut ad ſummum Sancti MARTINI Eremitarum quilibet, veſtes, quibus indiget, recipiat.

2. Et ad hoc de menſe Auguſti per Priorem tam Cellæ, quam fratres viſitentur,

tur, inquirendo, & investigando, quod unicuique loco, personæve desit, inde memoriale diligenter conficiendo. Nemo tamen Prælati, aut Ministris molestus sit, ante tempus, sed patienter expectet, donec eorum negligentia manifesta fiat, & tunc necessitate constrictus, humiliter, quæ sibi desunt, poscat.

3. Cuncti itaque nostræ Congregationis Eremitæ albi coloris amictum sine aliqua admixtione deferant, quo per vestium candorem, animi innocentiam præferant quam habere debent.

4. Indumentorum materia vilis, rudis, parvique pretii semper quærenda est, puta levidensa, quæ rasciam mulionum vulgo, seu sclavonica dicitur, ex qua Tunicellæ, & Scapularia fiant, quæ cuilibet annis singulis dari consuevit.

5. Tunicella ad dimidium Tibiarum descendat, Scapularium verò quatuor digitorum altius tunica dependeat, cui circa collum cucullus consutus sit.

6. Tunica item ex panno rudi, ac stricto singulis danda est, licet non quotan-

tannis, sed quando Prælatus opus esse judicabit quæ pro choristis usque ad talos protrahatur, pro conversis quatuor digitorum brevior sit.

7. Pallium quoque ex rudi, ac villosa griso, indigentibus, non omnibus dandum, palmo tunica brevius, ligneo globulo ante pectus clausum.

8. Habeat insuper aliud pallium vestitum ad commodum lotionis, cui ratione itineris, vel pluvie adnecti poterit, Caputium, dummodo dictum Caputium in choro, Ecclesia, aut Refectorio non appareat, quodque nunquam à pallio sejunctum gestare possunt Eremitæ.

9. Eiusdem rationis, ac formæ Conversorum pallium cum Caputio erit, sed eorum tunica palmo brevior.

10. Conceditur etiam volentibus alia vestis, vulgò guardacuore, ex Tunicarum panno, qua subtus utimur, ad genua usque descendens: cujus vice si quispiam maluerit Tunicellam, poterit Prior concedere.

11. Dentur etiam tibialia, vulgò Calze.

zette, quæ paulo supra genua protrahantur, quia femorialis non permittuntur Eremitis, quamquam campestris vulgò mutandæ ex tela linea tantum subtus aperta concedantur.

12. Habeant insuper singuli udones, sive pedules (vulgò scarpini) ex griso, seu lazza, rudissimo panno, ac punctas secundum consuetudinem: & cingulum ex ora panni, quo super Scapulare Professi, Novitii subtus cingantur, & conversi ex corio, cum annulo ex osse ad majoris digiti latitudinem, & Scapularis longitudinem.

13. Calapodia lignea testæ, quæ pro calceis, crepidivè succedunt, quoties opus erit. Sit etiam unicuique pars calceorum, qui non sint nimis alti, more Eremitico. Possunt etiam Eremitæ habere albos galeros, sed non ex fina lana, seu pretiosa, sed ordinario. & communi, caveantque ne solo unquam bireto utantur.

14. Strictè prohibetur ne chirothecas, ocreas, vel aliquod aliud vestium ge-

nus induere, sive gestare audeant, volentes insuper (juxta regulam) ut novis vestibus receptis, illico vetera Dispensatori restituantur, benignè propter munditiam indulgentes, ut duas subuculas, duas tunicas, novam scilicet, & veterem, duo similiter Scapularia cum duobus biretis, ac geminatum par punctarum, nec aliud duplicatum habeant, nec unquam tela pro pedulis, nec subtus tibialibus utantur, nisi pro marsupio juxta nostrum antiquum usum, nec ante, vel in femoralibus ad sæcularium morem.

15. Ex eodem panno ac rascia induantur oblato, sed horum Tunica habeat os citra collum erectum, & Scapulare sine Caputio supra dictum Tunicam, ea quatuor digitorum brevius, & corio sicuti conversi cingantur, eorum pallium erit sicuti conversorum, sed brevius.

16. Qui oblato habitus quovis quæsito colore, ac prætextu, nec causa devotionis concedi possit.

17. Peritum ergo in arte sartoria cum esse oportet, cui hoc munus delegatur
(ad

(ad quod munus nullus sæcularium admittatur, nisi in Tibialibus scindendis, suendisve) in scindendis vestibus iusta servetur mensura, in dandis æqualitas, neminem contristando: Quod si non fecerit per Priorem, aut eo negligente, per Visitatores, corripiatur, atq; puniatur. Quæq; in vestibus emendentur, & in debitam formam reducantur. Neque vestibus novis induantur Eremitæ, nisi à Priore, vel Superiore prius benedictionem acceperint.

DE MENSA ABBATIS.

CAPUT LVI.

Mensa Abbatis cum hospitibus, & Peregrinis sit semper, quoties tamen minus sunt hospites, quos vult de fratribus vocare, in ipsius sit potestate, seniorum unum tamen, aut duos semper cum fratribus dimittendos procuret propter disciplinam.

Constitutio.

Quoniam apud nos neque Priores, neque etiam Pater Major, propriam Men-

Mensam habent, sed una, & eadem est illis cum n inistris, ac ſervientibus ciborum portio, ſolique ſicut cæteri omnes, in privata cella manducant. Ideò quæ hic jubet Sanctus Pater, nec obſervare poſſunt, cum penitus uſui Eremitico contraria exiſtant. Minus etiam cum Peregrinis, hoſpitibusvè, eſſe convenit menſam Prælatorum noſtrorum, cum hodie frequentia adventantium vix dinumerari queat, niſi hoſpes Prælatus Religioſus, aut vir inſignis fuerit; tunc enim cum illis in hoſpitio poterunt manducare, charitatis, ac reverentiæ cauſa.

DE ARTIFICIBUS MONA-
STERII.

CAPUT LVII.

Artifices ſi ſunt in Monasterio, cum omni humilitate, & reverentia faciant ipſas artes ſi tamen jufferit Abbas. Quod ſi aliquis ex eis extollitur, pro ſcientiæ ſue artis eo quod videatur aliquid conferre Monasterio, hic talis evellatur ab ipſo

Q

27.

arte, & denique per eam non transeat, nisi forte humiliato, ei iterum Abbas jubeat. Si quid verò ex operibus artificum venundandum est, videant ipsi, per quorum manus transigenda sunt, ne aliquam fraudem presumant inferre. Memorentur Anania & Saphira, ne forte mortem, quam illi in corpore pertulerunt, hanc isti, vel omnes qui aliquam fraudem de rebus Monasterii fecerint in Anima patiantur. In ipsis autem pretiis non ubrepat avaritiæ malum, sed semper aliquantulum vilius detur, quam ab aliis secularibus datur, ut in omnibus glorificetur Deus.

Constitutio.

AD hujus Sanctæ Regulæ observantiam, statuitur, ut nemo infcio Priore artem aliquam exerceat, & quidquid Eremitæ fecerint, sive Coronas, sive coclearia, aut aliud, Superiori deferant, aut de ejus mandato Cellerario in communem dispensam deferendum, nec cuiquam promittere, multo minus donare, aut vendere sine expressa Prioris licentia. Et qui

qui a
ta co
Prior

DE

I

sunt
sans
ingr
sus

petit
in C
tem
& n

A
tus

qui aliter fecerint graviter puniantur juxta culpæ qualitatem, & in hoc invigilet Prior, ita ut infallibiliter obſervetur.

DE DISCIPLINA SUSCIPIENDORUM FRATRUM.

CAPUT LVIII. *54.*

Noviter veniat ſi quis ad converſionem, non ei facilis tribuatur ingreſſus; ſed ſicut ait Apoſtolus, probentur Spiritus, ſi ex Deo ſunt. Ergo ſi veniens perſeveraverit pulſans, & illatas ſibi injurias, & difficultatem ingreſſus, poſt quatuor, aut quinque dies, viſus fuerit patienter portare, & perſiſtere, petitioni ſue, annuatur ei ingreſſus, & ſit in Cella Hoſpitiſum paucis diebus; poſtea autem ſit in Cella Novitiorum, ubi meditetur, & manducet, & dormiat.

Conſtitutio.

I.

AD hanc conſiderationem probationemvè. quam in recipiendis Novitus hic Pater Sanctus requirit, multa ſunt

hodie attendenda quorum primum sit ætas, nam minores viginti annorum inceptorum, aspectuque puerili, aut majores quadraginta quinque, ad Eremiticam vitam tanquam insufficientes, ac debiles recipi non possunt, licet in majoribus per Capitulum Generale, usque ad quinquagesimum dispensari possit, quæ ætatis ratio, & in Oblatis habenda est.

2. Diligenter inquirantur; an sint rei, aut delictorum commissorum suspecti, pro quibus jam condemnandos fore timeatur, si supra vires ære alieno gravati, aut ratiociniis reddendis alicujus administrationis obnoxii, ita ut per hoc lis mota, vel movenda dubitetur, & ut non sacculi, humani respectu, sed ex devotionis, spiritusvè fervore, sponte Religiosam vitam eligant, juxta Bullam Sixti V. ejusque moderationem, Matrimonio quoquo modo obligati, manifesta infamia notati, ac hæreseos suspecti, omninò excludendi sunt; Perquiratur & diligentissimè de eorum legitimis natalibus, moribus, vitæque antea.

3. Po-

3. Postremè professi alterius Religio-
nis non recipiantur, nisi habita prius infor-
matione vitæ, ac morum eorum, ac licen-
tiæ petitiæ, licet non obtentiæ suorum Su-
periorum: & quod non discedant ab eorū
Religione ob malas satisfactiones; se ma-
joris perfectionis desiderio, cautè tamen,
ac prudenter procedendum, ita ut solum-
modo Capitulum Generale tales Profes-
sos, Novitiosvè recipere queat.

4. Si quis recipiatur, qui non manife-
staverit se fuisse Novitium alterius Reli-
gionis, aut aliquam gravem. incurabilem,
aut contagiosam infirmitatem tacuerit, &
si talis profiteatur, ejiciatur, tanquam pro-
fessus contra voluntatem vocalium, qui
receperunt, servata tamen forma sacri
Concilii Tridentini *Cap. 19. Sess. 25.* de
Regularibus, & declarationi Sacræ Con-
gregationis supradicti Concilii 23. Janua-
rii 1666. quod tunc procedit, quando in
Capitulo pro habitu suscipiendo, Professio-
nevè emittenda, interrogatus, ac in-
timatus fuerit, suam professionem-
fore nullam, si quid ex supradictis ne-

gaverit, quæ protestationes, ac intimatio-
nes, semper in libro actuum Capitularium
Eremitæ ascribi registrentur.

5. Cessantibus igitur impedimentis,
congregentur simul Patres, Major, Prior,
Visitatores, ac Novitiorum Magister, aut
eorum major pars, absentibus aliis, ita ut
minoris partis absentia non præjudicet:
In aliis verò locis, ubi non fuerit Pater
Major, eodem modo Prior, Novitiorum
Magister, ac duo Sacerdotes ad hoc à Ca-
pitulo conventuali specialiter electi insi-
mul conveniant, & coram eis Novitius
constitutus, diligenter circa scientiam in-
terrogetur (si ad Clericatum assumendus
erit) ad quem gradum nemo, nisi suffi-
cienter latinam calleat linguam, non ad-
mittatur, & de aliis ut supra.

6. Qui verò in Conversorum Classem
ascisci debent, & ipsi de ingenii vigore,
& industria, & aptitudine, imò prompti-
tudine ad obedientiam, de corporis viri-
bus, sed super omnia tam Clerici, quàm
Conversi, de spiritu, an ex Deo sit, ac
mundum ex devotione, perfectionisque
zelo

zelo mundo renunciēt, an verò levitas, vel necessitas aliqua de mundo depellat, interrogetur: si voverunt Religionem, si ad toleranda adversa, & ad obediendum prompti sunt.

7. Item prudenter, ac sagaciter, qui ingredi cupit Religionem, interrogetur, an aliquam habeat secretam infirmitatem, si Parentes, filii, aut sorores sua præsētia, ac industria egent. Manifestentur ei difficultates, laboresq; quos in Religione passurus est, at si ità examinatus idoneus, liber, & constans à supradictis Patribus inventus fuerit, & approbatus. tunc convocato Capitulo conventuali, ipse Pater Major, vel eo absente, idem Prior proponat, ac calculis de more jactis, si maiorem partem obtinuerit, electus intelligatur, atque inter Novitios in Novitiatu admittatur, quod si secus, honeste dimittatur.

8. Semel verò receptus à Generali, vel Conventuali tantum Capitulo, non autem à quovis Prælato ejici potest.

9. Ista prima receptio, non statim ad habitum suscipiendū factam intelligatur, sed solum ad probationem quadraginta dierum, quibus elapsis, tunc nova Capituli approbatione habitus ei concedatur, habita prius Patribus Majore, ac visitoribus venia, quibus primo qualitatis Novitii informatio transmittatur

10. Interim prædicta quadragenaria probatione durante, antequam propriis vestibus exvatur ut S. Pater monet, Regulam hanc cum constitutione diligenter perlegat, aut si litteras nescit, ab alio legatur, aut summarie substantialia innuntentur. Qui accurate attendere curet, quid sibi faciendum, ac adimplendum est, in eo gradu, ad quem admissus est; & pluries ei dura, & aspera, quæ sustinere debet, replicentur, ne amplius ignorantiam valeat allegare.

11. Nec ignorare fas est, si in eo statu, seu gradu ad quem semel assumitur, perpetuo esse mansurum, aut saltem ad altiorem nunquam sibi ascensum esse futurum, quamquam ad inferiorem descend-

scendi (quale est è Clerico convertum fieri) plena reservetur Capitulo Generali dispensandi auctoritas.

12. Præterea ante habitus susceptionem, Novitius Generalem Confessionem cum suo Magistro faciat, aut cum alio ex expositis Patribus ad maiorem libertatem confessionis. Quibus omnibus, & singulis, feliciter cum Dei adjutorio expeditis, nova Capituli approbatione præmissa, habitus ei more solito tradatur, ut supra dictum est.

13. Ex decreto Sanctæ Memoræ Alexandri VII. quolibet quarto mense Novitius in Capitulo Conventuali calculis exponatur, ubi si major suffragiorum pars contraria fuerit, dimittatur; si verò major pars propitia, ac favens, aut etiam æqualis existat, prosequatur suum Novitiatum, quod de duobus intermediis scrutiniiis intelligatur; In approbationibus autem ad habitum, & professionem, major pars favorabilis omninò esse debet; dicta autem duo intermedia scrutinia fieri solent pro omnibus Novitiis simul, licet

non omnes in quarto existant mense , secundum discretam prudentiam Patris Majoris, aut Prioris respectivè , dummodo dicta tria scrutinia præcedant.

14. Oblati à Capitulo Conventuali recipiuntur, præmissâ licentia Patris Majoris , ac visitorum quolibet tempore, & loco, ubi sub disciplina alicujus Patris maneant , quousque religiosos mores , & quæcunque ad verum Christianum necessaria sunt, ad salutem animæ didicerint. Habeatur tractatus prius , ac diligens fiat inquisitio de eorum vita, ac moribus, atq; etiam de valetudine, corporisque viribus , ac si aliquo impedimento detineantur.

15. Qui postquam annum expleverint in habitu Religionis , non nisi à Capitulo Generali, Dietæ , aut Patris Majoris , ac Visitorum , & ex gravi admodum causa expelli possint, licet ad eorum beneplacitum redire possint ad sæculum.

16. Cum bene se in Religione gesserint, post septennium in Conversorum numerum à Capitulo Generali coaptari possunt, ex sola tamen gratia, ac beneplacito dicti

diſi Capituli Generalis. Et ſciendum quod quando pro Converſis proponuntur, ſi major pars votorum favorabilium deficeret, non ideo à Religione excluduntur, ſed ut prius, oblatis remanent.

17. In eorum inſuper ingreſſum publico mediante Inſtrumento Deo ſe offerrent, Religionique gratis ſervire promittent, renunciantes eorum medio juramento cuicunque mercedi, aut remunerationi pro laboribus exhibitis; qui verò tale noluerint conficere inſtrumentum, rejiciantur; At ſi aliqua in ingreſſu Religionis dederint ſive mobilia, ſive immobilia, ſive pecunias numeratas, in diceſſu ſingula ſine fructibus reſtituantur. Si quis oblatus ſponte exierit, vel à Religione licentiatus fuerit, numquam recipiatur.

18. Non poſſunt Oblati pecunias, aut rem aliquam propriam penes ſe retinere, ſed omnia apud Cellerarium ad conſervationem deponantur, ut ſupra, & ſi bona ſtabilia poſſideat, non faciat fructus ſuos, donec in Religione vixerint, ſed intra primum annum de bonis, ac fructibus

ad

ad eorum libitum disponere teneantur, quia in Religione nihil proprium habere possunt.

Sequitur Regula.

I Senior ei talis deputetur, qui aptus sit ad lucrandas animas, qui super eum omnino curiosè intendat, & sollicitus, si verè Deum querit, & si sollicitus est ad opus Dei, ad obedientiam, ad opprobria.

Constitutio.

I.

AD Sancti Patris Doctrinam adimplendam statuitur, ut Novitiorum Magister solum à Capitulo Generali eligatur, qui non juvenis, sed senex nondum ætate, sed morum, scientiâ, in incessu gravis, ac in omnibus suis actibus exemplaris, Sanctique silentii amator, atque in Religione saltem per quadriennium versatus, nisi aliter justis de causis Capitulum Generale decreverit, & sit alios docere peritus.

2. Attendat is semper discipulos suos ad perfectionem spiritualem promovere, eorum naturales affectus, corruptasque consuetudines cum charitate, verbis, monitionibus retundere, mortificare, radicatusque assiduis correctionibus evellere, nec non vitiorum loco, virtutes, ac maxime humilitatē, obedientiam plantare. Instruat deinde eos in his, quæ ad divinum cultum pertinent, tum in horis Canonicis rite secundum Regulas Breviarii persolvendas, tum in solitis caeremoniis, cum humili gestu, & modestia, sollicitudine, devotioneque observandis, tum etiam in solitudine Cellæ, in oris custodia, visus modestia, strenue retinendis. Et in reliquis omnibus, in quibus internus, externusque veri Religiosi ornatus consistit, ac præcipuè instruat in oratione mentali.

3. Præterea ad minus semel in die eos, & Cellas eorum visitabit, & eis opportunis temporibus necessaria præbebit, & curam animarum eorum sollicitè geret, atq; sæpè aliquo exercitio spiritali eos depascet. Post completorium tandem illis convo-

ca-

catis, seorsum eorum culpis (prout ipsi de omnibus defectibus illa die commissis, eas dicere tenentur) auditis, pænitiisq; iunctis, necessaria monitiuncula præmissa, eos benedicat : Benedictio Dei Patris omnipotentis, &c.

4 Meminerit autem perpetuo Novitiorum Magister tales omnino suos discipulos futuros usque ad mortem, quales ipsi suis instructionibus, & exemplis tempore probationis effecerit, sciens uberem à Deo mercedem suorum laborum recepturum.

5. At è contra si non rectè se habeat, possit loci Prior, cum duorum ex Senioribus Patribus, interventu, illum ab officio suspendere, & alium in eius locum subrogare, donec superiores aliter providerint.

Sequitur Regula.

*Radice*ntur ei dura, & aspera, per que itur ad Deum, & si promiserit de stabilitate sua perseverantiam, post duorum mensium circulum, legatur ei hac regula per ordinem.

&

& dicatur ei. Ecce lex, sub qua militare vis, si potes observare, ingredi, si verò non potes, liber discede, si adhuc steterit, tunc ducatur in supradictam Cellam Novitiorum, & iterum probetur in omni patientia. Et post sex mensum circulum, relegatur ei Regula, ut sciat ad quid ingreditur, & si adhuc stat, post quatuor menses iterum relegatur ei eadem Regula, et si habita secum deliberatione promiserit se omnia custodire, & cuncta imperata servare: tunc suscipiatur in Congregatione, sciens se sub lege Regula constitutum, quod ei ex illa die non liceat egredi de Monasterio, nec collum excutere de sub iugo regula, quam sub tam microsa deliberatione, licuit recusare, aut suscipere. Suscipiendus autem in oratorio coram omnibus promittat de stabilitate sua, & conversione morum suorum, & obedientia coram Deo, & Sanctis ejus, ut si aliquando aliter fecerit, à Deo se damnandum sciat, quem irridet. De qua promissione sua, faciat petitionē ad nomen Sanctorum, quorum Reliquia ibi sunt, & Abbatis presentis, quam petitionem manu sua scribat, aut certè si non scit litteras, al-

ter

ter ab eo rogatus scribat, & ille Novitius signum faciat, & manu sua, eam super Altare ponat. Quam cum posuerit, incipiat ipse Novitius mox hunc Versum, Sucipe me Domine secundum eloquium tuum, & vivam, & non confundas me ab expectatione mea. Quem versum omnis congregatio tertio respondeat, adjungentes, Gloria Patri, &c. Tunc ipse frater Novitius prosternatur singulorum pedibus, ut orent pro eo, & jam ex illa hora in Congregatione reputetur.

Constitutio.

POSTquam per annum variis exercitiis, ac correctionibus probatus est Novitius, ac in suo gradu probè exercitatus, tunc iterum legat, aut legatur ei Regula, & Constitutiones, ut supradictum est, ut plenius deliberare valeat, velit ne discedere, vel perseverare. Quod si interrogatus constans inventus fuerit, si Capitulum, audito ab ipso Magistro, & aliis de ejus moribus & in Religione progressu, discussione facta, eum tanquam idoneum, ac benemeritum, ad Professionem

nem admiserit, præmissa iterum confessione Generali saltem illius anni, profiteatur, secundum formam in fine constitutionum apposita. Quam professionem ipsemet Novitius manu propria subscribat, præsentibus duobus testibus sæcularibus, sive fratribus, qui pariter se subscribant. Quæ professio intelligatur semper facta ad præscriptum Sanctæ Regulæ ac nostrarum Constitutionum sub eadem vita communi, ita ut nunquam sic professus ex quavis antiqua consuetudine prætereundum posset se liberum, ac immunem ab ulla, vel minima observantia his in constitutionibus expressa, qui usus, ac consuetudines forsan introductæ, abusus, ac corruptelæ nominentur.

Sequitur Regula.

Es, si quas habet, aut eroget prius pauperibus, aut factâ solemniter donatione conferat Monasterio, nihil sibi reservans ex omnibus quippe qui ex illo die, nec proprii corporis potestatem se habiturum sciat. Mox

R

er-

ergo in oratorio exuatur rebus propriis, quibus vestitus est, & induatur rebus Monasterii. Illa autem vestimenta, quibus exutus est, reponantur in vestiario conservanda, ut si aliquando suadente Diabolo, consenserit, ut egrediatur de Monasterio, (quod absit) tunc exutus rebus Monasterii projiciatur : illam tamen petitionem, quam de super Altare Abbas tulit, non recipiat, sed in Monasterio servetur.

Constitutio.

I.

UT hæc Regulæ dispositio sincerius sortiatur effectum, vestes, ac pecuniæ, & quæcunque secum attulit Novitius, illico suscepto Religionis habitu, penes Cellerarium in custodiam, & conservationem deponantur. Quæ res nullo modo ante ejus professionem, neque à Superioribus, neque à Cellerario, nec ab ipso etiam Novitio, vel ejus jussu, ab ipsa dispensa extrahi, nec distrahi debent quocunque nomine, vel prætextu venditi, vel

. com-

commodati, nec eleemosynæ quidem, sed ipse Novitius ante professionem de rebus suis plene, ac libere disponat.

2. Nec ab eo quisquam pro se, vel pro aliis petere audeat quidquam sub pænâ circularis disciplinæ, quam etiam incurret, qui petere suggesserit, vel ante professionem aliquid de ejus rebus disposuerit.

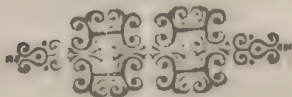
3. Attamen si ipse de rebus suis, disponere recusaverit, aut certe voluerit, eo casu quæcunque ex ejus spoliis remanent, in usum Ecclesiæ convertantur, in ornamentis scilicet Altarium, ac sacrarii; idem de eleemosynis in Ecclesia relictis observandum.

4. Quæ omnia si quis ad alium usum converterit, ter in pane & aqua jejunet, & legata Congregationi relictæ, non nisi in usum à Benefactore statutum, convertantur.

5. Quoad verò ad acceptationem missarum perpetuam, observetur omnino decretum Sac. Congregationis Concilii de celebratione Missarum, suisque con-

gruis temporibus adimpleantur, & missæ quotidianæ non recipiantur, si congruo tempore adimpleri non possunt. Nec anticipate pro personis, aut eleæmofynis incertis applicentur: nec obligentur Sacerdotes continuo celebrare, sed bis in hebdomada secundum eorum intentionem, & quinque, quæ restant ad superioris intentionem, secundum quam tenentur celebrare: qui duo dies non habeant in hebdomadis, in quibus Eremiti obligationibus satisfiit.

6. Si autem aliquis Novitius mendax inventus fuerit circa sua gravia propalanda impedimenta, ante professionem expellatur; at si post professionem detegatur, graviter puniatur; dummodo professio nulla non sit.

DE FILIIS NOBILIIUM , VEL
PAUPERUM QUI OFFE-
RUNTUR.

CAPUT LIX. *SV.*

I quis forte de Nobilibus offert
filium suum Deo in Monasterio,
si ipse puer minori atate sit, pa-
rentes ejus faciant petitionem,
quam supra diximus, & cum oblatione ipsam
petitionem, & manum Pueri involuant in
palla Altaris, & sic eum offerant. De re-
bus autem suis, aut in presenti petitione pro-
mittant sub jurejurando, quia nunquam per
se, nunquam per suspectam personam, nec quo-
libet modo ei aliquando aliquid dent, aut tri-
buant occasionem habendi, vel certè si hoc fa-
cere noluerint, & aliquid offerre voluerint in
elemosynam Monasterio pro mercede sua,
faciant ex rebus, quas dare volunt Monaste-
rio donationem, reservato sibi (si ita volue-
rint) usu fructu ; atq; ita omnia obstruan-
tur, ut nulla suspicio remaneat puero, per
quam deceptus perire possit (quod absit) quod
experimento didicimus : Similiter autem, &

pauperes faciant. Qui verò ex toto nihil habent, simpliciter petitiones faciant, & cum oblatione offerant filium suum coram testibus.

Constitutio.

Cum dictum sit suprà, solum maiores viginti annorum in nostra Congregatione recipi posse, non est, quod hic de impuberibus, minoribusvè tractemus.

DE SACERDOTIBUS, QUI VOLUERINT IN MONASTERIO HABITARE.

CAPUT LX. 60.

I quis de ordine Sacerdotum Monasterio se suscipi rogaverit; non ei quidem citius assentiatur. Tamen si omnino perstiterit in hac supplicatione, sciat se omnem Regulæ disciplinam servaturum, nec aliquid ei relaxabitur, ut sit, sicut scriptum est. Amice ad quid venisti? concedatur ei tamen post Abbatem stare, & benedicere, aut missas canere, si tamen iusserit ei Abbas, sin alias, nulla-

tenus aliqua præsumat. Sciens se disciplinæ Regulari subditum, & magis humilitatis exemplis omnibus det, si fortè ordinationis, aut alicujus rei causa fuerit in Monasterio, illum locum attendat, quando ingressus est Monasterium, non illum, qui ei pro reverentia Sacerdoti concessus est. Clericorum autem si quis eodem desiderio Monasterio sociari voluerit, loco mediocri collocetur, & ipse tamen si promittat de observatione Regula, vel propria stabilitate.

Constitutio.

I.

Sacerdotes qui animo perseverandi in nostram Congregationem venient, simul atque habitum Eremiticum susceperint, super omnes Clericos, sub tamen omnes Sacerdotes, non solum Professos, sed etiam Novitios collocantur. At Clerici cum Præbyteri effecti fuerint, supra dictos Sacerdotes locum recuperabunt.

2. Novitii Sacerdotes non fungantur officio hebdomadarii in Choro, nec in

R 4

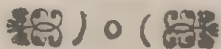
Al.

Altari Conventualem missam celebrare:
& ad minus trium annorum spatio omnes
functiones, quas faciunt Clerici Professi,
exerceant, nec in aliis, quam Clericorum
obedientiis misceantur.

3. At Clerici cujuscunq̃ue gradus,
licet Diaconi existant, post habitus susce-
ptionem, nulli prius recepto Novitio præ-
cedant, sed donec Sacerdotes fiant, infe-
riorem locum retineant.

4. Sacerdotes illi, qui ex devotionis,
vel alterius rei causa Eremos nostras in-
visunt, dum ibi commorantur, si Episcopi
aut Prælati sint, in omni loco præcedant
Priores. Reliqui verò Præsbyteri, qui
aliqua dignitate Ecclesiasticâ, scientiâ, vel
nobilitate pollent, superioribus utiq̃ue
cedere solent, reliquis omnibus præire.

4 Idipsum in Religiosis viris hospi-
tibus observari solet. Demum hæc ho-
spitum & insignium personarum promo-
tio, absolutè ex Superioris arbitrio
pendet.

DE MONACHIS PEREGRI-
NIS QUALITER SUSCI-
PIANTUR.

CAPUT LXI. *Ca.*

SI quis Monachus Peregrinus de longinquis Provinciis supervenerit ; si pro hospite voluerit habitare in Monasterio, & contentus fuerit consuetudine loci, quam invenerit, & non fortè superfluitate sua perturbet Monasterium, sed simpliciter contentus est quod invenerit, suscipiatur, quanto tempore cupit. Si qua sanè rationabiliter, & cum humilitate charitatis reprehendit, aut ostendit, tractet Abbas prudenter, ne fortè eum propter hoc ipsum Dominus direxerit. Si verò postea voluerit stabilitatem suam firmare, non renuatur talis voluntas, & maximè quia tempore hospitalitatis, potuit ejus vita dignosci. Quod si superfluus, aut vitiosus inventus fuerit tempore hospitalitatis, non solum non debet sociari corpori Monasterii, verum etiam dicatur ei honeste, ut discedat, ne ejus miseria,

R 5

etiam

etiam alii vitientur. Quod si non fuerit talis, qui mereatur projici, non solum si petierit suscipiatur, Congregationi sociandus, verum etiam suadeatur, ut stet, ut ejus exemplo alii erudiantur. & quia in omni loco, uni Domino servitur, uni Regi militatur. Quem si etiam talem prospexerit Abbas, liceat eum aliquantulum in superiori constituere loco, non solum autem Monachorum, sed etiam de supradictis gradibus Sacerdotum, vel Clericorum stabilire potest Abbas in majori, quam ingreditur loco, si ejus talem prospexerit esse vitam. Caveat autem Abbas ne aliquando de alio noto Monasterio, Monachum ad habitandum suscipiat sine consensu Abbatis ejus, aut Litteris comendatitiis, quia scriptum est, quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris.

Constitutio.

Quomodo alterius Ordinis Religiosi apud nos recipiantur dictum est supra. Illi verò, qui ad nostras Eremones visuri accedunt, maximâ charitate excipiantur, ac tractentur, tum quia Peregrini,

ni, tūm quia Religioſi ſunt: ſed ultrā tri-
duum commorari non permittantur, ne
ipſi in hoſpitio otio deliteſcant, & Do-
mus expenſis gravetur.

DE SACERDOTIBUS MO-
NASTERII.

CAPUT LXII. 62.

*Iquis Abbas ſibi Præbyterum,
vel Diaconum ordinari petierit,
de ſuis eligat, qui dignus ſit Sacer-
dotio fungi: ordinatus autem
caveat elationē, aut ſuperbiam, nec quicquam
præſumat, niſi quod ei ab Abbate præcipitur,
ſciens ſe multo magis diſciplinæ regulari ſub-
ditum. Nec occaſione Sacerdotii obliuiſcatur
Regulæ obedientiam, & diſciplinam, ſed ma-
gis, ac magis in Deum proficiat: locum verò
illum ſemper attendat, quo ingreſſus eſt Mona-
ſterium, præter officium Altaris, & ſi forte ele-
ctio Congregationis, & voluntas Abbatis pro
vita merito eum promovere voluerit, qui
tamen Regulam à Decanis, vel Præpoſitis
conſtitutam, ſibi ſervandam ſciat. Quod*

ſi

si aliter præsumpserit , non ut Sacerdos , sed ut rebellis judicetur , & sæpe admonitus , si non correxerit , etiam Episcopus adhibeatur in testimonium . Quod si nec se emendaverit , clarescentibus culpis , projiciatur de Monasterio . si tamen talis fuerit ejus contumacia , ut subditi , aut obedire regula nolit .

Constitutio.

I.

CLericorum ad ordines promotio , solius Capituli Generalis , vel Dietæ est facultas ; præmissa diligenti , plenaque à Patribus visitoribus informatione , an promovendus habeat requisita , qui Patres in actu visitationis , una cum loci Priore , exactè considerent num sufficienti scientia , sit instructus , tum mores scrupulentur , ac præcipuè an in eo regnet humilitas .

2. Nullus ad Præbyteratum promoveatur , nisi post professionis quinquennium , licet in hoc , si idonea persona judicabitur , Capitulum Generale dispensare possit .

3. Qui

3. Qui se ipsum promovere fecerit, absque Capituli Generalis licentia, seu Dietæ suæ superioris, disciplina circulari mulctetur, ab ordinibus suspendatur, ac degradetur, maneat scilicet intra omnes alios profectos ordinatos. Qui autem absque dictis facultatibus quempiam fecerit promoveri, circulari pariter disciplina, aliisque arbitrio superioris pænis puniatur.

4. Diligenter curabunt superiores, ut Clerici à Capitulo Generali, vel Dietâ promoti, suis congruis temporibus ordinentur.

5. Antequam ad sacros ordines Clerici promoveantur, Priores diligenter in Sacramentorum doctrina versari faciant, eosque, qui Sacerdotio initiandi sunt, ut cæremonias, casusvè, qui evenire possunt, Theologiamque moralem addiscant.

6. Quamvis Eremitæ nostri ex Pauli tertii facultate, prædicationis officio fungi possint; nemo tamen sine Capituli Generalis venia in praxim deducat,

7. Fra-

7. Fratres Laici caveant ne causâ le-
tionis, negligentes ad obedientiam red-
dantur: Ideoque statuitur, ut ex dictis
nullus plusquam duos codices, ultra
officium Beatæ Virginis, doctrinam Chri-
stianam, præsentisquæ Constitutionis sub
jejunio in pane, & aqua retinere possit.

DE ORDINE CONGRE- GATIONIS.

CAPUT LXIII. *63.*

 Rdines suos in Monasterio ita
conseruent, ut conversionis tem-
pus, & vitæ meritum discernit,
vel ut Abbas constituerit. Qui
Abbas non conturbet gregem sibi commissum,
nec quasi liberâ utens potestate, injustè dispo-
nat aliquid, sed cogitet semper, quod de
omnibus Judiciis, & operibus suis redditurus
est Deo orationem Ergo secundum ordi-
nes, quos constituerit, vel quos habuerint ipsi
fratres, sic accedant ad pacem, ad Communio-
nem, ad Psalmum imponendum, in Chorum
candum, ut in omnibus omnino locis et a non
disce-

discer
Samu
caver
xim
degra
ut con
da die
se nor
cujus
verò
neatu

C
solea
cram
Cong
res
toru
RIE
Cor
que
anti

discernatur in ordine, nec præjudicet, quia Samuel, & Daniel pueri Præbyteros judicaverunt. Ergo exceptis his (quos, ut diximus) altiori conſilio Abbas prætulerit, vel degradaverit, certis ex cauſis, reliqui omnes, ut convertuntur, ita ſint, ut V. g. qui ſecunda diei horâ venerit, in Monasterio Juniores ſe noverit eſſe illo, qui primâ horâ diei venit, cujuſlibet ætatis, aut dignitatis ſit. Pueris verò per omnia ab omnibus diſciplina teneatur.

Conſtitutio.

I.

CUM ex dignitate, ſeu antiquitate locorum læpè prælatio deſcendere ſoleat Prælatorum. Sciendum eſt Sacram Montis Coronæ Eremum, totius Congregationis caput eſſe; poſtea Priores inſcriptarum Nationum Novitiatorum ſequuntur. Ideò illi Prior S. MARIE de Rhua ſuccedit, tertius S. MARIE Coronatæ, quartus Montis Argentini, ſicque alii juxta locorum creationem, ac antiquitatem.

2. Sic

2. Sic supremæ Congregationis Pater, Major dictus omnibus Religionis Prælatiis quocunq̃ loco, ac tempore præest, qui in prædicta sacra Eremo Montis Coronæ (nisi necessaria negocia aliò evocent) commorari solet.

3. Ibi duo Visitatores ei continuè assistunt, penes quos cum Patre Majore universale totius Congregationis regimen, consistit, & hi Prioribus præbunt omnibus in locis, eorum residentiis exceptis, idest intrâ clausuram, in qua etiam præcedent, in actu visitationis.

4. Inter Visitatores qui primus est in electione præbit licet inferior professione fuerit.

5. Quilibet in sua Eremo Prior (licet alii ibi sint Prælati) omnes alios, ut supra dictum est præcedet, qui tamen cum simul conveniunt, alter alteri juxtâ ordinem, ac prioritatem locorum suorum sibi invicem cedunt, post hos Magister Novitiorum collocatur.

6. Quicunq̃ alii Sacerdotes, Clerici, & Conversi, aut oblati fuerint in casu præ-

precedentiæ, tempus suæ professionis in hac Congregatione non alibi emissæ, observabunt.

7. Priores, ac visitatores hospites, omnibus locorum superioribus non graduatis, ac Vice-Prioribus antecellere consueverunt: hoc autem quoad Mensæ, locum ejusq; benedictionē, ac Ecclesiasticarum functionum procedit, Salva semper Domus administratione, ac familiæ superioritate superiori, ac Vice-Priori supradictis remanente.

8. Primam utriusque chori sedem, nemo, nisi proprii ipsius loci Prælatus occupabit.

Sequitur Regula.

 Uniores ergo, Priores suos honorent, Priores Juniores suos diligant. In ipsa autem appellatione nominum, nulli liceat alium puro appellare nomine, sed Priores juniores suos, fratres nominent. Juniores autem Priores, suos Dominos vocent, quod intelligitur paternæ reverentia. Abbas autem, quia vices

S

Chri-

Christi agere videtur, Dominus, & Abbas vocetur, non sua assumptione, sed honore, & amore Christi. Ipse autem cogitet, & sic se exhibeat, ut dignus sit tali honore. Ubiq; autem sibi obveniant fratres, Junior à Priore benedictionem petat, transeunte majore, Junior surgat, & det ei locum sedendi, nec presumat Junior consedere, nisi ei precipiat Senior suus, ut fiat, quod scriptum est; honore invicem prævenientes. Pueri verò, vel adulescentes in oratorio, vel ad mensam cum disciplina ordines suos consequantur: foris autem, vel ubi custodiam habeant, & disciplinam usq; dum ad intelligibilem ætatem perveniunt.

Constitutio.

I.

EX hoc regulæ textu, omnes Eremitæ addiscant, semper Patri Majori genuflectere, quoties cum alloquuntur, vel obviam in Eremitio habent, sicque tempore Capituli Præsidenti, quod & ante Priorem loci in Cella tantummodo faciendum est,

est, eodem modo Novitii coram Magistro faciant.

2. At reliquis Sacerdotibus, ac Præ-
latis, caput detegere, & humiliter se in-
clinare sufficit: Antiquioribus item sem-
per inferior sedens assurgat, & capite a-
perto aliquantulum humilietur.

3. Et generaliter non solum Novitii,
Junioresvè, sed omnes vicissim singulos
à Regula præscriptos mores observa-
bunt, uti sunt inclinationes, apertio ca-
pitis, ac alia signa civilia, ac reveren-
tiæ.

4. In nominandis, vocandisque Pa-
tribus consuevit nostra Congregatio sic
vocare, Pater Major, Pater Præsicens,
Pater Prior, ac Sacerdotes simplices, Fra-
ter Romualdus, &c. & omnes alii simpli-
citer vocentur, oblatis quoque fratres,
quæ simplicitas semper est ob-
servanda.

DE ORDINANDO ABBATE.

CAPUT LXIV. 64.

IN Abbatis ordinatione illa semper consideratur ratio, ut hic constituitur, quem sibi omnis concors Congregatio secundum timorem Dei, siue etiam pars, quamvis parua Congregationis saniori consilio elegerit: vita autem merito, & sapientia doctrina eligatur, qui ordinandus est, etiam si ultimus fuerit in ordine Congregationis. Quod si etiam omnis Congregatio vitiis suis (quod quidem absit) consentientem personam pari consilio elegerit, & vitia ipsa aliquatenus in notitiam Episcopi, ad cuius Diocesim pertinet locus ipse, vel Abbatibus, aut Christianis vicinis claruerint; prohibeant pravorum prevallere consensum, sed domui Dei dignum constituent dispensatorem, scientes pro hoc se recepturos mercedem bonam, si illud castè, & Dei Zelo faciant, sicut è contrario peccatum incursum, si negligent. Ordinatus autem Abbas

sem-

semper cogitet quale onus suscepit, & cui redditurus est rationem villicationis suae, sciatq; sibi oportere prodesse magis, quàm praesse. Oportet ergo eum esse doctum lege divina, ut sciat, unde proferat nova, & vetera, castum, sobrium, misericordem, & semper superexaltet misericordiam iudicio, ut idem ipse consequatur, oderit vitia, diligat fratres. In ipsa autem correptione prudenter agat, & ne quid nimis, nedum nimis cupit eradere eruginem, frangatur vas; suamq; fragilitatem semper suspectam habeat, memineritq; calamum quassatum non conterendum. In quibus non dicimus, ut permittat nutriri vitia, sed prudenter, & cum charitate ea amputet; prout viderit utiq; expedire (sicut iam diximus) & studeat plus amari, quàm timeri. Non sit turbulentus, & anxius, non sit nimis obstinatus, & non sit Zelotypus, & nimis suspiciosus, quia nunquam requiescet. In ipsis imperiis suis sit providus, & consideratus, sive secundum Deum, sive secundum saeculum sint. Opera quae injungit discernat, & temperet, cogitans discretionem Sancti JACOB dicentis: si greges meos

plus jam ambulando fecero laborare, morientur cuncti uno die. Hac ergo aliâq; testimonia discretionis matris virtutum sumens sic omnia temperet, ut sit, quod & fortes cupiant, & infirmi non refugiant, & præcipue ut præsentem Regulam in omnibus servet: ut cum benè ministraverit, audiat à Domino, quod servus bonus, qui erogavit triticum conservis suis in tempore suo. Amen dico vobis, super omnia bona constituet eum.

Constitutio.

I.

ANte omnia Priorem, doctrinæ Sanctissimi Patris diligentem observatorem esse oportet, ut sibi ipsi consulere, gregique suo præesse sciat.

2 Cum primum ergo novus Prior in suam Eremitum devenerit, singulorum Cellas visitet, ut sciat quid cuique concedere, quidvè negare debeat, ac deinde de domo sua ordinanda, ministrisque eligendis providè cogitabit; præmissa igitur admonitione, longâque facta oratione,

ne, ipse cum aliis, ad quos elatio pertinet, per diem saltem præmeditabuntur, qui digni sint familiæ officiales.

3. Atque tunc convocato de more Capitulo, & absolutis præteritis ab obedientiis suis, diligentes & timoratos rerum agendarum Ministros, solita calculatione constituent.

4. Quorum primus erit Sacrista, secundus Bibliothecarius, tertius Scriba Capituli, quartus Archivista, quintus Cellerarius, sextus Dispensator, septimus Infirmary, octavus Pistor, nonus Cellæ vinariæ custos, decimus fructuum distributor, undecimus Coquus, duodecimus Janitor, tertius decimus Hospitarius, quartus decimus Barbitonsor, quintus decimus Vestiarius, sextus decimus pannarius, decimus septimus ferramentarius, decimus octavus Hortulanus, decimus nonus Sylvarum custos. Facta autem prædicta electione ante Completorii lectionem, omnibus in Capitulo existentibus, eorum ordinatio distinctè legatur, qui omnes, & singuli obedientiam sibi injectam alacri

animo, & absque murmuratione amplectantur, & pro viribus adimplere conentur, scientes per obedientiam Deo suo gratos esse futuros. Quæ obedientiarum distributio, non solum cum Prior è Capitulo revertitur fiat, sed etiam quando completa fuerit Dieta.

5. Si numerus verò fratrum minor fuerit, binas, vel plures obedientias Frater unus idoneus, & sufficiens habere poterit, & è converso ubi numerus abundat, una, in duos, si opus fuerit, dividatur.

6. At si infra annum fortè aliquis, ob suas negligentias, vel defectus suos privandus sit officio, novusque sit constituendus Minister; tunc Prior cum consilio saltem seniorum rem exequatur.

7. Hoc ergo modo, dispositâ Domo, & ordinata familia, curet Prælatus sollicite Pastoris boni more, frequenter suas oves recognoscere, eisdemque salutare pasculum præbere. Quod profecto fiet, si singulis Sabbatis (aut Sabbato impedito) alio die, Capitulum, ut vocant culparum post primam tenuerit, in quo aliqua

qua pia ad fratres exhortatio, ex quadam Sacræ ſcripturæ auctoritate, vel ex ſequenti Dominicæ Evangelio, vel ex Regulæ Sanctæ, Conſtitutione vè, doctrina deſumpta præmittatur. Prior omnino ſingulis Sabbatis Culparum Capitulum habere teneatur, niſi graviffima urgeat cauſa, nec quia ſupradictum ſpiritualem diſcurſum non paraverit, omittat, duplicitèr enim erraret, ſi totum ob tam levem cauſam omitteret, qui verò ex Prioribus in hoc negligens fuerit, à Patribus Viſitatoribus puniatur.

8 Ac deindè ſpecialiter, quæ in ſequenti hebdomada ſervanda, faciendæ ſunt, annuncient, veluti feſta ex præcepto, jejunia vigiliarum, ac quatuor temporum, ſi anniverſaria dicenda, Communionem faciendam, Communem reſectionem, obſervantiarum, officiique mutationem cum dubiorum occurrentiis & ſic de aliis, quæ accidere ſolent declaratione.

9. Conſtituat inſuper, & omnia quæ ad regimen, & conſervationem Domus,

atque familiæ spectant, nec non generaliter omnes cum fervore hortetur ad observantiam Sanctæ Regulæ, ceremoniasq; adimplendas cum efficaci reprehensione defectuum commissorum, & exhortatione ad emendationem, ac Sancti propositi augmentum, &c.

10. Nec obliviscatur unquam generaliter, Sanctam Ecclesiam, Animas defunctorum, Benefactores, tam vivos, quam mortuos, omnesque in necessitate constitutos, & aliqua, quæ sæpè accidunt, fratrum orationibus fideliter commendare.

11. Nec (si hoc dies ipsa requirat) silentium dispensare prætermittat, & mox per suum quisque gradum, culpas, negligentias, transgressionem, & omnia, in quibus se errasse cognoscet, humiliter, ac genuflexus alta & intelligibili voce dicat, idque coram ipso Priore, facie tamen ad Altare versa, & cum brevitate, secreta nihilominus peccata confessioni relinquens.

12. Professi, qui adhuc in Novitiatu cum Novitiis morantur primi erunt, qui
sta-

statim dictā culpa , omnes pariter foras egredi debent, sequuntur postea Sacerdotes secundum ordinem dignitatis, & Professionis, qui finitā accusatione se toto corpore solotenus versa facie ad Superiorem prosternant; ac tamdiu, sic maneant, quousque ipse signum dederit, quo audito erigant se in genua, donec pænitiā data, alio signo dimittantur.

13. Superior verò circumstantiis rerum, ac personarum maturè consideratis, unicuique vulneri proprium adhibeat medicamentum, frequentando potius pænitentias illas, quæ animum humiliant, quàm quæ corpus affligunt, poteritque mutare, & alterare, moderari, atque in toto, vel in parte relaxare, taxatas in his Constitutionibus, & alias etiam imponere pænitentias, sicut melius viderit ad animarum salutem conducere.

14. Sit hoc in loco diligens Prior unumquemque admonere, vel corrigere juxtà demerita eorum, eisque debitam pænitentiam assignet, quam omnes fideliter adimplere sine mora debent.

15. Non

15. Non omittat superior negligentes, vel recusantes ad Capitulum accedere per aliquem vocari, quos, nisi legitimam causam allegauerint, severè puniat.

16. Si reprehensus, vel correctus frater, de conscientia munda se purgare voluerit, semel audiatur; at si post excusationem culpabilis remanet, duplex exinde reportet supplicium, nec quicquam moretur Prælatus, quamvis eodem tempore reus, majorem, aut supremum Tribunal appellet, sed his non obstantibus, quod agendum esse præviderit, securus exequatur.

17. Quod tamen in regularibus poenitentiis procedit, at si poenitentia gravis fuerit, ut puta disciplinæ circularis, aut carceris (dummodo non sit pro custodia, aut contumacia, aut ultra dies quindecim) si subditus appellaverit, Prior ad executionem non procedet, donec per se ipsum & per Reum Superiori, cui appellatum denunciatum fuerit, ac per eundem causa cognoscatur.

18. Pri-

18. Priores sicut & alii omnes (id quod nomen Eremitæ significat) adimpleant residentes jugiter in Eremo , rarissimè , nisi extrema cogat necessitas , excusant.

19. Rursus ad conservationem rerum domesticarum patrimonii ipsius loci cum debita diligentia , curent Priores , scripturas , contractus , Instrumenta , Bullas Apostolicas , & quæcunque ad rem faciunt habere , recuperare , & in quodam Archivio , seu arca benè clausa , & custodita servare , nec non & libellum conficiant , in quo contineantur summaria dictarum scripturarum , & Archivistæ custodiâ serventur.

20. Notent præterea , & secum habeant ea acta Capitularia , quæ ad locum suum , & ad communes observantias pertinent. Describantur etiam omnia acta Capituli conventualis cum suis circumstantiis dierum , & annorum.

21. Sit quoque in singulis Eremitis nostris , & alius libellus , in quo nomen , & loci Patriæ , dies ingressus , ac professionis ,
cu.

cujusque Eremitæ, præmissio nomine, ac cognomine, quo vocabatur ante habitus susceptionem: item fugitivorum, expulso-
rum, ac licentiatorum fiat memoria, quo facilius ab omnibus cognoscantur. Sic tandem, & Defunctorum nomina, & obitus dies diligenter notentur, pro quibus statim solitas preces fieri, & ab ipsius loci Priore cum diligentia aliis Societatis Prælati notificari debent, ut & ipsi suis in locis similiter faciant.

22. Sit item, & alius libellus, ubi annuatim registrentur à Capitulo Generali, acta Capitularia cuicunque Priori data & in actu visitationis à Visitatoribus.

23. Nullus Prior potest nova ædificia erigere, nisi loci redditus expensas superent, ità ut ex residuo perfici queant, alias aut eleemosynis, aut alio quovis subsidio construantur.

24. Nova non fundentur ædificia, donec quæ cæpta reperiuntur ad debitum finem perducantur, sine Superiorum licentia. Ad novum autem aliquod opus construendum, duo prius obtinenda sunt,
li-

licen
lisqu

bime
tore

D

S

sunt
qui
men
disse
xim
ab e
nant
Quo
quia
tur
tion
qui

licentia ſcilicet Superiorum, Conventualisq̃ Capituli conſenſus.

25. Non omittant Priores ſingulis biſtribus, Patres Majorem, ac Viſitatores, de eorum familia facere certiores.

DE PRÆPOSITO MONASTERII.

CAPUT LXV. *65.*

Sæpius quidem contingit, ut per ordinationem Præpoſiti ſcandala gravia in Monasteriis oriantur, dum ſunt aliqui maligno ſpiritu ſuperbia inflati, qui exiſtimantes ſe ſecundos Abbates, aſſumentes ſibi tyrannidem ſcandala nutriunt, & diſſenſiones in Congregatione faciunt, & maximè in illis locis, ubi ab eodem Sacerdote, vel ab eiſdem Abbatibus, qui Abbatem ordinant, ab ipsis etiam, & Præpoſitus ordinatur. Quod quam ſit abſurdum facilè advertitur, quia ab ipſo initio ordinationis materia ei datur ſuperbiendi, dum ei ſuggeritur à cogitationibus ſuis exutum ſe à poteſtate Abbatis ſui, qui ab ipsis eſt ordinatus, à quibus & Abbas.

Hinc

Hinc suscitantur invidie, rixæ, detractio-
nes, emulationes, dissensiones, & inordina-
tiones, & dum contraria sibi invicem Abbas,
Præpositusque sentiunt, & ipsorum necesse est
sub hac dissensione animas periclitari: & hi
qui sub ipsis sunt, dum adulantur partibus,
eunt in perditionem cujus periculi malum
illos respicit in capite, qui talibus in ordina-
tione se fecerunt autores. Ideoq; nos prævi-
demus expedire propter pacis, charitatisq;
custodiam in Abbatis pendere arbitrio ordi-
nationem Monasterii sui, & si potest fieri, per
Decanos ordinetur (ut antea disposuimus)
omnis utilitas Monasterii, prout Abbas di-
sposuerit, & dum pluribus committitur,
unus non superbiat. Quod si aut locus ex-
petit, aut Congregatio petierit, rationabiliter
cum humilitate, & Abbas judicaverit expe-
dire. Quemcunq; elegerit Abbas cum con-
silio fratrum timentium Deum, ordinet sibi
Præpositum. Qui tamen Præpositus illa
agat cum reverentia, quæ ab Abbate suo ei
injuncta fuerint, nihil contra Abbatis volun-
tatem, aut ordinationem faciens, quia quan-
tū

tum Prælatus est ceteris, tantum eum oportet sollicitè observare præcepta regula.

Constitutio.

I.

Quem Pater Sanctus Præpositum hoc loco appellat, nos Superiorem simpliciter dicimus, qui solum in absentia Prioris vices gerit, ac gubernat locum, ac familiam.

2. Hunc quoties Prior ab Eremo discedit, puta cum ad Generale Capitulum, vel ad aliud quodcunque agendum se confert, nominationi fratribus notificare debet: quo omnes subditi sciant, cui obedire seu ad quem in suis indigentis recurrere oporteat.

3. Hanc eandem Superioris denominationem potest, imò debet facere Prior ante obitum suum, si mori contigerit: attamen si vel ab ipso loco discedens, vel moriens Prior, id facere neglexerit, tunc antiquior professione Sacerdos, seu potius primus dignitate (si adsit) ipso Jure Superior intelligatur.

4. Libera tamen erit Priori nominandi facultas, nullâ antiquitatis, vel dignitatis habitâ ratione, sed solum habilitatis, atque sufficientiæ, sive meriti qualitate consideratâ.

5. Superior itaque eandem auctoritatem in Spiritualibus, ac temporalibus habebit, quam ipse Prior habebat, eique omnes de familia, tanquam verò Priori, obediant, sequè subditos subjectosve demonstrent.

6. Dicta Superioris auctoritas tamdiù durabit, quamdiù verus Prior domum revertatur, vel alius in ejus locum subrogetur. Hic enim Eremum ingrediente, omnis dicti Superioris potestas, ac auctoritas cessare intelligitur.

7. Qui quidem Superiores non solum extinctâ, seu amissâ auctoritate, sed etiam ea durante, prorsus suo Priori subditi remaneant, potestque Prior, vel verbo, vel per litteras eundem revocare, amovere, atque mutare, prout sibi vitum fuerit, atque libuerit, nec ultra illi aliqua Superioritas, aut præcedentia erit, & in calu
con-

contraventionis, vel inobedientiæ ab eodem corrigatur, & castigetur.

8. Neminem in sui locum potest Superior substituere, sed eo Domo exeunte, antiquior professione vicem gerat, nisi Prior aliter ordinaverit.

9. Non potest Superior durante Capitulo gravi, & urgente necessitate cessante, foras fratres mittere, & sublata est illi omnis facultas quidquam innovandi, ita ut nullo modo fabricare, nec vendere, seu emere, aut permutare, alterare aut destruere, aut similia facere possit, nisi eadem negotia Prior discedens, vel moriens fieri jussit, quamobrem sicut ipse Superior semper, & ubique suo Priori obedire tenetur; ita & Prior, quoties eundem nominat, debet in scriptis, aut saltem verbo coram testibus omnia, quæ fieri desiderat, aut sunt necessaria, ordinata eidem relinquere.

10. Quia Superior Abbatia S. Salvatoris Montis accuti, per Capitulum Generale ad biennium, sicut & reliqui Prælati eligitur, non obstante hujusmodi electio-

ne tam ipse Superior, quàm sua familia
semper, & in omnibus sine exceptione
Priori Montis Coronæ subsit, eique per-
petuo obedire teneatur. Quin & Prior
Montis Coronæ tanquam proprius Præla-
tus prædictæ Abatiæ debet, non solum,
quando opus est, sed etiam sæpè ex offi-
cio suo debito eandem Domum, cum Su-
periore, & familia illic comorante visitare,
corrigere, atque instruere. Nec non quæ-
cunque ibidem necessaria, agendavè sunt,
disponere & ordinare, cujus dispositioni,
& ordinationi omnes quotquot ibi sunt,
tanquam verè subditi obediant. Non ta-
men poterit dictus Prior, dictum Superio-
rem uti à Capitulo Generali electum mu-
tare, sed urgente necessitate id faciendi ad
Patres Majores, ac Visitatores recurratur,
qui iusta stante causa mutare possunt. Sed
correctio, ac pæna dicti Superioris pro-
prio Priori relinquitur (uti Sancta regula
jubet) & si in hoc Prior negligens fuerit,
Pater Major, & Visitatores, tam in actu
Visitationis, quàm extra severe puniant,
quod si accadat in discessu Prioris Montis

Co-

Coronæ, aut in morte, Superiorem in Eremo relinquat, hic præcedet, & Superiori Abbatix imperabit.

DE OSTIARIIS MONASTERII.

CAPUT LXVI. *Ob.*

 Ad portam Monasterii ponatur frater sapiens, qui sciat accipere responsum, & reddere, cujus maturitas cum non sinat vagari. Qui portarius cellam debet habere juxta portam, ut venientes semper præsentem inveniant, à quo responsum accipiant, & mox, ut aliquis pulsaverit, aut pauper clamaverit, Deo gratias respondeat, aut benedicat, & cum omni mansuetudine timoris Dei, reddant responsum festinanter cum fervore charitatis. Qui Portarius si indiget solatio, juniorem fratrem accipiat.

Constitutio.

I.

His, quæ de ostiario hic admonet. Pater Sanctus, vix aliquid addi potest

test, sufficiet ergo si is, cui tale munus datur hanc piissimam doctrinam opere compleat.

2. Sit nihilomnius ostiarius sollicitus, ne quis molestiam inferat Eremitis absque causa, expediendo eos, qui nihil negotii habent, quod tamen sine scandalo fiat, & denique qui cum Superiore, vel Cellenario negotium non habent, si ex vicino loco fuerint, re sacra audita discedant, ne per Eremum ambulantes, loci quietem perturbent. In his verò, qui è longinquo veniunt, regula observetur, & statim ipsis ingredientibus, & Priori, & Hospitario nunciatur.

3. Maneat semper ostium clausum, nec contrarium fiat sine necessitate; quoties autem adverterit ostiarius, non per ostium, sed transilitâ sepe, vel aliundè aliquem esse ingressum, modestè eum reprehendat, atque foras ejiciat, quo aliis sit exemplo.

4. Armatus in Eremitio nemo introeat, sed admonitus in Domo Dei armatum incedere non licere, statim in ipso ingressu
arma

arma deponat, quæ diligenter Janitor cuſtodiat.

5. Præmoneantur quoque alienigenæ, locis conſuetudinem neſcientes, ut cum ſilentio procedant, & ab omni clamore, ſive ſtrepitu abſtineant.

6. Nunquam permittat oſtiarius iumenta aliena per Eremum errare, imò nec introire præter domeſtica, eorumque hoſpitem, qui aliquantulum moræ in loco contrahere deſiderant, quæ tamen iumenta non ſunt permittenda vagari.

Sequitur Regula.

Monasterium autem (ſi poſſit fieri) ita debet conſtrui, ut omnia neceſſaria, id eſt aqua, molendinum, hortus, piſtrinum, vel artes diuerſæ intra Monasteriam exerceantur, ut non ſit neceſſitas Monachis vagandi foras, quia omnino non expedit animabus eorum. Hanc autem regulam ſæpius volumus in Congregatione legi, ne quis fratrum ſe de ignorantia excuſet.

Constitutio.

I.

At tentâ utilitate, quæ ex molendino nostris locis solet provenire, laudabile valde est, prout Regula jubet, ut secundum hodiernum morem in unaquaq; nostra Eremo quamprimum poterit, construatur.

2. Licet Hortuli singulis privatis Cellis adhæreant, nihilominus & hortum communem sufficientis latitudinis in Ere-mo esse oportet, propter olerum frequentem usum, ac necessitatem, cujus cura committenda est, qui agriculturam no-verit, qui suis sciat temporibus colere, quiq; diligens sit in colligendis seminibus, ac fructibus in communi penu conservandis: & quidquid ad tale exercitium necessarium, ac opportunum fuerit, diligenter adimpleat.

3. Fornus, sine quo nostra Ere-mus stare non potest, idoneum habeat pistorem, qui furnariam artem exercere valeat, quiq; sollicitus existat in pane conficiendo, conservando, per Cellulas Eremita-

rum distribuendo, & quæ ad panificium spectant, ut sunt varia Instrumenta, atque lintheamina, bene instructa, mundaque teneat.

4. Adsit & in singulis Eremitis nostris Tonstrina Tonforis in loco remotiori, sitque tale ædificium, quale ars illa requirit, nempe dealbatum, ac perpolitum, atque instrumentis ad illam artem exercendam necessariis benè munitum, cujus cura fratri talem artem callentem committatur, qui officium suum omni diligentia, charitate, & munditia adimplere curabit.

5. Tertia quoque hebdomada Sacerdotes, ac Clericos forficibus tondeat, aut novacula eradat (relicto more monastico) capillorum circulo in modum Coronæ. Reliquos autem fratres, tam conversos, quam oblatos, servato eodem termino, toto capite radat, sive tondat; & qui hanc temporis taxationem præterit sine licentia Superioris, privetur vino. Omnes Eremitæ barbam deferant, sicut Apostolica concessione permissum est, omnes au-

tem, propter frequentem Sacra Communionis usum, pilos circa oris labia superfluos, sæpius forcipe abscindere curent.

6. Dies verò tonsuræ exercitio deputati, in quadragesimis erunt omnes non festi, & in quibus non fit abstinencia in pane, & aqua, silentio tamen servato; reliquis anni temporibus tondeatur quando-cunque solvitur silentium, dummodo non impediatur divinum officium.

7. Extra hos dies: non licebit, nisi aliquo necessitatis casu, operari, & tunc de Superioris licentia, sine qua neminem radere, aut tondere poterit, qui ex nostra Congregatione non fuerit.

8. Idem Barbitonsor debet lixivium facere, ignemque lavatorio caldario supponere ad Eremitarum commoditatem, qui voluerint indumenta lavare, qui si nequiverit hæc omnia per se implere, detur socius: cura tamen ista agendi ad se præcipuè spectet, & lavatorium semper mundatum teneat.

DE FRATRIBUS IN VIA
DIRECTIS.

CAPUT LXVII. *67.*

Dirigendi fratres in via omnium fratrum, vel Abbatis orationi se commendent, semper ad orationem ultimam operis Dei, commemoratio omnium absentium fiat. Reverentes autem de via fratres ipso die, quo redeunt, per omnes horas Canonicas, dum expletur opus Dei, prostrati solo oratorii ab omnibus petant orationem propter excessus, ne quid fortè subrepperit in via visus, & auditus male rei, aut otiosi sermonis. Nec presumat quisquam aliis referre quaecunq; extra Monasterium viderit, aut audierit, quia plurima destructio est. Quod si presumpserit, vindicta Regulari subjaceat: similiter, & qui presumpserit Claustra Monasterii egredi, vel quocunq; ire, vel quidpiam (quamvis parum) sine Abbatis jussione facere.

Con-

Constitutio.

I.

Quanta cautela Religiosis è Monasterio egredientibus utendum sit, quantoque in periculo versentur, ex hoc Regulæ capitulo facilè colligitur. Quapropter sollicitè est observandum ne nostri Eremitæ nunquam soli incedant nec longè, nec propè, quod tam de Superioribus quibuscunque, quàm de subditis intelligatur, qui autem secus fecerit, in medio Refectorii in pane, & aqua jejundet.

2. Socius itineris sit, & ipse Eremita, vel oblatus : verùm si non longè, & inter cognitos vicinos ire debet, nec possit Eremita haberi, tunc vel famulus, vel aliquis domesticus, de licentia tamen Superioris suppleat.

3. Ex quacunque ergò causa foras egreditur Eremita, ante omnia benedictionem à suo Priore humiliter petat, quod regrediens antequam Cellam intret. Et si longius est profecturus, petat etiam litteras testimoniales.

4. Egro-

4. Egredientes, & toto tempore itineris, officium pro itinerantibus ſingulis diebus de mane recitabunt, in fine Brevariarii poſitum, cujus loco, converſi, ac ignari dicant *Pater noſter, & Ave Maria.*

5. Non ſe itineribus feſtivis diebus, ac Dominicis exponant Eremitæ, niſi urgenti obediendiâ, aut neceſſitate, & feſtinent inſuper, quod habent in mandatis citius, quam poſſunt exequi, ſe ſe expedientes ad deſideratam protinus quietem reverſuri, & ſi non longè proficiſcuntur, ſi fieri poteſt de ſerò Eremum repetant.

6. Itinerantes, ſæcularium domos, maximeque divitum publica que hoſpitia, & Cauponas fugiant; ſed potius ad Monaſteria Regularium accedant.

7. Ipſe autem Prior, cunctaque ejus familia domi manens pro abſentibus itinerantibus (tanquam in continuo corporis, & animæ periculo conſtitutis) aſſidue orare meminerint.

8. Itinerantes, quæ ſiunt Domi extra non referant, nec Domum reverſi aliis, quæ

quæ in itinere viderunt, aut intellexerunt, nisi conferant ad ædificationem.

9 Et quamvis ad Jejunia regularia, neque abstinentiam, neque ad privatam psalmodiam minimè obligentur iterantes, attamen in eo, quod possunt, non deficere curent, quia Regulares Solitarii, tanquam speculû populo positi sunt, ideò tam verbo, quam opere cunctis videntibus virtutis exempla exhibeant.

10. Superiores cum omni charitate itinerantibus, maximè si debiles, ac senes sint, ultra viaticum. jumenta, aliaque opportuna dare non recusent. E contra hospites charitativè recepti, non multa magna, ac delicata requirant, sed paucis contenti, quod sibi servitutis, vel alimenti offertur, tanquam à Deo missum, cum humilitate, & gratiarum actione suscipiant, seipsos per omnia paupertati, simplicitatiq[ue] Eremiticæ conformantes.

SI FRATRI IMPOSSIBILIA
INJUNGUNTUR.

CAPUT LXVIII. *Ps.*

I cui fratri aliqua fortè gravia, aut impossibilia injunguntur, suscipiat quidem jubentis Imperium, cum omni mansuetudine, & obedientia. Quod si omnino virium suarum mensuram viderit pondus excedere, impossibilitatis suæ causas ei, qui sibi præest patienter, & opportunè suggerat, non superbiendo, aut resistendo, vel contradicendo. Quod si post suggestionem suam, in sua sententia Prioris imperium perduraverit, sciat Junior ità sibi expedire, & ex charitate confidens de adjutorio Dei, obediat.

Constitutio.

I.

NEminem latere putamus contrà Superiorum mandata nullam admitti solere excusationem multoq; minus (perseverante in sententia Prælato, quidpiam replicare licere. Omnes ergo Eremitas

ad-

SI

adhortamur, ut simpliciter, patienterque opus sibi injunctum suscipiant & unusquisque illud pro viribus) Dei adiutorium invocando) adimplere conetur ; nunquam verò obediendi decrit Deus.

2. Sancta regula minimè prohibet subdito suam rationabilem exultationem proponere, humiliter tamen, ac modeste, quando supra vires se gravatum putat, sed firmo permanente Superiore, replicationem denegat.

3. Ut ergo totum cum fructu, meritoque obedientiæ eveniat, adhortantur nostri Eremitæ ut simpliciter, ac patienter onus sibi impositum acceptare, juxtaque suas vires curabit implere Dei adiutorio, qui nunquam vero obediendi deest.

4. Caveant autem Prælati ne subditorum humeris gravia onera imponant, quæ nec digito suo movere volunt ; Ideoque qui indiscretè suos gravabunt subditos, quos fratres, imò filios reputare debent, sicque omni charitate, ac benignitate illos tractare, à visitoribus in actu visita-
tio-

tionis, aut à Capitulo Generali, aut Dieta
severè puniantur.

QUOD IN MONASTERIO
NON PRÆSUMAT ALTER AL-
TERRUM DEFEN-

DERE.

CAPUT LXIX. *69.*

Summopere præcavendum est, ne qua-
vis occasione præsumat alius alium
defendere Monachum in Monaste-
rio, aut quasi tueri, etiamsi qualibet consan-
guinitatis pro pinguitate iungantur, nec quo-
libet modo id à Monachis præsumatur, quia
exindè gravissima occasio scandalorum oriri
potest. Quod si quis hæc transgressus fue-
rit, arctius coërceatur.

Constitutio.

I.

Defensio, quam hic Sanctus Pater justè
reprobat non est illa, quâ aliquis hu-
milibus, rationalibusvè rationibus, ac sup-
plicationibus pænā evitare curat, fratrem-
ve ab ea liberare: quia cū hæc rationalis

U

exi-

existat, nullo modo potest scandalum gignere: sed illa est, qua quis impugnativè, & contentiosè sese, aliumvè à panis, aliisvè sibi contrariis contra mentem Superioris, ac Jus eximere tentat, aut contra Prælatum murmurationibus, ac detractationibus, insurgendo, injustum, durum, crudelivè nominabit, Reum verò è contra Innocentem declarando.

2. Ex his enim multa possent in Religione scandala, ac perturbationes oriri, solent namque protervi, cum aliquos sibi fautores, defensoresque agnoscunt, nequiores fieri: Prælati namque animum despondent, fiuntque pusillanimes, & sic tandem à Justitia ministranda cum ignavia desistunt. Studeat itaque unusquisque fratrem suum, quem amat, cum in correctione constitutum videt, ad humilitatem, & subjectionem, obedientiam, emendationemque hortari, & si vexari, & DEO permittente tribulari cognoscet, debet ad patientiam inducere, & conformari divinæ voluntati.

3. Ad

3. Ad hoc , ut tale vitium in nobis non reperiatur, ſecundum culpæ qualitatem huiusmodi falſi defenſores. aut potius murmuratores ſeverè puniantur, qui tùm contra Prælatum, fratremque eodem tempore lingua detrectant.

4. Qui ad Capitulum Generale, aut Dietam, aut infra annum ad Patres Superiores falſas infamias contra aliquem mittunt, ſi choriſtæ ſunt, per biennium careant voce activa, & paſſiva, Converſi per biemſtre carcere mancipentur , & ſi tempore Capituli, vel Dietæ veritas non poſſit di-
gnoſci. Patri Viſitatori, vel cui Capitulum Generale iudicabit, cauſa committatur,
ut non præſumat quiſquam paſſim
cedere, aut excommuni-
care.

UT NON PRÆSUMAT
QUISQUAM PASSIM CÆDE-
RE VEL EXCOMMUNI-
CARE.

CAPUT LXX. 70.

 Etetur in Monasterio omnis præ-
sumptionis occasio, ordinamus,
atque constituimus, ut nulli liceat
quemquam fratrum suorum ex-
commuicare, aut cedere, nisi cui potestas ab
Abbate data fuerit. Peccantes autem co-
ram omnibus arguantur. Infantibus verò
usq; ad decimum quintum ætatis annum,
disciplina diligentia sit, & custodia adhibea-
tur ab omnibus, sed & hoc cum omni men-
sura & ratione; nam in fortiori ætate, qui
præsumpserit aliquatenus sine præcepto Ab-
batis, vel in ipsos Infantes sine discretionem
exarserit, disciplina regulari subiaceat,
quia scriptum est. Quod tibi non vis fieri,
alteri ne feceris.

Constitutio.**I.**

Excommunicare actus est Jurisdictionis, illique soli possunt, qui ordinariam, vel delegatam habent Jurisdictionem, uti sunt Piores in propriis locis, Visitatores in actu solum Visitationis, & Major ubique, & in omnes Eremitas.

2 Qui autem, suadente Diabolo, fratrem percusserit, ultra excommunicationem, quam incurrit, carcerali pœna, ac Jejuniis, pane & aqua ad Superioris arbitrium puniantur, qui qualitatem, gravitatemque percussione considerabit. Qui verò maledicis, turpibusque, aut iniuriosis solummodo verbis in fratrem suum usus fuerit, dicat suam culpam in Capitulo, ac semel in pane, & aqua jejuset, quodsi minas addiderit, ita ut se velle percutere ostenderit, gravius puniatur. Tandem omnes pacis quocunque modo perturbatores, statim graviter à Superioribus corrigantur.

UT OBEDIENTES SINT SIBI FRATRES INVICEM.

CAPUT LXXI. //

*Ob*edientia bonum non solum Ab-
bati exhibendum est, sed etiam
sibi invicem obediant fratres,
scientes per hanc obedientia viam
se iuvare ad Deum. Premisso ergo Abbatis,
aut Praepositorum, qui ab eo constituuntur,
imperio, cui non permittimus privata impe-
ria praeponi, de cetero omnes Juniores Prio-
ribus suis omni charitate, & sollicitudine
obediant. Quod si quis contentiosus reperi-
tur corripitur. Si quis autem frater pro
quavis minima causa ab Abbate, vel à quo-
cunq; Priore suo corripitur quolibet modo, vel
si leviter senserit animum Prioris cujus-
cunq; contra se iratum, vel commotum,
(quamvis modicè) mox sine mora tamdiu
prostratus in terram ante pedes ejus jaceat,
satisfaciens usq; dum benedictione sanetur
illa commotio. Quod si quis contempserit
facere, aut corporali vindicta subjaceat, aut
si contumax fuerit, de Monasterio expellatur.

Con-

Constitutio.

I.

Qui Prælatum, & Superiorem suum honorat, Deum honorat, & qui eum contemnit, Deum spernit, qui dixit Prælati qui vos audit, me audit, & qui vos spernit, me spernit. Ideò Eremitis erga suos Prælatos, obediētes, ac humiles esse oportet.

2. Si quis verò (quod adfit) cum Prælato suo contenderit, vel parum reverenter secum se habuerit, semel in pane, & aqua jejundet, & culpam suam coram omnibus dicat. Qui contra Prælatum suum quomodocunq̃ conspiraverit, ultrà prædictam culpam, disciplina circulari plectatur.

DE ZELO BONO QUEM
DEBENT MONACHI HABERE.

CAPUT LXVII. 72.

Sicut est zelus amaritudinis malus, qui separat à Deo, & ducit ad Infernum, ita est Zelus bonus, qui separat à vitiis, & ducit ad Deum, & ad vi-

tam aternam. Hunc ergo zelum ferventissimo amore exerceant Monachi, idest honore se invicem praveniant, infirmitates suas sive corporum, sive animarum, patientissime tollerent, obedientiam sibi certatim impendant. Nullus, quod sibi utile judicat sequatur, sed quod magis alii charitate fraternitatis casto impendant amore, Deum timeant, Abbatem suum sincera & humili charitate diligant. Christo nihil preponant, qui nos pariter perducant ad vitam aternam, Amen.

Constitutio.

1.

AD bonum, ad sanctum zelum, ad quem Sanctus Pater hortatur, non solum interiori homine, rectè cum Deo ambulare spectat, sed etiam in exteriori, nihil vitiosum, quod proximum offendere valeat, ostendere, imò semper piè vivendi exempla præbere.

2. Sint ergo nostri Eremitæ in incessu graves oculis depressis, verecundi ac humiles, submissa loquantur voce, omnibus subiaceant, suis præcipuè Superioribus, in quorum præsentia, non nisi interrogatos, obmutescere consultius foret.

3. In

3. In omnibus ſuis actibus modeſti,
beneque compoſiti, paupertatis amatores,
veſtes potius riſarcitas, quàm immundas
geſtent, & ſicut ipſi ſemper mundi, ac niti-
di eſſe debent, ita cellam perpolitam, ſe-
cluſa omni prorſus affectatione, curioſi-
tate vè, omni tempore habere debent.

DE EO QUOD NON OMNIS
OBSERVATIO JUSTITIÆ IN HAC
REGULA SIT CON-
STITUTA.

CAPUT LXXIII. 73.

*Regulam hanc deſcripſimus, ut
eam observantes in Monasteriis
aliquatenus, vel honestatem mo-
rum, aut initium conversationis,
nos demonſtrems habere; ceterum ad perfe-
ctionem conversationis, qui pervenire feſti-
nant, ſunt doctrina Sanctorum Patrum, qua-
rum obſervatio perducit hominem ad celſitu-
dinem perfectionis. Quæ enim pagina, aut quis
ſermo divina auctoritatis veteris, ac novi
Teſtamenti, non eſt rectiſſima norma vitæ hu-
manæ, aut quis liber Sanctorum Catholico-*

rum Patrum hoc non resonat, ut recto cursu perveniamus ad Creatorem nostrum? Necnon & Collationes Patrum, & instituta vite eorum, sed & regula Sancti Patris nostri Basilii, quid aliud sunt, nisi benè viventium, & obedientium Monachorum exempla, & instrumenta virtutum? Nobis autem desidiis, & malè viventibus, atq; negligentibus rubor confusionis est. Quisquis ergo ad Patriam Caelestem festinas, hanc minimam inchoationis regulam descriptam, (admonente Christo) perface, & tunc demum ad maiora, quæ supra commemoravimus, doctrinæ, virtutumq; culmina (Deo protegente) pervenies. Facientibus hac, Regna patebunt superna.

Constitutio.

I.

QUemadmodum Sanctissimus Pater in Regula non omnimodam perfectionis doctrinam, sed initium tantum aliquod Religiosæ disciplinæ contineri fateatur; ita omnes sciant, quod licet non pauca constitutio Regulæ adjungat, tam in strictiori modo vivendi, quàm in sæculi fuga, omniq; peccandi occasione, non

ta-

tamen in ea exactè vitæ Eremiticæ rigor describitur.

2 Ideò omnes Eremitæ perfectionem anhelantes, non Regulæ Sanctissimæ documentis, ac istarum constitutionum, contenti ordinibus, ad altiora perfectionis fastigia ascendere contendant, quod facilius assequentur, si Sanctorum Patrum, ac præcipuè Sancti Patris nostri Romualdi, suorumque ferventium discipulorum mores, ac virtutes, vitæque austeritatem, pro virili imitari sollicitè studuerint: primum autem in istarum constitutionum omni-modæ observantia, à qua nemo excluditur, assuescant.

3. Caveant Superiores ne sint faciles, ac proni in suis subditis sub formali obedientiæ præcepto, (quod ad peccatū mortale obligat,) præcipiendo: quamvis ipso uti tam verbo, quàm scripto possent, quando ipsi opportunum, necessariumve judicabunt. In transgressionibus autem Regulæ, Constitutionum, Actorum Capitularium, Ordinum licet scriptorum Visitatorum, nulla incurritur culpa, sed in
illis

illis solum, quæ contra tria vota, aut contra stabilitatem fiunt. Peccabunt autem huiusmodi Transgressores ex negligentia, vel inordinato affectu venialiter, ex contemptu verò, mortaliter.

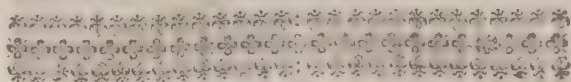
4. Tenentur tamen culpam in capitulo dicere, ac pœnitentias à Regula, ac constitutionibus taxatas, aut à Capitulis taxandas, quando illæ à Superioribus iunguntur, exequi, quas omnes iidem Superiores pœnitentias, prout alibi dictum est, mutare, minuere, vel in totum relaxare poterunt.

5. Caveant, ne nimia eorum benignitas, ac clementia, aut in delinquentes corrigendo morositas, vel incuria, regularem destruant observantiam. Et quia Deo districtam reddent rationem, ne quis ignorantiam allegare valeat, Regulam, ac Constitutionem, quæ hoc volumine continentur, singulis diebus per iustas portiunculas ante Completorii Lectionem legenda statui-

tur.

PRIMÆ PARTIS FINIS.

SE-

SECUNDA PARS
CONSTITUTIONUM
CONGREGATIONIS ERE-
MITARUM CAMALDULENSIUM
MONTIS CORONÆ.

DE LOCO, ET TEMPORE
CELEBRANDI CAPITULUM
GENERALE.

CAPUT I.

I.

Congregatio, suis mediantibus
Capitulis, quæ Sedis Apostolicæ
Privilegio Celebrat, Zizanas,
(quæ fortè in agro Religionis
pullularunt) evellere solet, ac addita Reli-
giosæ pietatis munditia, bonum semen ad
messem crescere: statutum ergo est, ut sin-
gulis quoque bienniis Generale Capitu-
lum legitimè celebretur eo ordine, & mo-
do inferius dicendis,

Co-

Celebratur autem in Sacra Eremo Montis Coronæ semper Dominica tertia post Pascha Resurrectionis : sed si aliqua necessitas urgeat. Diffinitores in ipso Capitulo, & infra annum PP. Major, ac Visitatores, protrahere, minuere vè tempus, prout ipsis melius expedire videbitur, poterunt.

2. Cum Capitulum singulis bienniis celebrari debeat, anno intermedio, eodem loco, ac tempore celebrabitur Dieta, in qua intervenient P. Major, duo Visitatores Generales, Procurator Generalis, aliique duo particulares Visitatores, pro visitanda sacra Eremo Montis Coronæ electi, qui hac lege, ac circumspectione eligendi sunt, ut in Dieta non plus, quàm duo pro unaquaque natione reperiantur. Dietæ autem eademmet erit auctoritas, ac potestas, quæ Capituli Generalis iis exceptis, quæ in his Constitutionibus eidem Capitulo reservantur. Et licet in ipsa non fiat Generalis Prælatorum electio, tamen per mortem, vel per renunciationem vacantibus, aut quavis alia causa po-
te-

terit providere, à Visitatoribus aut aliunde cerciorata : Prælatos mutare , ac suspendere , non autem, nisi prius formato processu, deponere poterit, ac subrogare valebit. Necessarias , sibi que visas Fratrum mutationes faciet, Clericos promovebit , omnibus Religionis negotiis providebit, generalibus ordinationibus, ac in re gravi harum Constitutionum declarationibus semper exceptis.

3. Initium , progressus , finisque Dietæ iidemmet erunt , qui Capitulo Generali præscribuntur , iis pariter , quæ ipsi Dietæ impropria sunt, Capituloque generali propria, exceptis omissis & officii, ac Missæ solemnitatem.

QUI AD CAPITULUM VENIRE ; ET QUID SECUM DEFERRE DEBEANT.

CAPUT II.

I.

AD Capituli celebrationem omnes Congregationis Prælati venire , & assistere debent, scilicet, P. Major, Visita-

to-

tores, Procurator Generalis, Prioresque cuncti conventuales, quorum nemo, si suo loco, & tempore, non accedat, excusabitur, nisi ab infirmitate, gravique necessitate se impeditum probet, alias per annum privationi vocis activæ, & passivæ subiaceat.

2. Ab hujusmodi obligatione Poloni Priores excipiuntur, qui licet semper intervenire Capitulo possint, non nisi quarto quoque anno tenentur, ut supra, qui accedentes, ad evitandas expensas sese associabunt, & in casu necessitatis, unum tantummodo ducant socium, cujus quidem nomen prius Patribus Superioribus significabunt, ac ab eisdem responsum expectabunt.

3. Præter dictos, nemo ad locum Capituli, vel Dietæ temerè accedat, nisi ab eodem Capitulo, Dieta, vel Patre Maggiore, ac Visitatoribus vocatus fuerit, vel licentiam obtinuerit. Qui contra fecerit per mensem carceri mancipetur; gravissima tamen necessitate urgente, excepta, quæ

quæ an talis fuerit, nec ne ipsi Capituli, vel Dietæ Diffinitores judicabunt.

4. Prædicti omnes Patres, qui ad Capitulum accedere debent, justam, imò superabundantem viatici pecuniarum provisionem, tam accedendi, quam recedendi secum deferant, ne ea deficiente, alios gravare cogantur.

5. Priores nullo modo, dati, vel expensi benè calculatum exemplar cum indice debitorum, deferre omittant; quod exemplar cum libro originali, duo Patres à Priore deputati concordabunt, & subscribent, singulis partitis distinctè dispositis, ac in fine cujuscunque paginæ illius summa notetur.

6. In iisdem transumptis, provisiones domesticæ describantur, quas cum dicti Deputati Patres viderint, fideliter manu propria subscribant. Quæ transumpta, si Priores legitimè impediti ad Capitulum deferre non valuerint, ea cum literis suæ Domus, statum, necessitatemq; continentibus per fidelem latorem transmittant.

7. Qui verò dicta exemplaria non tulerit, aut miserit, per annum Prælatūra privetur. Qui verò pecuniam Eremito suo à Capitulo Generali taxatam, vel cui ab eodem commissum fuerit, non satisfecerit, in electione Diffinitorum, nec activè, nec passivè admittatur, & maxime si Patri Procuratori Generali, tam pro sua assignatione, quàm pro aliis rebus Romæ solvendis non satisfecerit, suspensionis pœnam ipso facto incurrat, nisi infra annum non satisfecerit, & Priores Teutonici, ac Poloni, si per annum cum dimidio in iisdem defecerint, eandem pœnā incurrant. Quæ suspensio eo usque protrahatur, quousque plenariè satisfecerint; quod si usque ad Capitulum Generale contumaces fuerint, voce activa, ac passiva priventur, nec ipsi inter vocales numerentur; idem in illis observandum, qui quindenaria ad Capitulum pro Eremito Montis Corone deferre tenentur.

8. Universi tandem, ac singuli, qui ad Capituli celebrationem venire coguntur, feriâ sextâ dictam Dominicam tertiam
præ-

præcedente in loco futuræ celebrationis
adesse tenentur, sin autem omnes dicta die
non adfuerint, dummodo duæ ex tribus
partibus, congregandorum Patrum præ-
sentes sint, celebretur Capitulum, nec
propter eorum absentiam, invalida, sed
legitima, & canonica censeatur.

MODUS INCHOANDI CA- PITULUM.

CAPUT III.

I.

U Sitata à majoribus nostris introdu-
cendi Capitulum forma sic se habet,
ut scilicet sabbatho præcedente Domini-
cam, unus ex congregatis Prælati, cui in-
junxerit Major, celebret manè missam pro
congregatione, cum oratione de Spiritu
Sancto, pro bono initio, & succellu futuri
Capituli orans,

2. Finitâ nonâ, & oratione ordinaria
peractâ, parvula campanula Capituli in-
choandi signum spatio unius Miserere,
cum decem ictibus in fine pulsetur (qui
modus significandi Capitulum, quoties
X 2 signum

signum fieri oportuerit , observandus est) quo signo dato , omnes qui tunc in ipsa Eremita præsentes inveniuntur fratres (inclusis exceptis) ad Capitulum Culparum , vel alium locum per Majorem ad hoc deputatum , simul conveniant , ubi omnibus genibus flexis manentibus , Pater Major Psalmum 66. Deus misereatur nostri , &c. Intonabit , cæteris usque in finem Psalmi prosequentibus alternatim. Deinde Kyrie eleison , Pater noster. Et ne nos. Vers. Salvos fac servos tuos. Et Mitte nobis Domine , &c. Et nihil proficiat inimicus in nobis ; & Emitte Spiritum tuum , & creabuntur. & Post partum virgo inviolata , &c. & Domine exaudi orationem meam , & Dominus vobiscum cum suis responsis. Oratio ejusdem Dominicæ , Oratio : Deus qui corda fidelium , & Oratio : Omnipotens sempiternus Deus , qui facis mirabilia magna solus , &c. pro congregatione , quâ finita per Majorem dicitur Antiphona : Sancta Maria cum Beatissimis Patribus nostris Benedicto , & Romualdo , & omnibus Sanctis , inter-

cedat ad Dominum DEUM nostrum,
Amen.

3. Quibus expletis omnibus sedentibus, & in silentio attentè audientibus P. Major suam orationem habebit orationem, quæ tota ad bonum successum, ac felicem exitum Generalis Capituli & Communionem, tendere debet. exhortando omnes ad confessionem ad eundem finem crastina die faciendam in missa Conventuali. Ordinabit insuper, quatenus Sacerdotes sequenti mane, omnes cum devotione, & fervore rem sacram facere debeant, cum oratione Spiritus Sancti, quæ omnia cum devota, ac jugi cunctorum oratione ad prædictum finem, prosperitatis scilicet, atque felicitis successus Generalis Capituli fieri debent. Dominica verò die P. Major, solemniter majorem Missam dictâ Tertia, celebrabit, in qua omnes fratres, ac etiam vocales illos, qui fortè celebrare nequiverint, communicabit.

X 3

DE

DE ELECTIONIBUS IN
COMMUNI IN CAPITULO GE-
NERALI FACIENDIS.

CAPUT IV.

I.

OMnes superiorum electiones juxta Concilii Tridentini formam faciendæ sunt, per secreta suffragia, ac Decreti Clementis VIII. Cuncti Electores, antequam ad electionem deveniant, se meliores electuros juxta suarum conscientiarum dictamen curabunt, legendæque etiam sunt Constitutiones de qualitatibus, ac requisitis eligendorum.

2. Usus Congregationis antiquus in electionibus cum calculis nigris, & albis servetur, nigra enim affirmant, negant alba, nec quisquam electus intelligatur, nisi majorẽ partem supra medietatem obtineat, quod si duo, vel plures in calculis concurrant, ultra medietatem pro eadem Prælatūra, officio, uterq̃, concurrens iterum suffragiis exponatur calculorum, quique majorem favorabilium votorum partem habuerit, ele-

electus intelligatur; at si iterum pariformes in favorabilibus supra medietatem fuerint, præferatur, ac electus, Prior in professione intelligatur.

3. Quando aliquis pro aliqua Prælatūra, aut officio proponitur, si in Dissinitorio fuerit, exeat, ac longè expectet, ita ut tractatus Patrum Dissinitorum audire minimè valeat, nec revertatur, donec vocetur. Idem pariter observandum, cum de aliquo negotio agendum erit, in quo ex Dissinitoribus aliquis, vel ipsemet Præsidens, jus ac interesse haberet, foras enim exire debent.

4. Qui per se, vel alios directè vel indirectè, vocem, aut suffragia ad aliquod officium consequendum procurabit, ultra alias pœnas, censurasque contra illos, qui simili modo officia ambiunt, ex Decreto Clementis VIII., privationis officiorum ipso facto, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia, pœnam incurrant, dispensatione soli summo Pontifici reservatâ, quæ pœnæ ad complices, & ad scientes, & non revelantes extenduntur.

5. Notandum tamen, non idcirco prohiberi Eremitis infimul agere, tractare de qualitate, & habilitate, meritis, vel demeritis, respectibus, ac convenientiis eligendorum, quæ justè alio, alium digniorem, melioremvè præmonstrare solent; adhortando, persuadendoque modestè, charitativè, ac Religiose, ad digniorem electionem, dummodo fiat sine precibus, donis, promissivè; hæc quippe sunt subornationes, ac practicæ, de quibus summorum Pontificum Decreta, Constitutionesque intelliguntur.

6. Si quis demum à Prælatiis, aut Principibus sæcularibus, aut alia quacunque persona extra Congregationem commendatitias, favorabilesque Epistolas ad aliquod officium obtinendum, ad Capitulum directas procuraverit, voce activa, ac passiva per biennium privetur.

7. Qui autem in aliqua electione, malignum habuerit tractatum, infra quindecim dies, ultra consuetam abstinentiam, ter in aqua, & pane jejundet, ac ter se intorto flagello privatim, in cella scilicet,

di-

diverberet, ac genibus flexis ter Psalmos
Pœnitentiales cum Litanii recitabit.

DE PRÆLATURARUM RE-
NUNCIATIONE, PATRUMQUE
VOCALIIUM ABSOLU-
TIONE.

CAPUT V.

I.

Ipsa die Dominica post Nonam, finita
ordinaria oratione, detur Capituli si-
gnum, & omnes Prælati ad sonum cam-
panulæ in Definitorium conveniant, ubi
congregati, primum fiat similis dici vo-
calis oratio, cum suis Versibus & Oratio-
nibus.

2. Deinde Pater Major Prælatos mo-
neat, ut solito more unusquisque præla-
turam deponat, qui omnes illicò (præter
Patres Visitatores) culpam suorum defe-
ctuum in administratione admissorum,
genuflexi humiliter dicant, & Prælaturæ
in manum Majoris renuciantes, in terram
se prosternant. Tunc verò ipse Major

acceptatis singulorum renunciationibus, nomine, ac Vice, Capituli, imposita pro negligentis cuique aliqua penitentia, pronunciet omnes tam presentes, quam abentes, qui fortè venire non potuerunt, absolutos à Prælaturis, officiisque suis, sicut alios ab aliis officiis, & obedientiis. Quamvis abentes in eorum guberniis, tanquam à Capitulo Generali deputati, usque ad adventum successorum, aut per literas remotionem, interim eorum locis fungentes.

3. Et ut electiones Capituli stabiliores, firmiores, ac validiores sint, imo etiam ad quietem, ac tranquillitatem Patrum vocalium, Pater Major eos absoluat, & dispense, ut sequitur: Omnes Patres vocales genuflectant, & unus dicat Confiteor Deo alta, alii verò demissa voce, & Pater Major Misereatur, &c. & Indulgentiâ, &c. postea absolvat, dicens Ego N. quantum se extendunt privilegia nostra, absolvo vos ab omni censura excommunicationis, suspensionis, & interdicti, & quacunq; aliâ sententiâ, ac pœna, & dispenso vobiscum

biscum super omni irregularitate in quantum possum, & indigetis ad canonicas, legitimasque electiones faciendas; exceptis tamen illis censuris, sententiis, pœnis, ac irregularitatibus contractis ob defectus concernentes electiones in presenti Capitulo faciendas, ac deductis ad forum fori, ac pronuncio, & declaro vos legitimos vocales.

4. Quo facto ipse Major genuflexus culpam dicat, & Majoratui renunciât, quam renunciationem PP. Visitatores nomine, ac Vice, Capituli accipientes, injuncta prius pœnitentia salutari, absolutum ipsum pronuncient. Ipsi autem Visitatores suo deinde loco, & tempore sui officii, ratione reddita, renunciabunt.

5. Deinde antequam ad electionem deveniatur, vocalium singuli sigillatim jurabunt, se, quos in conscientia meliores judicabunt, electuros, secundum formam infra-scriptam.

Ego N. juro, me in hoc Capitulo meliores, ac magis idoneos electurum, secundum meæ conscientię dictamen, servatâ

vatâ tamen dispositione Constitutionum. Et hoc solum juramentum pro omnibus electionibus in hoc Capitulo futuris satis erit.

DE PATRUM DIFFINITO-
RUM, AC PATRIS PRÆSIDEN-
TIS ELECTIONE.

CAPUT VI.

I.

EX omnibus Patribus vocalibus in Capitulo præsentibus, Patres Diffinitores eligantur, dummodo in proximè præterito Capitulo, Diffinitores non extiterint, qui non sunt eligibiles.

2. Sex item eligantur Diffinitores, duo scilicet pro unaquaque natione, id est Ecclesiastica, Veneta, & Neapolitana, & quando Patres Poloni accedunt, si quatuor fuerint eligibiles, duo autem eligantur, sicut de aliis Nationibus dictum est, ita ut in hujusmodi casu octo existant, at si pauciores quatuor fuerint eligibiles, unus solummodo eligatur, & sint septem, quod si unus tantum capax fuerit,

pos-

possit illum Capitulum inter Diffinitores cooptare, at non cogatur, ut electio sit libera. Nulla natio plusquam duos habere potest Diffinitores, nullaque Civitas, aut Territorium, non nisi unum Diffinitorem habebit, quilibet autem illius intelligatur Nationis, in qua professionem emisit.

3. Omnes singillatim calculis expendantur, incipiendo à Patribus Visitatoribus, sequanturque Patres vocales, secundum professionis ordinem, uniuscujusque suffragiis tùm nigris, tùm albis semper adnotatis.

4. Patrum vocalium omnium completis scrutiniis, inspiciatur, quot ex ipsis favorabilia habuerint, & si isti solum sex, vel octo respectivè fuerint, ut supra, omnes Diffinitores erunt canonicè electi: At si pauciores sex fuerint, aut septē, aut octo respectivè, iterum fiat scrutinium pro tot Diffinitoribus, quot prædicto numero deerunt. Et si plures dicto numero electi fuerint, qui suffragia pauciora habuerint,

rint, excludantur, ac pro non electis habeantur.

5. Similiter intelligatur, quando plures ejusdem Civitatis, aut Territorii electi fuerint, is enim electus intelligatur, qui majorem favorabilium calculorum quantitatem obtinuerit.

6. Insuper quia dictum est, in nulla natione plures duobus Diffinitoribus dari posse, si in primo scrutinio tres: pluresvè in una Natione electi inveniantur, qui supra duos pauciora favorabilia suffragia, seu vota habuerint, pro non electis habeantur, ac novo scrutinio, vel calculo illarum Nationum vocales, quæ nullum, vel unum solum electum habuerit diffinitorem, exponantur.

7. Sex, septem, aut octo Diffinitoribus respectivo modo, ac formâ supradictâ, electis, cæteris inde egressis, ipsi solummodo in Diffinitorio remanebunt, & prius Patres Visitatores, tam Generales, quàm particulares, Visitationes per ipsos conscriptas benè clausas, sigillisquæ unitas, diffinitorio consignabunt.

8. Vo-

8. Vocalibus omnibus è Diffinitorio egressis : Patres Diffinitores per vota secreta de ipsis unum in Patrem Præsidentem eligent, qui Caput Diffinitorii erit, quiq̃ue cum reliquis Diffinitoribus totius Congregationis supremam auctoritatem, potestatemq̃ue habebunt.

DE SCRIBÆ, VICARII CAPITULI, AC OFFICIALIUM
ELECTIONE.

CAPUT VII.

I.

REbus prædicto modo dispositis, procedant Patres ad electionem Ministrorum, quo debito ordine omnia, durante Capitulo, disponantur ac peragantur. Imprimis igitur eligatur Scriba Capituli, qui statim electus juxta tenorem Privilegiorum nostrorum, ad ea, quæ ad expeditionem ejusdem Capituli spectant, qui tamen unus erit ex Diffinitoribus, publici Notarii auctoritatem habebit. Cujus munus erit, totam Capituli seriem, & quæcunque, in diffinitorio tractabuntur, dif-

diffinitaque fuerint, si essentialiter notanda sunt, in libro Actorū Capitularium diligenter, ordinateq; describere, eaq; post conclusionem Capituli, præsentibus Fratribus, & audientibus, publicè legere, iis exceptis, quæ Patribus visa fuerint, reticenda. Epistolas quoque Capitulo directas leget, quibus ex sententia Patrum respondet. Adnotabit insuper scriba, quæ ratione dictarum Epistolarum tractanda erunt, quam notulam Patri Præsidenti porrigat, quæ ipsi suo loco, ac tempore proponet, & post Diffinitionem, ipse in supra dicto libro registrabit.

2. Secundo, ex his, qui extra Capitulum domi sunt Patres, eligatur Vicarius Generalis in spiritualibus, & temporalibus, qui in ipso loco Vicem-Prioris gerat, disponens omnia, quæ ad ipsius domus familiæque directionem pertinebunt, (iis exceptis) quæ Patres Diffinitores sibi reservare voluerint.

3. Sequitur Depositarii electio, cui traduntur omnes pecuniæ, quas Piores secum detulerant, necnon quæ apud Vi-

fitatores inveniuntur , quas omnes sub
clave custodire , & in fine Capituli de illis
rationem reddere tenebitur.

4. Deinde duo fiant Computistæ, qui
libros, ac rationes eorum omnium , qui
locorum , seu alias bonorum Religionis
administrationem gesserunt , diligenter
per modum computi examinent, data &
accepta ponderent, defectus notent, &
tandem ex his in scriptis redactum ratio-
cinium cum plena facti relatione, Patri-
bus Diffinitoribus tradant. Alius item
eligatur , qui Computistarum computa
examinet.

5. Referant quoque ea, quæ ipsis vi-
sum fuerit correctione , præmonitione,
vel alio remedio, egere , ut ipsi Patres op-
portune providere valeant.

6. Fiet postea ostiarius Capituli, qui
Conversus, prudens, & idoneus esse om-
nium iudicio consteat. oportet nam-
que eum audire, fideliterque audita re-
ferre eorum , qui vel ingredi ad Patres de-
siderant, vel Patrum responsa foras expe-
ctant sibi per eundem reportari ; eos , qui

vocandi sunt, statim vocare, Capituli signum, horis competentibus dare, & quæcunque alia Patrum commissa, omni solertia executioni mandare.

7. Ac similiter constituendi veniunt tam primæ, quàm secundæ Mensarum Lectores, ac ministri ipsarum, scilicet Refectorarius, ac duo, vel tres Fratres. Qui dictis inserviant Mensis.

8. Post hæc adnotabit idem scriba, omnium Electorum nomina, tam Diffinitorum, quàm officialium prædictorum, incipiendo à Dignioribus usque ad infimum, eorumquè descriptionem statim dabit P. Præsidenti, qui eam in Refectorio ante Cænæ benedictionem ejusdem Dominicæ coram omnibus fratribus clara voce leget, atque exhortatiunculam in fine adjiciet, ut fratres omnes durante Capitulo pro felici rerum eventu majori cura, ac diligentia, quàm antea Regulari, ac Eremiticæ observantiæ intendant, ac orationibus toto animo jugiter invigilent.

DE ORDINE SERVANDO
IN NEGOTIIS PER PATRES DIFFINITORES TRACTANDIS.

CAPUT VIII.

. I.

Patres ipsi Diffinitores singulis noctibus cum aliis ad Matutinum in Ecclesia, diebus verò festivis, etiam ad Vesperas conveniant, cæteras verò diurnas horas separatim, vel alternatim persolvant, ac legitimo cessante impedimento rem sacram quotidie faciant. Ac dum prima in Choro feriâ secundâ cantatur, P. Præfatus missam cum Oratione Spiritus Sancti celebret, & sic omnibus diebus, servato professionis ordine, unus ex Diffinitoribus cum eadem oratione celebrabit, eadem hora, & qui fortè ex ipsis Diffinitoribus celebrare non poterit, interveniat.

2. Qua missa peractâ, signoque ab Ostiario dato, omnes in diffinitorium se conferant, ubi ipsis congregatis, dicto se-

creto Pater noster. P. Præsidentem dicat: Et ne nos inducas, &c. *ψ*. Emitte Spiritum tuum, &c. *ψ*. Domine exaudi, &c. *ψ*. Dominus vobiscum, Oratio, Actiones nostras, & sic fiat quoties Diffinitorium intrant.

3. Antequam negotia propria Religionis Patres aggrediantur, charitas urget, ut prius illi, si qui sunt foris, expediantur, qui alicujus negotii resolutionem, vel responsum expectant.

4. Postea Epistolæ tam è nostris locis, quam aliunde Capitulo directis, perlegantur, & scribe tam illas, quæ provisionem requirunt, quàm responsionem, adnotabit. Ad tollendam tamen omnem suspicionis causam, Eremitæ ad Capitulum generale scribentes, debent retrô Epistolas, nomen Eremitæ, in quo scribunt, addunt, apponere v.g. Ruha, Mons Anconæ, &c. & antequam scribe eam aperiat. si Prior loci, undè venit Epistola, in Diffinitorio erit, foras exeat, donec legatur.

5. Lectis Epistolis, vocentur Visitatores, qui cujuscunque loci debito ordine

visitationem legant, sedulò invigilantes, attenteq; audientes Patres observantesq; punctualiter si quid aliqua novâ provisione indigeat, & si quis est in Diffinitorio, qui in ipsa recitatione Visitationum comprehendatur, vel quocunque modo ad ipsum pertinere dignoscatur, foras egrediatur, idem faciat P. Præsicens, ejusque locum interim primus Diffinitor habeat, quibus expeditis comburantur Visitationū notulæ, & ea, quæ amplius apparere non debent; Patresque Visitatores genuflexi culpam dicant, officio renunciantes, quos P. Præsicens pænitentia injuncta, absolutos pronuntiabit.

6. Et item si qui sunt in loco, qui aliqua de causa visitati non fuerint, vocentur, & visitentur: sic etiam si qui puniendi de suis defectibus, vel corrigendi, si præsentes fuerint, puniantur, & corrigantur, & si absentes, debitâ pænitentia eis taxentur, ac suo tempore, ac loco executioni mandetur.

7. Anni præteriti Diffinitiones, ac sta-

tuta perlegantur, & qui ea non fuerint exequuti, puniantur.

8. Accerseantur insuper Priores præteriti, qui in Diffinitorio non sint, ac diligenter interrogentur de statu, necessitate, & prosperitate locorum, personarum, & aliarum rerum, quæ ad rem faciant, & qui corrigendi sunt, corrigantur, & nunquam correctio prætermittatur, & qui in gubernio suo defecerint, etiam puniantur, etiam si Diffinitores forent, nec cuiquam hac in re parcatur, sed cunctis puniendis iudicium fiat cum æquitate.

9. P. Præsidentem rem de qua agitur, proponat, & consequenter per suos gradus incipiens à digniori, usque ad infimum, ab unoquoque Diffinitore requirat, quid sentiat, & ultimo loco quid ipse super re proposita sentit, verbis exprimat, quo tractatu sic expedito, fiat per suffragia solitum scrutinium, at si duo Patres Diffinitores concordent quidpiam ad bonum regimen Congregationis spectans, proponere possint, ac valeant, ac scrutinio exponatur, etiam si P. Præsidentem noluêrit.

10. Si

10. Si autem in Capitulo Generali aliquid proponatur, & approbetur, quod prius à Capitulo Conventuali exclusum fuerit, nullum sit, nisi exclusio Capituli conventualis, ipsi Capitulo Generali fuerit manifestata.

11. Quodocunq̃ue materiæ graves, difficilesq̃ue pertractandæ erunt, ad primam sessionem, vel etiam ad sequentem diem, resolutiones protrahantur, ut maturius examinentur, maximè verò in actis Capitularibus communem observantiam concernentibus, à quibus semper abstineant, nisi necessitas urgeat.

12. Declarantes tamen ordinationes, actusq̃ue Capitulares, qui ad communem observantiam non spectant, statim parere obligationem, donec revocentur. Alii verò actus Capitulares, qui ad communem observantiam spectant, statim pariter obligent (nisi constitutionibus aut actis Capitularibus confirmatis, adversentur) sed ut vim legis habeant, necesse est, ut à sequenti Capitulo confirmentur, quod si non fiat, pro nullis, ac revocatis sine

ulla prorsus declaratione , habeantur, idem pariter observandum in dictarum novarum ordinationum revocatione.

13. Quisquis autem in dicendo quid sentit, studeat brevitati, ea tantum quæ ad rem faciunt, exprimens, frivolis, aut impertinentibus omisissis. Quidquid enim hic peragitur, substantiale erit, alias nullo modo hic pertractetur, nulla sint verba ingrata, ac aspera inter Diffinitores, nec voce, aut signo aliquo, sancta charitas vel leviter offendatur. Nemo suam sententiam pertinaciter defendat, sed plurimum opinioni facile consentiat. Omnis quippe murmuratio longè absit, nec quisquam signo aliquo prodat se graviter ferre, quod contra suum votum quidpiam sit definitum, sed quilibet hilariter sustineat, & qui contra fecerit, puniatur.

14 Caveat item quilibet, nec eorum aliquando verbum proferat, neq; signum faciat, quo animus ejus circa futurum scrutinium aliis pateat, sed clausa manu suffragium tenens, cautè in vasculum immittat, ita ut videat nemo,

15. Sic

15. Sit insuper omnino prohibitum pro re aliqua ibi diffinienda, siue alicujus propria existat, peculiarem tractatum (practica vulgo appellant) secreto habere, sed sola veritas, & Justitia præ oculis est ab omnibus unanimiter habenda; prudenter unusquisque consideret damnum, quod sibi, animæque suæ, necnon proximo afferret, si votum, seu suffragium iniquo animo, contra Jus, & æquitatem, foras emitteret. Quamobrem semper in rebus terminandis, omni affectione, passionevè depositâ, Deus timendus est, ejusque tantum gloria, animarumque salus, atque communis utilitas sincero oculo respicienda.

16. Cum autem quæ in Diffinitorio tractantur quasi sub sigillo secreta retinenda, præsertim ea, quæ revelata mutuum odium, magnaque scandala suscitare valent inter Eremitas, ideo in virtute S. Obedientiæ ac sub formali præcepto decretum est, ne quis alicui referre, seu revelare audeat, ei que specialiter, de quo in absentia actum est, rem in Capitulo

tractatam, seu secreto diffinitam, vel factam, ex qua revelatione discordia, odium, vel scandalum quoquo modo oriri queat. Si quis contra fecerit, è Diffinitorio ejiciatur. Nec liceat cuicumque, Diffinitores de rebus, quæ in Capitulo fiunt, interrogare.

17. Post hæc accedant Computistæ, qui summarie exponant errores, & defectus in libris rationum repertos, expensarumque excessus, & omnia, quæ alicujus momenti esse videantur. Quibus auditis Diffinitores corrigant, emendent, ac puniant eos, qui malè administraverint, secundum quod illis justum esse videbitur, futurisque saltem admonendo provideant.

18. Si casus evenerit, ut decimæ, vel aliæ impositiones à sede Apostolica, vel ab ipso Capitulo pro aliquo Congregationis negotio, imponantur, tunc omnes Eremos, secundum singulorum facultatem, in solutione istiusmodi oneris, pro rata contribuere oportebit, & antequam istæ taxæ fiant, omnes Capituli vocales audiantur.

19. Ac-

19. Accuratè tandem considerent Patres omnia, quæ vel per Constitutiones, vel etiam per acta Capitularia, Capitulo reservata constant, ut ante Capituli finem debitè expediantur, cum infra annum resolvi, vel diffiniri minimè possint.

20. Ultimo loco duo scrutatores Clerici, timentes Deum eligantur, qui fideliter in Prælatorum electionibus se gerant.

DE ELECTIONE PATRIS
MAJORIS ALIORUMQUE PRÆ-
LATORUM.

CAPUT IX.

I.

HIs igitur feliciter expeditis ipsâ die, in qua electio Prælatorum fieri debet, mane dum Prima in choro cantatur, Missa de Spiritu Sancto cum commemoratione Sanctorum Patrum nostrorum Benedicti, & Romualdi celebrabitur, cui interveniant etiam Patres Diffinitores, qui fortè illa die celebrare non valuerunt, duo
Cle-

Clerici Scrutatores cum Ostiario Capituli, qui saltem communicent.

2. Absoluta missa Patres Diffinitores, Diffinitorium ingrediantur, ubi recitatis orationibus ut in sabbatho, ac Dominica præcedentibus, ad electionem Prælatorum deveniant, ac primo constitutio de eorum qualitatibus, & conditionibus, prout in Capitulo proximè sequenti, ac caput secundum Sanctæ Regulæ cum sua constitutione in fine perlegantur.

3. In Prælatorum electionibus in Capitulo faciendis, solummodo Patres diffinitores activam vocē habebunt, passivam verò, qui ab eisdē fuerint nominati: In quorum nominationibus, præcedentiæ, non dignitatum, ac locorum ratio est habenda: incipiendo ab ipso P. Majore, postea sequuntur Visitatores, Procurator Generalis, ac Priores successivè juxta eorum gradus, quæ denominationes sic fiant.

4. Vocatis Clericis Scrutatoribus, P. Præsidens in virtute S. Obedientiæ illis præcipiat, ut suum officium fideliter agant, nec cuiquam unquam ex iis, quæ

in Scrutinio dicta, factavè sunt, revelent: Jamque præparatis in sufficienti numero papiraceis schedulis ejusdem formæ, ac magnitudinis, quilibet ex Diffinitoribus in una dictarum schedularum, secretè nomen illius Patris, quem proponere, denominareque voluerit, in electione facienda, describat in formam. Ego N. nomino in Majorem N. exprimendo nomen Prælaturæ, Patrem N., & unusquisque benè complicatus, ita ut nullo modo quidpiam appareat, dignoscivè possit, in Pixidem Scrutatorum propria manu dimittant.

5. Scrutatores verò illis acceptis, è Diffinitorio exeuntes, in cellulam ad hoc sibi assignatum, se conferant, ubi sub silentio nomina eorum, qui nominati sunt, & Prælaturæ currentis in modum brevissimi memorialis scribant atq; in Diffinitorium revertentes, sic Patribus deferant, sunt nominati ad Prælaturam N. Pater N., & N. nomina tamen, ac numerum eligentium, omninò reticentes, relinquentes schedulam, seu memoriale hujusmodi in menta Diffinitorii.

6. Et

6. Et nequis in errorem incidat, decretum est nemini licere se ipsum in electione nominare sub gravissima pœna à reliquis Diffinitoribus taxanda. Ideò scrutatores cognoscentes in schedula hoc crimen, illicò reliquis Diffinitoribus, eandem schedulam ostendentes, manifestabunt, sub pœna unius disciplinæ circularis,

7. Scrutatoribus foras egressis, fiat de unoquoque electio specialis per scrutinium: ac primò Diffinitores nominatos scrutandos esse, tum eos, qui foris sunt, secundum professionis gradum, & qui ultra medietatem plura favorabilia suffragia obtinet in scrutinio, illam, de qua agitur Prælatura, obtinebit: at si nemo plura vota supra medietatem obtinuerit, tunc de novo denominatio fiat, ac nominati scrutinio subjiciantur, ut supra, quod toties fiat, donec ex nominatis majori calculorum parte, unus eligatur.

8. Si quis ad Prælaturam electus recipere renuat, justis deductis causis, audiat, at si Patres in provisis steterint, eorum dispositioni acquiescat,

9. Uno-

9. Unoquoq; electo Prælato, P. Præsidentis, suo aliorumq; Diffinitorū nomine, denuo eos eligant in hanc formam: Ego N. nomine meo, & omnium istorum Patrum Diffinitorum eligo, ac pronuncio Patrem N. in Majorem nostræ Congregationis, idem in aliis Prælatis, secundum eorum ordinem faciet. Et si Præsident electus fuerit, Primus Diffinitor ut supra eliget. Nec ullo modo talis electio omittatur, quia secundum Doctores in ipsa electionis essentia consistit, particularesque electiones factæ per suffragia à PP. Diffinitoribus sunt veluti præambula ad eorum voluntatem investigandam, & cognoscendum, quemnam ipsi intendant eorum vice, ac nomine ad Prælaturas nominari, ac eligi.

DE ALIQUIBUS REQUISITIS
PRÆLATIS NECES-
SARIIS.

CAPUT X.

I.

Nemo in Majorem eligi potest, qui per Quinquennium in hac Congregatione professus non fuerit, & nisi Prior, seu Visitator extiterit, magnæ necessitatis casu excepto: Nullus Major ultra quadriennium in Officio perdurabit.

2. Visitatores biennio durabunt, nec eligi valent, nisi post quartum annum professionis, casu pariter necessitatis excepto.

3. Tam Major, quam Visitatores, eorum officio durante, non possunt esse Priores locales.

4. Major, & Visitatores, diversæ erunt Nationis.

5. Procurator in urbe non erit ejusdem Nationis cum P. Majore.

6. Nemo in Priorem eligi potest, nisi post quartum professionis annum in hac
Con-

Congregatione, necessitatis casu excepto, tunc enim Capitulum dispensare poterit, casusque qualitatem judicare: sicuti quando in necessitate ante Quinquennium in P. Majore, & Quadriennium in Visitatore.

7. Nemo in eadem Eremita Prior ultra quadriennium maneat, quod etiam in Procuratore Generali in urbe intelligatur.

8. Nullus ultra sexennium Prælatura fungatur, pro qua quodcumque officium habens vocem in Capitulo intelligatur; post quod sexennium per biennium continuum à quacunque Prælatura vacabit, ita ut minor vacantia ad rem non faciat, neque numeretur. Annus autem hic ab uno ad aliud Capitulum intelligitur. Quando verò duo, vel tres, decessent menses, à Capitulo generali, aut Dieta, vel etiam infra annum à Tribunali dispensari poterit.

9. Omnis Natio tot ad minus Priores habebit, quot habet Eremitas, excepta Viennensi Eremita: cujus Prior à quaque natione assumi potest.

10. Nostræ Congregationis Nationes, una est status Ecclesiastici, altera Lombardiæ, seu Dominii Veneti; Tertia Regni Neapolis, Quarta Poloniæ, Viennæque simul.

11. Qui fugitivus, aut Apostata ultra mensem extiterit, non potest in Prælatum eligi, nisi post triennium Capitulum dispenset, ut suo loco dicendum est.

12. Qui librum Rationum suæ Eremitæ ad Capitulum non tulerit, eo anno non est in Priorem eligibilis, sicuti qui ex ordinaria indispositione communi vita vivere non potest, non poterit in Priorem eligi.

13. Moneantur tandem Electores, tam in Diffinitorum, Priorum, aliorumque; Prælatorum electione, suæ minimè satisfacere obligationi, si quem bonum judicant, eligant, sed tenentur eligere, quos in conscientia judicant meliores, alias mortaliter peccant. etiam si non jurassent, se meliores electuros.

DE LOCORUM REFORMATIONE ET FAMILIIS CONSTITUENDIS.

CAPUT XI.

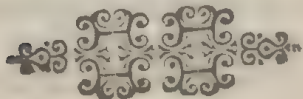
I.

POST Prælatorum electiones, consequens est, & familias locorum ordinare, atque fratres suis locis, prout necessitas, seu opportunitas exigit, deputare; sed præcipuè cavendum est ne sine causa, sineque maxima necessitate fratres à loco ad locum transferantur, & præcipuè ij, qui ibidem quieti manent. Quæ quidem indiscreta, nimisque frequens Eremitarum mutatio nunquam laudanda est, quia multa mala parit, neque audiendi sunt quidam instabiles, qui quotidie velut aves volatiles per omnes Eremos transvolare cupiunt, sed potius ad stabilitatem suadendi sunt, imo cogendi.

2. Si alicui ratione mutationis aliusque negotii itinerandum erit, dimissorias Epistolas à Patre Priore secum deferat, alias non nisi per noctem in nostris locis admit-

tatur, nisi talis, tantæque qualitatis esset Pater, ut nullam suspicionis umbram admitteret.

3. Considerent insuper Diffinitores in familiis constituendis, & cujusque loci vivendi facultates, & habitandi commoditates, ne siquidem locus plus æquo gravetur, fratresque necessitates patiantur. Sic autem hæc familiæ collocatio fiat, ut æqualitas servetur, neminique gravamen interatur, (scriptum est enim) quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris. Accipiant tamen omnes Priores cum patientia eos, qui sibi consignati sunt fratres, nisi aliquid rationi obstet, nec est quod quisque ignoret, quæ à Superioribus (consilio habito) fiunt, à Domino fieri, sicque saluti consuli animarum.

DE CONCLUSIONE ET
PUBLICATIONE CAPITULI

CAPUT XII.

I.

Pertractatis omnibus, quæ ad dispositionem Capituli pertinent, eligantur Patres Visitatores pro loco residentie P. Majoris & Visitorum, qui cum visitabunt ante Capitulum Generale, aut Dictam.

2. Tum omnia acta Capitularia per scribam legantur, cæteris attente audientibus, quæ emendentur, & corrigantur addendo, vel minuendo, secundum quod visum fuerit Diffinitoribus, & specialiter signentur ea, quæ Patres publicari nolunt.

3. Postea Diffinitores triduum sibi reseruent, quo ipsi, seu major eorum pars, in eodem loco inventi, possint suam auctoritatem, ubi opus fuerit, exercere, nihil tamen ex his, quæ facta sunt, revocari possint: & si quis eorum terminos lo-

ci egressus fuerit, auctoritatem amittat. In quo triduo PP. Diffinitores, omnibus Prælati præcedent, atque etiam Patri Majori in Diffinitorio, extra quod ipse Pater Major Diffinitoribus præcedet.

4. Rebus à Capitulo decretis revisis, omnia describantur in libro Actorum Capitularium distinctè, & ordinatè legibiliq; caractere per eundem scribam, seu per alium, dummodo ipse se propria manu subscribat. Crastina verò die, Missa cum oratione, Deus, qui nos à seculi vanitate, &c. & post Nonam, oratione ordinaria completâ, ad sonum campanulæ omnes Eremitæ in Capitulo culparum congregentur.

5. Ubi cunctis sedentibus, Pater Præsidens brevi quodam sermone, omnes hortari ad veram promptamque obedientiam debet. Crucem item quemque suam amplectendam, libenterque portandam instruere, quo cessante, assurgat scriba, ac stans ante Altare, alta, & intelligibili voce, distinctèque omnia gesta, decretaque Patrum, præter ea, quæ tacita esse voluerunt,

omni-

omnibus audientibus, publicè uti Notarius, perlegat.

6. Publicatione tali finita, suum locum Pater Major accipiet, ac statim intonabit. Te DEUM Laudamus, quo decantato, & si quid habet dicendum, dicat in confirmationem earum rerum in Capitulo factarum, ad omnimodam observantiam, omnes adhortando, tam Prælati, quàm subditi, denunciando, ut infra triduum se expediant, suumque iter arripiant ad locum obedientiæ. Item prohibeat, ne qui sine consensu, & licentia Prioris ejusdem loci quidpiam inde secum deportet.

7. Debet unusquisque Prior, acta, seu decreta, quæ ad suum locum, & ad communem observantiam pertinent, copia desumpta, secum deferre, ac in libro suæ Eremitæ (denunciata prius suis Eremitis, ac familiæ) describere, & qui rescribere, accipere vè neglexerit, vel ipsemet Prior, vel in ejus absentia primus dignitate, aut professione illius loci, ac familiæ, qui præsens fuerit, semel in pane, & aqua jejunct, &

septem psalmos pœnitentiales cum Litanii & orationibus genu flexus dicat.

8. Demum per Depositarium, Crumenæ cum pecuniis Prioribus restituantur, unicuique scilicet crumena illius loci, cujus est Prior, sciente Patre Præsidente, qui ad hoc, ut optima methodo, perfectæque pace pertranseat, assistentem denominabit: quia sicut Priores omnes, qui ad Capitulum accesserunt, tam pro accessu, quam pro recessu, viaticum detulerunt, ita omnes pecuniam habere debent sufficientem ad designatum locum, & ut hoc ordinate accadat illis, qui ob vacantiam, seu aliam causam, vel respectum, sine Prælatūra restant, congregentur crumenæ illorum locorum, pro quibus novæ Prælaturæ constitutæ sunt, quæ scilicet non erant de corpore Capituli, talibus enim tradi debet viaticum à loco, ubi de familia degunt, quod etiam de Majori, ac Visitatoribus intelligendum est, & si aliqua crumena insufficiens esset, tunc Eremitæ, à qua Crumena ipsa sumpta est, suppleat, &

si superabundet, eidem Eremo restituatur
superfluum.

DE AUCTORITATE PA-
TRUM MAJORIS ET VISITA-
TORUM.

CAPUT XIII.

I.

INfra annum Pater Major cū Visitatori-
ous, commune, ac supremum Tribunal
constituunt Religionis. Et in omnibus
Eremis, seu Congregationis locis, eandem
auctoritatem habent, quam suo tempore
Generale Capitulum habere solet, ex-
ceptis iis, quæ in istis Constitutionibus, vel
per alias diffinitiones, declarationesvè ei-
dem Capitulo expresse reservatæ fuerunt.

2. Solus Pater Major de rebus loco-
rum (neque ubi ipse deget) disponere non
potest in Priorum præjudicium, nec in ali-
quo circa loci regimen se intromittere,
neque in Sabbathis fratrum culpas audi-
re, potest nihilominus Generales, aut par-
ticulares, debitas correctiones Prioribus,
ac subditis simul, ac cuilibet eorum face-

re , quotiescunq̃ue necessarium judicaverit, sicuti minuere, ac remittere p̃nitentias infra annum à Prælatiſ, aut constitutionibus taxatis (ſi humiliter p̃nitentes petant) prout ad ſalutem animarum expedire judicaverit : & idem in actu Viſitationis, & non aliis temporibus, Viſitatores poterunt.

3. Idem P. Major curabit, ut Capituli Generalis ordinationes , bonique mores, ac antiquæ Religionis conſuetudines exacte obſerventur , quod etiam Priores in eorum reſidentiis, præſtabunt, alias eorum conſcientiæ graventur.

4. Pater Major cum Viſitatoribus omni loco, ac tempore quocunq̃ue, fratrem etiam Prælatum ad eorum libitum corrigere, punirevè poſſunt, ac loca, perſonavè, ubi, ac quandocunq̃ue voluerint viſitare : Item fratres de loco ad locum mutare, ac quicquid utile perſonis, locique futurum judicaverit efficere. Quæ tamen mutationes raro, vel nunquam fiant, niſi animarum periculum immineat, aut neceſſitas cogat.

5. Si aliquis Prælatus, (quod absit) convictus fuerit divinorum, aut S. Ecclesiæ præceptorum, Regulæ aut Constitutionū, aut ordinum, ac Diffinitionum Capituli Generalis, aut S. obedientiæ contemptor, deponatur, si Religiosorum morum corruptor, aut ita negligens esse comprobetur, ut evidenter grave scandalum, damnum, aut ruinam Congregationi, locovè; cui ipse præest, evenire posse dignoscatur, bis, aut ter intra terminos à P. Majore assignatos, admoneatur, ut sistat, seque corrigat, & non correptus deponatur: Et si Pater Major deponendus foret, idem prorsus secum observent Visitatores.

6. Quocunq̃ue depositionis casu, aut novi Majoris electionis, per mortē, aliamvè causam, Visitatores alios quatuor Prælatos convocare debent, ut omnes simul ad depositionem, aut electionem canonicè eodem prorsus modo, ac formâ, quâ in Capitulo Generali Major eligitur, procedant, & eo tempore, quo Major deerit, Visitatores in administratione suppleant.

7. Sed

7 Sed in depositione, aut electione unius Visitatoris alteriusvè Prælati, satis sunt quinque; : ita ut in electione unius Prioris Pater Major, ac Visitatores, duos ex illa Natione Prælatos, ubi talis electio facienda est, convocabunt; Ita ut quinque, sint Electores : sed pro electione, aut depositione unius Visitatoris, P. Major, Visitator, tresq; alii Prælati interveniunt, & sic quinque simul ad electionem, depositionemq; procedant.

8. Quæcunque momenti dubia Pater Major cum visitatoribus, tum in actu Visitationis, tum extra, circa cultum Divinum, ac cæremonias, etiam si ex Constitutionibus, seu quibuscunque Patrum declarationibus, descendant, ac oriantur, declarare utique poterit. Dubia verò parvi momenti solus Pater Major, atque etiam Visitatores, declarabit (sed isti solum in actu Visitationis) pariter & Priores levia dubia, quæ evenire possunt, poterunt declarare, non tamè magni momenti, quamvis tam Pater Major, quam Visitatores, & Priores, an dubia magni sint momenti vel levia, interpretari possint, eorumque de-

cla-

clarationi omnes acquiescere debent, qui si absurde declararunt, Capituli Generalis judicio subiaceant.

9. Intra annum omnia negotia, & actus Congregationis occurrentes, ad P. Majorem deferantur, cui cum PP. Visitatoribus eorum expeditio incumbit, quibus etiam in actu Visitationis Priores negotia gravia occurrentia, communicabunt.

10. Debent singulis annis, gravi cessante necessitate de consensu P. Majoris totam in Italia Congregationem visitare: Et quia Poloniae, ac Germaniae, annualis visitatio non est possibilis, sed quoties possibilitas urget, à Capitulo Generali, aut Dieta, aut à Patre Majore, ac Visitatoribus provideatur, ut singulis quoque annis etiam dicta loca visitentur? Et si quis à Visitatoribus Generalibus se gravatum senserit, ad Patrem Majorem, aut Dietam, appellent, & si à delegatis, ad Tribunal.

11. Cum ipsi Visitatores de ordine, & consensu P. Majoris, Congregationis Eremos visitabunt, eandem, quam cum ipso majore simul habere consueverunt au-

toritatem, retinebunt, sed locum, ubi ipsi resident, visitare minime poterunt. Et si inter visitandum aliquid arduum, difficile, levè occurrerit, Majorem pro ipsius casus decisione consulant, ac si possibile sit, & casus dilationem patiat, ante resolutionem, ejus sententiam expectent.

12. Ad suum libitum poterit P. Major quotiescunque voluerit cum Visitatoribus visitare Congregationem, sed non omittat singulis trienniis, aut quadrienniis; poterit pariter pro tempore Major, si locum aliquem particularem voluerit visitare, ad suum beneplacitum duos Visitatores ducere.

13. Visitatores nullo modo in domesticis negotiis locorum, quos visitant, se ingerant, neque absque Majoris consensu poterunt, alicujus Prioratus renunciationem recipere, imo talis renunciatio ab ipsis puniatur.

14. Visitatorum auctoritas inter utrosque communis est, ita ut alter sine altero suam Jurisdictionem nullibi exercere queat, nisi per Majorem aliquem locum

cum visitandi, aut aliquid aliud faciendi, commissum fuerit, quo casu, Visitator delegatus cum sacerdote assignato in socium à P. Majore, plenam (nisi limitata ei, fuerit) habebit auctoritatem, quam P. Major, aliusque Visitator simul habent.

15. In Visitationibus antiquum sty- lum modumve Congregationis retineant, incipiendo à Prælati, aut Superioribus, ac successive à primis in professione. Ac in visitandis officinis, Cellulisque tam Prioris, quam cujuscunque fratris, semper dictus P. Major intersit. Nullo modo libros rationum videre omittant, ut præcipue certiorare Dietam possint.

16. Antequam Visitatores ad visitan- dum proficiscantur, simul cum P. Majore, duos Visitatores eligant, qui eorum du- rante absentia, valeant cum Patre Majore esse, ac negotia plenâ auctoritate expedi- re. Et quia primi in dignitate hucusque eligi obtinuit consuetudo, aut professio- ne antiquiores domi existentes, ideò im- posterum idem observetur, nisi justis de causis, & maturâ consideratione aliter fa- cien-

ciendum judicatum foret : qui Vice-Visitatores ad regressum duorum Visitarorum Generalium, auctoritatem deperdant.

17. Iidem Visitatores (ultra Eremos, ac loca) visitabunt Beneficia tam curata, quam non curata, & in eis, quæ viderint necessaria providere; quorum ordinationes ac decreta in actu Visitationis facta in speciali libro adnotentur, quorum transumpta ad Capitulum Generale portabunt: quæ ordinationes semper observari debent, donec à Capitulo Generali, aut subsequenter Visitatoribus, revocata fuerint: ac iidemmet Visitatores, & alii pro tempore existentes, de eorum observantia inquirant.

18. Visitatores ad visitandum locum residentiae P. Majoris, ac Visitatorum, electi, non illuc accedant, neque suæ intantur auctoritate, nisi post Pascha, & sic ante Dietam proportionabiliter, nisi à P. Majore vocati antea fuerint.

**DE RECEPTIONE NOVO-
RUM LOCORUM.****CAPUT XIV.****I.**

SI Congregationi novus offeratur locus, recipiendus erit, nisi Eremitico instituto repugnet, nec loca tam oblata, quàm recepta repudiari possunt, nisi majori calculorum majoris partis vocalium, ad Generale Capitulum adventorum. Nova etiam loca procurare licebit, quando ob multitudinem fratrum loca non essent capacia.

2. Recipiendi autem facultas, penes Capitulum Generale erit: hoc tamen addito, ne locus recipi aliquo modo valeat, in quo duodecim Eremitæ ali sustentariq; nequeant, juxta Decretum Gregorii XV. Multæ accipiendis in locis circumstantiæ considerandæ sunt, inprimisque situs, Regio, & loci solitudo, ut scilicet Eremitico instituto convenient, adaptari vè valeant: ac præcipuè eorum prospectus ad meridiem, & orientem vergat, nequa-

A a

quani

quam autem ad septentrionem. Sylvas habeat densas, ac latas, & aquam in abundantia, multum juvabit, si situs etiã devotionem redolet, & inter fideles, ac devotos consistit. Sed si hæ omnes conditiones non adsint, præcipuæ tamen, ac necessariæ non desint.

CONCLUSIO ET CONFIRMATIO CONSTITUTIONUM.

CAPUT XV.

I.

PRæsentibus Constitutionibus, ordinatis, ad earum majus robur, ac firmitatem communi consensu PP. Diffinitores cum Patribus Vocalibus præcipiunt, ut omnes Constitutiones in hoc libro descriptæ perpetuæ sint, ac fideliter, inviolabiliterque, unâ cum Regula S. Patris Benedicti, ab omnibus Eremitis Nostræ Congregationis præsentibus, & futuris perpetuo serventur.

2. Quæ Constitutiones, nunquam in totum, vel in partem, revocari, mutari, aut alterari poterunt, nisi à duobus Capitulu-

tulis Generalibus continuis revocatæ, mutata, aut alterata omnium suffragiis, aut à tribus continuis Capitulis majori parte votorum. Sed ordinationes Capitulares, idest actus Capitulares, qui à Capituli Generalis Diffinitoribus ad communem observantiã fiunt, postquam semel legitime facti fuerint, ac modo supradicto confirmati, non poterunt revocari, aut cassari, nisi per duo sequentia Capitula, ut jam dictum est Cap. V.

FORMA INDUENDI NOVITIOS.

CAPUT XVI.

I. DE HABITU NOVITII

AD habitum post probationem quadragenariam approbatus Novitius, si fieri potest die festo per Superioris manus, habitus ei tradatur in missa Conventuali, qui Novitius post offertorium per Magistrum ante Altare præsentabitur, edoctus prius quid dicendum, faciendumvè ei incumbat, indutusque Tunicella subtus antea, gestans Coronam Clericalem,

lem, si Clericus fuerit, cui genuflexo, manibusque junctis, Sacerdos conversus dicat. Quid postulat Charitas vestra? Cui ipse alta voce respondere debet. Misericordiam DEI, & habitum vestræ Sanctæ Religionis Eremiticæ Regularis, humiliter peto.

Et Sacerdos subdat. Planè ne exploratum habetis fili, maturaque consideratione perspectam formam, ac seriem vitæ nostræ, prout in Regula, & Constitutionibus continetur? quam sit ardua, & austera, ne fortè succumbentibus vobis, perseverantia interdicatur.

Novitius respondet. Reverende Pater optime perpendi, ac rite consideravi omnia, & quamvis cognoscam vires meas tanto negotio impares esse; nihilominus de gratia Omnipotentis Dei confido, speroque auxilio ipsius, vestrum omnium orationibus me pervenire posse ad culmen hujus nostræ Sanctæ vitæ, atque permanentis usque ad mortem, quemadmodum fecerunt Prædecessores mei, qui perseveraverunt usque in finem. Quapropter
rogo

rogo vos amore Dei, quatenus habitum Sanctum vestrum mihi concedere non gravemini. Deprecantes Dominum Deum, ut ipse pro sua pietate, & misericordia gratiam mihi impartiri dignetur, quam meam bonam voluntatem prosequi, ac bonum desiderium meum perficere queam.

Tunc demum concludat Sacerdos, dicens. Fiat vobis, sicut credidistis, & petiistis, & gratia Dei maneat semper vobiscum in auxilium vestrum. Deinde incipiat Psalmum 50. Miserere, ac prosequatur, cum Magistro ex una parte, & Chorus ex altera, usque in finem cum Gloria Patri, &c. postea Kyrie eleison. Pater noster. Et ne nos. *✠*. Salvum fac servum tuum Domine. *✠*. Ostende ei Domine misericordiam tuam. *✠*. Esto ei Domine Turris fortitudinis. *✠*. Nihil proficiat inimicus in eo. *✠*. Mitte ei Domine auxilium de Sancto. *✠*. Domine exaudi orationem meam. *✠*. Dominus vobiscum, cum suis Responsoriis à Choro faciendis.

Quibus absolutis Sacerdos conversus ad Altare precatur, hoc modo Deus indulgentiæ Pater, qui severitatem tuæ distictionis temperans indulxisti, ne filius portet iniquitatem Patris, & qui mira dispensatione etiam malis benè utens, tuæ dignationis gratiam per eos frequenter operaris, quæsumus clementiam tuam, ut huic famulo tuo non obstitat, quod habitum Sanctæ Religionis hujus Eremiticæ per nos tanta, ac tali re indignos accipit, sed Ministerium, quod per nos exterius exhibetur, tu interius per donum Sancti Spiritus exequaris, Per Dominum nostrum, &c.

Deus, qui per coæternum Filium tuum cuncta creasti, quique mundum peccatis invelerat, &c. Quibus finitis Sacerdos, ac Magister genuflexi usque ad finem dicant Hymnum: Veni Creator Spiritus, &c. Et Chorus respondeat alternatim. Postea Sacerdos expoliet Novitium, dicens: Exuat te Dominus veterem hominem cum actibus suis, levando ei tunc omnia sæcularia indumenta, & nostro induendo habitu, dicat: Induat te Dominus novum

ho-

hominem, &c. Et Chorus repetat semper eadem verba. Postea Sacerdos sequentes subdat Orationes : Domine Jesu Christe, &c. Cum duabus aliis, ut in originali latino. Postea aspergatur Novitius aquâ benedicta, dicendo : Asperges me, &c.

Ac imponatur ei nomen alicuius Sancti, aut certè alicuius nostri Eremitæ memorabilis Defuncti, quo nomine quantum commodè fieri poterit, nullus alius in Congregatione appelletur. Tandem adhibeat Sacerdos aliquam brevem adhortationem, quâ Novitius toto conatu ad perseverantiam, iterque perfectionis viriliter capiendum efficaciter accendatur, & in fine benedicat eum dicendo : Benedictio Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti descendat super Te, & maneat semper tecum, Amen.

Post hæc deducat eum Magister in locum suum, ac spolia, & omnia, quæ illius sunt in communi pœnu deportentur, ubi usque ad professionem tutè asserventur.

FORMA PROFITENDI NO-
STORUM EREMITARUM.

CAPUT XVII.

I.

Completo tempore probationis No-
vitii, eoque ad profitendum per Ca-
pitulum admissio, confessione quoque Ge-
nerali peracta, die, quo professionem
emissurus est, celebret missam Conven-
tualem Superior, & ante offertorium, con-
verso Celebrante ad fratres, Novitius jam
præsentatus coram Altari stans Capite
nudo legat alta, & intelligibili voce pro-
fessionem suam ab ipsomet prius scriptam
in libro professionum, aut alio nomine, &
rogatu ipsius, nesciente ipso scribere, cujus
professionis forma communis erit tam
Sacerdotibus, & Clericis, quàm & Laicis,
ac & illis, qui alterius Congregatio-
nis professi extitissent,

FOR-

FORMA PROFESSIONIS.

EGO N. promitto stabilitatem meam
in hac Congregatione Eremitarum
Camaldulensium, morumque meorum
conversionem, & obedientiam, paupertatem,
& castitatem, secundum Regulam S.
Patris Nostri BENEDICTI, & Constitutionis
dictæ Congregationis, Altissimo Deo,
omnibusque Sanctis, ac specialiter eis,
quorum Reliquiæ in hac Ecclesia habentur,
ac legitimis Superioribus ejusdem
Congregationis Die Mense &
Anno Quam ut supra lectam profitemens,
Altari imponat in cornu Epistolæ,
signetque eam propria manu, & si scribere
nesciat, signet in medio signo Crucis, quâ
duo Testes subscribant, Deferens dictum
libellum super Altare, quem depositum
Sacrista, Sacratio reponat, atque custodiat.

Professus Altari deosculato, ante illud
revertatur, ubi genu flexus, manibusque
junctis, voce aliquanto alta dicat. Patres
mei orate pro me. Et tunc Sacer-

Aa § dos

dos precetur in hunc modum. Oremus fratres charissimi, ut quod ore frater iste professus est, opere feliciter compleat, auxiliante Domino Nostro JESU Christo. &c. Surgens inde Professus, elevans manus in principio, ac jungens in fine. Genu flexus ter dicat: Suscipe me Domine secundum eloquium tuum, & vivam, & non confundas me ab expectatione mea. Choro idem repetente, & Professus subdet. Gloria Patri, &c. Et Chorus respondebit: Sicut erat, &c. Postea Sacerdos benedicat novum cingulum in pelui à Sacrista præparatum, hanc Orationem dicens, id est: Domine Deus bonarum virtutum dator, &c. ut in originali.

Aqua benedicta novum cingulum, simulque Professum asperget, & incensabit: & levando cingulum vetus dicat: Exuat te Dominus veterem hominem cum actibus suis, ac novo eum præcingens, subdat. Induat, & præcingat te Dominus novum hominem, qui secundum DEUM creatus est in justitia, & Sanctitate veritatis: Choro idem repetente,

tum Sacerdos, Kyrie eleison, &c. Pater noster, &c. Et ne nos, &c. Salvum fac servum tuum, &c. Ostende ei Domine misericordiam tuam, &c. Esto ei Domine Turris fortitudinis, &c. Nihil proficiat inimicus in eo, &c. Mitte ei Domine auxilium de Sancto, &c. Domine exaudi orationem meam, &c. Dominus vobiscum, &c. cum responsis à Choro faciendis, & subdat sequentes orationes, scilicet, Omnipotens sempiternus Deus, &c. ut in originali.

2. Orationibus Completis, Sacerdos intonabit Te Deum Laudamus, &c. quem uterque Chorus alternatim aliquali pausa interposita decantabit. Interim noviter professus, se super pannum nigrum in dextrum Latus collocet, Capite cervicali superposito, & altero simili panno longè distentus operiatur, & ad cuius caput, & pedes duæ candelæ trium unciarum ponderis accendantur, se totum interim offerens DEO, & illum deprecans pro toto mundo. Et Completo per Chorum Te Deum. Sacerdos stans Versus professum
di-

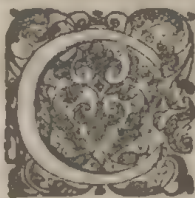
dicat, surge qui dormis, & exurge à mortuis, & illuminabit te Christus, levato opertorio nigro, surget professus, ac coram Alteri se collocabit, super primum gradum genuflexus, Sacerdos illum benedicat, dicens Benedictio Dei Patris omnipotentis, &c. ac breviter eum hortetur ad promissorum observantiam, & fervidam usque in finem perseverantiam. Tandem, ut cognoscat se per emissionem professionis esse effectum membrum Congregationis, ipsum Sacerdos osculetur osculo pacis, & idem omnes tam Sacerdotes, quam alii professi faciant secundum gradum, ac eorum professionem, deprecantes à Domino perseverantiam his verbis. Dominus custodiat introitum tuum, & exitum tuum ex hoc nunc, & usque in sæculum, illo respondente. Orate pro me, His completis, Professus ad suum locum pergat, & Sacerdos completa missa revertatur in Sacrarium.

Forma professionis, & secunda Constit. Partis

F I N I S.

CLE-

CLEMENS PAPA IX.

Um autem sicut eadem expositio subjungebat, præfati exponentes Constitutiones hujusmodi, quo firmitus subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ Confirmationis robore communiri summo perè desiderent: Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus earum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium consilio; omnes, & singulas Constitutiones præinsertas auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus,

mus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Decernentes easdem præsentis litteras, omnesque, & singulas Constitutiones præintertas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodocunque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscunq; Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dictæ Congregationis Montis Coronæ, ejusque Eremonum, & Domorum Regularium quarumvis etiam juramento, Confirmatione Apo-
sto-

stolica, vel quavis firmitate alia roboratis
statutis, & consuetudinibus, Privilegiis
quoque indultis, & literis Apostolicis in
contrarium præmissorum quomodolibet
concessis, confirmatis, & innovatis.
Quibus omnibus, & singulis, illorum
tenores præsentibus pro plenè, & suffi-
cienter expressis, & insertis habentes,
illis alias in suo robore permansuris ad
præmissorum effectum hac vice dunta-
taxat, specialiter, & expresse derogamus,
cæterisque contrariis, quibuscunque;
Volumus autem, ut earundem præsen-
tium literarum transumptis, seu etiam im-
pressis manu alicujus Notarii publici sub-
scriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica
dignitate constitutæ munitis, eadem pror-
sus fides in judicio, & extra adhibeatur,
quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si fo-
rent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Ro-
mæ apud S Mariam Majorem sub Annulo
Piscatoris die vigesima septima Septem-
bris, 1669. Pontificatus Nostri año tertio.

I. G. Slusius.

PAU-

PAULUS EPISCO-
PUS SERVUS SERVO-
RUM DEI.

Ab perpetuam rei memoriam.

Relationi congruit, & con-
venit honestati, ut ea, quæ
de Romani Pontificis gra-
tia processerunt, licet ejus
superveniente obitu literæ
Apostolicæ confectæ non fuerint super
illis, suum consequantur effectum.

Dudum felicitis recordationis Clemen-
ti Papæ VII. prædecessori nostro, pro
parte dilectorum Filiorum Majoris, Vifi-
tatorum, Priorum, & Fratrum Societatis
Eremitarum Sancti ROMUALDI Camaldu-
lensis ordinis, exposito: Quod olim post-
quam piæ memoriæ Leo Papa X. etiam
prædecessor noster quondam Paulo vene-
to, & quibusdam aliis in literis tunc ex-
pressis Eremitis sacri Eremiti dicti ordinis
Aretinæ diœcesis expresse professis, ardo-
re majoris observantiæ, & perfectionis
vitæ

vitæ Eremiticæ ferventibus inter alia, quod in quibusvis locis etiam extra Italiam, & loca ultra marina, Monasteria Eremitoria, & religiosa loca erigere: Et postquam erecta forent omnibus, & singulis indultis, & privilegiis quomodolibet à sede Apostolica Eremitis sacri Eremiti huiusmodi, ac congregationi ejusdem Eremiti, & S. Michaelis de Murano concessis, gaudere, & habitum ejusdem religionis aliis exhibere possent, per suas in forma brevis literas licentiam concesserat: & ipse Paulus cum uno Socio Eremita, vigore concessionis huiusmodi, ad id electo, ad locum Criptarum nuncupatum Castri Massatii Exin. Diœcesis, qui tunc membrum Eremitarum sacri Eremiti prædicti erat, accesserat, & ad eodem Paulum, & socium, diversæ multarum partium tam ecclesiasticæ, & religiosæ, quàm seculares personæ, indies ad eodem venientes, cum eodẽ Paulo, & Socio se conjunxerant. Et præfatis Paulo, & Socio, & successivè receptis personis, nulla loca Eremitica, partim verè diruta, & partim ædificari cepta, quæ post-

modum ipsi restauraverant, & quasi de novo ædificaverant, tam à sede Apostolica, quàm à diversis Christi fidelibus Ecclesiasticis, & secularibus personis donata, & concessa fuerant. Vidensq; ipse Paulus se tot personis, ac locis quotidie multiplicari, ad olim Congregationis sacri Eremitæ, S. Michaelis de Murano Vicarium Generalem, tunc verò Generalem nuncupatum, & Visitatores accesserat, eisdemque seriem facti explicaverat, velleque tam ipse, quàm cæteri Socii Eremitæ hujusmodi sub eorum obedientia & visitatione vivere, declaraverat. Olim Vicarius tunc Generalis prædictus habens, ut asserbat, à Congregatione hujusmodi omnimodam auctoritatem, sinceritatem animi dicti Pauli cognoscens, præfata Eremitoria, videlicet quinq; Criptarum, Massatii, S. Jeronimi de Pascilupo, Criptæ S. BENEDICTI in Monte Conaro, S. Leonardi de Volabrio, ac S. Mariæ de Spiritu S. Exin. Eugubinæ, Anconitanæ, Firmanæ, & Larinæ diocesi. à Sede prædicta, aliisque Christi fidelibus præfatis eisdem, Paulo, & Sociis, ut præ-

fer-

fertur, concessa, & Eremitas in illis tunc
comorantes in eorum Congregationē re-
ceperat, ipsosq; Paulum, & Socios receptos
Eremitas, eorumq; Eremitoria, & religiosa
loca hujusmodi in societate Eremitarum
S. Romualdi per majorem, & olim Corre-
ctores, tunc autem Visitatores, Capitulum,
& Eremitarum hujusmodi singulorū Prio-
res, perpetuis futuris temporibus regen-
dam, & gubernandam crexerat: & eisdem
Paulo, & Eremitis præfatæ Societatis
condendi, & celebrandi Generalia Capitu-
la ejusdem Societatis, & in eis Piores,
Rectores, & alios Ministros eligendi, &
pro ejusdem Societatis conservatione, &
augmento Missas, & alia divina officia in
eorum Capitulis celebrandi, Capitula Ge-
neralia ejusdem Societatis, & pro ejus ob-
servantia quæcunque statuta, ordinatio-
nes, & Constitutiones edendi, & pro
tempore edita corrigendi, reformandi, &
mutandi: quæ si contra substantialia Re-
gulæ S. BENEDICTI non essent, à præ-
dicto tunc Vicario, & Visitoribus, aut
præfatæ Congregationis Capitulis dero-

gari, aut innovari sine dictorum Eremitarum consensu non possent, ac alia loca quaecunque, & personas quascunque in eadem Societate receptandi. Necnon quod ejusdem Societatis Superior ex tunc major nuncupandus, per ejusdem Congregationis Capitulum de Anno in Annum eligendus, loca, & personas de Triennio in Triennium. & frequentius, si sibi videretur, visitare deberet, licentiam concesserat. Et omnia & singula privilegia, gratias, & immunitates Eremitis concessa, & quomodolibet concedenda, S. Eremitae Camaldulensi quantocius praefatae Congregationis, eidem Societati Eremitarum S. ROMUALDI loca, & personas communia esse, dummodo receptio, & admissio hujusmodi per Capitulum Generale Congregationis Sacri Eremitae, & S. Michaelis de Murano praedictis approbaretur, voluerat, & praefati Eremitae vigore concessionis hujusmodi in eorum Capitulo congregati nonnullas constitutiones, ordinationes, & statuta super tribus substantialibus, & forsan aliis emittendis

votis, & regularibus institutis Regulæ
S. BENEDICTI, & divinis officiis cele-
brandis, ac aliis felicem dictæ Societatis,
tàm in spiritualibus, quàm in temporali-
bus, gubernationem & directionem, ac ho-
nestè, & religiosè vivendi modum con-
cernentia, ordinaverant. Ac postmodum
Præsiciens & Definidores Capituli Genera-
lis Congregationis S. Eremitæ, & S. Michaelis prædicti, per eorum speciales literas,
dicta quinque Eremitoria, & Societatem
hujusmodi, ab eorum congregatione pe-
nitens separaverant, & dissolutam, & sepa-
ratam esse declaraverant, nullumque sibi
eligendi Superiorem, necnon Eremitoria,
ac illorum personas hujusmodi visitandi
facultatem reservaverant. Quodq; præ-
fati Eremitæ ad eorum Superioris hujus-
modi electionem, prout eis visum foret,
procedere possent, ac in iis, quæ Eremito-
ria, & illorum personas prædicta concer-
nebant, ac quicquid eidem Societati vi-
sum foret, à Sede Apostolica petere pos-
sent, ac voluerant, præfatus Clemens præ-
decessor dicta omnia, & dissolutionem

huiusmodi approbaverat, & confirmaverat, eisque unum dictæ Societatis Majorem, & Correctores, nunc autem Visitatores nuncupatos locorum, Priores, & alios Officiales, prout eis expedire videretur, per seiplos Annis singulis eligendi; qui eo ipso, quo electi forent, confirmati esse censerentur, indulserat. Et successivè cum ipsi pro dictæ Societatis commodiori gubernatione aliquas ex prædictis Constitutionibus, Ordinationibus, & Capitulis eis diligentius, & maturius examinatis cassassent, & aliquas de novo ordinassent, & amotis quibusdam superfluis, in meliorem formam reformassent: Idem Clemens prædecessor illas etiam approbaverat, & confirmaverat, prout in diversis instrumentis, & scripturis Vicarii Generalis, ac Visitorum, Præsidentis, & Diffinitorum prædictorum, ac ipsorum Leonis, & Clementis, Prædecessorum, diversis litteris dicebatur, plenius contineri. Ac pro parte eorundem, Majoris, Visitorum, Priorum, Fratrum, & Eremitarum, eidem Clementi Prædecessori humiliter suppli-

cato, ut ex prædictis, & aliis eis concessis, & concedendis locis, unam tantum Societatem Eremitarum Sancti ROMUALDI erigere, & instituere præmissis, & aliis infrascriptis pro illorum subsistentia firmiori robur Apostolica firmitatis adjicere, ac alias in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaretur. Præfatus Clemens prædecessor, qui ad ea, per quæ status religiosarum personarum florere, ipsæque personæ acceptius divinis beneplacitis se coaptare possent, solertiæ suæ curas libenter dirigebat; volens Majorem, Visitatores, Priores, Officiales, ac Eremitas Societatis hujusmodi, amplioris Apostolici favoris præsidio complecti. Ac eos, & eorum singulos, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pænis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existebant, ad effectum infrascriptorum duntaxat consequendum absolvens, & absolutos fore censens, hujusmodi supplicationibus inclinatus; sub

Datis videlicet Tertio Nonas Septembris Pontificatus sui Anno Sexto, authoritate Apostolica, ex prædictis, & quibuscunque aliis eis tunc, & pro tempore dictæ Societati ubique terrarum concessis, & concedendis, ac per eos recipiendis, & retinendis Eremitoriis, & religiosis locis unam tantum omnium, & singulorum fratrum in eisdem Eremitoriis, & religiosis locis pro tempore degentium Societatem Eremitarum Sancti ROMUALDI nuncupandam per Majorem Superiorem nuncupatum, Visitatores, Capitulum, Priores, ac alios Officiales, juxta ipsius Societatis statuta, & ordinationes, regendam, & gubernandam: Ita quod omnes, & singuli dictæ Societatis Fratres præsentis, & futuri, quamvis in diversis locis etiam extra Italiam, & loca ultra marina pro tempore manerent, unum tamen corpus, & unica Societas Eremitarum Sancti ROMUALDI Camaldulensis ordinis perpetuis futuris temporibus existerent, & facerent, cum facultate celebrandi Generalia, Provincialia, & alia Capitula ejusdem Societatis,

& in eis Superiorem Majorem, Priores, Rectores; & alios Ministros eligendi, & pro ejusdem Societatis conservatione, & augmento, Missas, & alia divina Officia in eorum Capitulis celebrandi, aliaque omnia, & singula, quæ ad similes Societates pertinebant, & pro tempore pertinerent, faciendi, erexit, & instituit. Nec non separationem, dissolutionem, concessionem, & indulta, ac facultates eis quomodolibet concessa, ac constitutiones, & statuta per Capitulum dictæ erectæ Societatis edita, ut præfertur, reformatæ, ac omnia, & singula privilegia, indulta, & gratias per sedem eandem dictæ Societati, vel per alium facultatem habentem, etiam vivæ vocis oraculo, vel aliàs quomodolibet concessa, & concessas, auctoritate prædictâ approbavit, confirmavit, stabilivit, ac robur Apostolicæ confirmationis habere decrevit, supplens omnes, & singulos tam juris, quàm facti, defectus: si qui forsân intervenerant in eisdem. Et pro potiori cautela Majoris, Visitorum, Priorum, Officialium, & aliorum Fratrum

præfatæ Societatis, illas, & illa Quinque
Eremitoria prædicta, eidem Majori, Visi-
tatoribus, Prioribus, & Fratribus eorum
erectæ Societatis pro tempore existi-
entibus, de novo perpetuo concessit, & assig-
navit. Quoddque omnes, & singuli dictæ
Societatis erectæ, Eremitæ ordinem præ-
dictum in ipsa Societate professi, tunc præ-
sentes, & futuri, in Capitulo Generali pro
tempore celebrandi, in eo vocem habentes,
pro felici dictæ Societatis statu, & suc-
cessu, alia statuta, Constitutiones, ordi-
nationes, ac omnia, & singula, quæ in spi-
ritualibus, & temporalibus ipsius Socie-
tatis, ac ejus regularis disciplinæ statum,
observantiam, indemnitatem, & circa di-
vini officii, & Missarum directionem, &
ordinationem, ac ceremonias, absque
ipsius regulæ in substantia, vel in effectu
variatione, interpretatione, vel declara-
tione quoquomodo concernere possent,
instituendi, ordinandi, interpretandi, de-
clarandi, & alia de novo faciendi; & sic in-
stituta, ordinata, interpretata, declarata,
& de novo facta, in toto, vel in parte,
pro-

prout rerum, & temporum qualitas exigeret, tollendi, & alterandi, ac in melius commutandi: Nec non pro honestate, & qualitate vitæ Eremiticæ hujusmodi, barbam deferendi, plenam, & liberam eis concessit facultatem. Ac huiusmodi Societatem, omnesque, & singulos Superiores Eremitas, oblatos, novitios, familiares, servitores, & personas dictæ Societatis, tunc & pro tempore existentes, ac ipsius Monasteria, Heremitoria religiosa, & alia loca quæcunque, ac mobilia, & immobilia bona, tunc præsentia, & futura, ad præfatam Societatem quomodolibet pro tempore pertinentia, & in posterum eidem de novo crectæ Societati, quandocunque, seu quomodolibet uniri, vel incorporari, seu subjici in perpetuum, vel ad tempus contingeret, à quorumcunque legatorum etiam de latere, nec non Nunciorum dictæ sedis, ac quorumvis Officialium Romanæ Curie, & Patriarcharum, Archi-Episcoporum, Episcoporum, Electorum, & Inquisitorum hereticæ pravitatis, quacunque etiam Aposto-

stolica auctoritate, ac aliorum quoruncunque Judicum ordinariorum, & non ordinariorum quavis auctoritate, & potestate fungentium ditione, auctoritate, superioritate, potestate, dominio, visitatione, reformatione, & correctione: Ita quod contra dictam de novo erectam societatem, vel ejus singulares personas, necnon Monasteria, Eremitoria, & loca, & personas, ac familiares cum eis degentes, ratione delicti, excessus, seu contractus, aut rei, de qua ageretur ubicunque, iniretur contractus, committeretur delictum, aut res ipsa consisteret, excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aut alias quasvis sententias, nisi de speciali sedis prædictæ commissione, quomodolibet directè vel indirectè proferre, seu promulgare non possent.

(a) Necnon ab omnibus, & singulis Decimis, Collectis, Exactionibus, Gabellis, Talleis, Dativis, Datis, Tractis, subsidiis charitativis, Impositionibus ordinariis, & extraordinariis Collegiis, Parochianis, uni-

(a) Exemptio à decimis; Collectis, &c.

universitatibus, Monasteriis, fabricis, & aliis quibusvis personis, quacunque auctoritate, & ex quavis causâ, & consideratione, etiam pro expeditione contra Infideles, aut fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de urbe, aut aliis imminentibus necessitatibus sedis prædictæ, auctoritate ejusdem sedis, vel quavis alia impositis, & imponendis, sub quacunque verborum vi, & forma etiam sub excommunicationis latæ sententiæ pæna, exempti, & exempta censerentur, nisi de indulto, & societate hujusmodi specialis, & expressa mentio in litteris Apostolicis fieret: Et tunc non veram Decimam, sed mediam auri unciam Cameræ Apostolicæ solvendo, pro omnibus eorum locis, ac Eremitoriis, bonis, & personis, liberationem consequerentur; prorsus exemit, & totaliter liberavit: eaq; omnia, & eorum quodlibet in jus, & proprietatem Beati Petri, & sedis prædictæ, ac sub eorum, & dictæ sedis protectione suscepit. Et si legati, & subdelegati ordinarii, aut aliæ personæ prædictæ, contra exemptionem, & liberationem hujusmo-

di

di quicquam attentare quoquomodo præsumerent, ac litterarum desuper conficiendarum vigore requisiti, per ipsius de novo erectæ Societatis Prælatos, Eremitas, vel Procuratores eorum infra Tres dies à die requisitionis hujusmodi computandos non desisterent, excommunicationis sententiæ ipso facto noscerent se subiectos: Et si fortè aliter factum foret, eo ipso esset irritum, & inane, nulliusque roboris; vel momenti: (b) Præterea ipsis, vel religiosos eorum ordinis ad primam tonsuram, & quatuor minores ordines promovendi, ad sacros verò, etiamsi tempus à Canonibus statutum non attingerent, per quemlibet Catholicum Episcopum in eorum locis, & alibi, ubicunque eis commodum foret, absque licentia Diocesani etiam extra tempora, diebus tamen dominicis, vel festivis, eos promoveri faciendi, ac illos eis liberè conferendi; eundemque Episcopum, pro consecrationibus

(b) Eremitæ Camaldulenses possunt ordinari à quocunque Episcopo, etiam si ætatem sufficientem non habeant; etiam extra tempora, & sine Diocesani licentia.

bus Altarium , seu ecclesiarum , ac pro
oleo sancto, & quolibet ecclesiastico sa-
cramento, adeundi, & de licentia eorum
Capituli Generalis seu provincialis, (c) Je-
rusalē, & alia loca sancta visitandi, & inibi
habitandi, ac loca, & eleæmosynas etiam
ab Infidelibus recipiendi, licentiam , & fa-
cultatē concessit. (d) Et insuper pro con-
servatione puritatis eorum solitudinis, ne
mulieres ad eorum Eremitoria etiam san-
cti Hieronymi de Pascilupo Eugubin.
Dioec. tunc præsentia, & futura, intra vi-
delicet per eos præfixos, seu præfigendos
terminos, præter illos tantum dies quos
ipsi statuerent, dummodo non ultra tres
dies in quolibet Anno accedere quomo-
dolibet sub excommunicationis pæna au-
derent, vel præsumerent, Cellularum ta-
men ipsorū ingressu semper prohibito re-
ma-

(c) Possunt Hierusalem, & alia sancta loca visitare,
& ibi habitare, ac loca, & eleæmosynas, etiam ab
Infidelibus recipere.

(d) Non possunt mulieres sub pæna excommuni-
cationis latæ sententiæ, eorum Eremitoria, nisi
diebus statutis,

manente, inhibuit. (e) Demum pro commoditate, & utilitate, Eremitiorum, & locorum hujusmodi tunc præsentium, & futurorum, de licentia eorum Capituli Generalis, seu provincialis, eis, & cuilibet eorum, ac pro tempore existentibus quæcunque immobilia ad eos, eorumque ecclesias, Eremitoria, Altaria, & loca hujusmodi pro tempore spectantia, & pertinentia in emphyteosim perpetuam, vel ad tempus sub aliquo annuo Canone, sive censu, quibusvis personis in evidentem ecclesiarum, Monasteriorum, & regularium locorum hujusmodi utilitatem concedere, illaque pro aliis immobilibus utilioribus permutare, seu vendere, & alienare, & precium inde proveniens, in aliis immobilibus bonis eorum ecclesiis, Eremitoriis, & regularibus locis utilioribus, ac aliàs juxta tenorem litterarum recolendæ memoriæ Pauli Papæ II. similiter prædecessoris nostri de rebus ecclesiasticis non alienandis editarum: Ita quod Priores, qui
pro

(e) Possunt bona Immobilia in emphyteosim perpetuam, vel ad tempus, concedere, &c.

pro tempore essent locorum hujusmodi
Judices, ad hoc ut immobilia bona hujus-
modi in emphitheosim, vel censum, aut
aliàs danda, & permutanda, seu venden-
da, & alienanda coram eisdem Judicibus
specificarentur, eligere possent, converte-
re, & cæteris Eremitoriis eorum societa-
tis, prout eis commodius visum foret, pro
ejusdem societatis conservatione applica-
re valerent : & quæcunque bona, etiam
feudalia, ac emphitheutica, etiam eccle-
siastica eidem societati, tam inter vivos,
quàm causa mortis, seu testamento, vel
codicillo, dari, concedi, & relinqui liberè
possent. Ita quod ipsa Societas ad eadem
onera; ad quæ donator, seu testator, hu-
jusmodi occasione bonorum eorundem,
tenebatur : & quæcunque alia, quæ ipse
donator, seu testator etiam imponeret;
omnino tenerentur: etiam si ad certum
numerum generationum, aut nominatio-
num eadem bona concessa essent, ipsa So-
cietas, non perpetuo, sed per Triginta
annos, pro qualibet generatione, seu no-
minatione, hujusmodi bona eadem tene-

re possent; & finitis ipsis Annis bona prædicta ad eorum directos dominos devolverentur, & absque eorum consensu tenere non valerent, statuit, & ordinavit. Ulterius ipsis, de licentia Capituli Generalis, seu Provincialis dictæ Societatis, curam animarum Monasterii Sancti Salvatoris de Monte Acuto, & Parochialium Sancti Michaëlis Archangeli; ac Prioratus Sancti Salvatoris de Fanno Perusinæ, Tuderinæ, & Fanesis diocœsis ecclesiarum eidem Societati perpetuo Canonica unitarum abdicare, & de consensu illorum Parochianorum, in loco dictis Parochianis accommodo alias Ecclesias, quibus cura Parochianorum præfatorum applicaretur, construi facere, seu alteri parochiali, quæ parochianis hujusmodi accommoda foret, etiam de consensu illius Rectoris, cui pro hujusmodi cura exercenda, quod inter eos conventum esset, solverent, ac illas jurisdictioni ordinarii loci subicere, ac loca quæcunque etiam per ecclesiasticas, & religiosas personas eis concedenda

re-

recipere, & eorum usui applicare. (f) Nec non loca, sive Eremitoria pro tempore recepta perficere, & alia de novo cum ecclesiis, oratoriis, humili campanili, Cellulis, & officinis necessariis construere, seu construi, & jam constructa pro convenientiori eorum mansione demoliri facere, & ea ad aliorum locorum constructorum, sive de novo construendorum usum convertere facultas recipiendi quoscunq; religiosos, (g) Ac pro dicti ordinis propagatione, omnes, & singulos religiosos quorumcunque, etiam Mendicantium ordinum, & Congregationum, ac Monasteriorum ad Eremitoria præfata, tanquam ad arctiorem vitam, convolare, & sub Societate, & eorum habitu altissimo famulari eligentes, Superiorum suorum licentia petita, licet non obtentâ, absque aliqua contradictione, vel obstaculo recipere, ipsique sic recepti, & in eadem

Cc 2 dem

(f) Facultas construendi nova loca, & Eremitoria, &c.

(g) Religiosi cujuscunque ordinis possunt ad hanc Eremiticam Religionem convolare, petita, licet non obtentâ licentia suorum Superiorum,

dem Societate, sive ordine professi, ad omnia officia, & dignitates Societatis eorundem Eremitarum promoveri, & assumi liberè, & licitè, valerent; indulgit. Potestremo Majori, ac omnibus, & singulis Visitatoribus, Provincialibus, Prioribus, & aliis Officialibus, ac fratribus sive Eremitis præfatis; ut ipsi, & omnes, & singuli, ac Commissi, Oblati, Novitii, servitores, (h) familiares, Benefactores, & aliæ personæ, ac etiam Oratoria, ecclesiæ, Monasteria, Eremitoria, & loca, & quæcunque bona, & cætera alia ejusdem Societatis pro tempore pertinentia, omnibus, & singulis indulgentiis, peccatorum remissionibus, gratiis, concessionibus, facultatibus, immunitatibus, exemptionibus, privilegiis, præminentiiis, prærogativis, libertatibus, favoribus, licentiis, & indultis Apostolicis, vel aliter qualiacunque essent, quibus omnes, & singuli ordines, Congregationes, Societates, & Monasteria, sub ap-

(h) Etiam familiares, & Benefactores, &c. gaudent Indulgentiis omnibus; peccatorum remissionibus gratiis, &c. quibus gaudent cæteri alii ordines cujuscunque Religionis.

probatis regulis degentes, seu militantes, ac degentia, seu militantia, eorumque Superiores, Generales, Provinciales, & Particulares Monachi, seu religiosi, Commissi, Oblati, Novitii, Familiares, Servitores, Benefactores, & aliæ personæ, eorumque Ecclesiæ, Oratoria, & alia quæcunque bona; quæ omnia, ac si nominatim exprimerentur, dictus Clemens prædecessor haberi voluit pro sufficienter expressis, conjunctim, vel divisim, eis, & cuilibet ipsorum in genere, vel in specie, etiam vivæ vocis oraculo, vel aliàs quomodolibet concessis, seu concedendis, tam in spiritualibus, quàm temporalibus, & tam in communi, quàm particulari, seu aliàs quomodolibet utebantur, potiebantur, & gaudebant, seu uti, potiri, & gaudere possent, quomodolibet in futurum absq; ulla differentia, tam in communi, quàm particulari, vel aliàs quomodolibet uti, potiri, & gaudere liberè, & licitè possent, & valerent, in perpetuum, ac etiam de novo concessit pariter, & indulxit, & in eis locum habere voluit; ac si eisdem om-

nia, & singula præmissa directè, & expresse concessa fuissent : exceptis , quæ essent contra eorum Constitutiones approbatas , ac Ordinationes Capitulares factas , & pro tempore faciendas , ac ut dum privilegiorum , concessionum , exemptionum. immunitatum , facultatum , gratiarum & indultorum eorum , & cujuslibet dictorum ordinum Congregationum. Societatum , & Monasteriorum originales literæ , seu transumpta autentica ex illis prout in favorem dictæ Societatis , ejusq; Superiorum , Eremitarum , Commissorum Oblatorum , Novitiorum , familiarum , servitorum , Benefactorum , & personarum , ac Ecclesiarum , Monasteriorum , Eremitiorum , locorum bonorum , & aliorum cæterorum ejusdem Societatis ostenderentur : vel exhiberentur , eadem fides indubia adhiberetur , tam in judicio quàm extra , & aliis locis , quibus opus foret : ac si pro , & in favorem eorum Societatis , Ecclesiarum , Eremitiorum , & Monasteriorum , fratrum , & personarum , ac bonorum prædictorum , & prædictarum à

sede

sede prædicta emanassent, ac eis, & cui-
libet ipsorum fuissent immediatè con-
cessæ, mandavit. Necnon quod litera-
rum desuper conficiendarum transumptis
manu Notarii publici subscriptis, & sigillo
alicujus Prælati Ecclesiastici munitis ubiq;
staretur, prout originalibus literis staretur,
& plena fides in judicio, & extra adhibe-
retur; quæ eisdem desuper conficiendis
literis daretur, si essent exhibitæ, vel osten-
sæ: Quodque literæ ipsæ desuper confi-
ciendæ, cum confectæ forent, ac in eis con-
tentâ quæcunque sub quibusvis revoca-
tionibus, modificationibus, limitationi-
bus, suspensionibus quarumcunque lite-
rarum, gratiarum, & dispositionum, per
ipsum Clementem prædecessorem, & Se-
dem prædictam etiam motu proprio, &
ex certâ scientia, seu ad Imperatoris, Re-
gum, & Ducum instantiam concessis &
concedendis, nullatenus comprehende-
rentur, sed semper ab illis excepta essent,
& esse censerentur. Et quoties revocata
modificata, limitata, suspensa, aut alte-
rata forent; toties in eo statu, in quo

ante revocationem , modificationem ,
limitationem , & suspensionem hujus-
modi repositæ , restitutæ , & reinte-
gratæ , ac si opus foret de novo concessæ
essent , & esse censerentur : Et quoties-
cunque per aliquem , aut plures actus ,
contra ea , aut ipsorum aliqua , à quoquam
cujuscunque dignitatis , status , gradus ,
& conditionis foret , ex negligentia , vel
ignorantia illorum , quibus ea concede-
bantur , aut aliquavis causa scienter , vel
ignoranter attemptari , vel attemptata
observari contingeret , nullum tamen
propterea exemptionibus , immunitati-
bus , libertatibus , gratiis , indultis , & pri-
vilegiis hujusmodi præjudicium generare-
tur ; sed ea omnia , & singula in suo robo-
re , & firmitate permanerent , easdem lit-
teris , absque aliorum instrumentorum ,
litterarum prædictarum productione , &
ostensione ad probandum plenè omnia ,
& singula superius enarrata , & specificata
in judicio , & extra ubique sufficere , nec
ad id probationis alterius adminiculum
requiri. Et si forte contingeret aliquod
du-

dubium in dictis per ipsum Clementem prædecessorem confirmatis, aut litteris suis super præmissis conficiendis hujusmodi, aut aliquo eorum pro tempore emergi, data verborum ambiguitate, & jurisperitorum interpretatione, dictæ Societatis de novo erectæ, ac illius locorum particularium, & personarum favorem interpretari debere, sicque per quoscunq; Judices ordinarios, & extraordinarios, ac delegatos, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales sententiari, judicari, & diffiniri debere, sublata eis, & eorum cuilibet, quacunq; alia judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, irritum quoque, inane, quicquid secus fieri, sive attemptari contingeret, decrevit. Ac voluit, & concessit universis, & singulis Patriarchis, Archi-Episcopis, Episcopis, Abbatibus, & aliis in dignitate ecclesiastica constitutis personis, ac quarumcunq; Metropolitanarum, & Cathedralium ecclesiarum Canonicis, necnon præfatorum Patriarcharum, ac Archi-Episcoporum, &

Episcoporum in Spiritualibus Vicariis, & Officialibus Generalibus dari in mandatis, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios litteras de super conficiendas hujusmodi cum confecta forent, ac in eis contenta quaecunq; (oleñiter publicantes, ipsisque Eremitis, seu fratribus, ac personis prædictis præmissis efficacis defensionis præsidio assistere, ac facere eosdē Eremitas, ac alias personas omnibus præmissis pacificè frui & gaudere non permit- tentes ipsos, seu ipsas super his per quos- cunque quomodolibet indebitè molestari, perturbari, aut inquietari. Contra- dictores quoslibet, & rebelles per censuras Ecclesiasticas, & alia oportuna juris reme- dia, appellatione postposita, compesci, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas ite- ratis vicibus aggravandi; Invocato etiam ad id, si opus foret, auxilio brachii secu- laris. Non obstantibus præmissis, ac Clementis, per quam inter alia voluerat, quòd potentes beneficia Ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum an-

num valorem secundum communem
extimationem , tam benefici uniendi,
quàm illius , cui unio fieri peteretur, alio-
quin unio non valeret : Et semper in unio-
nibus commissio fieret ad partes, vocatis,
quorum interesset. Necnon Pauli præ-
decessorum prædictorum, ac similis me-
moræ Innocentii IV. contra exemptos
edita, quæ incipit Volentes : Necnon qui-
bus cavetur, quòd nullus extra suam Civi-
tatem, vel Dioc. nisi incertis exceptis
casibus, & in illis ultra unam Dietam à
fine suæ Dioc. ad iudicium evocetur ; seu
ne Iudices à sede prædicta deputati extra
Civitatem, vel Dioc. in quibus deputati
forent , contra quoscunq̃ procedere,
aut alii, vel aliis vices suas committere
præsumerent , Bonifacii VIII. Roman.
Pontificum etiam prædecessorum nostro-
rum , & de duabus dietis in Concilio Ge-
nerali edita , dummodo non ultra Tres
dietas aliquis dictarum litterarum desu-
per conficiendarum auct. non trahere-
tur, , & quibusvis aliis Apostolicis, nec-
non Provincialibus , & sinodalibus Con-
ciliis

ciliis editis, generalibus, & specialibus
Constitutionibus, & ordinationibus, ac
prædictarum Ecclesiarum, Monasterio-
rum etiam Sancti Antonii de Sancto An-
tonio, Ordinis Sancti Augustini Vienen.
Diæc & religiosorum locorum, ac ordi-
num quorumcunque etiam Calmaldulen.
hujusmodi, & aliorum etiam Mendican-
tium, & non mendicantium statutis, &
consuetudinibus etiam illis, in quibus ca-
vebatur; ut mulieres ad dictum Eremi-
torium Sancti Hieronymi de Pascilupo sub
excommunicationis latæ sententiæ pœna
nunquam accederent, juramento, confir-
matione Apostolica, vel quavis firmitate
alia roborato, privilegiis quoque, & in-
dultis, ac litteris Apostolicis Calmaldulen.
aliisque Ordinibus Mendicantium, &
non mendicantium, & Militiarum Eccle-
siis, Monasteriis, & Sancti Antonii hujus-
modi, necnon Universitatibus, Congrega-
tionibus, Societatibus, Communitatibus,
Collegiis, & cæteris aliis personis, & locis
per eundem Clementem prædecessorem,
& sedem prædictam, sub quibusvis verbo-

rum formis, & clausulis etiam derogatori-
arum derogatoriis, alijsq; efficacioribus,
& insolitis, illis præsertim, quibus inter alia
caveri dicebatur expressè, quod nulli fra-
tres, seu Monachi, de dictis etiã Mendican-
tium ordinibus, ad alium ordinem etiam
strictiorem transeuntes, per Superiores
Priores, & alios fratres ordinum, aut So-
cietatum, ad quos si transferint, etiam de
licentia eorundem Superiorum petita, &
obtentâ, recipi, & admitti possent; aliàs
recipientes, & recepti excommunicatio-
nis sententiam incurrerent, ipsique sic, vel
alio modo recepti, ad aliquod Officium,
seu Prælaturam ejusdem ordinis, in quo
recipiebantur, eligi non possint, absque
Apostolicæ sedis speciali, & expressa li-
centia, per ipsius sedis patentes litteras
concedenda, facientes plenam, ac certam,
& determinatam de statuto, & ordinatio-
ne hujusmodi expressam, & individua
mentionem. Quibus omnibus etiam si
pro eorum sufficienti derogatione de il-
lis, eorumque tenoribus specialis, speci-
fica, expressa, & individua mentio, seu
qua-

quævis, alia expressio habenda, vel aliqua alia exquisita forma servanda foret, dictus Clemens prædecessor eorum omnium tenores, & formas illorum concessionum, ac si de verbo ad verbum infererentur, pro expressis habens, illis aliàs in suo robore permanfuris, ea vice duntaxat auctorit. prædicta specialiter, & expressè derogavit, cæterisque contrariis quibuscunque. Ne autem de absolutione, erectione, institutione, approbatione, confirmatione, suppletionem, concessione, assignatione, exemptione, liberatione, susceptione, inhibitione, statuto, ordinatione, indulto, voluntate, mandato, decreto, & derogatione prædictis, pro eo, quod super illis dicti Clementis prædecessoris ejus superveniente obitu litteræ confectæ non fuerunt, valeat quomodo libet hæsitari, ipsique Major, Visitatores, Priores, Officiales, & fratres illorum frustrantur effectu, volumus, & similiter Apostolica auctor. decernimus, quod absolutio, erectio, institutio, approbatio, confirmatio, suppletio, concessio, assignatio

natio , exemptio , liberatio , susceptio ,
inhibitio , statutum , ordinatio , indul-
tum , voluntas , mandatum , decretum , &
derogatio Clementis prædecessoris hujus-
modi perinde à Die Tertio Nono Septem-
bris, suum sortiantur effectum, ac si super
illis ipsius Clementis prædecessoris litteræ
sub ejus diei Dat. confectæ fuissent, pro-
ut superius enarratur. Quodque præ-
sentes litteræ ad probandum plenè abto-
lutionem , crectionem , institutionem ,
approbationem, confirmationem, supple-
tionem , concessionem , assignationem ,
exemptionem , liberationem , susceptio-
nem, inhibitionem, statutum , ordinatio-
nem indultum , voluntatem , manda-
tum, decretum, & derogationem Clemen-
tis, prædecessoris hujusmodi ubique suffi-
ciant, nec ad id probationis alterius ad-
miniculum requiratur. Quo circa uni-
versis, & singulis venerabilibus fratribus
nostris, Patriarchis, Archi-Episcopis, Epi-
scopis, & Dilectis filiis Abbatibus, ac aliis
personis in dignitate Ecclesiastica consti-
tutis, necnon Metropolitan. & aliarum

Eccle-

Ecclesiarum Canonicis , ac eorundem Patriarcharum , Archi - Episcoporum , Episcoporum , Vicariis in Spiritualibus , & Officialibus Generalibus per Apostolica scripta mandamus ; quatenus ipsi , vel duo , aut unus eorum per se , vel per alium , seu alios , præsentes litteras , & in eis contenta quæcunque , ubi , & quando opus fuerit , ac quoties , pro parte Majoris , Visitatorum , Priorum , Officialium , & Fratrum , Prædictorum , seu aliqujus eorum desuper fuerint requisiti , solenniter publicantes , eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes , faciant auctoritate nostra præsentes litteras , & in eis contenta hujusmodi firmiter observari , ac singulos , quos eadem præsentes litteræ concernunt , illis pacificè gaudere ; non permittentes eos desuper per quoscunque quomodolibet indebitè molestari , perturbari , aut inquietari : Contradictores quoslibet , & rebelles per censuram Ecclesiasticam , & alia opportuna juris remedia , appellatione postposita , compescendo , ac legitimis super

per his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando: Invocato etiã ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis, juxta voluntatem, & concessionem Clementis prædecessoris hujusmodi. Non obstantibus omnibus supradictis; Aut si aliquibus, communiter, vel divisim, adicta sit sede indultum, quod interdicti suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ voluntatis, decreti, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumperit, Indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo quingentesimo trigesimo quarto, Terio Nonæ Novembris. Pontificatus nostri Anno Primo.

*Confirmatio Indultorum , seu
Privilegiorum , ac Indulgentia-
rum ; necnon Statuti , sive Decreti Capitu-
li Generalis , ac extensio Constitutionis fel-
rec. Clementis Papæ VIII. quæ incipit Ambi-
tiosam ad Eremitas Camaldulenses
Montis Coronæ.*

CLEMENS PAPA NONUS

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

IN injuncto Nobis divini-
nitus , meritis licet impa-
ribus , Apostolicæ servi-
tutis officio , ad ea liben-
ter intendimus , per quæ
felici Congregationum quarumlibet , præ-
sertim Eremitarum Camaldulensium
Montis Coronæ successui , & Religioso-
rum in ea Altissimo famulantium quieti ,
spiritualique consolationi providetur , ac
ut Privilegia , Indulta , & Indulgentiæ per
Romanos Pontifices Prædecessores No-
stros

stros eis concessa, eò firmitus illibata persistant, quo sapius fuerunt Apostolica auctoritate munita Nostræ confirmationis robur, prout in Domino conspiciamus, salubriter expedire : Cum sicut accepimus Camaldulensis Ordo in summa puritatis, & devotionis perfectione, cum bonæ famæ, & virtutum odore ad ædificationem militantis Ecclesiæ, cooperante Domino, per longam annorum seriem, ac exemplari Religiosorum suorum vita, & sanctorum semper floruerit, & floreat, nihilominus, postquam fel. rec. Urbanus Papa VIII. Prædecessor Noster Eremum Camaldulensem Hetruriæ, sive Provinciæ Aretinæ, ac Congregationem Montis Coronæ Ordinis Camaldulensis Perusinæ, seu nullius Diocesis, earumq; respectivè Eremos Monasteria, membra, & alia regularia loca ab eis quomodolibet dependentia, invicem perpetuò univerat, incorporaverat. ac in unam solummodo Congregationem Eremitarum Camaldulensium nuncupandam crexerat, & instituerat, ita ut Camaldulensis Hetruriæ Eremus totius

Congregationis esset caput , ac ulterius unionem , & incorporationem , aliàs de Camaldulensi Eremitio in Montibus propè Taurinensem Civitatem sita , unâ cum omnibus aliis Eremitis , & locis , ab ea dependentibus , sive ad illam quomodolibet spectantibus , supradictæ Congregationi Montis Coronæ factas approbaverat , & confirmaverat , inter dilectos filios Eremitas Camaldulenses Nationis Hetruriæ Sacræ Eremiti nuncupatos , ex una , ac illos Nationum Status Nostri Ecclesiastici , Domini Veneti , Regni Neapolis , Poloniæ , & Germaniæ , qui olim sub Congregatione Sacræ Eremiti Montis Coronæ comprehendebantur , ex altera , ac illos Pedemontanæ Nationis , ex reliqua partibus variales , & dissensiones exortæ fuerint , Nos ob peculiarem , quem erga hunc Eremitarum Ordinem gerimus , affectum , considerantes , nullum aptius remedium adhiberi potuisse , ad consequendam animorum quietem , & firmiorem charitatem , quam dictas Nationes separare , & reducere ad formam regiminis , quo gubernabantur :

ante

ante illarum unionem, ut præfertur, factam; propterea, dictas unionem, & incorporationem dictæ Eremi Camaldulensis Hetruriæ, siue Provinciæ Aretinæ prædictæ, ac Congregationis Montis Coronæ, earumque respectivæ Eremorum & aliorum Regularium locorum, adinvicem sic ut præfertur à prædicto Urbano Prædecessore unitorum, necnon aliam unionem, siue incorporationem prædictæ Eremi Camaldulensis in Taurini Montibus, ut præfertur, sitæ una cum eis dependentibus & annexis ad prædictam Congregationem Montis Coronæ, ab eodem Urbano Prædecessore, etiam ut præfertur, confirmatam, revocavimus, dissolvimus, & annullavimus, juribusque, & effectu penitus & omninò evacuavimus, ac Nationes prædictas ab invicem separavimus, easque ad formam regiminis quo, antea dictas uniones respectivè gubernabantur, reduximus, prout in Nostreis litteris, in forma Brevis sub Datum 24. Octobris anno Domini 1667. Pontificatus Nostri anno primo, plenius continetur, subinde Nos Consti-

tutionem à præmemorato Urbano Prædecesore Nostro, super translatione Eremitarum, de una Provincia, sive Natione ad alteram Provinciam, seu Nationem, juxta formam, ab eodem Urbano Prædecesore præscriptam, revocavimus, cassavimus, ac similiter annullavimus, prout in aliis Nostreis litteris in eadem forma Brevis, desuper sub Datum Romæ, 23. Martii anni ejusdem Domini 1668. Pontificatus Nostri, similiter anno primo, expeditis uberius etiam continetur. Et cum sicut etiam accipimus, in Capitulo Generali habito. de præsentis anni pro majori Regularis disciplinæ observantia, sub Nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito, fuerit statutum, sive decretum, quod si aliquis ex Eremitis prædictis, sive sit ipsius Congregationis Montis Coronæ Major, sive sint Visitatores, aut Procurator Generalis, aut quilibet alius, quacunque alia dignitate suffultus, quascunque Prælaturas, Dignitates, & officia quæcunque, aut quascunque alias bonorum gratias, mediante quorumcunque Principum, tam
Eccle-

Ecclesiasticorum etiam S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, seu Prælatorum, etiam de gremio, dictæ Congregationis de Monte Corona existentium, quàm secularium favore, à Sede Apostolica directè, vel indirectè, absque consensu Capituli Generalis impetraverit, literæ pro consequenda dicta Prælatura, sive dignitate, munere, aut officio, aut quacunque alia honorum gratia, etiamsi literæ Apostolicæ fuerint, dummodo in eisdem literis Apostolicis, de prædicto statuto, sive decreto expressa, & specifica mentio facta non fuisset, nullius essent roboris, vel momenti, Nos qui certè scimus, & ex evidentia facti conspiciamus, quod non benè colitur pacis Auctor, nisi in pacis tempore, & ambitio est vitiorum mater, sanctitatis tinea, ac cordis excatrix. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostri, dictæque Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam ex voto Congregationis, sub die 19. Julii præsentis, anni habitæ, dilectorum Filiorum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis, &

consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum, cui hoc negotium discutiendum commiseramus. prædictos Eremitas Montis Coronæ amplioris gratiæ favore prosequi volentes, prædictarumque, & aliarum litterarum, etiam in simili forma Brevis si quæ sint, superinde confectarum tenores, etiam veriores præsentibus pro expressis habentes, statutum, sive decretum prædictum, necnon omnia, & singula Indulta, Privilegia, & Indulgentias, hætenus à diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostri, eidem Congregationi Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ concessa, ac revocationes, dissolutiones, & separationes Eremitarum Hetruriæ, & Congregationis Montis Coronæ, ac Eremitarum Camaldulensium, propè Taurinum, sic ab invicem per Nos factas, & revocationem statuti Urbani Prædecessoris Nostri hujusmodi super translatione Eremitarum prædictorum, aliaque per Nos gesta, & ordinata pro majori, & firmitiori subsistentia, Apostolica auctoritate approbamus, & con-

fixa

firmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos, tam juris, quam facti, solennitatumque etiam substantialium defectus, si qui forsan quomodolibet intervenerint, in eisdem supplemus, necnon Constitutionem, aliàs à san. mem. Clemente Papa Octavo, similiter Prædecessore Nostro, quæ incipiat, *Ambitiosam*, contra Camaldulenses Monachos, officia, & dignitates ambientes editam, pro majori supradicti statuti, sive decreti corroboratione, ad eosdem Eremitas Camaldulenses Montis Coronæ extendimus, illamque omnes comprehendere, ac eosdem ad ejusdem Constitutionis observantiam, strictè obligatos esse, cum earundem pœnarum in dicta Constitutione contra transgressores comminatarum incursum declaramus, ac eisdem Eremitis Camaldulensibus Congregationis Montis Coronæ itinerantibus, sive genuflexis, aut aliàs devotè Coronam Domini recitantibus, centum dierum Indulgentiam ultra aliàs Indulgentias, jam pro dictis Coronis recitantibus concessas,

de novo pariter, dicta auctoritate concedimus, & elargimur. Præsentes quoq; ex eo quod in præmissis, quicumque interesse habentes, seu habere prætendentes, præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, vel auditi fuerint, nullo unquam tempore, quovis quæsito colore; vel ingenio, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aliove quomodolibet, quantumvis magno, & substantiali, ac excogitabili, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in jus, vel controversiam vocari ad viam, & terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudque, quodcumque juris facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, vel etiam Motu simili concessio in iudicio, vel extra illud, uti, seu se juvari posse, neque sub quibuscunque similium gratiarum revocationibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Sedem prædictam, quibusvis de causis, etiam necessariis quomodolibet
fa-

faciendis comprehendere, sed ab illis semper exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum, etiam sub Datum posteriori per Majorem dictorum Eremitarum pro tempore existentem, quandocunque eligenda concessas, semperque validas, & efficaces esse. & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictisque Eremitis in omnibus, & per omnia perpetuo suffragari, ac omnibus illis, ad quos spectat, inviolabiliter, & inconcussè observari, sicque, & non alias in præmissis omnibus, & singulis, per quoscunque Judices, & Commissarios, etiam Causarum Palatii Nostri Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuntios, sublata eis, & cuilibet eorum quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & diffiniri debere, irritum quoque & inane decernimus, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari. Quocirca Dilectis Filiis Nostris,
nunc

nunc, & pro tempore existentibus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, & Vice-Cancellario ac Causarum Curia Camera Apostolicæ Generali Auditori, per præsentés committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium seu alios præsentés has nostras litteras, & in eis contenta, quæcunque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dilectorum filiorum Majoris, ac aliorum Superiorum dictæ Congregationis Camaldulensis Montis Coronæ, vel alicuius ex eis fuerint requisiti, solenniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant, confirmationem prædictam, ab omnibus, quos illa concernit inviolabiliter observari ipsosque Majorem, & Superiores, ac Religiosos dictæ Congregationis Camaldulensis Montis Coronæ, ac præmissis omnibus, & singulis pacificè frui & gaudere non permittentes, eos desuper per quoscunque quomodolibet molestari, contradictores, quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas, alia-

aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis processibus, sententias, censuras, & poenas ipsas, etiam iteratis vicibus, servata forma Concilii Tridentini aggravando, invocato etiam, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis; Non obstantibus præmissis, ac fel. rec. Bonifacii Papæ Octavi Prædecessoris Nostri, de una, & Concilii Generalis de duabus Dietis: Dummodò quis ultra tres Dietas, earundem vigore præsentium extra suam Civitatem, vel Diocesim, ad iudicium non trahatur, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus, ac primo dictæ Congregationis etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque indultis & literis Apostolicis quibusvis locis, & personis, etiam speciali mentione, & expressione dignis, sub quibuscunq; tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibus.

busque & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu pari quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbū, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, aut quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc servanda foret, tenore huiusmodi, etiam veriores, ac Datum etiam præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hac viceduntaxat, harum serie, latissimè & plenissimè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque, Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die 15. Octobris 1669. Pontificatus Nostri Anno tertio.

Loco Annuli Piscatoris

F. Murolo. Secret.

foris. G. ab Hinnesdael.

PAU.

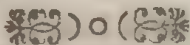
PAULUS PAPA II.

Ad Perpetuam Rei Memoriam.

Ambitiosæ cupiditati illorum præcipuè, qui divinis, & humanis affectati damnatione postposita, immobilia & pretiosa mobilia Deo dicata, ex quibus Ecclesiæ, Monasteria, & pia loca reguntur, illustranturque, & eorum Ministri sibi alimoniam vendicant prophanis usibus applicare, aut cum maximo illorum, ac Divini cultus detrimento exquisitis mediis usurpare, præsumunt, occurrere cupientes, omnium rerum, & bonorum Eccl. alienationem, omneque pactum, per quod ipsorum dominium transfertur, concessionem, hypothecam, locationem, & conductionem ultra triennium, necnon in feudationem, & contractum emphyteuticum, præterquam in casibus à jure permissis, ac de rebus, & bonis in emphyteusim ab antiquo concedi solitis, & nunc cum Ecclesiarum evidenti
uti-

utilitate, ac de fructibus, & bonis, quæ servando servari non possunt, pro instantis temporis exigentia hac perpetuò valitura Constitut. præsentì fieri prohibemus. Prædecessorum N. Constitutionibus, prohibitionibus, & decretis aliis super hoc editis, quæ tenore præsentium innovamus, in suo nihilominus robore permansuris. Si quis autem contra hujus nostræ prohibitionis seriem, de bonis, & rebus eisdem quicquam alienare præsumpserit, alienatio, hypotheca, concessio, locatio, conductio, & infeudatio hujusmodi nullius omnino sint roboris, vel momenti. Et tam qui alienat, quàm is, qui alienatas res, & bona prædicta receperit, sententiam excommunicationis incurrant, alienanti vero bona Eccl. Monasteriorum locorumq; piorum quorumlibet inconsulto Rom. Pontif. aut contra præsentis Constit. tenorem, si Pontificali, vel Abbatiali præfulgeat dignitate, ingressus Eccl. sit penitus interdictus. Et si per sex menses immediate sequentes sub interdicto hujusmodi animo (quod absit) perseveraverit indurato, lapsis

lapis mensibus eisdem, à regimine, & administratione suæ Eccl. vel Monasterii, cui præsidet in spiritualibus, sit eo ipso suspensus. Inferiores vero Prælati, Commendarii, & aliarum Ecc. Rectores, beneficia, vel administrationem quomodolibet obtinentes, Prioratibus, dignitatibus, personatibus, administrationibus, officiis, Canonicatibus, præbendis, aliisque Eccl. cum cura, & sine cura secularibus, & regularibus beneficiis, quorum res bona alienantur duntaxat, ipso facto privati existant, illaque absque declaratione aliqua vacare censeantur, possitque per locorum ordinarios, vel alios, ad quos eorum collatio pertinet, personis idoneis (illis exceptis, quæ propterea privatæ fuerint) liberè de jure conferri. nisi alias dispositioni Apostolicæ Sedis sint specialiter, aut generaliter reservata. Nihilominus alienatæ res & bona hujusmodi ad Eccl. Monasteria, & loca pia, ad quæ ante alienationem hujusmodi pertinebant, libere revertantur, Nulli ergo, &c. Datum Romæ Anno Incarnat. Domini 1468. Kalend. Martii.

INDEX
PRIMÆ ET SECUN-
DÆ PARTIS CONSTITU-
TIONUM,

Primus numerus significat pagi-
nam, secundus numerus marg:

A

Abbas : istud nomen Abbatis non est
in usu in Congregatione nostra, sed
Prioris & Majoris. pag. 32. n. 1

Prælati debent observare doctrinam S. Be-
nedicti in descriptione Abbatis. pag. 27.
Regule Cap. 2.

Acceptare : Locum novum, qualem, à quibus
& quomodo debet acceptare. pag. 369. n. 1.
vide loca nova.

Accusator : Nisi probet aut convincitur qua-
lem penam subire debet. pag. 135. n. 5.
Denunciationes in visitationibus subscribi
debent. ibid.

Aqua

INDEX.

- Aqua benedicta à quo debet benedici diebus
Dominicis. pag. 92. n. 11. à quibus
datur, & quomodo Eremita stare in Cho-
ro debeant dum asperguntur. pag. 90. n. 5.*
- Accendere lucernas in Choro & Candelas in
Eccl. quis debeat. pag. 76. n. 7.*
- Acceptator personarum, quomodo punia-
tur. pag. 158. n. 2.*
- Adoratio Crucis, & quo ordine. pag. 112.
n. 21.*
- Acrumina & fructus non possum colligi sine
licentia. pag. 188. n. 20.*
- Alienatio quid in illa observari debet.
pag. 36. n. 3.*
- Animalia clamosa & latrabilia exceptis ca-
nibus prohibentur. pag. 54. n. 5.*
- Antiphona quomodo, & à quibus dicuntur.
pag. 74. n. 4. 5.*
- Anniversaria quot, pro quibus & quando ab-
solvuntur, & si possunt transferri p. 170.
n. 14. in illis quot Candela tempore missa,
laudum & in medio Eccl. ad tumbam ac-
cenduntur. pag. 171. n. 15.*
- Anni Pralatura, vide Pralatura, Major &
Visitator & Prior.*

INDEX.

Anni Professionis, vide Professio, Major Visitator, & Prior.

Apostata & Fugitivus debet quari à Superiore, pag. 130. n. 1. quando revertitur qualem pœnam incurrat. pag. 137. n. 1. quid debet observari in recipiendo. ibid. potest dispensari ad pralaturas & quomodo. pag. 137. n. 2. Qui sine licentia vadit Romam aut ab Eremo ad Eremum, qualem incurrit pœnam. pag. 138. n. 4. Appellatio facta, & in quo casu suspendit pœnam. pag. 284. n. 16. 17.

Arbores prohibentur scindi etiam à Priore & quomodo. pag. 15. n. 2. vide Sylva.

Archivium pro conservatione scripturarum & Bullarum in qualibet Eremo. p. 285. n. 19

Arma relinquuntur ad portam Eremi. pag. 294. n. 4. vide porta.

Ars aliqua non debet exerceri ab Eremitis sine licentia. pag. 242. n. 1.

Artifices quibus debent consignari illorum opera. ibid.

Absolutio percussoris Clerici, ad quem spectat si est publica. pap. 43. n. 9. Excommunicatorum. pag. 203. n. 1. vide Censura

INDEX.

sura, Generalis quoties fit in anno & quomodo. pag. 204 n. 2. 3. Non absolvuntur qui accipiunt sacras reliquias sine prævia restitutione. pag. 149. n. 3.
Aspersio quando fit. pag. 90. n. 5. vide aqua Benedicta. Abstinencia quomodo fit. pag. 182. n. 5. Cum fructibus in æstate quando transfertur. ibid. qualibet septimana fieri debet. ibid. Abstinencia assignata pro pœna quomodo debet fieri. pag. 183. n. 6. In Quadragesimis quando & quomodo fiat. pag. 184. n. 9. quando dispensatur. ibid. Conversis conceditur vinum & fructus. ibid. Actus Capitulares fiunt. pag. 343. n. 11. spectantantes ad communem observantiam statim obligant. ibid. Qui habeant vim legis, & quando pro revocatis habentur. ibid. Definitores annotent quos nolunt publicare. pag. 357. n. 2. spectantantes ad quamlibet Eremum quis teneatur portare descriptos. pag. 359. n. 7. spectantantes ad communem observantiam quomodo possunt annullari. pag. 370. n. 2.
Ave Maria datur signum illius post Completorium & quom. in nocte post laudes in die

INDEX.

- post nonam aut vespervas. pag. 98, n. 6.
 Intervalla & tractus illius & quando dicitur flexis genibus pag. 99. n. 8. Datur signum simile mortuo Eremita. pag. 109. n. 12. Advocatus eligitur à Conventuali Capitulo. pag. 36. n. 3.
 Autoritas Dieta. vide Dieta: Majoris cum visitatoribus. pag. 361. n. 1. Solius Majoris circa correctionem. ibid. Cum visitatoribus in dubiis. pag. 364. n. 8. In negotiis gravibus. ibid. In Conducendis visitatoribus pro visitatione particulari. pag. 366. n. 12. In limitanda visitatorum auctoritate aut in assignatione socii visitatori uno. pag. 366. n. 14. In eligendis visitatoribus. pag. 367. n. 16.

B

- Balneum quando à quibus à quot medicorum Consilio conceditur. pag. 167. n. 8. Cui conceditur adeundi balneum debet illi dari socius & pecunia. ibid.
 Ballotatio. Qui procurat ballotationem aut votum pro se vel pro aliis pro obtinendo aliquo officio qualem pœnam subeat vide. ssi-

INDEX.

- officium Calculus Candidus negat, niger affirmat.* 326. n. 2. Quando sunt vota paria quid faciendum. *ibid.* nulla ratione debet perveniri ad Cognitionem calculus pag. 344. n. 14. Practicatio secreta de negotiis Capituli Generalis, prohibetur. pag. 345. n. 15. Ordo ballotandi pro Prelatis in Diffinitorio. pag. 350. n. 7. Quando iterato fit ballotatio & nominatio. *ibid.* vide Definitorium.
- Banditi Debitores aut Contumaces non debent recipi in nostris locis à Prioribus.* pag. 229. n. 7.
- Barbam debent alere nostri Eremitæ & quis usus crinium circa os.* pag. 297. n. 5.
- Barbitonsorium quale & quibus rebus instruitur.* *ibid.*
- Barbitonsor qualis eligi debet.* *ibid.* Omni tertia septimana vadat aut tondeat & quomodo. *ibid.* Qui transit hoc tempus sine licentia privatur vino. *ibid.* Quales dies deputati ad tonsuram extra hos non potest radi sine licentia. pag. 298. n. 6.
- Benedictio rerum necessariarum renovatur omni anno.* pag. 155. n. 8.

INDEX.

- Benedictio mensæ.* pag. 178. n. 4.
Bibere quomodo & qualis mensura potus.
 pag. 192. n. 1. 2.
Bireti duo Conceduntur. pag. 239. n. 14.
non utitur solus biretus. pag. 238. n. 13.
Bestia non vadant per Eremum & intrent
illam ad quem spectat. pag. 295. n. 6.
Breviarium monasticum debet observari in
toto. pag. 68. n. 1.
Burse quando Consignantur depositario tem-
pore Capituli Generalis. pag. 336. n. 3.
quando redduntur Prioribus. p. 360. n. 8.

C

- Calepodia de ligno dantur cooperta.* pag. 288.
n. 13. discooperta possunt portare Re-
clusi. pag. 26 n. 10.
Campana Nostrarum Eremorum quot &
quales. pag. 10. n. 1. vide *Missæ.*
Candela quando debent accendi super Alta-
re. pag. 80. n. 1. 2. *quis accendit.* pag. 81.
n. 2. In festis primæ Class. & secunda in qui-
bus celebrat superior quot accenduntur &
cujus ponderis, item in Missis Conventua-
libus in festis duplicibus & semiduplici-
bus

INDEX.

- bus in Vigilia Pentec. & in Dominica Palmarum. pag. 94. n. 15. Cujus ponderis sunt quae portantur ab Eremitis in processionibus. pag. 111. n. 18. in triangulo Altaris, in adoratione Crucis, in hastili Sabb. Sancto, in die Purificationis. ibid. Albae esse debent excepto. pag. 112. n. 20. In anniversariis & exequiis ad Catalectum. pag. 170. n. 14. Canes permittuntur pro Custodia. p. 54. n. 5. Capecalia Eremitarum qualia debent esse. pag. 119. n. 4. Capitulum triplex fit in Congregatione, Generale, Conventuale & Culparum. p. 34. n. 1. Capitulum Conventuale: quale sit signum pro Capitulo. Conventuali. pag. 35. n. 2. quis habeat vocem in illo. ibidem. ad quem spectat proponere negotia tractanda. ibidem. ad quae negotia adunatur. pag. 36. n. 3. Revelare tractata in Capitulo prohibetur & quae pana. pag. 37. n. 4. facit Officiales Domus quando & quomodo pag. 279. n. 2. 3. Concedit licentiam fabricandi nova. pag. 286. n. 24.

INDEX.

Capitulum Culparum de quibus defectibus dicitur culpa. pag. 209. n. 1. 282. n. 11. fit in sabb. aut alio die. pag. 280. n. 7. Quo ordine. pag. 282. n. 8. 9. 10. quomodo dicuntur Culpa. idid. quo ordine. ibid. vocantur negligentes. pag. 284 n. 15. illuc congregantur omnes Eremita ad initium Capituli Generalis. pag. 323. n. 2. Et ad audiendam lectionem Actuum cap. pag. 358. n. 4. 5.

Capitulum Generale Determinat dies quibus mulieres intrant Ecclesiam. pag. 19. n. 10. ubinam Celebretur Et qui cibi dantur feria Quarta. 182. n. 4. in fine datur absolutio generalis quo ordine Et forma. pag. 204. n. 2. 3. In qua etate dispensat cum Novitiis. p. 243 n. 1. Cum quali advertentia recipit Religiosos alterius Ordinis. pag. 245. n. 3. Dispensat pro susceptione Ordinis Prasbyteratus ante 5. annos Professionis. pag. 268. n. 2. Quid faciat in occasione litterarum infamantium. pag. 307. n. 4. Quo tempore Celebretur, quam ob causam, ubi Et quando potest tempus celebrandi prolongari aut abbreviari. pag.

INDEX.

317. n. 1. Qui tenentur venire ad Capitulum. pag. 199. n. 1. Qualis pena in absentes. pag. 319. n. 1. Priores de Polonia saltem quarto anno veniunt & cum quo, pag. 320. n. 2. Non potest venire non Praelatus nisi vocetur, & qualis pena. ibidem. Cum quali quantitate pecuniae vixit Prior. pag. 321. n. 4. ferat secum Computum suae Eremitae. pag. ibid. n. 5. 6. Absens tenetur mittere, alias incurrit penam. pag. 322. n. 7. Quo die debet inveniri in loco qui vadit. pag. 191. n. 8. Forma introductionis Capituli. pag. 322. n. 1. Quando datur primum signum & quomodo, qui convenient & quo, fit Ora. pag. 323. n. 2. Quis facit Exhortationem, quo fine & quis disponit. pag. ibid. n. 3. Quomodo fiant electiones & sua requisita. pag. ibid. n. 1. 2. vide electionem. Quid observatur cum litteris scriptis ad Capitulum. pag. 340. n. 4. Quae annihilantur praeteriti Capituli. pag. 343. n. 10. Dispensat cum annis professionis pro electione Majoris, Visitatoris & Prioris in quo casu. pag. 353. n. 6. Acceptat nova loca

INDEX.

cum quali advertentia. pag. 369. n. 1. 2.
vide Definitior, Definitorum.

Caput quando profunde inclinatur. pag. 107.
n. 8. Quando in Choro & in Ecclesia tene-
tur coopertum, discoopertum & medioco-
opertum pag. 108. n. 11, 12. Non tenen-
tur infirmi. pag. 109. n. 13. Quando de-
tegitur & inclinatur coram aliis. p. 275.
n. 2. 3. supra nunquam portatur solum
biretum. pag. 238. n. 13.

Carceres. Cum in carceratis non licet loqui.
pag. 129. n. 1. Quando incarcerantur
Apostatae aut fugitivi. pag. 136. n. 1. pag.
138. n. 3. qui vadit Romam sine licentia.
ibid. n. 4. qui vadit de Eremito ad Eremitum.
ibid. qui vadit ad P, Majorem ob recur-
sum. p. 139. n. 5. vide Apostata fugitivo,
pena, proprietas, percussio.

Carnes prohibentur manducari cujuscunq;
generis & quae coquuntur cum carne &
in sculacarnis. p. 190. n. 1. cum Consilio Me-
ci facile conceditur esus. ibid. secularibus
non conceduntur intra Cruces Eremiti. pag.
191. n. 2. manducans quae punitur pena,
Prelatus à quo punitur. pag. 191. n. 3.

Casus

INDEX.

Casus reservatos bene norint Eremita expo-
siti ad Confessiones excipiendas sacula-
rium. pag. 43. n. 7. Casus reservare potest
Prior. pag. 43. n. 9. Publica percussio
Clerici reservata Priori. ibidem. Cella
quantum distat à Cella, ab Ecclesia, ab Offi-
cinis. p. 26. n. 4. non potest intrari ex-
cepto. pag. 18. n. 7. In vestibulo loqui li-
cet. pag. 18. n. 8. qui intrat aut permittit
intrare quam pœnam subit. ibid. Seque-
stratis in Cella non licet loqui. pag. 129.
n. 1. Visitatur bis in anno. pag. 154. n. 5.
Omnes Cellæ habent communem clavem
excepto. pag. 155. n. 6. in die non claudi-
tur. pag. 155. n. 7. de una ad aliam nihil
transportatur. pag. 156. n. 10. tenetur
munda. pag. ibid. Visitatur à visitatoribus
sente Priore. pag. 367. n. 15.

Cellerarias qualis eligitur à Capitulo Gene-
rali aut Conventuali. pag. 142. n. 2.
quales libros tenentur habere. ibid. n. 3.
Sacerdos debet esse 5. annorum professus.
pag. 142. n. 2. Quale Officium illius. pag.
143. n. 4. 5. totum facit cum consensu
Prioris, reddit computum quolibet Mense.
quis

INDEX.

- quis Coadjutor Cellerarii.* p. 146. n. 9. 10.
Conservat pecuniam. pag. 153. n. 1. si
commiserit fraudem. pag. 154. n. 3. visi-
tat Cellas cum Priore. ibid. n. 5. partialis
punitur. pag. 158. n. 2. facit provisionem
pannorum quando. pag. 235. n. 1. 2.
Cera, vide Candela.
Ceremonie in choro quomodo fiunt & debent
observari. pag. 68. n. 1. 2. 3.
Cerei accenduntur ante Altare majus, ad ele-
vationem extinguuntur, post communio-
nem, in aliis Capellis unus solus. p. 94. n. 16.
Cereus Paschalis cujus ponderis, quando debet
ardere & quo die extinguitur. pag. 111.
 n. 19.
Clericus, illius publica percussio reservatur
Priori. pag. 43. n. 9. recitat psalterium
cum Requiem in fine psalmi toties quoties
fit Anniversarium. pag. 170. n. 14. Quot
psalteria absolvit pro quolibet defuncto
Eremita. pag. 172. n. 17. *Ordinatus*
Presbyter quem locum recuperat p. 263.
 n. 1. *Diaconus receptus ad habitum non*
præcedit Novitium antecederet suscep-
tum. pag. 264. n. 3. *ad quem spectat pro-*
motio

INDEX.

motio Clerici ad Ordines & à quo exami-
natur. pag. 268. n. 1. post quinque annos
Professionis promovetur ad sacerdotium
& quando cum his annis dispensatur. ibid.
n. 2. Qui ordinat sine licentia quam penam
incurrit. pag. 269. n. 3. quali scientia
debet instrui. pag. ibid. n. 5. unum psal-
terium absolvit qualibet septimana. pag.
102. n. 1. vide Eremita hebdomadarius.
Chorus constituitur in illo sine sustentamen-
to excepta infirmitate & senectute. pag.
106. n. 6. in Choro respiciat alter alterum
quando genuflexi manent. ibidem. Confor-
mitas Observatur. pag. 109. n. 14. finito
officio nemo recedit de choro ante superio-
rem excepto &. pag. 110. n. 15. nullus
chorum intrat sine pallio. pag. ibid. n. 16.
Hospites seculares & Religiosi non intro-
ducuntur in chorum sine scitu Superioris
ibid. summum silentium in choro, & pena
in fractores. pag. 224. n. 1. in choro quis
corrigit. pag. 225. n. 2.
Cibi quomodo disponuntur per totum annum.
pag. 181. n. 1. pag 182. n. 4. 5. 8. 9. pag.
185. 186. 187. 188. quales in vigilia
No-

INDEX.

Nativit. Domini & sabbato sancto. pag.
185. n. 10. feria 6. quando occurrit je-
stum Nativitatis Domini, & S. Romualdi.
pag. 185. n. 12. quales cum butiro &
quales cum oleo pag. ibid. n. 15. quales pa-
rantur in Cella pag. ibid. n. 16. relicta ci-
baria omni die exponuntur in armariolo.
pag. ibid. n. 19. tempore Capituli Genera-
lis ubi dantur cibi. pag. 182. n. 4. tempore
rogationum. pag. ibid. n. 4.
Cilicium potest portari cum licentia Confessa-
rii à Professo, à Novitio cum licentia sui
Magistri. p. 120. n. 2. Cingulus chorista-
rum & Conversorum. pag. 238. n. 12.
Colatio fit in Cella ad quam portantur fru-
ctus & vinum diebus refectorii, quando je-
junatur. pag. 182. n. 3. fit cum fructibus
aut pane. pag. 188. n. 21. tempore hyemis
potest fieri post Completorum & Oratio-
nem. pag. 194. n. 2. Culpa quomodo debeat
considerari à Superiore in Capitulo. pag.
121. n. 2 quales Culpe sunt leves, quales
graves & earum penitentie. pag. 13.
n. 2. graviores pag. 126. n. 1. 2. quomo-
do se gerant Superiores cum talibus. pag.
ibid.

INDEX.

ibid. n. 3. Culpa graviores quas penas ha-
 beant. pag. 127. n. 4. Culpa secreta, se-
 cretè puniuntur pag. 128. n. 6. Culpa
 gravissima & earum pena. pag. 133. n. 1.
 2. in Capitulo dicitur culpa de transgres-
 sionibus & defectibus manifestis. pag. 210.
 n. 1. pag. 282. n. 11. Cum quo Ordine &
 observantia dicuntur. pag. ibid. n. 12.
 Communio debet fieri omni die Dominico ex-
 cepto. pag. 43. n. 19. in Adventu & in
 Quadragesima nunquam omittitur. ibid.
 In Cena Domini fit ab omnibus quo ordine
 pag. 44. n. 11 pro Communionem extra-
 ordinaria licentia petitur à Superiore.
 pag. ibid. n. 12. tempore Communionis,
 duo Cerei ardeant ante majus altare in
 Capellis unus. pag. 94. n. 16. Computisti
 quatuor Capituli & eorum officium. pag.
 337. n. 4. referunt Definitorio defectus
 repertos. pag. 346. n. 17.
 Completa qua hora absolvitur, & cum quali
 advertentia datur signum illius. pag. 98.
 n. 6. signum illius & quando abbrevia-
 tur. ibid. post lectionem ante Completo-
 rium datur signum parva Campana. pag.
 98.

INDEX.

98. n. 7. vide signum. Concurrentia voto-
rum in electione quomodo terminatur. pag.
333. n. 4. 5. 6. 7. Confessio intra novem
dies quilibet confiteri tenetur. p. 41. n. 2.
qui transit tempus sine licentia, quam pa-
nam sustinet. pag. 41. n. 2. Generalem
Confessionem coram quo possunt facere
Novitii. pag. 256. n. 1. ante susceptionem
habitus cui possunt confiteri generaliter
Novitii. pag. 249. n. 12. ante professio-
nem. 256. n. 1. Confessarii exponuntur
à Priore, sine illius licentia potest mutari
pag. 41. n. 3. Eremitæ hospites cui pos-
sunt confiteri. ibid. pag. 42. n. 6. Novus
Sacerdos non exponitur sine prævio exa-
mine & approbatione pag. 42. n. 4. in ne-
cessitate potest Prior exponere novum Sa-
cerdotem usq; ad visitationem. ibid. Depu-
tati pro secularibus approbatur à Diace-
sano. p. 43. n. 7. Confessarii possunt absol-
vere ab iis à quibus & Prior excepto, &
pag. ibid. n. 9. Sed non reliquiarum ac-
ceptores absq; prævia restitutione. pag.

149. n. 3.

Con-

INDEX.

- Conformitas in Ceremoniis.* pag. 109 n. 14. in
vestimentis & in omnibus. pag. 110. n. 15.
Conjuratio contra Superiorem punitur di-
sciplinâ Circulari. pag. 311. n. 2.
Conservator eligitur à Capitulo Conventua-
li. pag. 36. n. 3.
Consuetudines antiquas Religionis curet ob-
servari P. Major. pag. 362. n. 3.
Contradictor Superiori punitur. p. 311. n. 2.
Contumaces aule. pag. 229. n. 7.
Conversatio cum hospitibus prohibetur. pag.
 54. n. 6.
Coperta quales, & quot conceduntur pag.
 119 n. 3.
Copiam rationum portat Prior ad Capitulum
Generale. pag. 321. n. 6. *Quando mit-*
tuntur. *ibid.*
Conversus tenetur ire ad Matutinum, &
septies laudare Deum per diem. pag. 87.
 n. 1. 3. *recitat 82. Pater & Ave Maria*
cum quali divisione. pag. 87 n. 2. *diebus*
ferialibus debet adesse Prima & Completo-
rio, festivis verò & vespers ac officio de-
functorum. pag. 87. n. 2. *Quis prima*
Missâ inservit & pulsat pro illa. pag. 89.
 Ff 2 n. 2.

INDEX.

- n. 2. Quot Pater noster & Ave Maria dicit pro quolibet Anniversario pag. 170.*
- n. 14. quot pro subditis aut Prælatiſ debet dicere. pag. 172. n. 17 facit abſtinentiam ſolitam cum fructibus & vino. pag. 184. n. 9. tarde accedens ad officium & recedens ante finem accipit veniam. pag. 200. n. 2. quot libros poteſt habere. pag. 270. n. 7.*
- Cafeus. quantum datur caſei qualibet ſeptimana. pag. 187. n. 18.*
- Correſtio diverſa juvenum ac ſenum. p. 121.*
- n. 2. in Choro ad quem ſpectat. pag. 207.*
- n. 2. quomodo ibi fiat Correſtio. pag. 208.*
- n. 3. in definitorio nunquam omittitur Correptio Prælatorum. p. 342. n. 8. vide Major, Viſitator, Prior, Superior, Error.*
- Calcei Prohibiti Eremitis pag. 237. n. 11.*
- Conſtitutiones leguntur ante lectionem Capituli cum Regula. pag. 315. n. 5. obſervari debent. pag. 370. n. 1. Quomodo poſſunt revocari, mutari, & alterari p. ibid. n. 2.*
- Crucis ponuntur grandiores, diſtantes à porta Eremiti. pag. 19. n. 9. vide mulieres. Quomodo ſit uſus Crucis à celebrante,*

INDEX.

- te, & ab aliis Eremitis. pag. 112. n. 21.
 Coquus durat per annum in suo officio ejus cu-
 ra & obligatio. pag. 161. n. 1. 2. 3 4 da-
 tur illi socius. pag. 162. n. 5 Colligit ex
 omnibus hortis pro usu culinae. pag. 188.
 n. 20.
 Coquere in cella non licet præter fructus &
 acrumina. pag. 106. n. 16.
 Crepitas vel Calceos quales portant Eremitæ.
 pag. 238. n. 13.
 Curam animarum non exercent Eremitæ.
 pag. 17. n. 6.
 Custos sylvarum. pag. 151. n. 7. vide sylva.

D

- Debiles quomodo tractantur ratione lecti.
 pag. 119. n. 5. præter viaticum datur ve-
 ticulum. pag. 302. n. 10. debitores non re-
 ciuntur in locis nostris. pag. 229. n. 7.
 Decima, vide Taxa.
 Depositarius, in ejus manu deponitur pecunia
 Priorum & Visitatorum, eligitur à Defi-
 nitorio. pag. 336. n. 3. quando reddit de-
 positam pecuniam Prælati. p. 360. n. 8.
 Depositio, Prælati infra annum ob quam fit
 causam & quo ordine. pag. 363. n. 5. 6.
 Ff 3 7.8.

INDEX.

7. 8. definitores quid debeant legere. pag. 341. n. 7. Dieta quando fit ubi & quomodo, & qui conveniunt, quam habet auctoritatem. pag. 318. n. 2. qui eo vadit incurrit penam. pag. 320. n. 3.
- Defensio** qualis prohibetur aliorum & propria. pag. 305. n. 1. de injusta & inordinata quid nascitur. pag. 306. n. 2. qui defendit iniquiter quomodo castigatur. pag. 307. n. 3. defensio rei pag. 134. n. 4.
- Definitor** quando debet exire de Definitorio, vide definitor, quis elegitur pro definitore. pag. 332. n. 1. eliguntur octo qualiter & quomodo pag. ibid. n. 2. ab omnibus vocalibus dantur vota. pag. 333 n. 3. quâ putatur obtinere. pag. ibid. n. 4. 5. Definitores eligunt scribam Capituli. pag. 335. n. 1. Vicarium Domûs & alios Officiales. pag. 336. n. 2. tenentur venire ad matutinum. diebus festivis ad vespervas & Celebrare omni die aut audire Missam. p. 339. n. 1. Primus Definitor quando tenet locum Praesidentis. pag. 341. n. 7. interrogantur Priores & corriguntur. pag. 342. n. 8. in Consultationibus quæ observantur. pag.

INDEX.

pag. 344. num. 13. in virtute S. Obedientia prohibitum est revelare tractata. pag. 345. num. 16. corriguntur mali administratores. pag. 346. n. 17. Celebrant aut communicant in die Electionis Pralatorum. pag. 347. n. 1. leguntur ante electionem. pag. 348. n. 2. quid observatur in nominatione Pralaturarum. pag. ibid. n. 3. quomodo scribantur chartula. pag. 349. n. 1. reservatur authoritas tribus diebus & quis eam perdat. pag. 357. n. 3. qualem precedentiam habent his tribus diebus. pag. ibid. vide Capitulum Generale Praesidens. pag. 335. n. 8.

Diffinitor egreditur de Definitorio quando de illo vota dantur aut tractatur de illius interesse. pag. 327. n. 3. Quando conveniunt omnes vocales. pag. 329. n. 1. Quilibet Pralatus renunciat Pralatura. pag. ibid. n. 2. remanent solum octo definitores. pag.

334. n. 7.

Disciplina quoties, quando, & quamdiu peragitur. pag. 219. n. 1.

Dispensatio silentii quoties & quando fit. pag. 51. n. 3. vide silentium.

INDEX.

- Dispensator datur pro adjutorio Cellerarii*
 quis debet eligi, suum onus. p. 146 n. 9.
 non sit partialis. pag. 158 n. 2.
- Donatio. vide hereditas legata.* p. 36 n. 3.
- Dona non possunt dari & accipi ab Eremitis*
 exceptis fructibus. pag. 230 n. 1.
- Dormire, ubi & quomodo dormiunt Eremitæ.*
 pag. 118 n. 1. qua hora noctis vadunt dor-
 mitum. *ibid.* Dormitio in die quanto tem-
 pore quomodo & quando fiat. pag. 215 n. 1.
 datur signum dormitionis pag. *ibid.* n. 2.
 eo tempore quilibet manet in Cella. p. *ibid.*
 n. 3. finis dormitionis. pag. 216. n. 4.
 quando jejunatur qualis finis dormitionis.
ibid. post matutinum non licet dormire sine
 licentia p. *ibid.* n. 5. ubi sunt nostra hospitia
 non licet dormire extra illa. pag. 222. n. 1.
- Dubium quale declarat P. Major.* p. 364. n. 8.
- Discere litteras possunt Eremitæ.* pag. 269.
 n. 5. vide lectio.

E

- Ædificia nova quando & cum quali sunt li-*
 centia. pag. 286. n. 23. 24.
- Eleemosyna qualis, quando, & à quo fit pro*
 mor.

INDEX.

carui
n. 9.
n. 2.
n. 3.
nitis
n. 1.
mita.
dor-
tem-
n. 1.
n. 2.
ibid.
n. 4.
onis.
e sine
pitia
n. 1.
n. 8.
269.
nt li-
. 24.
t pro
mor.

mortuo Eremita. pag. 173 n. 18. Reli-
cta à novitiis convertuntur in usum Eccl.
alias & c pag. 259. n. 3. 4.
Electio, officialium Eremiti pag. 278. n. 2. 3. 4.
vide officiales. Superiorum quomodo fiat.
pag. 320. n. 1. iuramentum fit pro Ele-
ctione meliorum legitur Const. de qualita-
te eligendorum. pag. ibid. n. 1. fit cum cal-
culis albis, & nigris. pag. ibid. n. 2. quid
fiat in paritate votorum. pag. ibid. n. 2.
quales practicationes prohibentur in Ele-
ctione vide practici officiales electi à defini-
toribus, vide definitores ante electionem
quid observatur tempore Capituli. pag.
347. n. 1. quid legatur pag. 348. n. 2.
Præcedentia in electionibus & nomina-
tionibus. pag. ibid. n. 3. Nova Electio &
Nominatio quando. pag. 350. n. 7. quis
electus recusat officium pag. ibid. n. 8.
Anni professionis pro electione Majoris.
pag. 352. n. 1. Visitorum. pag. ibidem.
Priorum. pag. ibid. n. 6. de qua natione,
eligendus est Pater Procurator Generalis.
pag. ibid. n. 5. Qualitates eligendorum.
pag. ibid. illorum numerus. pag. ibidem.

INDEX.

Electores qui jurant supra electionem meliorum. p. 326. n. 1. quando & quali forma pag. 331. n. 5. possunt tractare de qualitate eligendorum. pag. 205. n. 5. vide de finitor Electio.

Eremus quantum distat à civitate & locis. p. 14. n. 1. intra sylvas. pag. 15. n. 2. Clausura muro. p. 16. n. 3. clausura non mutatur sine licentia. ibid. non intrant mulieres. vide mulier, Eremus Montis Corona Vocatur Sacra & Caput totius Congregationis. pag. 271. n. 1. ex Eremo asportari res prohibentur à quo & quando. p. 359. n. 6. acceptare Eremum, vide locus novus. Eremita, modus illius vivendi. pag. 7. votum solemne facit. pag. 8. ubi habitat. pag. 15. n. 2. non egreditur sine licentia. pag. 16. n. 3. non se ingerit negotiis secularium & parentum. pag. ibid. n. 5. non frequenter Ecclesias secularium nec exercet curam animarum. pag. 17. n. 6. adeundo Cellas aliorum quid facit. pag. 18. n. 8. Cui confitetur in Eremo & in itinere. pag. 41. n. 3. 6. renunciat privilegiis. pag. 49. n. 3. quando, ubi, & de quo loquitur. vide silen-

INDEX.

*silentium, non loquitur cum Novitiis sine
licentia, nec conversatur cum illis. p. 54.
n. 6. dicit aut audit quolibet die Missam.
pag. 89. n. 2. 3. absolvit nocte & die Offi-
cium in Choro licet solus in Eremitio rema-
neat & quomodo. pag. 103. n. 1. tempore
Officii non egreditur de choro, excepto.
pag. 104. n. 2. Quomodo debet intrare,
Eccl. chororum & Refectorium. pag. 110.
n. 16. Quomodo, & ubi dormiat, habeat
curam rerum uti sacrarum. p. 151. n. 8.
non facit majorem austeritatem sine licen-
tia. pag. 195. n. 5. Qualis est in loquendo,
in ambulando & in omni actione sua, ac in
cella. p. 312. n. 2. 3. Quando peccat venia-
liter aut mortaliter transgrediendo Regu-
lam. p. 315. n. 3. obligatus est ad dicendam
culpam & faciendam pœnitentia. p. 316.
n. 4. qualis sit error in choro, à quo, qualis,
& quomodo corrigatur. pag. 206. n. 1. 2.
Exercitium Corporale fit omni die una hora
excepto, &c. pag. 212. n. 1. in qua hora,
quali loco, quæ oratio dicitur ante & post
exercitium. pag. 211. n. 2. Novitii sepa-
ratim cum suo Magistro excepto, &c. pag.*

INDEX.

213. n. 3. Culparum Capitulum & panis
confectio impedit exercitium. pag. *ibid.*
n. 4. quale exercitium fit in Cella. pag. *ibid.*
n. 6. negligentes ad exercitium. pag. *ibid.*
n. 4. Excusatio auditur una vice, quando
licita. *ibid.*
Exequia, illarum ordo. pag. 170. n. 13.
Anniversaria. pag. 171. n. 15. 16. vide
mortuus, datur signum Campana minori
cum 20. ictibus. pag. 213. n. 5.
Æstus, tempus illius quale intelligitur. pag.
52. n. 5.
Evangelium in nocte cum quali Ceremonia
cantatur à Superiore. p. 78. n. 1. in Missa
quando incensatur Evangelium. p. 91. n. 8.
Excommunicatio, quis potest excommunica-
re. pag. 309. n. 1. à reservata Priori non
absolvit Confessarius. pag. 43. n. 9 cum
quo ordine absolvitur à Priore & Forma.
pag. 203. n. 1. ultra Excommunicationem,
quali panapunitur percussor Fratris. pag.
309. n. 2.

F

- Fabricari quando potest. pag. 286. n. 23, 24.
vide Ædificia nova.

INDEX.

Familia Abbatia Montis Coronæ cui subest.
pag. 291. n. 10. Visuatur à Priore. ibid.
pro Eremitis ordinatur à definitorebus. pag.
355. n. 1. cum quali advertentia. p. 356.
n. 3. pro familia fratres destinatos reci-
piunt Priores. ibidem.

Ferire ad mortem culpa gravissima, ejus pæ-
na. pag. 133. n. 1. 2.

Ferramentarius, ejus officium. pag. 150. n. 6.

Festum Natalis Domini, aut S Romualdi non
dispensat jejunium Regulare. pag. 185.
n. 12. de præcepto non admittit dispensa-
tionem silentii nisi necessitate cogente. pag.
52. n. 4. in quali celebrat officium supe-
rior. pag. 81 n. 2. Observantur festa
Diæcesis & Religionis. pag 185. n. 11.

Forma induendi Novitios. vide Novitius
Professio.

Forma victus observetur nec mutatur sine
licentia. pag. 195. n. 4.

Fumus, sua necessitas, quis faciat panes.
pag. 296. n. 3.

Fugitivus. p. 136. n. 1. vide Apostata.

Fru-

INDEX.

Fructus, acrumina quando distribuuntur pag.
187. n. 17. *Colligi sine licentia non possunt.*
pag. 188. n. 20. dantur & recipiuntur
inter Eremitas. pag. 230. n. 1.

G

Genuflexio, in quibus hymnis & versibus fit
in choro. pag. 107. n. 9. *fit coram Majore*
& presidente. pag. 274. n. 1. *coram Prio-*
re solum in Cella. ibidem. Novitii coram
Magistro. ibidem. ad signum Ave Maria
excepto. pag. 99. n. 8. *ad Elevationem SS.*
Sacramenti in omni loco. pag. 93. n. 13.
ob quos errores in choro. pag. 206. n. 1.
Gloria in Excelsis. pag. 92. n. 9.
Gubernium universale totius Religionis spe-
ctat ad Majorem cum Visitatoribus pag.
272. n. 13.
Galeros albos possunt habere Eremita. pag.
238. n. 13.

H

Habitationes Eremiticae quales. pag. 23. n. 3.
vide Eremitus locus novus.
Habitare simul in Cella prohibitum p. 118 n. 1
Hebdo-

INDEX.

Hebdomadarius Sacerdos suum Officium in choro & in dicenda Missa. pag. 74. n. 4. quis facit Officium pro imposito. pag. 77. n. 8. quando incipit hebdomadam qua finita in sabbatho facit prostrationem. pag. ibid. n. 9. stando dicit Orationem pag. 107. vide Missa.

Hebdomadarius Clericus suum officium, & quæ legit ad horas. pag. 74. n. 5. cum quo dicit Invitatorium in medio Chori & quando. ibid. inservit Missa in festis solennibus. pag. 75. n. 6. quando & quo ordine accipit & dat pacem. ibid. quæ observat & dicit. pag. 92. n. 10. ubi est solum unus Clericus quis supplet & in quibus. pag. 75. n. 6. Quando impeditus quis succedit. pag. 77. n. 8. Quando incipit & finit & in sabbato facit prostrationem. pag. ibid. n. 9.

Hebdomadarius Conversus, sua diligentia & munus. pag. 76. n. 7. portat Crucem in processionibus. ibid. impeditus mittit alium alias &c. ibid. inservit Missa Conventuali excepto &c. ibid. adjuvat Clericum in ministrando turibulo & Sacerdotem in Sacram-
rio,

INDEX.

- crario, quando. *ibid.* ad Matutinum & primam vocat absentes. pag. 200. n. 1.
- Herba non possunt accipi ex omnibus hortis. pag. 188. n. 20.
- Hereditas à quo acceptatur & eidem renunciatur. pag. 36. n. 3.
- Hora prandii & Cena Eremitarum. p. 194. n. 1. 3.
- Hora Canonica, ingrediendo Ecclesiam ad legendas horas (canonicas quid faciendum. pag. 66. n. 5. quando inclinatio fit & statio pag. 68. n. 1. 2. Quomodo dicitur Prima pag. 88. n. 1. quâ hora & quomodo pulsatur *ibid.* Tertia. pag. 95. n. 1. Sexta. pag. 96. n. 2. Nona pag. *ibid.* n. 4. Vespera. pag. 97. n. 5. Completorium. pag. 98. n. 6. vide Officium Divinum & signum.
- Horologium, eius curam & directionem habet sacrista. pag. 148. n. 2. ad sit in omnibus Eremitis. pag. 211. n. 2.
- Hortus Communis & qualis hortulanus. pag. 296. n. 2.
- Hospitia & austerias ac Domos secularium fugiant Eremita. pag. 301. n. 6. vide iter.

INDEX.

- Humilitas*, quam necessaria. pag. 55. illius
gradus pag. 56. debent observari. p. 63.
n. 1. humilis sit Eremita cum suis Superio-
ribus. pag. 311. n. 1.
Hospitale, sua positio situs & qualitas. p. 227.
n. 1. lecti quales. pag. ibid.
Hospitum exceptor suum officium tam sacer-
dotis quam conversi pag. 228 n. 2. 3. 4.
Hospites, cum illis prohibita conversatio.
pag. 16. n. 5. quomodo recipiuntur. pag.
227. n. 1. lavantur illorum pedes p. 229.
n. 5. qui non recipiuntur. pag. ibid. n. 7.
Cum personis honoratis potest manducare.
Praelatus. pag. 240 n. 1. qualis datur illis
precedentia. pag. 264. n. 4. non detinean-
tur ultra tres dies. pag. 266. n. 1 vicini
non detinentur si, &c. pag. 294. n. 2. de-
ponunt arma ad portam. pag. ibid. n. 4.
tempore Capituli expediuntur sine mora.
pag. 340. n. 3.

I

Incarcerati, vide *Carcer*, *sequestratus*,
Pana.

Gg

In-

INDEX.

Incensare quis debeat & quo ordine. pag. 91. n. 8.

Inclinationes profunda in choro quando fiunt. pag. 275. n. 2. 3.

Incorrigibilitas, culpa gravissima & qua observantur cum incorrigibili. pag. 133. n. 1. 2.

Indulgentia plenaria dicendo Angelus Domini cum oratione Gratiam tuam, quando datur signum pro Ave Maria. p. 99. n. 8.

Indulgentia pro Exaudiat concessa ab Urbano octavo. pag. 115. n. 3.

Infirmus potest se sustentare in Choro. p. 106. n. 6. non tenetur ad observantiam aliquorum in Choro. pag. 109. n. 15. dispensatur cum austeritate lecti. pag. 119. n. 5.

non parciatur expensis pro curando infirmo. pag. 165. n. 3. visitatur à Medico Ordinario. pag. ibid. n. 4. ubi non possit curari. pag. 166. n. 5. visitatur ab Eremitis in valetudinario secundum beneplacitum & quando in Cella. pag. ibid. n. 7.

quando conceditur balneum, quomodo, cum quali provisione & socio. pag. 167. n. 8.

Manucae carnes ubi & quando. p. 168. n. 9.

INDEX.

- n 9. 10. Superior procurat remedia Spiritualia. pag. 169. n. 11.
 Inquisitio delinquentis quomodo facienda. pag. 134. n. 4.
 Instrumenta bonorum operum qualia. pag. 38.
 adjungitur Confessio & Communio. pag. 40.
 n. 1. ad quid principaliter servant. pag. 45. n. 14.
 Intimationes factæ Novitiis notantur à scriba. pag. 245. n. 4.
 Intonare Psalmos, Cantica, Hymnos ad quem spectat in Choro. pag. 83. n. 1. Salve Regina. pag. 84. n. 3.
 Inventarium debet fieri rerum ad Obedientiam spectantium & quare. p 151. n. 8.
 Jejunium, qui jejunat in Æstate totum datur illi pro prandio pag. 162. n. 3. quomodo fit jejunium feria quarta in æstate. pag. ibid. n. 4 in Rogationibus ibidem feria sexta, vide Abstinencia à 13. Septembris usq; ad Pascha. pag. 183. n 7. à 13 Septembris ad festum S. Martini & à Nativitate usq; ad Quadragesimam quæ observantur. pag. ibid. n. 8. in una & altera Quadragesima. pag. 184. n. 9. in vigilia

INDEX.

- Nativitatis & Sabbato Sancto.* pag. 185.
n. 10. Jejunia devotionis. pag. *ibid.* *n. 11.*
feriâ sexta nunquam dispensatur. p. *ibid.*
n. 12. in festis S. Romualdi & Natalis Do-
mini nunquam dispensatur jejunium. *ibid.*
Juvenes noviter exeuntes de Noritatu quo-
modo & à quo debent gubernari & custo-
diri. pag. 139 *n. 1.*
Juvenes non sunt apti ad vitam Eremiti-
cam. *ibid.*
Juramentum eligendi meliores in Prala-
tos. pag. 331. *n. 5. vide Electio, Definitor.*
Itinerantes quæ tenentur Observare, vide
pecunia vestis.
Iter faciens cui potest Confiteri. pag. 42. *n. 6.*
in necessitate potest cum socio dormire.
pag. 118 n. 1 eundo ad aliam Eremitum
quæ potest secum portare. pag. 156. *n. 10.*
expendit pecuniam solum pro itinere. pag.
157. n. 11 perveniens ad locum sibi de-
stinatum restituit residuum pecunie. pag.
ibid n. 12. ad quales obligatur Oratio-
nes. pag. 68. *n. 1. ultra 50. miliaria non*
v. dit sine licentia pag. 2. 3 *n. . non va-*
dit solus sub pana unius abstinentie. p. 301
n. 1.

INDEX.

n. 1. *qualis suus socius. ibid. in exitu & reversu quid facit. pag. ibid. n. 3 ducit Itinerarium. pag. 301. n. 4. non vadit Die Festo. pag. ibid. n. 5 non referat in Eremito quæ viderit. pag. ibid. n. 8 non tenetur ad Jejunium Regulare pag. 302. n. 9. datur ei pecunia equi & alia necessaria pag. ibid. n. 10. paucis debet esse contentus in hospitiiis. ibid. portat se cum litteras dimissoriales à Priore alias. &c. pag. 355. n. 2.*

K

Kyrie eleison semper incipit à parte Prioris in Choro excepto &c. pag. 84. n. 2.

L

Laicus sua Obligatio, vide Conversus, Hebdomadarius, Eremita.

Lavari debent pedes hospitium à quo. pag. 229. n. 5.

Lavatorium quis tenetur preparare. pag. 298. n. 8.

Laudes in Matutino quomodo Celebrantur. p. 80. n. 1. vide Matutinum.

Ligna quando dantur Eremitis. p. 145. n. 7.

Gg 3

ligna

INDEX.

- ligna aut arbores non excinduntur circa Eremitum.* pag. 15. n. 2. & *ide sylvæ.*
- Litteræ non mittuntur nec recipiuntur sine licentia* pag. 230. n. 1. 2. *aperiunt litteras Majoris aut Visitatorum quæ pæna.* pag. *ibid* n. 3. P. Major & Visitatores non aperiunt inter se. *ibidem.* nec Eremita alterius, nec Superior in absentia Prioris. pag. 232 num. 5. *litteræ omnes portantur ad P. Majorem.* p. 33. n. 6. *quale sigillum.* pag. *ibid.* n. 7. *litteræ de statu Eremitæ scribuntur quolibet Mense à Prioribus ad P. Majorem.* p. 287. n. 25. *litteræ infamantes scriptæ Capitulum aut Dietam Castigantur.* pag. 307. n. 4. *litteras favoris pro Electione qui procurat quomodo punitur.* pag. 328. n. 6. *Quales litteræ leguntur in Capitulo.* pag. 340. n. 4. *in directione litterarum ad Capitulum quæ observantur.* *ibidem.* *litteræ testimoniales quando portantur.* pag. 300. n. 3. *Dimissoriales à Priore quando.* pag. 355. n. 2.
- Lectiones ad Matutinum quis legit & quomodo.* pag. 70. n. 3. *In festis solennibus quis legit Homilias.* pag. 73. n. 2.
- Lector.*

INDEX.

Lector stat capite toto aut medio aperto secundum tempus. pag. 108. n. 11.

Lectio ad primam & secundam mensam ad quem spectat in Refectorio pag 177. n 2. Prophetia Sabbato Sancto & in vigilia Pentec. pag 112. n. 21. Completa lectio. pag. 197. n. 1. absentes à lectione. pag. 198. n. 3.

Lectio ad panem. pag. 213. n. 4.

Lectio Theologia Moralis & Conferentia bis in hebdomada & quali hora. pag 217. n 1. defectum lectoris quis supplet. ibid.

Lectio Regula & Constitutionum quolibet die fit ante Completorium. pag 316. n. 5.

Lector prima & secunda Mensa tempore Capituli Generalis. pag. 338. n. 7.

Lectores Chori, vide lectio.

Lectus qualis est, qualis saccus & cooperta. pag. 119. n. 2. 3. cum infirmis dispensatur. pag. ibid. n. 5. lecti in hospitali qualis. pag. 120. n. 6.

Libraria Communis. pag. 149. n 4. quales libri non conservantur in illa. ibid. vide libri.

INDEX.

Libri prohibiti & suspensi non conservantur.
ibid non exportantur nisi tres libri &
quomodo pag. 146. n. 10. Quot & quales
potest habere Conuersus. pag 170 n. 7.
libri quos tenet Prior & quæ in illis no-
tantur pag 285. n. 19. 20. Quales de-
beant esse in qualibet Eremitio pag ibid. n.
21. 22. liber Professionis à quo conserva-
tur. pag. 378. n. 2. librum computi sua
Eremiti qui non defert ad Capituli Generale.
pag 354. n. 12.

Licentia abeundi longius. vide Major, iter.
Lites debent Caveri procurando Composi-
tiones. pag. 143. n. 4.

Lucernæ parantur in Choro pro nocte. pag.
148. n. 2.

Locus, loci in quibus non admittitur dispensa-
tio silentii, pag. 51 n. 2. de uno ad alium
locum quæ portantur. pag. 156. n. 10.
vide iter, vestes, non grauentur familie de-
bitis. pag 356. n. 3. pag. 359. n. 6. quis
non se ingerit in loci administrationem.
pag. 361. n. 2. pag. 366 n. 13.

Locus novus Oblatus qualis sit, à quo, & quo-
modo acceptatur. p. 369. n. 1. Quando pos-
sunt

INDEX.

*sunt acquiri loca nova. p. ibid. n. 2. qualis
fiat respectus in acceptatione loci, ibidem.*

M

*Magistro Novitii confitentur excepto, &c.
pag. 42. n. 5. Recitat cum illis Officium
B. V. Mariae. pag. 105. n. 3. Corrigit in
Choropag 207. n. 2. Eligitur à Capitulo
Generali. pag. 253. n. 1. suum Officium,
diligentia, & instructiones. pag. 253. n. 2.
visitat Cellas & Culpas audit omni die post
completorium. pag. ibid. n. 3. 4. à quo po-
test suspendi. pag. 154. n. 5.*

*Major, Supremus Prælati Congregationis.
pag. 319. n. 1. In quibus Festis dicit Offi-
cium & Celebrat Missam Conventualem.
p. 79 n. 2. Quibus diebus dat absolutionem
Generalem. pag. 203. n. 2. 3. dat licentiam
eundi ultra 50. Miliaria. pag. 223. n. 2.
non aperit litteras ad Visitatores. pag. 231.
n. 3. non habet mensam particularem.
pag. 240. n. 1. residet in Eremitio Montis
Coronæ, & cum Visitoribus gubernat
universaliter Congregationem. pag. 272.
n. 2. facit exhortationem in principio Ca-*

INDEX.

pituli Generalis, Celebrat Missam Conventualem. pag. 325. n. 3. Ordinatur ut Prælati faciant prælaturæ renuntiationem, acceptat & imponit penitentiam, declarat omnes liberos esse. pag. 329. n. 2. dat absolutionem Omnibus Vocalibus. pag. 330. n. 3. renunciat Majoratui in manibus visitorum. pag. 331. n. 4. requisita eligendi Majoris. pag. 352. n. 1. durat 4 annos. pag. ibid. Non potest simul agere Prioratum. pag. ibid. n. 3. nec ejusdem Nationis cum visitoribus. pag. ibid. n. 4. ante 5 annos Professionis potest eligi cum dispensa. pag. ibid. n. 6. sua præcedentia. pag. 357. n. 3. Autoritas Majoris cum visitoribus. pag. 361. n. 1. 2. Corrigit omnes, relaxat penitentias. pag. ibid. n. 2. Cum visitoribus visitat punit, & mutat. pag. 362. n. 4. sua depositio & quæ requisita. pag. 363. n. 5. Qualia dubia declarat cum visitoribus & qualia solus. p. 364. n. 8. cum qualibus visitoribus expedit negotia. pag. 365. n. 9. judicat causam gravaminis à visitoribus. pag. ibid. n. 11. communicantur ei res difficiles visitationis.

INDEX.

Conven-
Praelati
em, ac-
declarat
dat ab-
pag. 330.
nibus vi-
a eligen-
t 4 an-
re Prio-
n Natio-
a 4. ante
cum di-
dentia,
is cum
Corrigi
bid n. 2.
r mutati
a requi-
declarat
p. 364.
pedit ne-
am gra-
d. n. 11.
visitatio-
nis.

nis. ibid. quando visitat & ubi. pag. 366.
n. 12. pro visitatione particulari quem se-
cum potest cucere ibid quando & cum quo
eligit visitatores. pag. 367. n. 16. potest
vocare visitatores sue residentia ante
Pascha. pag. 368 n. 18. vide Prior, Supe-
rior,
Manducat solus Eremita & quare. pag. 240.
n. 1. Quando manducant simul in Refecto-
rio pag. 177. n. 2. quis legit ad mensam.
pag. ibid. n. 2. signa Refectorii. pag. ibid.
n. 3 Quando fit abstinencia pag. 178. n. 5.
tempore Jejunii, quomodo die Dominico
manducatur. pag. 133. n. 7. Hora prandii
& cana in Æstate pag 194. n. 1. hyeme
in Dominica qua hora potest canari, &
diebus altis colationem facere. pag. ibid.
n. 2. intra prandium & canam non licet
manducare & hibern. pag. ibid. n. 2. hora
prandii, diebus jejunii. pag. 195. n. 3.
Superiores non manducant cum hospitibus
excepto, &c. pag. 240. n. 1.
Matutinum qua hora absolvitur, sua signa
& intervalla. pag. 65. n. 2. 3. 14. quo-
mo-

INDEX.

- modo Celebratur. pag. 68. n. 1. 2. 3. 4. in signo Matutini quæ observanda. pag. 66. n. 5. qui non vadit ad Matutinum quam penam incurrit. pag. 200. n. 3. Laudes quomodo dicuntur, vide Hora Canonica & officium Divinum.*
- Medicus eligitur à Capitulo Conventuali. pag. 165. n. 4. non potest adiri sine licentia. ibidem.*
- Medicinas sumere in domibus secularium prohibitum pag. 166. n. 5. vide Infirmus.*
- Mensa particularis prohibita Priori & Majori, vide Major manducare, Superior. pag. 240. n. 1.*
- Missæ Conventualis à quo dicitur. pag. 74. n. 4. in solennitatibus. pag. 79. n. 1. post Primam. pag. 89. n. 2. quæ nunquam intermittitur & quare. pag. 89. n. 2. Celebratur frequenter. pag. ibid. n. 3. quo tempore. pag. 90. n. 4. hebdomadarius quo tempore debet inveniri ante Altare. pag. ibid. n. 5. aspergit aquâ benedictâ, Communicat & renovat particulas. ibidem.*
- Quando Cantatur Missa. pag. 91. n. 6. qualia Ornamenta sacerdotalia. pag. ibid. n. 7.*

INDEX.

- n. 7. unus ministrat. *ibid.* in quali Missa incensatur Altare. pag. *ibid.* n. 8. Gloria in Excelsis quando. pag. 92. n. 9. ad Missas privatas in festis ad Altare majus qualia dantur signa. pag. 93. n. 12. ad Missam Primam & Conventualem. pag. *ibidem.* n. 12. ad Sanctus & Elevationem hostie. pag. *ibid.* n. 13. in solennitatibus. *ibidem.* pro vocandis Sacerdotibus & ministris quæ signa. pag. 94. n. 14. quæ Candelæ accenduntur, vide cerei, in anniversariis obligantur Sacerdotes ad dicendam unam Missam. pag. 171. n. 15. pro quolibet defuncto de nostris. pag. 172. n. 17. Missa ante Electionem Prælatorum. pag. 347. n. 1.
- Minari non licet & qualis pena. p. 309. n. 2.
- Minister Missæ, vide Missa.
- Minister hospitii, vide hospitium.
- Minister fratrum datur mansuetus. p. 158. n. 1. Non partialis. pag. *ibid.* n. 2 quomodo se gerat cum senibus. pag. 174. n. 1.
- Minister primæ & secundæ mensæ tempore Capituli eligitur à definitoribus. pag. 338. num. 7.

Mo-

INDEX.

- Molendinum in locis nostris fieri debet.* pag. 296. n. 1.
- Monialium Monasteria adire, & in Ecclesiis earum celebrare quomodo prohibitum.* pag. 20. n. 11.
- Monachorum quatuor genera.* pag. 14.
- Murmuratores graviter puniuntur.* pag. 307. n. 3.
- Mortuo infirmo sonatur Ave Maria, datur trinum signum qualiter & quando.* pag. 169 n. 12. quando portatur in Ecclesiam & illius funeralia. pag. 170. n. 13. pro Defuncto Eremita ad quæ Obligantur Sacerdos & Clericus. pag. 172. n. 16. 17. ad quæ Conversi. pag. ibid n. 17. Eleemosyna datur à quo, quomodo & quo tempore. pag. 173. n. 18.
- Mutanda Conceduntur.* pag. 237. n. 11.
- Mutatio fratrum fit ex necessitate* p. 355. n. 1.
- Mutati portant litteras dimissoriales à Priori.* pag. ibid. n. 2. vide iter.
- Mulieres non intrant nostras Eremos nec transeunt Cruces sub pena Excommun.* pag. 20. n. 11. Exceptis tribus diebus. pag. 19. n. 10. pena in permittentem tran-

INDEX.

transire Cruces. pag. 20. n. 11. non potest
teneri Cura Mulierum nec earum Con-
fessiones excipi, si non & nec loqui cum
eius sine socio. *ibidem.*

N

Nationis cuius esse intelligitur Eremita.

pag. 332. n. 2. diverse Nationis debent esse

P. Major & inter se quilibet Visitator. pag.

352. n. 4. Procurator Generalis alterius

Nationis à P. Majore. pag. *ibid.* num. 5.

Quot Prælatos potest habere qualibet Na-

tio. pag. 353. n. 9. Quales Nationes nostra

Congregationis. pag. 354 n. 10.

Negligentes in Choro corriguntur. pag. 200.

n. 1. 2. 3. pro manuali Exercitio vocan-

tur. pag. 213. n. 4. ad Capitulum Culpa-

rum. pag. 284. n. 15.

Negotia Religionis quo ordine tractantur in

Capitulo Generali. pag. 335. n. 1. 2. vide

Capitulum Generale, Definitor, definitio-

rium, Negotia gravia intra annum ad

quem referuntur. pag. 365. n. 9.

Nonen, quomodo vocantur Eremitæ inter

seipos. pag. 275. n. 4. Superiores quo-

modo nominantur. pag. 32. n. 1.

No-

INDEX.

Nominatio Prelatorum in Electione. pag. 348. n. 4.

Nonne quando datur signum. pag. 96. n. 4.

Novitius Confitetur P. Magistro excepto, &c.

p. 42. n. 5. non loquitur nec conversatur

cum Professis sine licentia. p. 54. n. 6. Offi-

cium in Choro peragit cum aliis. p. 103.

n. 1. extra chorum cum Magistro. p. 165.

n. 3. post professionem manet uno anno in

Novitiatu nec habet vocem in Capitulo.

pag. 116. n. 1. post Noviciatum à quo in-

struitur pag. 116. n. 1. à quo in Choro &

alibi corrigitur. pag. 207. n. 2. facit ex-

ercitium separatim cum Magistro. p. 213.

n. 3. non facit disciplinam extraordina-

riam, nec portat Cilicium sine licentia

Magistri pag. 219 n. 1. 2. in receptione

Novitii qua considerantur, sua aetas, cum

qua, qualiter dispensatur. pag. 243. n. 1.

qua inquisitio debet fieri. pag. 244 n. 1.

pag. 246. n. 5. de alia Religione à solo Ca-

pitulo Generali potest recipi pag. 245. n. 3.

qualis sit protestatio & quando. pag. 245.

n. 4. pro Clericatu suscipitur cum suffi-

cienti intelligentia pag. 246. n. 5. à quo

INDEX.

examinatur tam Clericus, quam Conver-
 sus. pag. ibid. n. 6. quis proponit in Capi-
 tulo. pag. 247. n. 7. à quo potest dimitti.
 pag. ibid. n. 8. manet in proprio habitu
 40. dies. pag. 248. n. 9. non datur illi ha-
 bitus sine licentia patris Majoris & Visita-
 torum. pag. ibid. ante habitum facit Ge-
 neralem Confessionem. pag. 249. n. 12. an-
 te professionem Confessio unius anni. pag.
 250. n. 1. post susceptionem habitus quid
 facit cum vestimentis suis & pecunia.
 pag. 258. n. 1. non licet petere aliquid ab
 eo sub pena circularis disciplinae. pag. 259.
 n. 2. relicta à Novitio convertuntur in
 usum Ecclesie. pag. ibid. n. 3. inventus
 mendax ante professionem ejicitur de Re-
 ligione. pag. 260. n. 6. precedentia No-
 vitii Sacerdotis. pag. 263. n. 2. 3. genu-
 flectitur coram P. Magistro. pag. 274.
 num. 1.

Novitii dicunt primo culpam in Capitulo &
 quomodo. pag. 282. n. 12. forma vestien-
 di. pag. 371. n. 1. die professionis commu-
 nicat. pag. 376. n. 1. forma Professionis.
 pag. 377. n. 1. res Novitiorum reponun-

INDEX.

tur apud Cellerarium & servantur in dispensa usq; ad Professionem. pag. 256. n. 1.

O

Obedientia primus gradus, obedire sine mora. pag. 45. Cap. V. quomodo sit obediendum. ibid Reg. ab illa pendet Conservatio disciplina Regularis. pag. 47. n. 1 Major obedientia observantia & quare. pag. 48. n. 2. qua fieri possunt sine obedientia & consensu Superioris. ibid. per votum obedientia cui privilegio renunciatur. pag. 49. n. 3. Superiori utrum obediendum. pag. 311. num. 1. Præceptum obedientie quando obligat sub peccato mortali pag. 315. n. 3.

Obedientia Domus quo numero & ordine sunt pag. 278. n. 2. 3. 4. cum promptitudine suscipiuntur quando leguntur in Capitulo. pag. 279. n. 4. due possunt dari uni & una dividi. pag. 280. n. 5.

Oblatus non tenetur ad jejunia Regularia sed solum ad Ecclesiastica. pag. 195. n. 6. etas in receptione. pag. 243 n. 1. quomodo & ubi recipitur & à quo instruitur. pag.

INDEX.

249. n. 13. post annum à quo potest dimit-
ti & ob quam causam. pag. 250. n. 15.
potest exire quando vult, post septennium
potest recipi pro Converso. pag. ibid. n. 16.
que promittit in ingressu pag. 251 n. 17.
Qui dimittuntur aut per se egrediuntur
non recipiuntur. *ibidem.*
Obligaciones perpetuae Missarum quomodo
recipiuntur. pag. 259. n. 5.
Obligatio Divini Officii, vide Officium Di-
vinum.
Officiales Domus quando & quomodo eligen-
tur. pag. 278. n. 2. 3. 4. illorum numerus
& Ordo. pag. 279. n. 4. publicatur illo-
rum Electio in Capitulo Culparum quando.
ibid. vide Obedientia. Unus potest habere
duas Obedientias. pag. 280. n. 5. Eligen-
tur post Capitulum Generale & Dietam.
pag. 279. n. 4.
Officiales eliguntur à Definitoribus, vide De-
finitor.
Officinas intrate nemo potest excepto pag. 18.
n. 8. pena. ibid. visitantur à visitatori-
bus. pag. 367. n. 16.
Officium Divinum quis incipit, vide hebdo-
ma.

INDEX.

- madarius Sacerdos, quis intonat Psalmos Cantica & hymnos. pag. 83. n. 1. quis intonat Salve Regina. pag. 84. n. 3. non licet exire ab Officio nisi in necessitate. pag. 104. n. 2. non sustentantur nisi, &c pag. 106. n. 6. Observantur Cerimonia. ibid. qui venit tarde quid facere tenetur. pag. 200. n. 2.*
- Obligatio Officii Divini, vide hanc. pag. 221. n. 1 Canonica Matutinum, Prima*
- Officium B. V. Mariae dicitur in Choro quando. pag. 105. n. 3. quibus diebus. ibidem.*
- Officium defunctorum dicitur semel in hebdomada in Choro excepto, &c pag. 105. n. 5. hoc officio & Anniversariis satis fit Obligationi in Quadragesima. ibidem.*
- Oleum S. datur infirmo suo tempore. pag. 169. n. 11.*
- Oratio mentalis quando, & quanto fit tempore p. 113. n. 1 Quale signum iatus & finis. pag. 114. n. 2. 3. ad qualem Orationem Obligati Eremita. pag. 221. n. 1.*
- Oratio in principio Capituli Conventualis. pag. 35. n. 1. Generalis. pag. 323. n. 2. in*

INDEX.

- in principio Definitorii.* pag. 326. n. 2.
Ordines, qui promoretur ad *Ordines* debet
 examinari. quo tempore. pag. 218. n. 1.
 anni professionis pro susceptione sacerdotii.
 ibid. qui *Ordinari* facit se & alios sine
 licentia puniuntur pag. 209 n. 3.
Ordinationes & decreta visitatorum ubi in-
 scribantur & earum vigor pag. 305. n.
 17. vide *Alus Capitulares*. *Ordinationes*
Capituli antecedentis legunt *Definitores*.
 pag. 341. n. 7.
Ostarius Capituli, sua qualitas & officium.
 pag. 337. n. 6. pag. 339. n. 2. audit *Mis-*
sam qua celebratur ante *Electionem Pra-*
latorum pag. 347. n. 1.
Octava S. ROMUALDI quando celebratur,
 & ubi in utraq. festiuitate. p. 185. n. 11.

P

- Pacis Osculum** quando & quomodo datur.
 pag. 75. n. 6. pag. 92. n. 10.
Panis qualitas & modus distribuendi. p. 189.
 n. 1. signum pro pane faciendo. pag. 213.
 n. 5. pistoris cura & Officium. pag. 296.
 num. 3.

INDEX.

Panni à quo providentur & quando. pag.
235. n. 1, 2. quis pannos scindit. pag.

239. num. 17.

Paulus Justinianus dilatat nostram Religio-
nem. pag. 10.

Pocula de vitro prohibentur. pag. 144.
num. 6.

Pallium quomodo portatur. pag. 237. n. 9.
sine illo non licet intrare Chorum & Re-
sectorium. pag. 110. n. 16. portatur per
Eremum. pag. 237. n. 8. forma illius &
materia. pag. 237. n. 7.

Pecunia non potest conservari ab Eremita;
excepto Priore & Cellerario pag. 153. n. 1.
quomodo accipitur pro itinere & cui resti-
tuitur reliquum viatici. pag. 157. n. 11.
n. 12. Prior non potest dare licentiam pe-
tendi pecuniam à parentibus & amicis.
pag. 231. n. 2.

Pecunia Novitiorum quomodo conservatur.
pag. 258. n. 1. vide Novitius, quantitas
pecunie euntis ad Capitulum p. 321. n. 4.
qui non defert ad Capitulum aut non solvit
taxatam pecuniam pro sua Eremita. p. 322.
n. 7.

INDEX.

- n. 7. tempore Capituli Generalis deponitur
in manu depositarii electi. pag. 336. n. 3.
Pena qualis est gravis. pag. 123. n. 2. pag.
124. n. 3. quo modo intelligitur graviter
puniatur. ibid. Culpa gravior. p. 127. n. 4.
Pena Carceris quando non infert infamiam.
ibid. pena peccati contra Castitatem. pag.
128. n. 5.
Penitentia secreta pro culpa secreta p. ibid.
n. 6. Culpe gravissima quando reservan-
tur Definitoribus. pag. 133. n. 2. Mur-
muratores puniuntur, vide Murmurator.
Qui coquit in Cella pulmenta. pag. 186. n.
10. qui manducat carnes. pag. 191. n. 3.
qui loquitur in Choro. pag. 225. n. 2. qui
non lavat pedes hospitibus. p. 229. n. 5. qui
aliquid petit à Novitiis. p. 259. n. 2. 3. 4.
qui facit se ordinare aut alios sine licentia.
pag. 269. n. 3. quales penitentiae frequen-
tantur in Capitulo. pag. 283. n. 13.
Penitentia suspenditur per appellationem.
pag. 284. n. 16. 17. qui transit tempus
tonsurae. pag. 297. n. 5. qui vadit sine so-
cio. pag. 380. n. 1. qui scribit falsas infamias.
pag. 307. n. 4. punitur qui percu-

INDEX.

tit, minatur & injuria afficit. pag. 309.
 n. 2. qui conjurat contra Prelatum &
 contradicit illi pag. 311. n. 2. qui non
 vadit ad Capitulum Generale. pag. 319.
 n. 1. qui vadit ad Capitulum aut Dietam
 sine licentia pag. 320. n. 3. qui non portat
 aut non mittit Computum sue Domus. pag.
 322. n. 7. qui non portat secum pecuniam
 taxatam ad Capitulum. ibid qui facit fa-
 ctiones. pag 327. n. 4. qui procurat litte-
 ras pag 328. n. 6. Definidores qui reve-
 lant tractata. pag. 345. n. 16. qui non
 defert acta Capituli ad suam Eremum.
 pag. 329. n. 7.

Panitentia taxata in Regula & Constitutio-
 nibus possunt moderari. pag. 316. n. 4.
 pag. 361. n. 2. cum quali advertentia.
 pag 316. n. 5.

Percutere Prelatum pena gravissima. pag.
 133. n. 1. 3. quomodo punitur percussor.
 pag 133. n. 2. pag. 309. n. 2.

Pitancia quando datur. pag. 181. n. 1. pag.
 182 n. 5. 7. 8. 9. sua quantitas & pon-
 dus. pag. 186. n. 14. cum oleo dari potest
 pro butiro sed non in contrarium. p. ibid.
 n. 15.

INDEX.

- n. 15. Casei sex unciae dantur & quando.
pag. 187. n. 18. Cibi cocti reponuntur in
armariolo eodem die. pag. ibid n 19.
Portinarius sua diligentia & cura. pag 294.
n 2. portam tenet clausam pag. ibid. n. 3.
deponi facit arma & custodit illa. pag. ibid.
n. 4. in quibus præmonet extraneos pag.
195 n 5. quomodo Curam gerit calevactu-
ra hospitum. pag. ibid n. 6.
Portinarius Capituli Generalis, vide ostiarius.
Practicatio prohibita, & sua pena, à quo
dispensatur delinquens. pag. 327. n. 4.
qualis non est prohibita. pag. 228. n. 5.
Circa negotia Capituli. pag. 345. n. 15.
vide, Officium.
Præcedentia locorum nostrorum. pag. 271.
n. 1. Majoris pag. 272 n. 2. visitatorum
ex occasione visitationis. pag. ibid n. 3. in-
tra visitatores. pag. ibid. n. 4 inter Prio-
rem sue Eremitæ & Magistri pag. ibid. n. 5.
inter Sacerdotes, Clericos, Conversos &
Oblatos. pag. ibid. n. 6. inter Priores &
Visitatores hospites. pag. 273. n. 7. Præ-
sidentis, in nominatione & electione.
Prælatorum. pag. ibid n. 8. inter Desini-
tores

INDEX.

*tores & P. Majorem. pag. 348. n. 3. inter
Novitios & Sacerdotes, vide Novitius, vi-
de hospites*

*Præceptum S. Obedientiæ quomodo obligat
sub peccato mortali. pag. 315. n. 3 tale
præceptum pro Definitoribus non revelan-
di. pag. 345 n. 16. Scrutatorum. pag.
348. n. 4.*

*Prædicare potest Eremita cum licentia Capi-
tuli Generalis. pag. 269. n. 6.*

*Pralati, Prælaturas in definitorio. pag. 326.
n. 2. quo ordine nominantur in Electioni-
bus pag. 348. n. 3. 4. post sex annos va-
cant annis duobus & non sufficit unus. pag.
353. n. 8. vide Prior, Superior, Præ-
latura.*

*Prælatura non confertur illi qui non valet
ducere vitam communem. pag. 354 n. 12.
quare aliquis deponitur. pag. 363. n. 5.
pro depositione aut electione P. Majoris
quot debent congregari & qui. pag. 364.
n. 7. duo Visitatores. pag. 364. n. 8. duo
Pralati. ibid. qui renunciat tempore Visi-
tationis punitur. pag. 366. n. 14.*

*Præsidenti tempore Capituli fit reverentia
cum*

INDEX.

- cum* genus flexione. pag. 271. n. 1. *eligitur*
à definitoribus pag. 335. n. 8. *publicat in*
Refectorio Ministros electos in definitorio.
 pag. 338. n. 7. *Quando celebrat Missam*
de Spiritu S. pag. 339. n. 1. *quando egre-*
ditur de Definitorio. pag. 340. n. 5. *pro-*
ponit negotia. pag. 342. n. 9. *Confirmat*
electionem Prælatorum, si vero ipse eliga-
tur in Prælatus, confirmat primus De-
finitor. pag. 351. n. 9. *facit exhortationem*
antequam prælegantur electi ad Men-
sam. pag. 358. n. 5.
Primæ quando datur signum. pag. 88. n. 1.
qualis versus dicitur ad sonum Primæ.
 pag. 54. n. 7.
Prior non potest scindere ligna intra Clau-
suram sine licentia. pag. 16. n. 2. *non*
mittat fratres extra Eremum neque ipse,
exeat sine necessitate. pag. 17. n. 6. *qualis*
debeat esse. pag. 32. n. 2. *exponit Confessa-*
rios. pag. 41. n. 4. *potest reservare Casus*
quomodo. pag. 43. n. 9. *habet curam fra-*
trum finito Noviciatu aut alteri deman-
dat. pag. 116. n. 1. *quando potest tenere,*
pecuniam. pag. 153. n. 1. *quæ concedit*
sub-

INDEX.

- subditis & quæ non.* pag. 154. n. 4. *visitat Cellas bis in annos cum quo.* pag. *ibid.*
n. 5. Cura & visitatio infirmorum. pag. 166. n. 6. pag. 168. n. 9. 10. *Moribundorum.* pag. 169 n. 11. *senum.* pag. 174. n. 1. *in quo Casu potest dare licentiam eundi ultra quinquaginta miliaria.* pag. 223. n. 2. *non recipit banditos, debitores & Contumaces.* pag. 229. n. 7. *non potest dare licentiam subditis petendi pecuniam, à quibus* pag. 231. n. 2. *debet legere litteras subditorum.* pag. *ibid.* n. 3. 4. *providet vestimenta.* pag. 235. n. 1. 2. *non habet mensam particularem nec manducat cum hospitibus excepto.* &c pag. 240. n. 1. *mittit ad ordines subditos suo tempore eosq. instruit.* pag. 269. n. 4. 5.
Precedentia sua in Eremito & alibi. pag. 272. n. 3. 4. 5. 7. *suscipiens gubernationem, quid faciat.* pag. 278. n. 2. 3 *potest removere negligentes.* pag. 280. n. 6. *quando tenet Capitulum culparum quæ disponit, commendat & dispensat.* pag. 281. n. 7. 8. 9. 11. 14 16. *quas penitencias frequenter, potest illas mutare & alterare.* pag. 283.

INDEX.

283. n. 13. scribit de morte subditi ad alia
 loca. pag. 285. n. 21. quando facit novas
 fabricas. pag. 286. n. 23. 24. singulis duo-
 bus mensibus scribit superioribus de statu
 sue Eremitice. pag. 287. n. 25. quando nomi-
 nat superiorem Domus & qualem. pag.
 290. n. 4. relinquit in scriptis faciendam.
 pag. 291. n. 9. Mittit Computum expen-
 sarum Domus & pecuniam ad Capitulum
 Generale. pag. 321. n. 4. 5. 6. 7. à quo
 corrigitur & punitur. pag. 301. n. 2. 4.
 ob quas causas potest deponi. pag. 363. n. 5.
 quæ dubia potest declarare pag. 364. n. 8.
 in visitatione confert cum visitoribus de
 gravibus negotiis. pag. 363. n. 6. vide
 Superior de Monte Corona, Prælati, Præ-
 latura.

Prior Sacre Eremitice subjectam habet fami-
 liam Abbatie illam visitat & corrigit.
 pag. 291. n. 10.

Privilegia Obtenta in favorem Eremitice
 post Professionem nulla sunt p. 49 n. 3.

Processiones quales fiunt & quæ observantur
 in illis. pag. 110 n. 17. 18. portantur
 candela in manibus. pag. 111. n. 13.

Pro-

INDEX.

- Processus quales & quando mittuntur Superioribus.* pag. 134. n. 4.
- Procurator secularis à quo eligitur.* pag. 36. num. 3.
- Procurator Generalis quando eligitur.* pag. 348. n. 3. non sit ejusdem Nationis cum P. Majore pag. 352. n. 5. durat 4. annos. pag. 353. n. 7.
- Professus novus manet uno anno in noviciatu.* pag. 110. n. 1. vide Novitius.
- Professi cui debent confiteri, vide Confessio, Confessarius.*
- Professio quando & quo ordine admittitur ad illam Novitius.* pag. 256. n. 1. subscribit in presentia testium. pag. ibid. ante disponit de suis rebus pag. 258. n. 1. quando punitur novus Professus repertus mendax pag. 260. n. 6. Anni professionis requiruntur pro electione Prælatorum, vide Major, Prior, Visitator ante professionem facit Generalem Confessionem & communicat ipso die. pag. 376. n. 1. forma Professionis & quæ observantur in illa ibidem.
- Prophetiæ cum quo ordine leguntur.* pag. 112. num. 21.
- Pro-

INDEX.

Promotio ad Ordines spectat ad Capitulum
aut Dietam pag. 268. n. 1. vide Ordo.

Proprietas omnino prohibetur nec ullo modo
pecunia potest conservari. pag. 153. n. 1.
non potest aliquid teneri absconditum.
pag. 154. num. 5.

Pena proprietarii. pag. 153. n. 1. 2 3.

Prostratio in Choro ob errores factos quando
fit. pag. 206. n. 1.

Psalterium recitatur omni septimana priva-
tim. pag. 102. n. 1.

Publicatio & Conclusio Capituli Genera-
lis. pag. 358. n. 4. 5.

Q

Quadragesima quomodo debet observari à
monachis. pag. 219. n. 1. multo magis ab
Eremitis. pag. 220. n. 1. 2.

R

Reclusio post quinque annos Professionis con-
ceditur, qualibus & à quo pag. 22 n. 1. 2.

Recluserum observantia. pag. 25. n. 7. 8. 9.
eorum Cellæ pag. 23. n. 3. à quo tempore
carent voce activa, Reclusi perpetui non
habent activam nec passivam. p. 26. n. 10.

• infir-

INDEX.

- infirmi non visitantur sine licentia.* pag. 166. n. 7. 10.
- Recreatio Eremitarum quando fit.* pag. 51. n. 7 pag. 179. n. 6. quæ observatur. pag. 179 n. 7. 8. non pulsantur instrumenta mutuata à secularibus nec eorum Domus visitantur. pag. ibid. n. 6. 8. vindemia uno die. pag. 180. n. 9.
- Refectorium commune quibus diebus fit.* pag. 177. n. 1. signa pro faciendo refectorio. pag. ibid. n. 3. si his diebus jejunatur vesperi portantur fructus & vinum ad Cellas. ibidem.
- Regula & Constitutiones observentur.* pag. 370. n. 1. leguntur quotbet die vespere ante Completorium. pag. 316. n. 5. vide Constitutiones.
- Religiosi aliterius Religionis recipiuntur solum à Capitulo Generali.* pag. 245. n. 3. hospites quomodo tractantur. p. 264. n. 5.
- Reliquiæ Sanctorum quando ab Eremita monstratur quæ debent observari.* pag. 92. n. 11. ablatio earum non absolvitur nisi restituat acceptas. pag. 149. n. 5.
- Reus & ejus defensio.* pag. 124. n. 4.

INDEX.

- Residentia P. Majoris & Visitatorum.* pag. 272. n. 2. 3.
- Responsoria quomodo dicuntur in Choro* pag. 104. n. 1.
- Renunciatio Pralatura qualiter & quo fit Ordine.* pag. 329. n. 2. non acceptatur in visitatione sine consensu P. Majoris. pag. 366. n. 13. vide *Pralatura*.
- Revelare tractata in Capitulo Conventuali quando non licet & pana.* pag. 37. n. 4. quando à Definitoribus. pag. 345. n. 16.
- Reverentia inferiorum versus Superiores & alios.* pag. 274. n. 1. 2. 3. 4.
- Res novitiorum deponuntur in manu Cellerarii & conservantur in dispensa ad Professionem.* pag. 258. n. 1.
- Rogationum jejunium quale.* pag. 182. n. 4.
- S. Romualdus Institutor Ord. Camaldulensis quanto tempore in Eremitio vixit & quare reliquit discipulis suis.* pag. 8. ubi fundavit & stabilivit. pag. 9. *Vigilia festi S. Romualdi.* pag. 185. n. 11.

INDEX.

S

Sacerdotes extranei quomodo tractandi. pag. 264. n. 4.

Sacerdos habet duos dies liberos celebrandi pro sua intentione in hebdomada excepto, &c. pag. 259. n. 5. *Hebdomadarius & suum officium.* pag. 74. n. 4 vide hebdomadarius, Sacerdos. Novitius & sua precedentia in Choro. pag. 263 n. 1. 2. tribus annis peragit obedientias Clerici. pag. ibid. n. 2. dicit Missam cum oratione de Spiritu S. in loco Capituli pag. 325. n. 3.

Sacramentum SS. Eucharistiae conservatur decenter. pag. 44. n. 13. quando renovatur. pag. ibidem.

Sacrista debet considerare tempus Completorii. p. 90. n. 5. illius cura & officium pag. 147 n. 1. 2. 3. adjuvatur à Novitiis & datur illi socius. pag. 148. n. 2. pag. 211. n. 2 vocat absentes à choro de die. p. 200. n. 1. Conservat librum Professionis. pag. 376. n. 1.

Scapulare cujus materia & formæ. pag. 236. n. 4. quot conceduntur. pag. 138. n. 14.

Scriba

INDEX.

- Scriba Capituli Conventualis* notat determinationes in libro actorum pag. 35. n. 2. & intimationes Novitiorum. pag. 245. n. 4. à quo eligitur. pag. 278. n. 2. 4.
- Scriba Capituli Generalis* à quo eligitur, ejus Officium & autoritas. pag. 232. n. 1. pag. 335. n. 1.
- Scribit determinationes Capituli.* pag. 358. n. 4. legit tabulam ubi & quomodo. pag. ibid. n. 5.
- Scrutatores duo eliguntur & quales.* p. 347. n. 20. audiunt Missam, quando Celebratur ante electionem Prælatorum. pag. 339. n. 1. accipiunt præceptum. p. 348. n. 4. eorum officium. pag. 347. n. 5. obligatio illorum sub pena disciplina circularis p. 350. n. 6.
- Seculares non admittuntur ad commune Consortium* excepto, &c. pag. 16. n. 5. non frequentantur illorum Ecclesie. pag. 17. n. 6. non introducuntur in Cellas. pag. 18. n. 7.
- Sedere quando debent in Choro.* p. 108. n. 10.
- Sedent Eremitæ bibentes.* pag. 103. n. 2.
- Sedes Prioris* à nullo occupatur absente illo à choro. pag. 273. n. 8.

INDEX.

- Signa Missæ private ad Majus Altare festis diebus, tum Missæ Primæ & Conventualis.* pag. 93. n. 12.
- Signum ad Sanctus & elevationem.* pag. ibid. n. 13. quando celebrat Superior in solennitatibus. ibid. quando vocantur Sacerdotes ad celebrandum & ministri ad inseruiendum. pag. 94. n. 14
- Signa Mensæ Communis.* pag. 177. n. 3. prafaciendo pane & Exercitio manuali pag. 213. n. 5. Dormitionis. pag. 216. n. 4
- Signa mortui.* pag. 169. n. 12. Capituli Culparum & Coventualis. pag. 35. n. 2. Capituli Generalis. pag. 323. n. 2.
- Signum post lectionem ante Completorium.* pag. 98. num. 7.
- Signa Matutini.* pag. 65. n. 2. 3. 4. Prima. pag. 88. n. 1. Tertia pag. 95. n. 1. Sexta. pag. 96. n. 3. Nona pag. ibid. n. 4. Vesperarum. pag. 97. n. 5. Completorii pag. 98. n. 6. pro Ave Maria. pag. 99. n. 8.
- Senes quomodo tractantur ratione austeritatis lecti* pag. 119. n. 5. à coquo cum licentia Superioris. pag. 161. n. 3. quomodo infirmi & annorum 60. eximuntur à facien-

INDEX.

cienda abſtinentia pag. 174. n. 1. quomo-
do tractantur à Priore. *ibidem.*

Sylvæ quomodo custodiuntur. pag. 15. n. 2.
in circuitu Eremiti non excinduntur arbo-
res. *ibid.* pena Prioris excidentis sine
Capitulo Conventuali. *ibid.* quales sylvas
debent habere loca nostra pag. 369. n. 2.
advertentia ne extirpentur pag. 145 n. 7.
Custos silvarum sua cura & diligentia.
pag. 151 n. 7.

Sepultura quæ observantur in ea. pag. 171.
n. 15. vide mortuus.

Sequeſtratis in Cella prohibetur loqui. pag.
129. n. 1.

Sexta quo tempore datur ſignum. p. 96. n. 3.
vide ſignum.

Sigillum Congregationis aut particulare Ere-
mi. pag. 233. n. 7.

Silentii documenta in Regula. pag. 49. Cap. VI.
in quibus locis & viis non licet loqui. pag.
51. n. 2. 3. quando & quomodo dispensa-
tur. pag. 51. n. 3. 4. prohibitus omnis im-
portunus strepitus, quo loco & tempore.
pag. 53. n. 5. quo transgreditur ſilentium
per unum Miſerere quare privatur. *ibid.*

INDEX.

- non alloquitur cui impositum silentium.*
 pag. 129. n. 1. nec post Completorium.
 pag. 198. n. 2.
- Silentium sumum in Ecclesia & Choro.* pag.
 224. n. 1. 2.
- Singularitas vivendi non laudatur.* pag.
 195. n. 5.
- Solitudo vera quæ requirat.* pag. 16. n. 5.
- Solennitas primæ Classis & secundæ in qua
 Superior Missam celebrat.* pag. 81. n. 2.
- Spoliari non licet nec ob calorem nec ob itinera.*
 pag. 118. n. 1.
- Stola quomodo & quando uti solet Eremita.*
 pag. 92. n. 11.
- Strepitus importunus prohibitus.* p. 53. n. 5.
- Suffragia mortuorum quomodo celebrantur.*
 p. 170. n. 13. 14. 17. 18. p. 291. n. 9.
- Superior quid facit in Capitulo Domus.* pag.
 35. n. 2 suum officium in Choro tempore
 Matutini, pag. 78. n. 1. in quibus solenni-
 tatibus dicit officium & celebrat Missam.
 pag. 79. n. 2 Intonat Magnificat & Be-
 nedictus in officio Regulari & Salve Re-
 gina. pag. 83. n. 1. incensat Altare quan-
 do. pag. 91. n. 8. quomodo stat dicendo Pa-

INDEX.

ter noster, & dando Benedictiones. p. 107.
 n. 7. potest dispensare cum coopertione me-
 dii Capitis & quando. pag. 109. n. 13.
 dispensat cum austeritate lecti. pag. 119.
 n. 5. quomodo procedit in causis contra
 delinquentes pag. 134. n. 3. 4. 5. quarit
 Apostatas & fugitivos. pag. 136. n. 1.
 non sit partialis. pag. 198. n. 2. sit facilis
 in concedendo esu carniū infirmis pag.
 168. n. 9. dispensat secum & cum aliis
 in modo vivendi. pag. 195. n. 5. pag. 194.
 n. 2. quid facit quando aliquis tarde venit
 aut deest in Choro pag. 207. n. 2 Corrigit
 errores in Choro & quomodo. pag. ibid.
 n. 2. 3. procurat ut suo tempore pulsetur
 pro officio Divino pag. 210. n. 1. non dor-
 mit extra hospitia ubi inveniuntur. pag.
 222. n. 1. quā subministrat itineranti-
 bus. pag. 221. n. 1. non gravet subditos
 indiscrete. pag. 316. n. 4. qui conjurant
 contra Superiorem. 311. n. 2. Electiones
 Superiorum quomodo fiunt vide Electio.
 periorē Domus quando nominat Prior.
 pag. 289. n. 23. quando non nominat quis
 intelligitur esse Superior. pag. ibid. n. 3.

INDEX.

- cum quali advertentia debet eligi.* pag. 298. n. 4. *sua autoritas in temporalibus & spiritualibus.* p. *ibid.* n. 5. 6. *subjectus Prior.* pag. *ibid.* n. 7. *non potest alium substituere.* pag. 291. n. 9 *sine necessitate non mittit fratres extra Eremum.* *ibid.* *Tempore Capituli Generalis nec fabricat nec vendit.* *ibidem.*
- Superior Abbatia Montis Corona Subjectus Priori dictæ Eremitæ.* pag. 291 n. 10. *non potest mutari à dicto Priore sed reprehendi & castigari.* pag. *ibid.* n. 9.

T

- Taxatam pecuniam qui non solvit pro sua Eremita.* pag. 322. n. 7. *facta à sede Apostolica, aut à Capitulo Generali, quomodo providetur.* pag. 346. n. 18.
- Tempus Capituli Generalis.* pag. 317. n. 1. *Dieta.* pag. 318. n. 2. *Pralatorum & aliorum qui debent exire de loco Capituli Generalis.* pag. 359. n. 6.
- Tunicæ de qua materia & quando dantur.* pag. 236. n. 6. *quot permittuntur & quales.* pag. 238. n. 14.
- Tuni-*

INDEX.

- Tunicellæ de qua materia & quando dantur.*
 pag. 236. n. 4. quot permittuntur. pag.
 238. n. 14.
*Transgressiones Regula, Constitutionum, Acto-
 rum Capituli, Ordinationum, Visitatorum,*
quando sunt peccatum & cujus generis.
 pag. 315. n. 3.
*Tricesima celebratur pro quolibet defuncto in
 quo moritur.* pag. 172. n. 16.

V

- Vascula Cerevisiæ & vini.* pag. 192. n. 1. 2.
*Venia accipitur in medio Choro, à quo & quan-
 do.* pag. 77. n. 9. quando à Conuersis. pag.
 200. n. 2. quando in propria sede choralit
 dum errat quis in choro. pag. 200. n. 1.
Vesperarum quando datur signum. pag. 97.
 n. 5. quale in festo duplici, quale in Nativiti-
 tatis Domini & in festo S. Romualdi ibid.
*Versus, Pone Domine dicitur ad signum Pri-
 mæ.* pag. 54 n. 7.
*Letudinarium quale ubi & quas communi-
 tates habere debet* pag. 164. n. 2. lecto-
 rum pro infirmis series. ibid. quando in illo
 permittuntur edi carnes. p. 168. n. 9 i o.

INDE.

Vasa exponuntur lavata. pag. 101. n. 3. pag.

187. n. 19 portantur à coquo. pag. ibid.

Verba injuriosa puniuntur. pag. 309. n. 2.
vide silentium.

Via Eremiti in quibus non licet loqui p. 51. n. 2.

Vestimenta non scinduntur sine licentia. pag.

48. n. 2. dormiunt Eremita vestiti & soli.

pag. 118 n. 1 n possunt exuere vestimen-

ta. ibidem. qualia portantur ab illu qui

alibi debent manere. pag. 156. n. 10 qui

facit contrarium non recipiendo subscri-

ptionem rerum acceptarum à Priore. ibid.

de qua materia dantur, qualia duplican-

tur, earum cognomina & mensura. pag.

235. 236. 237. 238. receptis novis resti-

tuuntur vetera. pag. 238. n. 14 à quo

providentur & quo tempore. p. 235. n. 1.

Vestimenta Oblatorum qualia. p. 230. n. 1.

non possunt dari alius ad portantum ibid.

scindenda vestimenta quæ debet oblatore

re. ibid. n. 1

Vestire Novitios quomodo debeat. pag. 377. n. 1.

Vestimentis Sacerdotalibus qualibus utun-

tur. pag. 377. n. 2

VI.

INDEX.

Vitra ad bibendum prohibita Eremitis. pag.

144. num. 6.

Viatores Eremita quibus possunt confiteri.

pag. 42. n. 6. in necessitate potest cum socio in una Camera quiescere. pag. 118. n. 1.

eundo ad aliam Eremitum pro familia qua debet secum portare. pag. 156. n. 10. expendit pecuniam solum pro viatico. pag.

157. n. 11. rediens statim restituit residuum pecunia. pag. ibid. n. 12. ad quales orationes obligatur. pag. 221. n. 1. ultra

30. miliaria non vadit sine licentia. pag. 223 n. 2. non vadit solus sub pana abstinentie pag. 300. n. 1. qualis suus socius.

pag. ibid. n. 2. exeundo & rediendo qua facit. pag. ibid. n. 3. dicit itinerarium. pag. 301 n. 4. non peragat iter die festo

& curet cito reverti. pag. ibid. n. 5. non referat in Domo visa & audita in itinere. pag. 302. n. 9. non tenetur ad jejunia

regularia, verum ad qua. ibid. dantur necessaria pro itinere. pag. ibid. n. 10 contentus sit paucis in hospitiiis. ibid. deferat

secum litteras dimissoriales à Priore. pag. 198. num. 2.

Kk 2

Vica-

INDEX.

- Vicarius Domus tempore Capituli, sua electio*
Cura & autoritas. pag. 336. n. 2.
- Vice-Prior, vide Superior Eremiti.*
- Vice-Visitatores eorum autoritas & tempus.*
 pag. 367. n. 16.
- Vigiliae quae à nostris observantur ex devotione.* pag. 185. n. 11.
- Vigilia S Romualdi qualis.* ibidem.
- Vinum semper bibendum aqua dilutum.* pag. 193. num. 2. tenendo vasculum ambabus manibus. ibidem.
- Visitatio, praecedentia Visitorum in visitatione* pag. 272 n. 3. quando referuntur Visitations interessatus exit foras de Definitorio. pag. 340 num. 5. qui non est visitatus, visitatur tempore Capituli. pag. 341. n. 6. quomodo dividuntur visitationes. pag. 365. n. 11.
- Visitare semper potest P. Major & pro visitatione particulari quem secum ducit.* pag. ibid. n. 10. observatur antiquus modus, vide Visitor.
- Visitatores non aperiunt litteras P. Majoris.* pag. 231. n. 3. Examinant Clericos. pag. 203. n. 2. resident in Sacra Eremita cum
 P. Ma-

INDEX.

P. Majore & gubernant universaliter.
 pag. 272. n. 3. precedentia inter Priores
 & Visitatores, & quando sunt hospites in
 Eremitico pag. ibid. n. 3. 4. 7. quando renun-
 ciant suo Officio. pag. 329. n. 4. pag. 340.
 n. 5. quando consignant visitationes sigil-
 latas. pag. 334. n. 7. pag. 340. n. 5. du-
 rant in suo officio duos solum annos nec an-
 te quartum annum Professionis eliguntur.
 pag. 352. n. 2. sunt diversa inter se Na-
 tionis. pag. ibid. n. 4. Cujus Nationis debet
 esse quilibet Visitor. ibid. Eodem tempore
 non possunt esse Priores. pag. ibid. n. 3.
 Electio Visitorum residentie P. Majoris
 & visitorum & quando visitantur. pag.
 355. n. 1. non vadant ad residentiam ante
 Pascha nisi vocati. pag. 368. n. 18. quas
 penitencias in visitatione possunt minuire
 & relaxare. pag. 361. n. 2. 7. declarant
 dubia cum P. Majore, & soli in visitatio-
 ne p. 364. n. 8. expediunt negotia gravia
 cum illo. pag. 365. n. 9. quomodo divi-
 duntur pro visitatione. pag. ibid. n. 10.
 cum quo P. Major expedit negotia. ibid.

INDEX.

- Visitatorum autoritas in visitatione* pag. *ibid.*
n. 11. non se ingerunt in administrationes
nec acceptant Praslatura renunciationem
in visitatione. pag. 366. n. 13. autoritas
illorum communis, & quando unus solus
mittitur cum sacerdote. pag. *ibid.* n. 14.
Quando eliguntur visitatores p. 367. n. 16
Visitant etiam beneficia Curata & non Cura-
ta. pag. 368. n. 17. portant ad Capitu-
lum decreta facta in visitatione & se-
quentes visitatores informant de obser-
vantia illorum. *ibidem.*
Visitare Infirmos quilibet potest quolibet die
secundum placitum suum pag. 166. n. 7.
Vocales Capituli Conventualis qui sint. p. 35.
n. 2. Generalis. pag. 319. n. 1. de qualibet
Natione pag. 353 n. 9.
Vota, id. est Calculi, vide Electio & Calcul-
latio.

Z

- Zelum debent habere Eremita.* pag. 312. n. 1.
Zoccoli.

bid.

ones

nem

itas

solus

14.

n. 16

ura-

itu-

se-

fer-

dem.

t die

n. 7.

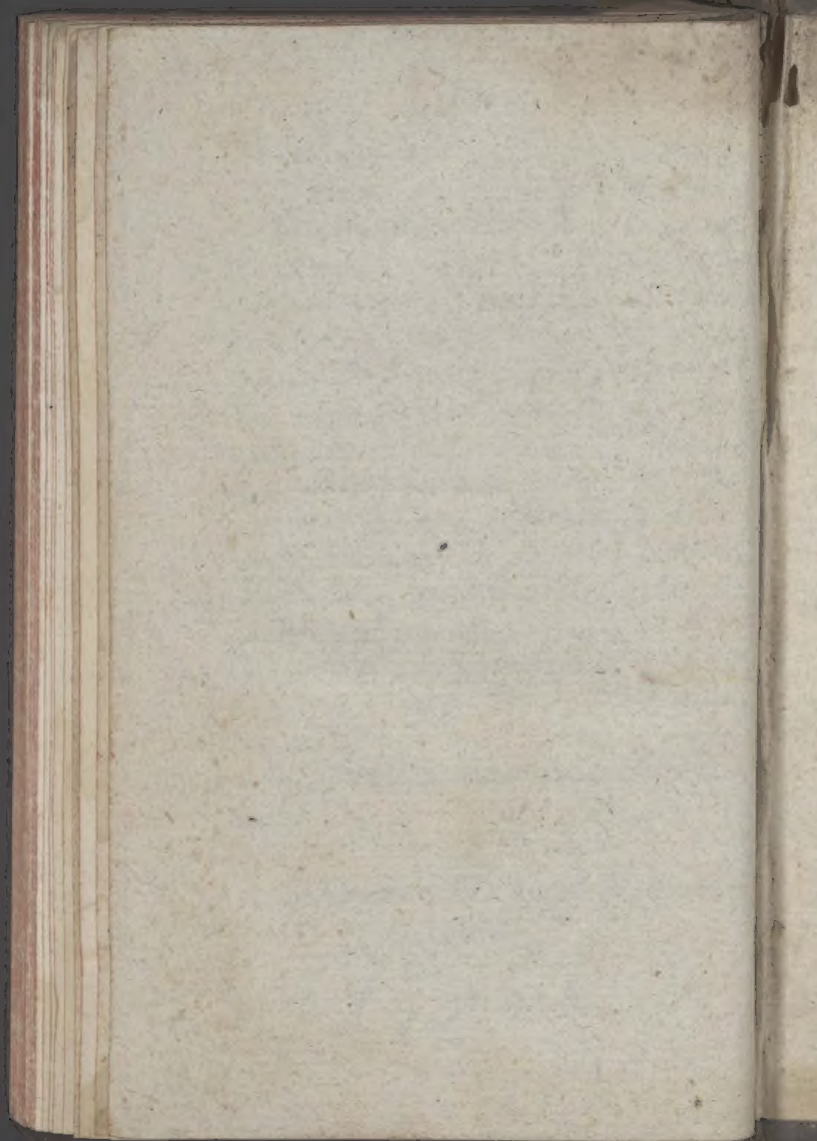
35.

libet

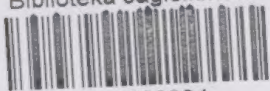
n. 9.

lenk

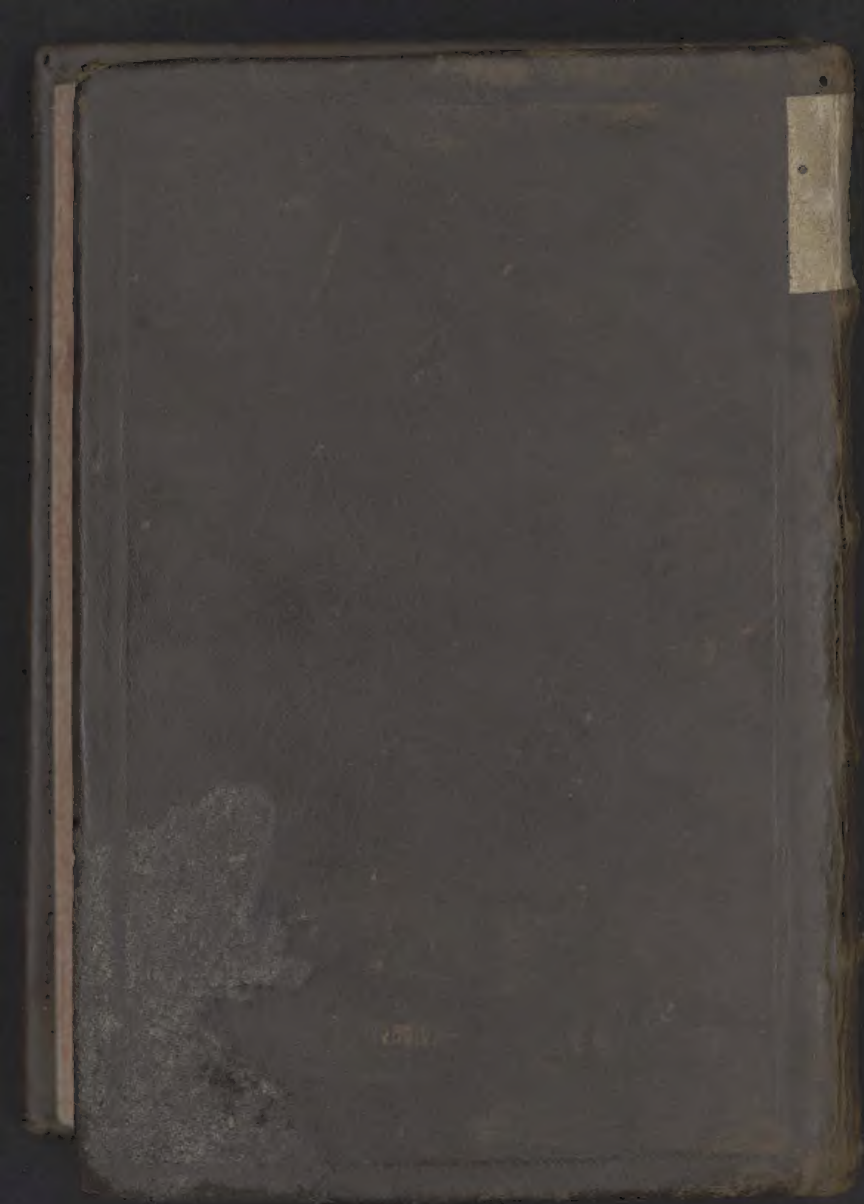
n. 1.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0029934

REGULA
et
CONSTITUTIONES
Camald.